ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀριθμὸς ... 41633
Ταξινομικὸς Ἀριθμός: 090

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΙΟΥΝΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤῼ͂ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΕΝ ΕΚΑΣΤῌ ΕΟΡΤῌ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Πρ. Εισ. 41633

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.

Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Πάνȣ Θεοδοσίȣ τȣ̃ ἐξ Ἰωαννίνων,

1812

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε΄. ϗ ἡ νύξ, ὥρας θ΄.

1. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμὸς, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν κτίσιν, ταῖς ἐπηρείαις ἐχθροῦ, ϗ ἐθεραπεύετο ἡ τῶν εἰδώλων πληθύς, τότε ἔνδοξοι Μάρτυρες, προθύμῳ καρδίᾳ, ζέσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκχεῦντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τοῦ τὸ ἴδιον Αἷμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Νέων, ὁ γενναῖος ἀθλητὴς, Βαλλεριανὸς ϗ Χαρίτων, ϗ Χαριτὼ σὺν αὐτῷ, Θεῖος Ἰουστῖνός τε ϗ ὁ Εὔελπιστος, καὶ Ἱέραξ ὁ ἔνδοξος, στολὴν δὲ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρώσαντες ϗ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς μετ᾽ Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Ὅτε ἐπινεύσει Θεϊκῇ, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ῥωννύμενοι, τοῦ Παντοδυνάμου, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφη τέμνοντα· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν Πιστῶν ἡ ἐλπὶς, Δέσποινα πανάμωμε, ϗ προστασία ἡμῶν· ϗ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ ϗ Θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, ϗ ἀλαλάζουσα, οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις; πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς· ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου ϗ τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένοι φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασθε, Μάρτυρες βήματι, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, ἡμῖν ἁμαρτημάτων λύσιν βραβεύοντες.

Οἱ ἀσεβεῖς, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχοι, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ἀγωνισάμενοι, ὁμοφρόνως καθεῖλον, τὴν πλάνην τοῦ Βελίαρ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Δι᾽ αἰκισμῶν, διὰ μαστίγων καὶ θλίψεων, οἱ ἀσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χριστοῦ βασιλείαν, ἐν ᾗ στεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται.

Θεοτοκίον.

Κατοικτειρῶν, σοῦ τῶν χειρῶν τὸ πλαστούργημα, ὁ ἐν ἐλέει πλούσιος, μήτραν κατῴκησας, ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ ταύτην προστασίαν ἡμῶν ἀνέδειξας.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στερέωμα Χριστὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, προφέρων ἀνδρείως ἀντεκαρτέρησας, Ἰουστῖνε τῷ δικάζοντι, ἀνομῶν παρανόμως σε προστάττοντι.

Χορὸς θεολαμπὴς στρατὸς θεόλεκτος, Ἁγίων Μαρτύρων Ἅγιος δῆμος, ἀθροισθεὶς νῦν καταπάλαισε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μετὰ σώματος.

Τὸ σῶμα αἰκισμοῖς οἱ μεγαλόψυχοι, ἐκδόντες ἠγάλλοντο προορῶντες, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τὴν μέλλουσαν δόξαν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν ἀεί, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Καθ. Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἰουστῖνος Χαρίτων Παίων Εὐέλπιστος, Χαριτὼ καὶ Ἱέραξ καὶ ὁ Βαλλεριανός, οἱ φωστῆρες οἱ φαιδροί, οἱ καταυγάζοντες τὰ πληρώματα, τῆς γῆς ταῖς φρυκτωρίαις τῶν αὐτῶν, ἀγώνων μεγαλοφώνως, εὐφημείσθωσαν πάντες, Χριστῷ πρεσβεύοντες, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰουστίνου Χαρίτωνος, καὶ Χαριτοῦς καὶ Παίωνος τοὺς ἄθλους, τῶν Ἀγγέλων τάγματα κατεπλάγησαν.

Συντριβόμενα σώματα, τοῖς αἰκισμοῖς, τὴν θείαν προεξένει, τοῖς γενναιοτάτοις μακαριότητα.

Εὐελπίστου Ἱέρακος, τῶν ἀκλινῶν Μαρτύρων, τὴν ἀνδρείαν οἱ τοῦ σκότους, ἄρχοντες ἐπτοήθησαν.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, ἡ τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πνεύματος θείου πλησθείς, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ πνεύματα, τοῖς ὀχετοῖς, Μάρτυς τῶν αἱμάτων, τῶν σῶν Ἰουστῖνε, ἀπέπνιξας μάκαρ, ἀθλήσας στερρότατα.

Ἡ χαριτώνυμος, χάριτος ἔμπλεως Θεοῦ γέγονε, καὶ γυναικῶν, ἐπιλαθομένη σαφῶς τὸ ἀσθενές, ἤθλησε νομίμως, καὶ δόξης ἠξίωται.

Χαριτωθεὶς τὴν ψυχήν, ὁμολογίαις ἱεραῖς ἤμβλυνας, τοῦ παλαιοῦ, ἐχθροῦ τὴν κακίαν Χαρίτων ἀθλητά, θείων ἀθλοφόρων, σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἁγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· Χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν δεξάμενος, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος θεόσοφε, εὐθυδρομήσας ἄριστα, Μαρτυρίου τὸ στάδιον ἤνυσας.

Ἀκυμάντως βασάνων τὸ πέλαγος, θείᾳ κυβερνήσει διήλθετε Μάρτυρες, καὶ πρὸς λιμένα εὔδιον, τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἐφθάσατε.

Ἀπλανεῖς ὡς ἀστέρες ἐμπρέποντες, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, φωταυγείαις τῶν ἄθλων φωτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴν Ἰούνιος. Ἔχων ἡμέρας, λ΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας θ΄.

Εἰς τὴν Α΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Στίχος. Ἰουστῖνον κώνειον ἦρεν ἐκ βίου.
Ὡς ἄθεε πρῶτον τοὺς πιεῖν δεδωκότας.

Πρώτῃ Ἰουνίου ἐλλεβορίζει Ἰουστῖνον.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Φλαβίας τῆς Συρίας, Υἱὸς Πρίσκου τοῦ Βακχείου. Ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ῥώμῃ, Ἀντωνίῳ τῷ βασιλεῖ, κατὰ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως καὶ ὁμολογίας λιβέλλους ἐπιδέδωκε, τὴν μὲν κρατύνων, τὴν δὲ καθαίρων γραφικαῖς ἀποδείξεσι. Φθονηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Κρήσκεντος, ἀναιρεῖται, πολλαῖς πρότερον βασάνοις καθομιλήσας. Οὗτος διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ ἀκατάγνωστον, εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐλάσας, σοφίας τε πάσης ἔμπλεως γεγονώς, τῆς τε θείας καὶ ἀνθρωπίνης, καταλέλοιπε πᾶσι τοῖς Πιστοῖς συντάγματα πάσης σοφίας καὶ ὠφελείας γέμοντα. Ὑπερφυῆ γὰρ τὴν γνῶσιν τοῖς ἐντευξομένοις παρέχουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαρίτου, Εὐελπίστου, Ἱέρακος, Παίωνος, καὶ Βαλλεριανοῦ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Ῥουστίκου τοῦ Ἐπάρχου, καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Λέγεται δὲ πρὸ τῆς ἐκτομῆς εἰπεῖν τῷ Ἁγίῳ Ἰουστίνῳ τὸν ἔπαρχον, εἰ οἴεσθε ἀναιρεθέντες, εἰς Οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, ἀγαθά τινα ληψόμενοι; Τὸν δὲ μὴ οἴεσθαι εἰπεῖν, ἀλλὰ πληροφορίαν ἔχειν, ὡς αὐτίκα ἡμᾶς χρησταί τινες ἀντιδόσεις καὶ φιλοφροσύναι ἐκδέξονται, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Φίρμου τοῦ Μάρτυρος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν συλληφθεὶς, ἄγεται πρὸς μάγον, καὶ μὴ πεισθεὶς σπονδὰς προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, γυμνωθεὶς μαστίζεται νεύροις, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται, καὶ ξυρῷ τὰ νεῦρα τέμνεται, καὶ ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας, καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰς κνήμας καὶ τοὺς μηροὺς μαχαίραις κατατέμνεται, καὶ λίθοις βάλλεται, καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτ. Θεσπεσίου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθεὶς παρὰ Συμπλικίου ἄρχοντος Καππαδοκίας, Καππάδοξ ὢν καὶ αὐτὸς, ἄγεται ἐπὶ τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις. Μὴ πεισθεὶς οὖν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον μυκτηρίσας τὰ εἴδωλα, κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ εἰς κλίβανον πυρωθέντα ἐμβάλλεται. Τῇ δὲ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβὴς διαμείνας, ἄγεται πάλιν εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν, ἔνθα θυσίας προσῆγον οἱ Ἕλληνες, καὶ πλησιάσας τὸν βωμὸν καταβάλλει. Παραχρῆμα οὖν εἰς τήγανον ἐμβάλλεται πεπυρακτωμένον, ἐλαίῳ καὶ πίσσῃ καὶ στέατι μεστὸν, καὶ ἐπὶ δυσὶν ἡμέραις ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, ἐξέρχεται ἀβλαβὴς, μηδ᾽ ὁτιοῦν καύσεως ἐν τῷ σώματι ἔχων· καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν μετήγαγε διὰ τὸ τοῦ θαύματος μέγεθος. Ἐξάγει οὖν αὐτὸν ἔξω τῆς Πόλεως, καὶ τῇ τοῦ θανάτου καταδικάζει τομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμύλου, καὶ Στρατονίκου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὀξείᾳ, καὶ ἐν Φυρμουπόλει, καὶ ἐν τοῖς Σπουδαίου, πλησίον τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου Ἐπισκόπου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἀπάτης βυθὸν, τῶν αἱμάτων ποταμοῖς ἀποξηράναντες, κρουνοὺς θαυμάτων ἀνεβλύσατε, κατασβεννύοντες ἄνθρακας, Μάρτυρες δεινῶν παθημάτων, τῶν βοώντων ἑκάστοτε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοφίᾳ Θεοῦ, Ἰουστῖνος ὁ σοφὸς κεκοσμημένος, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπεμώρανε φιλοσοφίαν ἐν χάριτι, πείσας προσκυνεῖν τὴν Τριάδα, ὀρθοδόξως κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνθέῳ πυρὶ, ἀγαπήσεως σοφοὶ ὕλην κακίας, γενναιοφρόνως κατεφλέξατε, καὶ ὡς πυρσοὶ ἀναλάμψαντες, πάντων τῶν βοώντων καρδίας, εὐσεβῶς ἐφωτίσατε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐν βάτῳ Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένῃ, Ἁγνὴ, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἑνωθείσης πα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

χύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποςάσεων.

Ὠδὴ ή. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῷ πυρὶ, τῶν βασάνων καρτερῶς δοκιμασθέντες, ἀθλοφόροι Κυρίῳ ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βοῶντες ἠςράψατε, ἀνυμνολογοῦντες, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἰουςίνῳ τῷ σοφῷ, ἀνυμνείσθω Χαρίτων Πέων Χαρίτων, καὶ Ἱέραξ ὁ μέγας, σὺν τῷ Βαλλεριανῷ, ἀθλήσει τὴν πλάνην μειώσαντες, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, χορείαις συναφθέντες.

Πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐπειγόμενοι σοφοὶ γενναιοφρόνως, τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς, οἱ πάντες ἐκλίνατε Μάρτυρες, θύματα καθάπερ, Θεῷ προσαναχθέντες.

Θεοτοκίον.

Μύρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριςὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύςοις ὀσμαῖς διόσοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ο Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θεία λαμπόμενοι δόξῃ, τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, ἐλύσατε γενναῖοι ἀθληταί· καὶ κοινωνοὶ χρηματίσαντες, ἱερῶν παθημάτων, τοῦ σάρκα εἰληφότος δι' ἡμᾶς, σὺν αὐτῷ αἰωνίως, εἰς οὐρανοὺς ἀγάλλεσθε.

Τὴν Ἰουςίνου σοφίαν, Χαρίτου τὴν ἀνδρείαν, Χαρίτωνος τὴν τόλμαν ἀληθῶς, Πέωνός τε καὶ Ἱέρακος, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, καὶ Βαλλεριανοῦ πρὸς τὰ δεινὰ, τὴν πολλὴν καρτερίαν, οἱ Ἄγγελοι ἐθαύμασαν.

Ὥσπερ ἐν ἅρματι θείῳ, ἐπιβάντες ἐνδόξως, τῷ αἵματι ὑμῶν πρὸς Οὐρανὸν, χαρμονικῶς ἀνεδράμετε, καὶ χειρὶ ζωηφόρῳ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε σοφοὶ, τοὺς ςεφάνους ἀπαύςως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ὡς Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Πάναγνε Μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰώνων ἁπάντων, ὁ πρὶν Πατρὶ συναΐδιος Υἱὸς, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

2. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνςαντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀληθείας ἑδραίωμα, καὶ τῆς Πίςεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολον σὲ γινώσκομεν, τῆς ἀσεβείας συνήγορον, ἁγνείας τε σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιςον, θησαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπῖδα, τοῦ Χριςοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα Θεόπνευςε.

Ἀποςόλων διάδοχον, Ἀθλοφόρων ὁμότροπον, Ἀσκητῶν ὁμόζηλον εὐφημοῦμέν σε, καὶ Διδασκάλων ἐκσφράγισμα, καὶ θεῖον ἐκτύπωμα, καὶ Χριςοῦ μυςαγωγὸν, Ἱεράρχα μακάριε, καὶ θεόρρυτον, ποταμὸν ἰαμάτων τὰς ἀνόμους, καὶ βλασφήμους διανοίας, κατακαλύπτοντα πάνσοφε.

Ὅμοιον.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, πλεονάσας πανόλβιε, τῆς χαρᾶς ἠξίωσαι τοῦ Κυρίου σου, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ τῇ αἴγλῃ νοητῶς, ἀποςίλβων τοῦ Πνεύματος, νῦν παρίςασαι, δεξιᾷ ζωηφόρῳ λαμπηδόσιν, Οὐρανίοις ἀενάως, καταςραπτόμενος ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως· ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριςον, καὶ δοξάζω σου σεμνὴ, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναςῆναι, συνανιςῶν τοὺς προπάτορας.

Τροπάρ. Ἦχος δ'. Κανόνα πίςεως, καὶ εἰκόνα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου,

οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὸν Νικηφόρον ὡς Νικηφόρον ᾄσμασι μέλπω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν πρᾶξιν τῆς θεωρίας ἔδειξας, σαφῶς ἐπίβασιν· τὴν γὰρ ψυχὴν ῥυθμίσας, πρακτικῶς, Νικηφόρε πανόλβιε, πρὸς θεωρίαν ἄριστον, τὴν ἀκροτάτην ἀνεπτέρωσας.

Ὁ λόγος ὡραϊσμένος πράξεσιν, ὁ βίος λόγῳ δὲ, κεκοσμημένος ὤφθη σου λαμπρῶς, Νικηφόρε Θεόληπτε· διὸ ἐπὶ τοῦ θρόνου σε, τοῦ ὑψηλοῦ Χριστὸς ἀνέθετο.

Νοσήσας τοῦ Μαμωνᾶ τὴν αἵρεσιν, Λέων ὁ δείλαιος, καὶ τῇ στεῤῥᾷ σου πέτρᾳ προσβαλὼν, Νικηφόρε συντέτριπται, καὶ θαυμαστή τις γέγονεν, ἡ συμφωνία τῆς σοφίας σου.

Θεοτοκίον.

Ἰάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντὸς, τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταῤῥαγέντας πτώματι, τῶν Προπατόρων Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Κατακοσμήσας, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις τὸν βίον σου, καὶ φωστὴρ λόγον ζωῆς, σαφῶς ἐπέχων γενόμενος, Χριστοῦ τὴν πανίερον Ποίμνην ἐποίμανας.

Ἡ θεοῤῥήμων, καὶ πυρίνη σου γλῶσσα καὶ ἔνθεος, τῷ πυρὶ τῷ νοητῷ, τὰς ἀκανθώδεις κατέφλεξεν, αἱρέσεις Θεόσοφε, Πάτερ ἀοίδιμε.

Φιλοσοφίας, τῆς σοφίας τὸ βάθος ἠρεύνησας, καὶ δογμάτων σου πλοκαῖς, τοὺς ἀθετοῦντας εἰκόνα Χριστοῦ, τρανῶς ἀπηγχόνησας, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Ὁμολογοῦντες, τὸν Πατρὶ πρὸ αἰώνων συνάναρχον, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς σῆς, Γαστρὸς τεχθέντα Πανάμωμε, κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεομήτορα.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Κάθισμ. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χοροὶ Πατριαρχῶν, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, Νικηφόρε τιμῶσι· προσθήκην γὰρ ἐδέξαντο, τὴν ψυχήν σου τὴν ἔνδοξον· ὅθεν σήμερον, καὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, μεγαλύνουσα, τὸν Βασιλέα δοξάζει, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἱκετεύομεν πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ τὰς μύλας Ἱεροφάντα, τῶν ἀσεβῶν συνέθλασας, τῷ στεῤῥῷ σου λόγῳ, τούτους τροπωσάμενος, καὶ σέβειν ἐδίδαξας, Θεῖον τοῦ Σωτῆρος εἰκόνισμα.

Ὁμολογίᾳ τὴν θείαν ἱερωσύνην, περιφανῶς ἐφαίδρυνας, Πάτερ Νικηφόρε, Λέοντος ὠμότητι, περιοριζόμενος, μύστα τῶν ἀῤῥήτων Θεόληπτε.

Νεανικῶς προϊστάμενος Νικηφόρε, τῶν ἀσεβῶν δογμάτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, μάστιγι τῶν λόγων σου, τοὺς λύκους ἐδίωξας, Πίστιν τὴν ὀρθὴν καπηλεύοντας.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον πρὶν τεκοῦσα, Λόγον Θεοῦ Πανύμνητε κεχαριτωμένη, Κόσμον ἀνεκαίνισας· διό σε Θεόνυμφε, Πίστει ὀρθοδόξῳ γεραίρομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νοῦν ἔχων καθαρὸν, Οὐρανοὺς ἐμβατεύοντα, τῆς γνώσεως καὶ σοφίας, τὸ ἀμάραντον ἄνθος, ἐδρέψω Παμμακάριστε.

Καὶ λόγον πρακτικὸν, καὶ ζωὴν ἔχων ἄληπτον, ὡς Ἥλιος ἐξαστράπτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, λαμπρύνεις τὸ στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, τῆς Προμήτορος γέγονας, Πανάμωμε συλλαβοῦσα, τὸν ἡμᾶς εὐλογίαις, ταῖς θείαις στεφανώσαντα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φωσφόρος, ταῖς ἀκτῖσιν ἐκλάμπων τοῦ Πνεύματος, ταῖς Ἐκκλησίαις Θεόφρων, ἀνε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀνεδείχθης στύλος οὐρανομήκης, καὶ νεφέλη, πρὸς κληρουχίαν ἄγων Οὐράνιον.

Ὅλην σου, τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, διαφερόντως ἐντεῦθεν, ἐπὶ πάσαν ἀρχῶν τὴν οἰκουμένην, κατεστάθης, Ἱεροφάντα Πάτερ μακάριε.

Ῥήγνυσι, τὰς πλοκὰς τῶν ἀθέων αἱρέσεων, σοῦ ὁ θεόπνευστος λόγος, τῷ διστόμῳ ξίφει τοῦ Παρακλήτου, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ἀληθείας πᾶσι προδείκνυσι.

Θεοτοκίον.

Οἱ νόμοι, παραδόξως τῆς φύσεως λύονται, ὅτι Παρθένος νῦν τίκτει, καὶ φυλάξει Κόρη ἀπειρογάμως, συλλαβοῦσα, τὸν τῶν ἁπάντων Κτίστην καὶ Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν σήμερον, ὡς εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρχην ὁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στ. Τοῦ Πατριάρχου, Πατριάρχης πλησίον, Θείου γέροντος Ἀβραὰμ Νικηφόρος.

Δευτερίῃ Νικηφόρος εἰς Ἐδὲμ εὕρατο μοίρην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ δυσσεβοῦς Κοπρωνύμου, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων· πατέρες δὲ αὐτῷ οὐκ εὐπατριδῶν, καὶ περιωνύμων, Θεόδωρος καὶ Εὐδοκία. Οὗτος ὁ Θεόδωρος γέγονεν ἀπογραφεὺς τῶν βασιλικῶν ἐνταλμάτων, καὶ διαβληθεὶς ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων εἰκόνων, μάστιξι καταξαίνεται, καὶ ἐπὶ Μίλλασαν στέλλεται τὸ δεινότατον φρούριον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνακληθεὶς, καὶ μὴ εἴξας τοῖς βασιλικοῖς προστάγμασι, πάλιν ὑπὲρ τὴν Νίκαιαν ὑπερορίζεται, κἀκεῖσε διαρκέσας χρόνους ἓξ ἐν κακώσει πολλῇ, τὸν βίον καταλιμπάνει. Ὁ δὲ τούτου παῖς ὁ τίμιος Νικηφόρος, τοὺς τῆς ὀρθοδοξίας στεφάνους ἐξ αὐτῆς τῆς λοχείας ἐναλίσκεται, καὶ εὐσεβείας γάλακτι τρέφεται, καὶ τὸ νηπιῶδες παραμειψάμενος, καὶ καλῶς παιδευθεὶς, εἰς τοὺς συγγραφεῖς καταπίπτεται. Ἔπειτα σκύβαλα πάντα καὶ ὡς ἀράχνην λογισάμενος, ἀναχωρεῖ τῆς Πόλεως, καὶ τὴν Προποντίδα τοῦ ἄστεος καταλαμβάνει· κἀκεῖσε μόνος μόνῳ Θεῷ προσανεῖχε πλείστοις πόνοις καὶ ταλαιπωρίαις προσομιλῶν. Ἐπεὶ δὲ Ταράσιος ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς ἀπεβίω, Νικηφόρος οὗτος ὑπὸ Νικηφόρου Ἄνακτος βιασθεὶς, καὶ παρακληθεὶς, τὸν θρόνον ὑπεισέρχεται Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ μετὰ μικρὸν τοῦ αὐτοῦ Βασιλέως ἀναπαυσαμένου, καὶ Σταυρακίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διαδεξαμένου τὴν Βασιλείαν, καὶ αὐτοῦ τάχιον ἀποβιώσαντος, Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα διαδέχεται. Τοῦτον δὲ καθελὼν Λέων ὁ θηριώνυμος τῆς Βασιλείας, καὶ ταύτης ἐγκρατὴς γενόμενος, κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων χωρεῖ, καὶ κατὰ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως. Ὅσα δὲ καὶ ὁποῖα ὁ σεβάσμιος Πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλιτήριον, διεξῆλθε παρρησιασάμενος, ἀδύνατον λέγειν καὶ γράφειν. Ὁ δὲ θεομισὴς παραυτίκα καθελὼν αὐτὸν τοῦ θρόνου, καὶ ὑπερορίσας, καὶ εἱρκτῇ τοῦτον ἀπορρίψας, μηδὲ μιᾶς παραμυθίας παρ' οἱουδήποτε προστάττει τοῦτον μεταλαβεῖν. Καὶ οὕτω διήρκεσεν ὁ γεννάδας ταλαιπωρούμενος μέχρις ἂν ὁ δείλαιος οὗτος τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν, ὑπὸ τῶν οἰκείων μαχαίραις μεληδὸν κατακοπεὶς, ἐν τῷ τοῦ Φάρου νεῷ. Ὁ δὲ μακάριος οὗτος, χρονίαις ταλαιπωρίαις καὶ κακοπαθείαις καταπονηθεὶς, ἑβδομηκοστὸν που χρόνον πληρώσας, εἰς χεῖρας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ Πνεῦμα παρέθετο, ἐννέα ἐν τῇ Ἀρχιερωσύνῃ διατελέσας χρόνους, δεκατρεῖς δὲ ἐν ἐξορίᾳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναόν σε ζῶντα, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπιστάμεθα, ἔνδον ὡς λυχνία ἔχοντα χρυσαυγὴς, τῆς Τριάδος τὴν ἐπίγνωσιν· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Αἱρετιζόντων, τὰς γλωσσαλγίας καταλέλοιπας, πάθων τὴν εἰκόνα σέβειν τὴν τοῦ Χριστοῦ, Νικηφόρε τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ.

Σοφίας πλοῦτον, καὶ πολιτείαν ἔχων ἔνθεον, πᾶσαν διαβὰς τὴν αἴσθησιν νοερῶς, τῷ Χριστῷ νῦν προσωμίλησας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοτοκίον.

Μὴ διαιροῦντες, τὰ ἡνωμένα μηδὲ συγχέοντες, ἕνα τὸν Χριστὸν δοξάζομεν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Λόγον κράζοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Αἵματι Χριστοῦ λελυτρωμένος, τῇ γνώμῃ τὸν δι᾽ αὐτὸν ὑπέστης θάνατον· τῆς γὰρ συνειδήσεως ἤνεγκας μαρτύριον, ὁμολογίας χάριτι καταλαμπόμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σῶμα καὶ ψυχὴν κεκαθαρμένος, τῷ Λόγῳ τῷ παντεπόπτῃ λόγον τέθεικας, τοῦτον πρὶν ἀσώματον, ἄναρχον δεικνύοντα, καὶ συμπαθῶς γενόμενον ἄνθρωπον ὕστερον, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ἵνα κληρουχίας οὐρανίου, καὶ δόξης ἀδιαδόχου τύχῃς ἔνδοξε, δόξαν τὴν ἀμάραντον, Πάτερ καταλέλοιπας, ὑπερορίας ἅπασαν φέρων πικρότητα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην καθαρὰν ὁ καθαρός σε, Νυμφίος ὁ νοητὸς εὑρὼν Πανάμωμε, κρίνον εὐωδέστατον, ἄνθος ὡραιότατον, καὶ φωτοφόρον θάλαμον, Νύμφην προσήκατο· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Εὗρες τὸ μακάριον τέλος, ὑπεξελθόντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ τῆς ἀληθείας φανείσης, τῇ θεωρίᾳ τοῦ ἀκηράτου κάλλους· οὗπερ νῦν ἐμφορούμενος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Λάρνακα κυκλοῦντες τὴν θείαν, τοῦ Θεοφόρου Νικηφόρου, δεῦτε χριστοφόροι προθύμως, ὡς νικηφόρον τοῦτον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ πανήγυριν, μετ᾽ εὐφροσύνης ἑορτάσωμεν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων, τῆς ὁμολογίας τῷ στέφει, Ἱερομάρτυς ὤφθης κοσμούμενος· ᾧ καθωραϊζόμενος, τῷ σῷ Δεσπότῃ νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οἱ Πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν. Σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

---

3. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῶν κυριοκτόνων σε δεινοὶ, παῖδες προδεδώκασι, φθόνῳ τηκόμενοι ἔνδοξε, καὶ ἀνδρισάμενος, ἀκαταγωνίστως, Παραδείσου εἴληφας, ὦ Λουκιλλιανὲ τὴν ἀπόλαυσιν. Διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι Πατρὶ, ὥσπερ πειθαρχοῦντές σοι, σὺν σοὶ ἀθλοῦσι στερρότατα, καὶ ἡ ἀοίδιμος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς ἀξιάγαστε· μεθ᾽ ὧν νῦν κατοικεῖς τὰ Οὐράνια. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἰάσεων νάματα ἡ σὴ, θήκη τοῖς προστρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἑκάστοτε, Μάρτυς πολύαθλε, καὶ ἐκπλύνει πάθη, καὶ βυθίζει φάλαγγας, δαιμόνων συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος. Διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον ἐμὲ, τὸν ἀναπολόγητον, τὸν ἀπωσμένον καὶ ἄθλιον, Ἁγνὴ ἐλέησον, καὶ μὴ καταισχύνῃς, ἀλλὰ τάχος πρόφθασον, καὶ ῥῦσαι ὅταν μέλλει ὁ Κύριος, κρῖναι τὰ σύμπαντα, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον. Ὅσα θέλεις Σεμνὴ καὶ γὰρ δύνασαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Λουκιλλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λόγου σε τοῦ Θείου θεράποντα, Μαρτύρων δὲ κλέος, ἀνυμνῶ Λουκιλλιανέ. Διό μοι πρεσβείαις σου παράσχου, τὸν ἱλασμὸν τῶν κακῶν καὶ τὴν ἴασιν.

Ὅλη διανοίᾳ τε καὶ ψυχῇ, ὅλος ἀνεκράθης, τῇ ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τῶν εἰδώλων ἐξαπάτης, καὶ ἀσθενείας σοφὲ καταπεφρόνησας.

Ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν τὴν ἐπὶ γῆς, τὴν διὰ βασάνων, δόξαν θείαν ἐπιποθῶν, τῆς ἀγήρω δόξης Θεομάκαρ, τῶν Οὐρανίων τερπνῶν κατετρύφησας.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἣν ἑώρακεν Ἰακώβ, σὺ εἶ Θεοτόκε. Διὰ σοῦ γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς, ὁ Λόγος συνῴφθη καὶ πρὸ ὕψος, τὴν τῶν βροτῶν οὐσίαν ἕλκυσεν.

ᾨδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰούδας προδέδωκε, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Κύριον, Θεοκτόνοις, σὲ δὲ νῦν ἀνόμοις, Ἰουδαῖοι προδίδωσιν.

Λόγοις σε ὁ βάσκανος, ἐξαπατᾶν θωπείαις πειρώμενος, ὤφθη τοῖς σοῖς, λόγοις ἀντὶ λίθων, Ἀθλοφόρε βαλλόμενος.

Λύχνος φαεινότατος, ταῖς συναθλοῦσί σοι γέγονας, φωταγωγῶν ἐν ταῖς Θείαις τρίβοις, τῆς ἐκεῖ ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι μοι, σὲ δυσωπῶ ταῖς σαῖς Δέσποινα, παῤῥησίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, ὦ Λουκιλλιανέ, Ἀθλητὰ γενναιόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν. Ὅθεν ἤνυσας, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ νηπίων Ἁγίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεοτ. Ὅμοιον. Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ παναμώμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀπαστράπτεις τοῖς λόγοις σου, καὶ φωταγωγεῖς τὸν Κόσμον τοῖς ἄθλοις σου, τῶν Τυράννων δὲ τὴν ἔνστασιν, ὡς ἀχλὺν διώκεις ἀνυπόστατον.

Νέος ὤφθης ἐκ Πίστεως, Ἀβραὰμ ὡς πάλαι δικαιωθεὶς ἐν Χριστῷ, ἐπιγνώσει γὰρ τοῦ Κτίστου σου, ἀπηρνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

Ὀλετῆρα τῆς πλάνης σε, καὶ τῶν ἀλγεινῶν παθῶν ἰατῆρα πιστοὶ, κεκτημένοι Μάρτυς ἔνδοξε, ἐντρυφῶμεν πάντες τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου Μητροπάρθενε. Ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβοῦσα Θεὸν, ἀνεκφράστῳ λόγῳ ἀπεκύησας.

ᾨδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Μόνε ἰατρὲ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ταῖς ἐντεύξεσι, τῶν παθημάτων τὴν ὀδύνην μου θεράπευσον.

Ἄνθος ἱερὸν, γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Μάρτυς ἔνδοξε, τὴν εὐκαρπίαν ἐν τοῖς ἄθλοις προβαλλόμενος.

Ῥήματα ζωῆς, ἐν καρδίᾳ κεκτημένος σοφὲ, τῶν Τυράννων τὰ θωπεύματα, τῇ σῇ ἐνστάσει ἀπενέκρωσας ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀῤῥαγὲς, καὶ λιμένα καὶ ὀχύρωμα, καὶ ἐλπίδα Θεομήτορ Ἁγνὴ, καὶ θεῖον ὅπλον, κεκτημένοι σε σῳζόμεθα.

ᾨδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὑψώσας σου νοητῶς, τὸν Θεῖον τῆς ψυχῆς ἔρωτα, πρὸς πῦρ τὸ τυραννικὸν, θαῤῥῶν ηὐτομόλησας, καὶ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, σὺν παισὶν ἐθάλφθης, ἀθλοφόρε καρτερώτατε.

Ῥωσθεῖσα Μάρτυς σοφὲ, καὶ Παῦλα ταῖς ὑποθήκαις σου, ἠνδρίσατο καρτερῶς, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ στέφανον ἤρατο, τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ.

Ὁρῶν σου τὸ ἀκλινὲς, ὡς ὄρος Σιὼν ἀσάλευτον, οὐκ ἤνεγκεν ὁ ἐχθρὸς, ἀλλ' ὅλος αἰσχύνεται, καὶ πρὸς γῆν πατούμενος, ὑπὸ σοῦ Θεόφρων, ἐν τῷ σκάμματι συντρίβεται.

Θεο-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεῖον Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάχραντε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἱλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Ὑπατίου, Παύλου, καὶ Διονυσίου.

Στίχ. Λουκιλλιανὸς καὶ Παῦλα σὺν νηπίοις,
Αἵματι ὠνήσαντο Μαρτύρων στέφη.

Τῇ δὲ τρίτῃ Λουκιλλιανὸς Σταυρῷ πετάνυσο.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, Ἱερεὺς τῶν εἰδώλων τὸ πρότερον, γηραιὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τρίχα λευκός, τὴν οἴκησιν ἔχων οὐ πόρρω τῆς Πόλεως Νικομηδείας. Μετατεθεὶς δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν, καὶ προσαχθεὶς Λιβανίῳ τῷ Ἄρχοντι, καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, καὶ τὴν προτέραν ἑλέσθαι θρησκείαν, θλάττεται τὰς σιαγόνας, καὶ τύπτεται ῥάβδοις, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, κἀκεῖσε παιδία τρία διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν πεθέντα εὑρών, μετ' αὐτῶν αὖθις τῷ Κόμητι ἐμφανίζεται· καὶ ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ τῶν παίδων ἐμβάλλεται. Ἄνωθεν δὲ ἐπιχυθέντος ὄμβρου, καὶ τῆς φλογὸς σβεσθείσης, ἐξέρχονται ἀβλαβεῖς. Καὶ δεξάμενος ἅμα τοῖς παισὶ τὴν ἀπόφασιν, ἤχθη εἰς τὸ Βυζάντιον, τοῦτο τοῦ Κόμητος προστάξαντος. Καὶ τὰ μὲν παιδία ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς Σταυρῷ ἀναρτηθείς, τῷ Θεῷ παρέθετο τὴν ψυχήν, τῆς Ἁγίας Παρθένου Παύλης συμπαρούσης, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν μωλώπων αὐτοῦ ἐπιμελησαμένης, καὶ ἐν τῷ τελειωθῆναι τῶν Ἁγίων τὰ λείψανα παραγαγούσης· ἦν γὰρ ἐκ προγόνων πιστή, καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐποιεῖτο, ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσιέναι, καὶ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχοντας θεραπεύειν καὶ ἰατρεύειν καὶ διατρέφειν. Ἥτις κατασχεθεῖσα, ἤχθη πρὸς τὸν Κόμητα, καὶ μὴ πεισθεῖσα θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, πρῶτον μὲν γυμνωθεῖσα, ἱμᾶσι τύπτεται, εἶτα ῥάβδοις. Ἔνθα δὴ ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν πληγῶν τὸ σῶμα διαλωβηθεῖσα, ἐπιστασίᾳ Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής, καὶ θαρσοποιεῖται πρὸς τὸ μαρτύριον. Καὶ πάλιν προσαχθεῖσα τῷ Κόμητι, κατὰ τοῦ στόματος τύπτεται ὡς αὐτὸν ἐξυβρίσασα. Καὶ τεθεῖσα ἐν φυλακῇ, πάλιν εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. Καὶ ἐν καμίνῳ βληθεῖσα, ἀβλαβὴς ἐξῆλθε καὶ ἄφλεκτος. Δεξαμένη δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον φθάσασα, κατὰ τὴν τοῦ Κόμητος πρόσταξιν, καὶ γενομένη κατὰ τὸν τόπον, ἔνθα ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἐτελειώθη σὺν τοῖς παισί, τὸν αὐχένα ἐτμήθη, καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας ἐκομίσατο στέφανον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὀξείᾳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Παύλου ἐβόας, οὐ χωρίσει με Μάρτυς ἐκ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐ κίνδυνος οὐ λύπη, οὐ ξίφος οὐ λιμός πε· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ Πέτρᾳ ἐρείσας, τῇ τῆς ὁμολογίας τοὺς θείους πόδας σου, ἀτίνακτος ἐδείχθης, τῷ σάλῳ τῶν κυμάτων· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθείημεν πάντες, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ νόσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγνοις, Θεομῆτορ κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Παρὰ τὰς θείας ὡς ἀληθῶς διεξόδους, φυτευθεὶς τῆς Πίστεως Κυρίου, ξύλον ἀνεδείχθης, παμμάκαρ ζωηφόρον.

Ὡραιωθέντες οἱ ἀθληταὶ ἐν τῷ κάλλει, τῆς Χριστοῦ σεπτῆς ὁμολογίας, στέφος οὐρανόθεν, ἐδέξαντο ἀξίως.

Θεοτοκίον.

Κατακλιθέντα τοῖς ἀλγεινοῖς καὶ πτωθέντα, διανάστησόν με Θεομῆτορ· ὅπως σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ὠδὴ θ'. Μεγαλυνόμεν σε.

Λογικοὺς λειμῶνας, ἄνθη βλέποντες, Χριστοῦ ἀνθέστατα, τοὺς Μάρτυρας σήμερον, τιμαῖς μεγαλύνωμεν.

Ἑωσφόροι φανέντες, ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ Μάρτυρες λάμπουσι, τῆς Ὁμολογίας τὸ φῶς.

Ὀδύνας παθῶν, ταῖς εὐχαῖς τῶν ἀθλοφόρων, ἰώμενος νῦν, κἀμοῦ θεράπευσον, τὸ ἄλγος Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀχείμαστον λιμένα, Πανάμωμε, οἱ Πιστοὶ κεκτήμεθα, δι' ὧν καὶ σωζόμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ,
„ καὶ δοξάζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε,
„ ὡς Σωτῆρα τεκοῦσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

---

4. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ἑσπέρας Στιχολογοῦμεν τὸ α'. Ἀντίφωνον, τό, **Μακάριος ἀνήρ**. Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἵστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον, ἀσεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον τῆς χάριτος τὸ θεόπνευστον, τῶν Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθως θεμέλιον, ἀρραγέστατον, Ἱεράρχην τὸν μέγαν Μητροφάνην, ἱεραῖς ἐν ὑμνῳδίαις, εὐφημήσωμεν σήμερον.

Ὅμοιον.

Ὅτε σκῆπτρα Βασίλεια, ἡ τῶν Πόλεων Ἄνασσα, κατ' ἀρχὰς καὶ στέμματα ἀνεδέξατο, τότε σοῦ πρώτου ηὐμοίρησε, παμμάκαρ Μητρόφανες, θείᾳ ψήφῳ τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχου θεόφρονος, προεξάρχοντος, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας καταλλήλως τῇ ἐνθέῳ βιοτῇ σου, ἀνυψωθέντος λαμπρότατα.

Ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψας, ταῖς ἀκτῖσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μητρόφανες καὶ λαμπρότησι, τῶν ἀρετῶν καὶ δογμάτων σου, τῶν θείων καὶ ἅπαντας, καταφωτίσας λαούς, ἐκδιδάσκων τρανώτατα, ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, καταισχύνων τὰς Ἀρείου, ἐρεσχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἱερώτατος, καὶ θεοφόρος ἐδείχθης, χρίσμα θεῖον ἅγιον, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ φαιδρῶς πάντοτε, προχωρῶν Ὅσιε, τῶν Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μυούμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς Ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης ἀκλεής, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἤστραψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, παμμάκαρ Μητρόφανες, καὶ τῆς πλάνης ζόφωσιν διεσκέδασεν· ἀληθῶς ὤφθης γάρ, φωταυγὴς ἥλιος, Ἱεράρχα παμμακάριστε, καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, Υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γενόμενος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, τὴν θείαν καὶ φωσφόρον καὶ σεπτήν, ἐπιτελοῦντες Μητρόφανες, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ὅμοιον.

Ὁ νοῦς σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Θεόφρων, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς θεούμενος πανασίδιμε, ἐν θνητῷ σώματι, καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσεκτήσατο τὴν τῶν Ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἔξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες λαμπρότατε φωστήρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, Ἱερεῖς καὶ Μονάζοντες ηὐλαβήθησαν, Βασιλεῖς τε καὶ Ἄρχοντες ᾐδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθείς· ὃν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ ἁγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ὑψίστου, τῆς Ἐκκλησίας Φωστήρ, ἔρεισμα τῆς πίστεως, καὶ πύργος ἄσειστος, ἀσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τος στῦλος, Κανὼν ἀκριβέστατος, Ἀρχιερέων Χριστοῦ· ὅθεν εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίερον μνήμην, ἱερῶς γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἄγει καταχρέως ἡ σεπτή, Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανδηλεῖ Ἑορτήν, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, πιστοὺς εὐφραίνουσα, καὶ λαοὺς διεγείρουσα, πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σὲ δοξάσαντος, Λόγου καὶ Θεοῦ ὃν δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυτροῦσθαι, τοὺς αὐτὴν τελοῦντας πανσεβάσμιε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Τύμην τῆς Ἀρείου δυσσεβοῦς, πάνσοφε αἱρέσεως σβέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, ποταμῶν ἀεὶ βρύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας· οἷς περ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίσω, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἡδύπνοον τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα τὰς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικήν· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ χάριτας νέμων πνευματικάς, ὁ μέγας φωστήρ, Χριστομύστης Μητροφάνης, ὁ λάμψας ἐν τῷ Κόσμῳ εὐσεβείας ταῖς ἀκτῖσι, καὶ τὸ σκότος διώξας, τῆς Ἀρείου μανίας, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ᾗ ἀξίως ἐτέθη, τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ, τὰς αὐγὰς ἐξαστράπτων τῆς χάριτος· οὐ γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντες αὐτὸν καταχρέως ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ θρόνου κοσμήτορα, καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τὸ μέγα τῆς Τριάδος Μυστήριον κηρύττων, τὴν ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διετράνωσας πᾶσιν, ὡς ποίμνης ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τοὺς νοητούς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τούτων, φθοροποιοῦ λύμης σώσας βοῶντα· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχὺν· δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι· δόξα τῷ βεβαιοῦντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος, ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ δὲ τὴν α΄. Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Δόγμα ἔνθεον ἐπικρατύνας, ἐπεστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν, ὦ Μητρόφανες καταισχύνας τὸν Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθ. Ὅμοιον.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Μητρόφανες· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χθὲν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος Πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκός, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς, καὶ τὴν Βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων Ὅσιε, βακτηρίᾳ λόγων, τῶν θείων Θεόπνευστε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀπελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρόφανες, διὰ

διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὄρος τὴν φωτεινὴν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, Βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τὴν τῆς Εὔας ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος α΄. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Στίχος. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ζήτει εἰς Ἱεράρχας. Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, εἰς ἦχον β΄. Τὸν ἐν σαρκὶ Ἰσάγγελον. Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς΄. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η΄. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων· Τὸν ἀρχιθύτην Μητροφάνην αἰνέσω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἐξ ὕψους παράσχου μοι, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, φωτίζουσάν μου τὸν νοῦν, εὐφημῆσαί σου, τὸν μέγαν Ἱεράρχην, τὸν σὲ ὁμοούσιον Πατρὶ κηρύξαντα.

Ὁ βίος σου ἔνθεος, ὁ τρόπος δέ σου θεόληπτος, ὁ ζῆλος διάπυρος, τὸ ἦθος σεμνοπρεπὲς, ὁ δὲ λόγος σου, ζωῆς πλήρης Θεόφρον· ὅθεν ἀναδέδειξαι φωστὴρ Μητροφάνες.

Ναὸς ἐχρημάτισας, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καὶ Πόλις σὺ ἔμψυχος, εὐφραινομένη Θεοῦ, ὥσπερ ὕδασι, τοῖς δόγμασι παμμάκαρ· δι' ὧν κατεφαίδρυνας Κόσμου τὰ πέρατα.

Ἀνοίξας τὸ στόμα σου, λόγῳ Θεοῦ Πνεῦμα εἵλκυσας, καὶ ῥήματα ἔβλυσας, τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ ἐκύρωσας, ἐνώπιον Συνόδου, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, σοφὲ Μητροφάνες.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος ὁ ἄναρχος, ὁ τῷ Πατρὶ συνυμνούμενος, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ σοῦ, σὰρξ γεγένηται, καὶ ἐν ἡμῖν δι' οἶκτον, ἐσκήνωσεν Ἄχραντε, ὥσπερ ηὐδόκησεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Μέγιστον ὑμνῶ τοῦ Μητροφάνους κλέος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς Ἱερεὺς, ὡς Θεοῦ Διάκονος, παρεστὼς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν αἰωνίων ἀγαθῶν, Πάτερ Μητρόφανες.

Ἐκλελεγμένος Κυρίῳ ἱερουργεῖν, τὸ σεπτὸν μακάριε, Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν λαοὺς, παραινέσεσι σοφαῖς, Πάτερ ἐπέστρεψας.

Γνῶσιν τὴν θείαν πλουτήσας λόγον ζωῆς, ἐκ καρδίας ἔβλυσας, καταρδεύοντα ψυχὰς, χερσωθείσας πάθεσι σοφὲ, Ἱεράρχα τοῦ Θεοῦ, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάτη χορεία τῶν Προφητῶν, προεδήλου πόρρωθεν, ἐσομένην σε Θεοῦ, ἀληθῆ λοχεύτριαν Ἁγνὴ, ἀνωτέραν Χερουβὶμ, καὶ πάσης κτίσεως.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥητόρων ἁπάσας φλυαρίας, διέλυσας μάκαρ ταῖς στερραῖς, ἐνστάσεσι τῶν λόγων σου, καὶ ἀθραυεῖς ἀπέδειξας, ἰσχύϊ τῇ θεόθεν σοι, χορηγηθείσῃ Θεόσοφε.

Χριστοῦ ὀπαδὸς γεγενημένος, καὶ τούτου τὸν θρόνον ἐπὶ γῆς, ἐκληρώσω Μητρόφανες, πρῶτος εἰς Πόλιν Ἄνασσαν, Πατριαρχῶν δεικνύμενος, ἀξίως Θεομακάριστε.

Ἰδών σου τὸ εὔθετον τῆς γνώμης, ὁ πρῶτος Ἄνακτωρ εὐσεβῶν, τῷ Θείῳ ἑπόμενος, βουλήματι Μητρόφανες, Πατριαρχῶν σε πρόκριτον, Θείᾳ Συνόδῳ ἀπέφηνε.

Θαυμάσασα Σύνοδος ἡ πρώτη, τὴν λάμπουσαν χάριν τῶν ἐν σοὶ, δωρημάτων τοῦ Πνεύματος, τῇ θείᾳ ψήφῳ Ὅσιε, Θεοῦ καὶ τῇ τοῦ Ἄνακτος, ἀκολουθοῦσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλων χαρίτων ἠξιώθης, Μαρία Κυρία τοῦ παντὸς, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασα, ἐν σαρκὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν

ἐν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐν ταυτῷ σὲ δέξαντα, Παρθένον καὶ Θεομήτορα.

"Αλλος. Οὐκ ἔστιν "Αγιος.

Σταλάζων θεῖον γλυκασμόν, ἐκ χειλέων σου Πάτερ, τῆς πικρᾶς ἀθείας, ἀπεξήρανας κρουνούς, ποτίσας τοὺς δυσσεβεῖς, θεῖον ὕδωρ, μάκαρ ἐπιγνώσεως.

Τῇ θείᾳ ψήφῳ προκριθείς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης, ἀναιμάκτους θυσίας, ἀναφέρων τῷ Θεῷ, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοφόρε Πάτερ Ἱερώτατε.

Ὁ τάφος ἔνθα τὸ σεπτόν, σοῦ κατάκειται σῶμα, εὐωδίαν ἐκπέμπει, ὡς Παράδεισος ἡμῖν, εὐωδιάζων Θεῷ, Ἱεράρχα εὔδοξε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τοῦ τόκου σου Ἁγνή, τὸ ἀπόρρητον βάθος, ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων· ὁ Θεὸς γὰρ ἑαυτόν, κενώσας δι' οἰκτιρμῶν, ἐν γαστρί σου, ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἀποστόλων τοὺς τρόπους καὶ τὰς φωνάς, ἐκμιμούμενος ὤφθης παναληθῶς· ὡς Πέτρος γὰρ ἐνώπιον, τῆς Συνόδου ἐκήρυξας, τῷ Θεῷ Πατρὶ Λόγον, Υἱὸν ὁμοούσιον, Ἰωάννου πλουτήσας, θεόφθογγα ῥήματα· ὥσπερ δὲ ὁ Παῦλος, τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ποίμνης, τέθεικας ἀοίδιμε, κατὰ δὲ τὸν Πρωτόκλητον, τὸν ποθούμενον ἔδειξας. Διὸ πρέσβευε σὺν αὐτοῖς τῷ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον. Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑψωθεὶς ἐπὶ καθέδραν, ἀκροτάτην ἐκάθισας, καὶ Πατὴρ Πατέρων, σὺ περιφανῶς ἐχρημάτισας, ὑμνολογῶν καὶ δοξάζων, τὸν Δεσπότην σου, ἐκβοῶν αὐτῷ· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τὴν πρὸς Πέτρον ἐκληρώσω, τοῦ Χριστοῦ φωνὴν Ὅσιε· ἐν τῇ σῇ γὰρ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας ἐπήξατο, τῆς Ἐκκλησίας τὰ βάθρα, ἧς οὐδέποτε, κατισχύσαι πύλαι τοῦ ᾅδου δυνήσονται.

Ἡ θρησκεία τῶν εἰδώλων, διδαχαῖς ταῖς ἐνθέοις σου, εἰς Θεοῦ λατρείαν, Πάτερ προφανῶς μετενήνεκται, τὰ εἰδωλεῖα δὲ τούτων εἰς ναοὺς σεπτούς, μεταβέβληνται, θείαν στολὴν εἰσδεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως τὸν Δεσπότην, τῶν ἁπάντων γεγέννηκας· καὶ τεκοῦσα τοῦτον, Κόρη ἀειπάρθενος ἔμεινας, καὶ Θεοτόκος ἐδείχθης κατ' ἀλήθειαν· ὅθεν Δέσποιναν, σὲ τοῦ παντὸς καταγγέλλομεν.

"Αλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ὑπάρχων ἔμπλεως, τοῦ Θείου Πνεύματος, Ἱερώτατε Πάτερ τὰ πονηρά, πνεύματα ἀπήλασας, καὶ Θεοῦ οἴκους τοὺς βροτούς, διδαχαῖς σου ἀπετέλεσας.

Μονάδα ἄκτιστον, ἐθεολόγησας, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι διαιρετήν, ἄτμητον ἀσύγχυτον, φωταγωγῶν τοὺς δυσσεβεῖς ἱεραῖς θεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον, σαρκὸς σκιρτήματα, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, Θεῖος ἐχρημάτισας, Ἱερουργὸς τοῦ πλαστουργοῦ, Ἱερώτατε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ὡς πύλην φέρουσαν, πρὸς θείαν εἴσοδον, ὡς Παράδεισον θεῖον ὡς νοητόν, τόπον ἁγιάσματος, ὡς καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νυκτὶ προσκαθήμενον, καὶ σκότει λαὸν πάνσοφε, εἰδωλομανίας τῷ φωτί σου, τῶν διδαγμάτων ἐφωταγώγησας, καὶ Θεογνωσίας ἀστραπαῖς, πάντας κατεφαίδρυνας, ὡς λαμπτὴρ παμφαέστατος.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, μίαν Θεαρχίαν ἐν προσώποις, τρισὶν ὑπάρχουσαν ἀδιαίρετον, ἄτμητον ἀσύγχυτον ἁπλῆν, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, ὀρθοδόξως τρισόλβιε.

Ἡλίου λαμπρότερον, ἐξέλαμψας Μητρόφανες· σὺ γὰρ τῆς ἀπάτης σκότος λύσας, καὶ δραπετεύσας ζοφώδεις δαίμονας, νύκτα τῶν παθῶν ἀποσοβεῖς καὶ δεινὴν σκοτόμαιναν, φυγαδεύσας αἱρέσεων.

Θεοτοκίον.

Ἀντίθεον εὕρατο, τὸν τόκον σου Θεόνυμφε, φύσις γηγενῶν τῆς πρὶν κατάρας, καὶ εὐλογίας θεοπρεποῦς πλουτισμόν. Ὅθεν εὐλογουμένη σε πιστοί, πάντες καὶ δοξάζομεν, Μαριὰμ παντευλόγητε.

"Αλ-

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τὰ θεῖα θείως ἐπιτελῶν, καὶ καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τῶν καθαρῶν ἐχρημάτισας, ἄμεμπτος ἐδείχθης ἱερουργῶν τῷ Θεῷ, ἁπλότητι καρδίας, Πάτερ Μητρόφανες.

Οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, ὤφθησαν Θεοῦ νῦν λατρευταί, σοῦ ταῖς σεπταῖς παρακλήσεσιν· οὓς ἐξ ἀναξίων ἀξίους ἐξαγαγών, θεράπων ἀνεδείχθης τοῦ Παντοκράτορος.

Ὑπὸ τῆς χάριτος προσκληθείς, ἔλυσας αὐχμὸν εἰδωλικόν, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν λόγων σου, καὶ κεχερσωμένας καρδίας Ὅσιε, γονίμους ἀπειργάσω Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κύησιν τὴν φρικτήν, ἔμεινας Παρθένος ὡς τὸ πρίν, Θεὸς γὰρ ἦν τὸ τικτόμενον, ὁ μετασκευάζων πάντα βουλήματι, ἀνύμφευτε Μαρία Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Τὸ θεῖον σκεῦος τοῦ Πνεύματος, τὸν ἄνθρωπον Θεοῦ τὸν οὐράνιον, ἔνσαρκον Ἄγγελον, ἱεραρχίας ἀγλάϊσμα, τὸν σοφὸν Μητροφάνην ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ῥημάτων θείων ἡ δύναμις, καὶ φθόγγος τῶν ἐνθέων λογίων σου, πάντα διέδραμε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὀρθοδοξίαν πᾶσι μάκαρ κηρύττοντα.

Ὁ πάντα καὶ πρὸ γενέσεως, γινώσκων ὡς Θεὸς ὦ Μητρόφανες, σὲ ἐκ κοιλίας μητρός, προεγνωκὼς καθηγίασε, καὶ Πνεύματος δοχεῖον σὲ ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ἀπόρρητός σου ἡ σύλληψις, ἀνέκφρασος ὁ τόκος Θεόνυμφε, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς ἁγνείας μυστήριον· διό σε πίστει μόνῃ ἀεὶ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἡ γλῶσσά σου Πνεύματι, τεθηγμένη νοητῶς, ὡς γραμματέως κάλαμος καλλιγραφεῖ καρδίας τῶν εὐσεβῶν, τὸν λόγον τῆς χάριτος, Ἱερώτατε Πάτερ θείῳ Πνεύματι.

Τὰ Θεῖα μυούμενος, ὡς χωρῶν πρὸς νοητά, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, μυσταγωγεῖς ἐν Πνεύματι τοὺς πιστούς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Ἱερώτατε Πάτερ τελεώτατα.

Ῥοαῖς τῶν δογμάτων σου κατακλύσας θολερά, τῆς ἀθεΐας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὡράθης τὰ ἀσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα, τῶν πιστῶν Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, παχυνθεὶς ἄνευ σποράς, βροτὸς ὡράθη τέλειος, καινοτομῶν τὰς φύσεις θεοπρεπῶς, ὡς μόνος ἐπίσταται, Θεοχαρίτωτε Κόρη παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτῆρα, τὸν ὁμοούσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρί, ἐν μέσῳ κηρύξαντα, θεοφόρων Πατέρων, καὶ θρόνον κοσμήσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφητείας χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μυσολέκτης τῶν Θεοῦ ἀρρήτων μυστηρίων, Ἀπόστολος ὁ μέγας, Παῦλος τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, πόῤῥωθεν προβλέπων, τὸ μέλλον προέγραφε, τὸν ἄξιον τοῦ θρόνου τῆς τῶν Πόλεων Βασιλίδος, τοιοῦτος ἡμῖν φάσκων, ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς, Ὅσιος καὶ ἄκακος, δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἡνωμένος τῷ πνεύματι, ταῖς ἄνω οὐρανίαις, Δυνάμεσιν· ὃς ἔχων παῤῥησίαν εἰς τὴν ἄσοδον τῶν Ἁγίων, παρίσταται ἀεὶ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, αἰτούμενος δοθῆναι ἡμῖν, ἔλεος καὶ χάριν εὑρεῖν, εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. Αὐτὸν οὖν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχος. Γῆς ἐκστὰς Μητρόφανες Θεῖε παμμάκαρ.

Ἐκεῖ μετῆρας, οὗ Πατὴρ πάντων μέγας.
Μητροφάνης δὲ τετάρτῃ ἔδυ χθόνα βωτιάνειραν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανῶν, Υἱὸς ὑπάρχων Δομετίου. Ὁ δὲ Δομέτιος, ἀδελφὸς ἦν Πρόβου τοῦ βασιλέως, ἐγέννησε δὲ δύο Υἱούς, Πρόβον καὶ

Μη-

Μητροφάνην. Οὗτος λογισμῷ σώφρονι τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν κατανοήσας ὡς πεπλανημένην καὶ ψευδῆ, προσῆλθε τῇ Πίστει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐβαπτίσθη. Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον, συνῆν Τίτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Βυζαντίου, ἀνδρὶ Ἁγίῳ Θεοφόρῳ· ὃς αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐνέταξε κλῆρον. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἐπισκόπου τελευτήν, ὁ Δομέτιος καθίσταται πρόεδρος. Τοῦτον διαδέχεται Πρόβος ὁ Υἱὸς τοῦ βασιλέως. Κατασχὼν δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη ιβ'. πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, καὶ εὐθὺς Μητροφάνης, ὁ τοῦ Πρόβου μὲν ἀδελφός, τοῦ δὲ Δομετίου Υἱός, εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνάγεται θρόνον. Ὃν εὑρὼν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ Ἐπίσκοπον, καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ τῶν τρόπων εὐθές, τήν τε περικειμένην αὐτῷ ἁγιωσύνην κατανοήσας, οὐχ ἧττον λέγεται δι' αὐτόν, ἢ διὰ τὴν τῆς Πόλεως θέσιν, εὐφυῶς πρός τε κρᾶσιν ὡρῶν ἔχουσαν, καὶ καρπῶν ἀφθονίαν, καὶ θαλάσσῃ ἀρδευομένην, καὶ ἅμα προσκαθημένην τῶν δύο τῆς οἰκουμένης τμημάτων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, ἐρασθῆναί τε τοῦ χωρίου, καὶ φιλοτίμως διατεθῆναι περὶ αὐτό, καὶ φείσασθαι μὲν οὐδενὸς ἀναλώματος, ἀνεγεῖραι δὲ Πόλιν πάσας τὰς παρὰ ἀνθρώπων γεγενημένας νικῶσαν, καὶ τούτων ὑπερκειμένην, εἰς ἣν τὸ κράτος καὶ τὴν Βασιλείαν ἔταξεν, ἀπὸ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης ταύτην μεταγαγών. Τῆς δὲ κατὰ Νίκαιαν πρώτης Συνόδου συναθροισθείσης, ὁ μὲν μακάριος Μητροφάνης διὰ γῆρας καὶ νόσον ἀπελήφθη· καὶ γὰρ ἤδη κλινοπετής, τῷ χρόνῳ τῆς φυσικῆς μαρανθείσης δυνάμεως. Τὸν δὲ πρῶτον ἐν πρεσβυτέροις Ἀλέξανδρον, ἄνδρα τίμιον ἐξαπέστειλεν, ὃν καὶ διάδοχον ἀπεφήνατο. Ἐπανελθόντος γὰρ τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Θεοφόρων Πατέρων, καὶ τῆς Συνόδου λυθείσης, ἐκ Θεοῦ λέγεται ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ, τόν τε Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Παῦλον, ἐπιτηδείους ὄντας καὶ Θεῷ ἀρέσκοντας πρὸς τὴν τοιαύτην διακονίαν. Κοιμηθεὶς δὲ καὶ ἀναπαυσάμενος ὁ μακάριος, πρὸς τὸν Θεὸν μετατίθεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φῶς ἀνέτειλε τῆς εὐσεβείας Ὅσιε, πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐν τῷ εὐθέτῳ καιρῷ, τῆς Ἱεραρχίας σου. Διὸ καὶ ἔψαλλες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος.

Ἀπεκάλυψας τοὺς μέλλοντας τῷ Ἄνακτι, ἐμπνευσθεὶς ἄνωθεν, καὶ μέχρι τρίτου σοφὲ διαδεξαμένους σου θρόνον καὶ φρόνημα, εὐσεβέστατον, ὡς τῆς Τριάδος γνήσιος, καὶ πιστότατος θεράπων.

Νέον παῖδα μὲν Χριστὸς ἐνστερνισάμενος, θεοφορούμενον, καὶ Ἱεράρχην σε, καὶ Μάρτυρα ἔδειξε. Σὺ δὲ μιμούμενος, τοῦτον πάνσοφε, τὸν νέον Παῦλον ἔσεσθαι, σοῦ διάδοχον προέφης.

Ἡ τοῦ Πνεύματος σοὶ χάρις ἐνοικήσασα, Προφήτην ἔδειξε, προβλέποντα τὰ μακράν, καὶ σαφῶς προλέγοντα· ὅθεν προείρηκας, τοῖς αἰτοῦσί σε, περὶ πολλῶν Θεσπέσιε, καὶ σῆς θείας ἐκδημίας.

Θεοτοκίον.

Ξύλου βρώσεως γευσάμενοι Προπάτορες, ἀπεστερήθησαν, τῆς Παραδείσου τρυφῆς· ἡμεῖς δὲ γευόμενοι, σαρκὸς τοῦ τόκου σου, Θεονύμφευτε, τὴν ἐν Ἐδὲμ ἀπόλαυσιν, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μέν.

Φωτιζόμενος τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσεσι, ταῖς μεθέξεσι, φωτοβόλος γέγονας ἀστήρ, φωτίζων τοὺς ψάλλοντας σοφέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγιώτατος ναὸς ἀγλαϊζόμενος, ταῖς ἐναρέτοις πράξεσι, σὺ γενόμενος, ἐνοικοῦσαν ἔχεις ἱερῶς, ἐν σοὶ τὴν Τριάδα ἐκβοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος, ταῖς θείαις ἐγρηγόρσεσι, θείαν ἔλλαμψιν, εἰσεδέξω Ἄγγελον φωτός, καὶ στῦλον καὶ ἔρεισμα πιστῶν, καὶ Ἱεράρχην ἀληθῆ ἀποτελοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ καθήμενος ἐν κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἀπεριγράπτως Ἄχραντε, ἐν τοῖς κόλποις σου περιγράφεται σωματικῶς, τὴν

σιν περικείμενος μορφήν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, νέος Ἀδὰμ γεγονώς.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος Θεόφρον, ὡς πλήρης ζωοπαρόχων ἀναβλύσεων, ποταμοὺς ἐξέχεας, εὐσεβείας ὕδατα, ψυχὰς πιστῶν δὲ ἤρδευσας, ψάλλειν διδάσκων ἀεί· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν Πνεύματος ὤφθης, καὶ σκεῦος ἐκλελεγμένον Ἱερώτατε. Ὅθεν ἐρωτήσαντι, Ἱεράρχῃ εἴρηκας, Ἀλεξανδρέων πρόεδρον, προοπτικῶς μετ' αὐτόν, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἶναι, τὸν πολὺν τὰ θεῖα, καὶ λαμπρὸν ἀριστέα.

Ἰθύνας τὸ σκάφος Ἐκκλησίας, πρὸς ὅρμον ὀρθοδοξίας γαληνότατον, οἷα ἐμπειρότατος, κυβερνήτης πάνσοφε, τὴν ἄνω Πόλιν ἔφθασας, γέρα ληψόμενος, τῶν πόνων καὶ ἱδρώτων σου μάκαρ, παρὰ τοῦ Δεσπότου, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλην προσλαβὼν τὴν ἀνθρωπίνην, οὐσίαν ἐκ σοῦ σεμνὴ ὁ ὑπερούσιος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἔσωσε βουλήματι, καὶ κοινωνὸν ἀνέδειξε νῦν θείας φύσεως. Διό σε γεγηθότες ὑμνοῦμεν, ὡς καλῶν αἰτίαν, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὑπερήφανον ὄφιν τῇ ταπεινώσει σου, ἐταπείνωσας μάκαρ προσανυψούμενος, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν καθαραῖς σου ἐντεύξεσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ λαοὺς ἐκ δουλείας πλάνης διέσωσας, τὴν εἰδωλικὴν ἀπελαύνων δυσσέβειαν, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες, θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ ἔχων ἁρμόζοντα, καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ ἔχων ἐμπρέποντα, πλήρης ἡμερῶν γεγονὼς τῶν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ πρὸς τὰς ἄνω, μετέβης κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς πρώην ἀρᾶς τῷ τόκῳ σου, παντευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν τοῦ Γαβριήλ, φωνήν σοι ἀναμέλπομεν. Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς πάντων σωτηρίας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Νόμος ὁ γραπτός, παρῆλθε τῆς χάριτος ἐπιφανείσης Χριστοῦ, ἡ Ἀαρωνῖτις δέ, ἱερωσύνη τῇ σῇ Μητρόφανες, Ἱεραρχίᾳ πάνσοφε παρεχώρει ἐμφανῶς, ὡς Ἡλίου, τηλαυγῶς ἐκλάμποντος τὸ ἀστέριον φέγγος συγκρύπτεται.

Εἰρήνη πολλή, ἐκ Θεοῦ γεγένηται σοὶ Ἱερώτατε, οὗ ὡραῖοι ἔδραμον, πόδες εἰρήνης ὁδὸν κηρύττοντος, εἰρήνην ὑπερέχουσαν, ἅπαντα λόγον καὶ νοῦν, καὶ εἰρήνης, τόποις ἐνσκηνώσαντος, καὶ εἰρήνην λιταῖς ἡμῖν νέμοντος.

Σὺν Πατριαρχῶν, καὶ Μαρτύρων τάγμασιν, Ὁσίων καὶ Προφητῶν, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων δέ, ταξιαρχίαις ὡς παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ παντάνακτος ἀπαύστως πρέσβευε, κραταιοῦσθαι, ἄτρωτον τὸ κήρυγμα, εἰς αἰῶνας αἰώνων τῆς Πίστεως.

Ὢ παμβασιλεῦ, Θεὲ Τρισυπόστατε ἡμῖν ἵλατος, γενοῦ ταῖς θείαις λιταῖς, τοῦ Ἱεράρχου καὶ παῦσον ἅπαντα, τῆς Ἐκκλησίας σκάνδαλα καὶ τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων, ἐχθρῶν ἐξαφάνισον, καὶ εἰρήνευσον πάντα τὸν Κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Σῶζε πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων Ἁγνὴ Μητρόθεε, ἅπαντας τοὺς δούλους σου, καὶ αἰωνίου ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς ἐκ πόθου, σὲ ὕμνοις γεραίροντας, καὶ τὴν θείαν τιμῶντας εἰκόνα σου.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἐν γῇ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, Ἀρχιερεῦ πρᾶος ἐν ἀκακίᾳ γενόμενος, καὶ τοῖς ἄνω συνήφθης Στρατεύμασιν, ὅλος ὡραϊσμένος, θείαις λαμπρότησιν, ὅλος τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν περιχεόμενος.

Ὁρᾷς Ἀγγέλων θείας λαμπρότητας, Πατριαρχῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Μητρόφανες, σὺν αὐτοῖς δυσωπῶν τὸν Φιλάνθρωπον, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, βίου διόρθωσιν, Ὅσιε δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σταγὼν καθάπερ ἡ ἐπουράνιος, τῇ σῇ γαστρὶ Παρθένε ὑετὸς καταβέβηκε, καὶ ξηράνας τῆς πλάνης τὰ ῥεύματα, ὤμβρη-

σεν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

σιν ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φῶς τριλαμπέστατον μάκαρ, Μητρόφανες ἐν καρδίᾳ, δεξάμενος ἀνεδείχθης μέγας φωστὴρ Ἐκκλησίας, καταφωτίζων τοὺς πιστεῖ τὸν ἐν Τριάδι, ἕνα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπὲς Θεοτόκε· τὸ ἄχρονον ἐκ γαστρός σου, φῶς γὰρ ἀνέτειλε Κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν προσόμοια.

Ἦχος δʹ. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἀναλαβὼν τοῦ Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, καὶ περιζωσάμενος τὴν σὴν ὀσφὺν κραταιῶς, ἐν ἀληθείας εὐθύτητι, δικαιοσύνης, θεῖον δὲ θώρακα ἐνδυσάμενος, καὶ ὑποδυσάμενος ὡραίους πόδας σου, Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ἑτοιμασίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι θυρεὸν Πίστεως, καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος θείαν μάχαιραν, ῥῆμα θεῖον Θεόφρον Μητρόφανες, τοῦ ἐχθροῦ τὰ πυρφόρα, παντελῶς βέλη κατέσβεσας.

Ξενοπρεπῶς σου τὸν βίον διανύσας, τὸν ξένον γενόμενον, Χριστὸν μιμούμενος, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον, ξένων χαρίτων, κατηξιώθης Πάτερ Μητρόφανες, ξένοις, καὶ αὐτόχθοσι σαφῶς τὰ μέλλοντα, προαγορεύων ὡς ἔνθεος, νέος Προφήτης, ἐν γηραλαίῳ ψυχῆς φρονήματι· ὅθεν τῆς κρείττονος θείας ἔτυχες, κατ᾽ ἀξίαν ξενίας ἀοίδιμε, ἱκετεύων σωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ ἐπαξίως κομήτης Κωνσταντῖνος, ὥσπερ ἑσπερώτατος προκληθεὶς ἄνωθεν, τῶν χριστωνύμων ὁ πρώτιστος, Ἄναξ Ἀνάκτων, σὲ ἐξ ἑῴας ἐξανατέλλοντα, ἄλλον ὥσπερ Ἥλιον, ἱερὸν Μητρόφανες, συναγαγὼν ὡς ἀέφωτον, χορὸν Ἀστέρων, θείων Πατέρων τὸ πρῶτον ἄθροισμα, ἐν ὑψιθρόνῳ στερεώματι, Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἐνεθρόνισε καταυγάζειν ἀκτῖσιν, εὐσεβείας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὑπερουράνιον ἄρτον προσκομίζων, θυσίαν ἀναίμακτον τῷ Παντοκράτορι, σαυτὸν ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱεράρχης, Μάκαρ προσῆξας καὶ καλλιέρημα, ὅθεν καὶ ὠσφράνθη σου ὡς θυμιάματος, ὀσμὴν καὶ μύρον ἡδύπνοον, τὴν εὐωδίαν, τῶν ἀρετῶν τε καὶ θείων πράξεων· καὶ νῦν τῷ Θρόνῳ παραστάμενος, τοῦ Σωτῆρος θυσίαν ἀναίμακτον, παῤῥησίᾳ προσφέρεις, καὶ φωτίζεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δʹ.

Μητρὸς παμφαοῦς, ὦ Μητρόφανες σοφὲ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πατὴρ Θεοπρόβλητος ἀνεδείχθης, καὶ νύμφης ἐκλεκτῆς τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν, νυμφίος σεμνοπρεπὴς μυστικῶς ἐχρημάτισας, Υἱοὺς ἀπείρους προσάγων, τῷ ἀοράτῳ Πατρὶ διὰ Πίστεως, πολύτεκνον τὴν κολυμβήθραν, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀπεργασάμενος· Ὅθεν τὸ δοθέν σοι τάλαντον πολυπλασιάσας, χαίρων εἰσῆλθες εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν Οὐράνιον, τῶν πρωτοτόκων ταῖς χορείαις συνηδόμενος, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ Οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων. Ὠδὴ γʹ. καὶ ϛʹ.

Ϛ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δʹ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Μυστίον θείου Πνεύματος, Θεομακάριστε ἐδείχθης Πάτερ, τὰ θεῖα δόγματα ἐγγεγραμμένα, φέρων ἐν γνώσει θεϊκῇ· ὧν τῇ ἀναπτύξει κατεφώτισας, τοὺς τῇ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύοντας· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι ἡμῖν πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Αἱμάτων θείοις ῥεύμασι, προσεπιχρώσας σου Ἱερωσύνης, στολὴν Δωρόθεε εἰσῆλθες, χαίρων εἰς τὸν Οὐράνιον Ναὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ Θεῷ ἡμῶν, νέμοντι στεφάνους τῆς ἀθλήσεως, αὐτὸν καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ὁ βίος σου ἰσάγγελος, ἡ μαρτυρία δὲ λελαμπρυσμένη, δι᾽ ἧς ἠξίωσαι μετὰ Ἀγγέλων, περιχορεύειν ἐν χαρᾷ, θαύμασι τὴν γῆν Πάτερ Δωρόθεε, θείοις καταυγάζων καὶ διδάγμασι· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τοῦ ξύλου προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Δῶρον Θεοῦ σε παμμάκαρ Πάτερ σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δῶρον Θεοῦ παμμάκαρ, σεαυτὸν προσῆξας καθαρώτατον, διὰ βίου τελείου, καὶ σεπτοῦ Μαρτυρίου Δωρόθεε.

Ὥριμον ὥσπερ βότρυν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τοῖς Πιστοῖς διδαγμάτων προέθηκας.

Ῥήματα τῆς ἀπάτης, ἔστησας Δωρόθεε τῷ ῥεύματι, τῆς πανσόφου σου γλώττης, καὶ πιστῶν διανοίας κατήρδευσας.

Θεοτοκίον.

Ὄμβρισόν μοι Παρθένε, δέομαι σταγόνα κατανύξεως, τὸν ἐνόντα μοι ῥύπον, ἀποπλύνουσαν, ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νύκτα ἀπεδίωξας, τῆς ματαιότητος ἅπασαν, ταῖς ἀστραπαῖς, Πάτερ Ἱεράρχα, τοῦ πανσόφου κηρύγματος.

Θαύμασιν ἐστήριξας, καὶ ἱεροῖς σοφὲ δόγμασι, τὰς τῶν πιστῶν, πάντων διανοίας, ὡς ποιμὴν ἱερώτατος.

Ἔχρισέ σε Κύριος, τῷ ἱερῷ σοφὲ χρίσματι, καὶ τῆς αὐτοῦ, θείας Ἐκκλησίας, ποιμενάρχην κατέστησεν.

Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, τῷ θεϊκῷ φωτὶ λάμπρυνον, Πύλη φωτός, τὸν τῆς ἁμαρτίας, σκοτασμὸν ἐκδιώκουσα.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασιν ἀεὶ ἐκλάμπων, δῶρον ἅγιον σαυτὸν προσῆξας, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ ἐναθλήσας Δωρόθεε, καὶ κατοικεῖς νῦν ἀεὶ εὐφραινόμενος, τῶν πρωτοτόκων τὴν ἄνω Μητρόπολιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑψουμένου κατέπτυσας, Ὅσιε χειμῶνος τῆς ἀθεότητος, καὶ τῇ θέρμῃ θείου Πνεύματος, ἀβλαβῆ καρδίας συνετήρησας.

Συνετρίβη Δωρόθεε, μάκαρ πρὸ προσώπου σου Ὄρη βίαια, τῶν δαιμόνων καὶ ἐτάκησαν, δυσμενῶν ἀνθρώπων τὰ φρονήματα.

Ἐκαρτέρεις θλιβόμενος, Πόλεως εἰς πόλιν ἐκδιωκόμενος· μακαρίας ὅθεν ἔτυχες, τῶν Μαρτύρων δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Πειρασμῶν με διάσωσον, καὶ τοῦ ψυχοφθόρου τοῦ βίου κλύδωνος· ὅπως πίστει μακαρίζω σε, Παναγία Κόρη Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Ἀποσκοπῶν ἐμφρόνως, τὰς ἀντιδόσεις τὰς θείας Δωρόθεε, τοὺς μεγίστους κινδύνους, καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐκαρτέρησας.

Μοναδικῶς τὴν θείαν, ἀνακηρύττων Τριάδα Δωρόθεε, πολυθέου μανίας, μάταιον διέλυσας φρύαγμα.

Μὴ προσκυνήσας Μάρτυς, ἔργοις χειρῶν ἀνομένων ὑπέμεινας, πειρασμοὺς καὶ κινδύνους, καὶ μαστίγων πόνους Δωρόθεε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοσια Κεντρικη Βιβλιοθηκη Βεροιας

Θεοτοκίον.

Ἀνατολὴ Ἡλίου, πρὸ Ἑωσφόρου ἐκλάμψαντος γέγονας, δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, Ἄχραντε δανῶν ἐθεάσαντο.

Ὠδὴ ϛ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Καρδίαν πυρωθεῖσαν ταῖς πνοαῖς, ἐκτήσω τοῦ Πνεύματος, Πάτερ ὦν Δωρόθεε, ἐναντίων τὸν κρυμὸν διαλύουσαν.

Ἁγίων πολιτείαις ἱεραῖς, συγγραφαῖς ἐδήλωσας, Πάτερ θεόπνευστε, θείᾳ γνώσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμενος.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος καὶ τερπνῶν, δογμάτων ἡ δύναμις, πᾶσαν ἐπέδραμε, παμμακάριστε τὴν γῆν θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ὃν ἐκύησας Θεὸν, ἄνθρωπον γενόμενον, τοῦτον ἱκέτευε, λυτρωθῆναί με πυρὸς καὶ κολάσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, Πο-
» λυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ὀρθοδόξοις δόγμασιν Ἱερομάρτυς κηρύξας, δῶρον Θεῖον Ἅγιον, σαυτὸν προσῆξας τῷ Κτίσῃ, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, δεύτερον τῷ μαρτυρίῳ στερρῶς ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Στ. Ὁ Δωρόθεος κἂν φραγγέλλωμαι λέγει,
Λάπουσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστοῦ μου πάθη.
Πέμπτῃ Δωροθέοιο δέμας πληγαῖσι δαμάσθη.

Ὃς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου· ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν καταλιπὼν τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν ἰδίαν παροικίαν, ἀπῆλθεν ἐν Δυσοπόλει. Μετὰ δὲ τὴν τούτων καταστροφὴν, κατέλαβε τὴν Τύρον, καὶ ἦν ἰθύνων τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. Τότε δὲ πάλιν, τὴν Δυσόπολιν κατέλαβεν, ἔνθα συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἀρχόντων, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐν βαθυτάτῳ γήρει ἐκομίσατο στέφανον, ἐν αὐτῷ τῷ πάσχειν τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἤδη τυγχάνων ἐτῶν ἑκατὸν ἑπτά. Καταλέλοιπε δὲ διάφορα συγγράμματα Ἐκκλησιαστικά, καὶ ἱστορίας, ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν· ἦν γὰρ ἑκατέρων ἔμπειρος τῶν γλωσσῶν, σπουδῇ συντόνῳ καὶ φύσεως ἐπιτηδειότητι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανοῦ· τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας λόγῳ σοφίας πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκπέμπων. Ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ τὸ δόγμα τῆς εὐσεβείας διδάσκων, ἐξελέγχων δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς ἐπὶ τῆς θείας φύσεως τομὴν ἐπεισάγοντας, καὶ τῆς Πατρικῆς τιμῆς καὶ ἀξίας, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀλλοτριοῦντας. Διὰ γοῦν τὴν ἔνθεον αὐτοῦ παῤῥησίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ζῆλον, φθόνον καθ' ἑαυτοῦ ἐκίνησεν, Εὐσεβίου τοῦ Νικομηδείας, Θεογνίου τοῦ Νικαίας, καὶ ἑτέρου Εὐσεβίου Καισαρείας, καὶ τῶν λοιπῶν, ὅσοι τῆς Ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον ἀπάσης ἀθείας ἐτύγχανον κοινωνοὶ, ἐν σχήματι τῆς κατὰ πάροδον ἐπισκέψεως, καὶ γὰρ τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένων, καὶ τοῦ Ἁγίου καταψηφισαμένων καθαίρεσιν, ὅτι δὴ φασὶ γυναῖκον ἑταιρικὸν ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις ἀναπεισθὲν, ἀρτιγενὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσῆλθεν αὐτοῖς ἐκ συνουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνειληφέναι λέγον, καὶ τετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος· οἱ δὲ ἦσαν γὰρ τοῦ τοιούτου δράματος αὐτουργοὶ, ὅρκῳ τὴν κατηγορίαν μόνῳ βεβαιώσαντες. Καὶ εὐθὺς τοῦ Ἁγίου καταψηφίζονται καθαίρεσιν, καὶ τὸν Βασιλέα πείθουσιν, ἐξορίαν ἀποφήνασθαι κατ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπέμφθη διὰ τῆς Θρᾴκης εἰς Φιλίππους, ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν. Ἑκατὸν δὲ χρόνων διαγενομένων, κατὰ τοὺς χρόνους βασιλέως Ζήνωνος ἀνήχθη τὸ Ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, καὶ παρεπέμφθη εἰς Ἀντιόχειαν προχυθέντος παντὸς τοῦ πλήθους τοῦ ἄστεος, ὡς ἀπὸ μιλίων δέκα, μεθ' ὕμνων καὶ φανῶν ὑποδεξαμένων αὐτό. Τοῦτον ὁ μέγας καὶ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Λέγεται δὲ τὸ συκοφαντῆσαν τὸν

μέγαν Εὐστάθιον γύναιον, νόσῳ χαλεπῇ περιπεσεῖν, καὶ τὴν κατ᾽ αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεῦσαι ἐπιβουλήν, καὶ τῶν ὑπερθεμένων ἕκαστον ἐξ ὀνόματος ἐξαγγεῖλαι, καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν αὐτῶν πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε, τὸν μέντοι ὅρκον παραλογίσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς ψεύσασθαι· ὑπό γάρ τινος Εὐσταθίου χαλκέως συμφθαρείσης αὐτῇ, ἐγεννήθη τὸ βρέφος.

Καὶ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς, καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε μέλλοντας ὑπ᾽ αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ, παρ᾽ ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ὑπερεχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀραίου, Γοργίου, Σελινιάδος, Εἰρήνης, καὶ Παμβῶνος.

Οὗτοι διὰ Χριστόν, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντος, λιμῷ καὶ δίψει καὶ κρύει ταλαιπωρηθέντες, τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου ἐτέλεσαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ᾽. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄστρον πολύφωτον ἐφάνης, ταῖς λαμπρότησι τῶν ἄθλων σου φωτίζων, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, Δωρόθεε βοώντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ῥείθρους ἀθεΐας διοδεύων, ὑπεξέκλινας τὰ βάραθρα τοῦ πλάνου, καὶ ὁδοὺς πρὸς ζωῆς, ὡδήγεις τοὺς βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔσβεσας ὄμβροις τῶν αἱμάτων, παναοίδιμε τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ πρὸς ὕδωρ ζωῆς, ἐσκήνωσας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Λῦσαι δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογεννήτωρ, καὶ ἀγάπῃ Θεοῦ ὑπόδειξον τελείαν, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ η᾽. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

Σοβαρευόμενον ὄφιν ἐν κακίᾳ, ταπεινωθεὶς ἐν Κυρίῳ, Πάτερ βοῶν ἐταπείνωσας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν βαθυτάτῳ σε γήρᾳ πρὸς ἀγήρως, ἀναπαυσόμενον τόπους, ὁ Πλαστουργὸς κατεσκήνωσεν, Ἱερώτατε Πάτερ, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Βίον ἰσάγγελον ἔχων σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τοῦ Δεσπότου Θρόνῳ, ἀναβοῶν νῦν παρίστασαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡραιοτάτη Παρθένε ἀνεδείχθης, τὸν ὡραιότατον Λόγον, κυοφοροῦσα ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ σὺν τῷ πυρί, καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ᾽. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἴθυνας τὴν ποίμνην, Χριστοῦ θείους πρὸς λιμένας, ἀβλαβῆ τηρήσας, αὐτὴν χειμώνων ἐναντίων, ὡς πανάριστος Ἱεράρχης καὶ θείων Πάτερ πληρωτὴς σοφὲ προστάξεων.

Ὡς ἱερουργὸς Ἱερός, ὡς Μάρτυς γενναῖος, ὡς θαυματουργὸς θαυμαστός, ὡς θεῖος λογογράφος, ὡς τῆς πίστεως ἀδιάσειστος στύλος, δόξης αἰωνίου Πάτερ ἔτυχες.

Σὲ ὡς θεῖον δῶρον, Δωρόθεε ὁ τὰ δῶρα, ὡς Θεὸς παρέχων, πλουσίᾳ χρηστότητι, τοῖς δεομένοις εἰς πιστῶν ἐναργῆ σωτηρίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδωρήσατο.

Ἡ θεοφεγγής, μνήμη σου ἀνέτειλε Κόσμῳ, καταυγάζουσα πιστούς, ἀκτῖσι χαρισμάτων, ἣν δοξάζοντας κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον, Πάτερ, τῆς ἐν σοὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν χερσὶ φέροντα τὰ πάντα, νεύματι τῷ θείῳ Ἁγνή, αὐτὸν ἀεὶ δυσώπει, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰς ἐπάρσεις εὐθῦναι, τούτου ὡς θυμίαμα ἐνώπιον.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον, τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

6. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος, τοῦ νέου Ἡγουμένου τῶν Δαλμάτων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θείαν, πίστιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, Ἱλαρίων μακάριε, βεβιωκὼς ὥσπερ Ἄγγελος, ἐπὶ γῆς μετὰ σώματος, πρέσβευε τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ῥεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἱλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ὅμοιον.

Ὁ νοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπιπνεύσεσι, τῶν τοῦ σώματος ὕπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγὴς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος φωτοειδέστατος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυΰμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, κατεσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε, πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθὴς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Τροπάριον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐν φωτὶ ἀΰλῳ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμών, Ἱλαρίων Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Ἐκ βρέφους θηλάσας τὴν ἀρετήν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ ἱδρῶσιν ἀσκητικοῖς, εἰς ἄνδρα κατήντησας καὶ μέτρον, πνευματικῆς ἡλικίας Χριστοῦ.

Τῶν παθῶν τὸ πέλαγος διελθών, καὶ τὰς τρικυμίας, τῶν δαιμόνων διεκφυγών, εἰς λιμένα ὥρμησας ἀβρόχως, τῆς ἀπαθείας Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρός, ἀπάτορα τοῦτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνη Θεομήτωρ, ὡς ὑπερτέρα πάσης Κτίσεως.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἔφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἔνδοξε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλπεις, τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

Ὅπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν ὡς θώρακα Ὅσιε, καθοπλισθείς, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας.

Παρθενίας ἔρωτι, δαψιλευσάμενος Ὅσιε, καὶ ἀρετάς, τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, Ἱλαρίων κατώρθωσας.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῷ καθιέρωσας, τὴν σὴν παμμάκαρ ζωήν, γενόμενος ἄριστος Ἱερουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ Ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἱδρῶτας καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλὰς, μετετέθης σκηνώσας, καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ῥεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

σε καταχρέως, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψέμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως· φέρε Σταυρὸν τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην· δι' ὧν τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φυτευθεὶς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας Πάτερ μακάριε, κλῆμα ὤφθης εὐθαλέστατον, εὐσεβείας βότρυν προβαλλόμενον.

Ὅλος εὐθὺς γενόμενος, καὶ Πνευματοφόρος ὅλος ἐγνώσθης Θεῷ, Ἱλαρίων παμμακάριστε. Διὸ μετ' Ἀγγέλων συγχορεύεις ἀεί.

Ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἔστησας τὰ βήματα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλευτος διέμεινας, προσβολὰς Τυράννων μὴ πτοούμενος.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν πανάχραντε· ὃν γὰρ τρέμουσιν ἐβάστασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς ἀγκάλαις σου.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν ταῖς θείαις, ἐντολαῖς ἐτήρησας, ἀκατάγνωστον ἀοίδιμε.

Εἰς ὄρος ἀρετῶν δι' ἀσκήσεως, Θεοφόρε, πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς θεωρίας ἐπίβασιν.

Τὸν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐκ καρδίας Ἱλαρίων Ὅσιε, πλοῦτον Οὐράνιον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ λόγου Κιβωτόν σε ἀνέδειξε, Θεοτόκε, ὁ τοῦ Νόμου Κύριος· ἐν ᾗ ἀφράστως ἐσκήνωσεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν νοητὸν Γολιάθ, κακίᾳ ὑπεραιρόμενον, ἀόπλῳ σου συμπλοκῇ, πιστῶς ἐσφενδόνισας· καὶ τούτου σπασάμενος, τὰ τῆς ἥττης ὅπλα, ὡς μεγάλαυχον ἀπέτεμες.

Τὸν μέγαν εἰς ἀρετὴν, ἐζήλωσας Ἱλαρίωνα, καὶ τοῦτο πνευματικῶς, κατ' ἴχνος ἑπόμενος, ἐγκρατείας, Ὅσιε κορυφαῖος ὤφθης, καὶ τῆς ποίμνης ὑποτύπωσις.

Ἱδρῶσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἄνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ὁλικῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἀνάψας κατέσβεσας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἱρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Παναμώμε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἱλέωσαι, ὑπὲρ τῶν κυρίως, Θεοτόκον ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης Ἱλαρίε σοφὲ, ἀθλητὰ γενναιόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἤνυσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὁσίων Θεόφρον· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ϛ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῶν Δαλμάτων.

Στίχος. Ἱλαρὸς ὢν πνεύματι σὺ Ἱλαρίων,
Ἱλαρὸς ἐν σώματι ἧς καὶ καρδίᾳ.
Βῆδ' ἐς Ὄλυμπον Ἱλαρίωνος κέαρ ἁγνὸν ἐν ἕκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἄτταλος τὸν βίον ἀποταξάμενος, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑπελθὼν, πᾶσαν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, νηστείαν καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοπάθειαν μετιών· καὶ γὰρ ἐπὶ δυσὶ καὶ τρισὶ, πολλάκις δὲ καὶ διὰ πέντε τροφῆς μετελάμβανεν· οὔπω δὲ ἐπὶ πλευροῦ, ἢ ἄλλως ἐξεπίτηδες ἀνεκλίθη ποτὲ, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἱστάμενος τὴν φύσιν παρεμυθεῖτο. Ἐκ τούτων οὖν πολλὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδρέψατο τὴν ὠφέλειαν, καὶ πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐντεῦθεν ἐπλούτησεν. Οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ ψυχῶν λογικῶν τὴν συμπάθειαν ἐπεδείκνυτο, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ ἀλόγων ἀψύχων καὶ ἀναισθήτων, τὸ συμπαθὲς ἐπεδείξατο. Καὶ τοὺς παρόντας προτρεψάμενος δοῦναι αὐτῷ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο.

Καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Στίχος. Κόρας φρονίμους πέντ' ἔφη Θεῖος Λόγος.
Προϊσορῶν σοι τὰς δὲ πέντε Παρθένους.
Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν τῇ χλόῃ τῆς ἄνω, βασιλείας τὴν ποίμνην Πάτερ ἐξέθρεψας, ϗ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἱρέσεων ἔψαλλες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην, ἐφαπλώσας σκεδάζεις τὴν τῶν νοσούντων ἀχλὺν, ϗ ῥώσεως ἀκτῖνας, παρέχεις καὶ ἡμέραν, εὐξίας κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ ἄνω εἰσῆλθες, νυμφικῇ εὐωχίᾳ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος, ἀξίαν τοῦ καλοῦντος. Διὸ ϗ ἀνεκλίθης βοῶν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ φύσιν ϗ λόγον τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρίᾳ, ἑτοιμάζοντα τράπεζαν· ὃν ἐκτενῶς Πάναγνε ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τοῖς τῶν δακρύων ῥεύμασι, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καὶ τοὺς ἀκαθέκτους, λογισμοὺς κατέκλυσας, ϗ πέλαγος γέγονας, μακροθυμίας Ὅσιε, πρὸς γαλήνην ἄγων, ἱλαρὰν τοὺς βοῶντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς καρτερὸν ἀδάμαντα, τῆς ἀσκήσεως ἔχοντες, τὰς σὰς παραινέσεις, Ἱλαρίων Ὅσιε, καρδίαν στομούμεθα, καὶ τῶν παθῶν τὰς φάλαγγας, τρέπομεν ὡς Ἔθνη, ϗ πιστῶς ἐκβοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δι' ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ὑποπιασμοῖς δουλαγωγίας ἔδωκας· ἐπλήρωσας Πνεύματος τὴν ψυχικὴν ἐνέργειαν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, τρίβους ἔφθασας κράζων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην Δέσποινα, τῶν Ἁγίων πτερύγων σου, οἱ κεκακωμένοι, πάντες καταφεύγομεν, δεινοῖς ἁμαρτήμασι, ϗ πειρασμοῖς ϗ θλίψεσι· σὲ γὰρ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Πηγήν σε τῶν θαυμάτων ὡς ἀληθῶς, ὁ Χριστὸς ἀναδείξας μακάριε, τοὺς ἀλγεινοὺς, ῥύπους ἐκκαθαίρουσαν τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἔνδοξε, πόνους κατακλύζουσαν εὐχερῶς. Διὸ ϗ ποταμόν σε, ψυχικῶν καθαρσίων, καλοῦμεν πάντες παμμακάριστε.

Ἐξήνθησας ὡς φοῖνιξ πνευματικῶς, ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ πανοίδιμε καρποφορῶν, πόνους ἐγκρατείας ὡς γλυκασμὸν, ἐν ᾧ καρδίας ἥδυνας, Πάτερ τὰς τῆς ποίμνης σου λογικῶς. Διὸ ϗ τῶν στεφάνων, τῆς οὐρανίου δόξης, ταύτην ἀξίωσον πρεσβείαις σου.

Τετέλεκας τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, ϗ τὴν Πίστιν θεόφρον ἐτήρησας, διπλοῦς τε νῦν, στέφανος ἐπλάκη σοι ἀληθῶς· ὃν ἐν τῇ διαγνώσει τε, τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεοῦ, νομίμως ἀπολήψῃ, ϗ εἰς τὴν ἄνω λῆξιν, ἐναπολαύεις σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἐν κινδύνοις ϗ πειρασμοῖς, ϗ Λιμένα ϗ Τεῖχος ἐν θλίψεσι ϗ Θυρεὸν, ἐν πολέμοις ἔχομεν νοητὸν, ϗ μέγα ἱλαστήριον, ἐν δειναῖς πταισμάτων ἐπιδρομαῖς. Διό σε Θεοτόκον, τιμῶμεν κατὰ χρέος, ϗ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

---

7. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτ. Θεοδότου Ἀγκύρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγαλλομένῃ καρδίᾳ, ϗ στεῤῥῷ λογισμῷ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ηὐτομόλησας ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων, τὰ ἀλγεινὰ, οὐ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν νομίμως ἀθλήσας περιφανῶς, ἐστεφάνωσαι Θεόδοτε.

Ὅμοιον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὅμοιον.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σου κατετραυμάτισας, τοὺς πολεμίους μάκαρ, καὶ κατέξανας τούτων, ἐλέγχοις τὰς καρδίας, τοῖς δὲ κρουνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, τὰς διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθείας παμμακάριστε.

Ὅμοιον.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπάσι περικαιόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς τὸν νῶτον, συντριβόμενος Μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπήσεως ὅλως με, οὐδὲν χωρίσει οὐ θάνατος οὐ ζωή, οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βάσανος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, Ἄχραντε Παρθένε, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι, Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα Πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Θεοῦ δόσις πέφυκας εἰκότως μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Θεολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας Ἥλιος, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτοῦ, Ἐκκλησίας ἅπασαν τὴν γῆν, ἀστραπαῖς μάκαρ τῶν σῶν, ἄθλων ἐφαίδρυνεν.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνατεθεὶς, τῷ Θεῷ Θεόδοτε, θεοδότοις ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν ἐφαίδρυνας σαφῶς, καὶ τὸν Κόσμον τοῖς σεπτοῖς, ἄθλοις ἐκόσμησας.

Ὁ περιώνυμος Μάρτυς κατανοῶν, τὰ τῆς πλάνης δίκτυα, ἐφαπλούμενα ἐν σῇ, πανταχοῦ διήρχετο ψυχῇ, διδαχαῖς τῶν εὐσεβῶν στηρίζων χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας τοὺς Οὐρανοὺς, κλίνας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ σοῦ σεσάρκωται Ἁγνὴ, διασώζων τοὺς βροτοὺς πλάνης τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Διόλου νεύων πρὸς Θεὸν, ὀφθαλμοῖς διανοίας, πανοίδιμε Μάρτυς, οὐκ ἠσθάνου ταῖς πληγαῖς, τοῦ σώματος ὁμιλῶν, καὶ βασάνοις, πάντοθεν κυκλούμενος.

Οὐδ' ὅλως Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγεινῶν ἐσαλεύθης, οὐ θωπείαις ἀνόμων, ἐπὶ πέτραν ἀσφαλῆ, τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἡδρασμένος, ἔνδοξε Θεόδοτε.

Συντρίβει σῶμα ταῖς πολλαῖς, ὁ διώκτης αἰκίαις, οὐκ ἴσχυε δὲ ὅλως, σοῦ τὸν τόνον τῆς ψυχῆς, χαυνῶσαι θείᾳ στοργῇ, τοῦ Σωτῆρος, μάκαρ κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον.

Ἰδών σου πόρρωθεν χορὸς, Προφητῶν θεηγόρων, μυστηρίου τὸ βάθος, πολυτρόποις ἐν φωναῖς, Θεοῦ Μητέρα Ἁγνὴν, σὲ κηρύττει, Πάναγνε Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Κάθισμ. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πολύφωτος ἀστὴρ, δαδουχίαις θαυμάτων, καὶ ἄθλων ἱερῶν, καταυγάζων τὴν κτίσιν, Θεόδοτε μακάριε, ἀληθῶς ἐχρημάτισας· ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν κατανύξει καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον. Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ παναμώμητος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα, Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφίᾳ λόγων σου, καὶ ἔργων χάριτι, τὸν τοῦ σκότους προστάτην περιφανῶς, ἤσχυνας Θεόδοτε, καὶ νίκην ἦρας κατ' αὐτοῦ, εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Πυρὶ τῶν ἄθλων σου, σαφῶς ἐνέπρησας, τὴν πολύθεον πλάνην, καὶ ὡς λαμπὰς, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, Μάρτυς ἀνάψας μυστικῶς, τὴν ὑφήλιον ἐφώτισας.

Συντόνως ἔνδοξε, πλευρὰς ξεόμενος, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσιν ὡς ἀληθῶς, πάντοθεν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ποθεν κυκλούμενος, ἀπαραστάλευτος τὸν νοῦν, ἐγνωρίσθης διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Φυλάξας ἄφθορον, σὲ μετὰ κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον ὁ πλαστουργός, ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοὺς φθαρέντας τῇ πλάνῃ, ἐκαινούργησεν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὑπομονῇ σου Μάρτυς σοφέ, τῶν παρανομούντων τὰς ὁρμάς, καὶ τῶν βασάνων τὴν κάκωσιν, καὶ τὰς πυρακτώσεις σαφῶς ὑπήνεγκας, τὴν θείαν συμμαχίαν περιφραξάμενος.

Κηρύττων λόγον τὸν εὐσεβῆ, ταῖς ὁδοιπορίαις ταῖς μακραῖς, Μάρτυς Θεόφρον ἐκέχρησο, καὶ τοὺς πλανωμένους πρὸς φῶς ἐπέστρεφες, τὸ σκότος ἀφεμένους τῆς ματαιότητος.

Κρεμασθεὶς οἷά περ ἀμνός, Μάρτυς ἐπὶ ξύλου σιδηρῶν, ὀνύχων φέρεις σπαράγματα, ἄσαρκος καθάπερ μακαριώτατε, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀποδυσάμενος.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τὸν ἀληθῆ, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἐκ τῶν σεπτῶν, Ἁγνὴ Παρθένε αἱμάτων σου, τέτοκας ἐν δύο τελείαις φύσεσι, μιᾷ δὲ ὑποστάσει Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐπήλειψας λόγοις σου, ἱεροῖς τὰ ἱερά, πρὸς τοὺς ἀγῶνας γενναῖα, καὶ καθελόντα Μάρτυς τὸν δυσμενῆ ἀνδρείοις παλαίσμασιν, ἀφθαρσίας στεφάνους, ἀνεπλέξαντο.

Ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν περιφραχθείς, τῆς πονηρίας πνεύματα, ὑπομονῇ κατέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διάδημα, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω ἀξιάγαστε.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τῶν εἰδώλων τὴν πυράν, Μάρτυς Χερσοῦ κατέσβεσας, καὶ δροσισμῷ τῶν πόνων σου εὐσεβῶς, ψυχὰς κατεδρόσισας, ἐκ φλογὸς τῆς ἀπάτης λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ἀληθῶς, καὶ ὁρωμένης Κτίσεως, μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ παναληθῶς, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, τοὺς βροτοὺς ἀναπλάττων Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Στίχ. Χεὶρ Θεόδοτον, ἣν Θεοῦ χεὶρ ξηραίνῃ, Θεῷ δοτὸν τίθησι πλήξασα ξίφει.

Ἑβδομάδῃ Θεόδοτος ἑὸν τμήθη ἀπὸ λαιμόν.

Οὗτος διαβληθεὶς Θεοδότῳ τῷ Ἡγεμόνι, ὅτι τὰ σώματα τῶν Ἁγίων Παρθένων, τὰ ῥιφέντα τῇ Λίμνῃ, αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἔθαψεν, ἤχθη πρὸς αὐτόν· καὶ παῤῥησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμᾶται δὶς ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ διορύττεται, καὶ λαμπάσι φλέγεται, καὶ λίθοις τὰς σιαγόνας συντρίβεται, καὶ πρὸς τούτοις τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων γυναικῶν, Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, Πόλεως Ἑρμοῦ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν συλληφθείς, ἄγεται εἰς ἐξέτασιν. Καὶ παραστὰς τῷ Ἄρχοντι, ἀναγκάζεται τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι. Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἐν ζοφώδει καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι προστάσσεται. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας ἐξενεχθείς, ξέεται σιδήροις, καὶ Σταυρῷ καταπήγνυται, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεται. Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθείς, στρεβλοῦται καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ῥάβδοις σιδηραῖς πυρωθείσαις κατὰ τὸ στῆθος ἐκκαίεται. Εἶτα εἰς κάμινον ἐκκαυθεῖσαν ἐμβάλλεται. Καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρας τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται, ἃ καὶ καταφαγών, καὶ ἀνενέργητα φανέντα, τὸν ταῦτα κερασάμενον, εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν ἐπεσπάσατο, ὃς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ ἐν λέβητι ἐκκαέντι ἐμβάλλεται, καὶ τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται τῆς κεφαλῆς, καὶ ὕστερον διὰ ξίφους δέχεται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ταράσιος καὶ Ἰωάννης, ξίφει τελειοῦνται.

Στί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Στίχος. Ἰωάννην τέμνουσι σὺν Ταρασίῳ.
Οὐ πρὸς τὸ τέμνον ἐκταραχθέντας ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχος. Ἐπώνυμος Στέφανος οὗ φορεῖ στέφους.
Ὃν πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῶν οἶδε πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ὅσιος Ἄνθιμος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἄνθην ἐνεγκὼν Ἄνθιμος χρηστοῦ βίου,
Πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρπὸν φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχος. Σεβαστιανῆς ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου,
Σεβαστὰ πᾶσι, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Τῷ πυρὶ Θεομακάριστε τῶν πόνων σου, πυρὰν εἰδώλων ἔσβεσας· τῶν αἱμάτων δέ, τοῖς κρουνοῖς ἐβύθισας ἐχθροὺς, ἀσάρκους Θεόδοτε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς θυμίαμα εὐῶδες προσενήνεξαι, σοφὲ τῷ Ἀθλοθέτῃ σου, θείᾳ χάριτι, τὴν δυσώδη πλάνην καθελών. Διὸ μελῳδεῖς περιχαρῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντηρήσας σου τοὺς λόγους φόρτος Ἅγιος, τῷ Θεοφόρῳ Φρόντωνι, ἀποδίδοσαι, εἰς ναοῦ ἀνέγερσιν σεπτοῦ, εἰς κάθαρσιν πάντων δυσσεβῶν, εἰς περιποίησιν ψυχῶν Μάρτυς Θεόδοτε.

Θεοτοκίον.

Μίαν φέροντα ὑπόστασιν ἐκύησας, τὸν Λόγον Μητροπάρθενε, διπλᾶς ἔχοντα, τὰς θελήσεις καὶ τὰ φυσικὰ, αὐτοῦ ἰδιώματα σαφῶς. Θεὸς γάρ ἐστι καὶ βροτὸς, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἀδιάσειστος στύλος, πύργος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος, βάσις τῆς Πίστεως, δόσις θεϊκὴ, δυσσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης καθαιρέτης, ἐδείχθης ἀθλοφόρε.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος πάνσοφε, τῶν βασάνων παρῆλθες τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνοὺς ἀγαλλόμενος ἔφθασας, ἔνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω Βασιλείας.

Αἱ πορεῖαι καὶ τρίβοι σου κατευθύνθησαν, πρὸς Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καὶ Κύριον· οὗ ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ τὸ Πνεῦμα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Θεόδοτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύουσα γλῶσσα τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος εἰπεῖν οὐ δύναται. Λόγον γὰρ Θεοῦ, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, Πάναγνε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὠδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Τῆς δόξης τῆς τύχης, τῆς ἐκεῖ ἀθλοφόρε, τῆς ὁρωμένης χαίρων κατεφρόνησας, καὶ θείᾳ ἐπινεύσει, πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς ἐχώρησας μὴ δειλιάσας, κολαστηρίων εἴδη καὶ θάνατον πικρόν. Ὅθεν μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης ἀγωνισάμενος.

Ὡραῖος οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῇ Τριάδι, οἰκοδομίᾳ πράξεων Θεόδοτε, ἐνθέων πανολβίως, ἄθλων τε λαμπρῶν φαιδρότησι κεκοσμημένος· δι' ὧν ναοὺς δαιμόνων, καὶ ξόανα σοφὲ, θείᾳ τοῦ Παρακλήτου δυνάμει σαφῶς κατέστρεψας.

Σταλάζων ὄρος θεῖον, γλυκασμὸν ἀνεφάνης, πηγὴ θαυμάτων πέλαγός τε ἔνδοξε, ἐνθέων χαρισμάτων, ῥεῖθρον διαυγὲς τοῦ Πνεύματος ψυχὰς ἀρδεῦον, καὶ κατακλύζον πάθη καὶ πᾶσι προξενοῦν, Μάρτυς τοῖς σὲ ὑμνοῦσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου τέτοκας, τὸν ἄναρχον Λόγον, λαβόντα σάρκα σύννουν τε καὶ ἔμψυχον, Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν καθαρῶν αἱμάτων σου, καὶ τοὺς ἀσάρκους, ἐχθροὺς καταβαλόντα, καὶ σώσαντα ἡμᾶς, πάντας τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν. Σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

8. Τῦ Ἁγίε Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρε τῦ Στρατηλάτε.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχ. ς΄. κ̀ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, ςρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφίᾳ τῶν λόγων σε, κ̀ τῶν ἔργων σε σοφὲ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν· ὅθεν εἴληφας, τοὺς ςεφάνες τῆς νίκης καὶ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Ὅμοιον.

Καὶ Σταυρῷ ἀναρτώμενος, κ̀ τὰς σάρκας ξεόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, κ̀ ἐπὶ ξύλε τεινόμενος, κ̀ ξίφει τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναῖς, ἀλγηδόνων κυκλέμενος, ἀπαράτρωτος, κ̀ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Ὅμοιον.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σὲ, καθαρῶς προσαγόμενον, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἁγίαν σε μνήμην κ̀ θαυμάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἀθλητικὸν συςησάμενος ςάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου, καταισχύνας Λικινίε τὸ ἀπάνθρωπον. Διὸ κ̀ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριςὸν, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δέλων σε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης κ̀ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος. Πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ςρατιώτης Χριςῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐχθρῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιςῶν ςηριγμὸς, ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος, Θεῦ τὴν ὀράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ᾗ χορεύων, κ̀ μεθέξει θεώμενος, κ̀ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σε, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, κ̀ προσκυνούντων ἐν πίςει, τὴν τῶν λειψάνων σε λάρνακα, ἀφ᾽ ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτῦσιν εὐρωςίαν, κ̀ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Θαυμαςὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθρῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος, λαμπτὴρ τὴν ὑψήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι. Πύργος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι, τῶν ἀπείρων κολάσεων· λόγχῃ τῆς καρτερίας σε, ὁ κτείνας τὸν Δράκοντα, ὁ ἀριςεύσας μεγάλως, ὡς ςρατιώτης ἀήττητος, Χριςὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ὅπλῳ τῦ ζωηφόρε Σταυρῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαςίγων ὑπέςης πεῖραν, κ̀ ἐπὶ ξύλε ταθεὶς, σπαραγμὸς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας, ὑφ᾽ ὧν συντριβόμενος, κ̀ λαμπάσι φλεγόμενος, Σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, κ̀ τὰ ὄμματα, ὑπ᾽ αὐτῶν ἐκτυφλέμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ ὀρανίων ςεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τῶν τῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιςοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριςῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ ὀράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαςόν σε γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τῦ ὀρανίε Στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίςεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεκαλό-

λόθρεύσας, τῶν δαιμόνων τὰ ξίφη, ἢ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής. Ὅθεν σε πίστει, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἀνάγνωσις εἰς τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς ή. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου φέρων ἀκροστιχίδα· Μέλπωσε δώρων ἐνθέων ἐπώνυμε. Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλωπιζόμενος, καλλωποιῷ παρίστασαι Χριστῷ, παρ' αὐτοῦ καλλυνόμενος, ὡς δωρεῶν ἐπώνυμος, τῶν θεϊκῶν Μάρτυς Θεόδωρε.

Ἐνθέοις θωρακισθεὶς Θεόδωρε, ὅπλοις τῆς πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς συνέκοψας στεῤῥῶς, ψυχοφθόρους τὰς φάλαγγας, ἢ νικητὴς γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι.

Λαμπρόν σου τὸ τῆς ψυχῆς ἀνάστημα, ἐπιδεικνύμενος, τῷ δυσσεβεῖ Θεόφρων Βασιλεῖ, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῇ τῶν ἔργων χάριτι, τοῦτον κατῄσχυνας Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Παράταξιν δυσσεβῆ, ὡς στρατηλάτης δυνατὸς ἔτρεψας, καὶ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχανὰς ἐξεφαύλισας.

Ὡς πρόθυμος τὴν ψυχήν, δι' ἐπινοίας εὐσεβοῦς εὔδοξε, τῶν δυσσεβῶν ὤλεσας, τὰ ψευδοθάμβητα σεβάσματα.

Ἐῤῥωμένῳ λογισμῷ, τῶν δυσμενῶν ἐπιφορὰς ἤνεγκας, ζωοποιὸν νέκρωσιν, τοῦ ἀγωνοθέτου μιμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισ. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν ἢ Λόγον.

Ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας διηνυκώς, ὑπὲρ φύσιν ἐπάθλων παρὰ Θεοῦ, ἀξίως ἐπέτυχες, ἀθλοφόρε πολύαθλε· ὡς οὐδὲν γὰρ θέμενος, τὸ ἄθεον πρόσαγμα, ἑαυτὸν βασάνοις, προθύμως ἐξέδωκας· ὅθεν ὑπομείνας, σπαραγμοὺς καὶ στρεβλώσεις, Σταυρόν τε ἢ θάνατον, τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι, ἁρμοζόντως Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, ἢ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, σπεῦσον ἐξελέσθαι, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, γαλήνην παρέχουσα, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν· σῷ γὰρ λιμένι προσέδραμον, ὦ Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ κολάσεως λύτρωσαι καὶ σῶσόν με· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐτραυμάτισας τὸν ὄφιν τῷ τραυματοῦσθαι, ἢ καρτεραῖς ἐνστάσεσι, Μάρτυς ἀνεδείχθης, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δαπανώμενος τὰς σάρκας πολλαῖς αἰκίαις, τὸν λογισμὸν ἀκλόνητον, ἔστησας Τρισμάκαρ, μέλπων προθυμότατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡραιώθης τοῖς παθήμασι τοῦ Δεσπότου, σοῦ τὰ σεπτὰ παθήματα, πάνσοφε συνάψας, ἢ καταξιούμενος, αὐτῷ τῆς λαμπρότητος, ἢ τῆς ποθουμένης φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, ἢ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ῥαντίσματι σαρκός, τῶν αἱμάτων ἀπέλασας, δαιμόνιον ἐπ' ὀλέθρῳ, προσαγόμενον λύθρῳ, ἀήττητε Θεόδωρε.

Ὑγνώμης εὐσεβοῦς, ὦ γενναίου φρονήματος, ὦ πίστεως θερμοτάτης, τοῦ σεπτοῦ Ἀθλοφόρου, δι' ἧς Θεοῦ ἐπέτυχε.

Νῦν

Νοῦν ἔχων τῷ φωτὶ, τῷ Θεοῦ ἐλλαμπόμενον, τὸν πρόμαχον τῆς κακίας, ἀπημαύρωσας ὄφιν, πανένδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄῤῥαγὲς, κατ᾽ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἐνίκας, προθυμίᾳ συντόνῳ τοὺς ἄφρονας, ἐπὶ Σταυροῦ ἡπλωμένος, καὶ τοῖς ἥλοις μάκαρ ἐμπεπαρμένος, εἰκονίζων, τὸ σωτήριον Πάθος τοῦ Κτίσαντος.

Νομίμως, ἐναθλοῦντι Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένῳ, ἐπαλείφων οἷα ἀγωνοθέτης, Ἀθλοφόρε, πρὸς ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα ἔνδοξε.

Θυσίαν, καθαρὰν καὶ ἁγίαν καὶ ἄμωμον, τῷ διὰ σὲ ἑκουσίως, ἑαυτὸν θυσίαν προσαγαγόντι, προσηγάγω, σεαυτὸν ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνδρείᾳ ψυχῆς τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοῖς στεφάνοις πιστοὶ, Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον γὰρ Θεοῦ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς, ὀμβρίζει ἀντὶ αἱμάτων, ἱερῶν ἰαμάτων τὰ ῥεύματα· σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Η΄. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχος. Νεκρὸν μὲν Θεόδωρον ἡ Πατρὶς δέχου, Ὃν ζῶντα πλουτεῖ, Μαρτύρων Πατρὶς πᾶσα.

Ὄλβιον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου σῶμα κομίσθω.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου, ἐν Εὐχαΐτα μὲν γεγονὼς, καὶ τὸ γένος ἐκεῖθεν ἕλκων, ἐν Ἡρακλείᾳ δὲ τῇ κατὰ Πόντον κειμένῃ τὰς διατριβὰς ποιούμενος, ὡραῖος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα, καὶ τὴν ψυχὴν ὡραιότερος, λόγῳ καὶ γνώσει καὶ τῇ λοιπῇ σοφίᾳ κεκοσμημένος. Ὅθεν καί τινες αὐτὸν, Βρυορήτορα ἀνηγόρευον. Οὗτος διὰ πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων διελθὼν, τὸ μὲν μακάριον αὐτοῦ σῶμα τῇ γῇ καταλελοιπὼς, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ῥεῖθρα· τὸ δὲ Ἅγιον αὐτοῦ Πνεῦμα ἐν Οὐρανοῖς αὐλίζεται· οὗ τινος τιμίου καὶ Ἁγίου σώματος τὴν μετακομιδὴν ἑορτάζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τελουμένης ἐν τῷ Σωθενίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Νικάνδρου καὶ Μαρκιανοῦ.

Οὗτοι διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐπὶ Μαξίμου τοῦ Ἡγεμόνος ἐξετάσθησαν, καὶ φρουρᾷ ὑπεβλήθησαν. Μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν ἀναγκασθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ μὴ πεισθέντες, ξέονται ὄνυξι σιδηροῖς, καὶ ἐπὶ ξύλοις ὀρθοῖς μετεωρίζονται, καὶ κατακεντοῦνται σιδήροις, καὶ πυρὶ καταφλέγονται, καὶ κατενεχθέντες, ἐπ᾽ ἀνθράκων πυρὸς ἐφαπλοῦνται, καὶ ῥάβδοις ἄνωθεν τύπτονται· καὶ ὀξάλμη ταῖς πληγαῖς ἐπιχυθέντες, ὀστράκοις ὀξέσι συντρίβονται, καὶ λίθοις τὰ στόματα καὶ τὰς ὄψεις συνθλῶνται, καὶ τὰς γλώσσας μαχαίρᾳ ἐκτέμνονται, καὶ τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καλλιόπης.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ὡραίᾳ σώματος καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα. Συλληφθεῖσα οὖν, ἀναγκάζεται ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, καὶ πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης ἀντείχετο, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τοὺς μαστοὺς κόπτεται, οὓς Ἄγγελος ἐπιστὰς ὑγιεῖς ἀπέδειξεν. Εἶτα ἐπ᾽ ὀστράκου κεκομμένου σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ τὰς

καταφλεχθάσας σάρκας ἅλατι ἐπιπάσσεται, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι κατατείβεται. Εἶθ' ὅτω τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, ἀβραμιαῖοι.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς ἔνδοξε, ὕλην ἀσεβείας ἔφλεξας, καὶ πυρσὸς εὐσεβείας ψάλλων γέγονας· εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς στρατηγέτης, ὡς νουνεχὴς καὶ νηφάλιος ἔργῳ, βασιλέα ἄφρονα δυσσεβῆ ἐξεφαύλισας καὶ ἔδειξας, τοῦτον ἀνίχυρον, ἐνισχυθεὶς τῷ θείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Νόμος ἡττᾶται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει σου· σὺ γὰρ, φανωτάταις ἔλαμψας ἀστραπαῖς, Μαρτυρίου τῷ Δεσπότῃ σου, βοῶν Θεόδωρε· εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ἡ ὁ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον Σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἐν σοὶ πεποιθὼς τῷ δι' ἐμὲ, Σταυρὸν καὶ θάνατον, καθυπομείναντι, Σταυρῷ ἀνήρτημαι Δέσποτα, καὶ τιτρώσκομαι τοξεύμασι, καὶ χαλεπαῖς προσομιλῶ αἰκίαις Κύριε, ἀνεβόας, Μάρτυς ἀθλῶν γενναιόφρον Θεόδωρε.

Προσήγαγες θῦμα καθαρὸν, σαυτὸν τῷ Κτίστῃ σου, χαίρων Θεόδωρε, καὶ προσεχώρησας ἔνδοξε, Βασιλείαν πρὸς Οὐράνιον, μετὰ Μαρτύρων ἱερῶν κράζων Θεόδωρε· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡς κρίνον, ὡς ῥόδον νοητὸν, ὀδμαῖς τῶν ἄθλων σου, εὐωδιάζεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι πάντοθεν, τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ παρορμῶν ἀναβοᾷν εὐωδεστάτῃ ψυχῇ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Παναμώμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νῦν τῶν μακαρίων τοῖς δήμοις, καὶ τῶν Μαρτύρων ταῖς χορείαις, ὡς ἠγλαϊσμένος τοῖς ἄθλοις, συναγελάζων καὶ συνηδόμενος, στεφηφορῶν παρίστασαι, τῷ ποθουμένῳ σοι Θεόδωρε.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον ἤρθης, τῶν ἐπὶ γῆς καταφρονήσας, καὶ τοῦ ποθουμένου σου τέλους, κατηξιώθης αὐτὸ τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν Θεόδωρε, κατειληφὼς ἐπαγαλλόμενος.

Μόνον σε ἀθάνατον Λόγον, σαρκὶ παθόντα καὶ θανέντα, Μάρτυς σε Θεόφρων ποθήσας, ἀθανασίας τῆς σῆς ἐπέτυχεν, ἐν Οὐρανοῖς σκηνούμενος, Κτίστα τῶν ὅλων παντοδύναμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδαφίσας, καὶ τὸ σέβος ἐδέξω, Θεόδωρε Μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας, διασῴζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γεραίρουσι τὸν Τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ Τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη. Διό σε τὴν παναμώμον, οἱ Πιστοὶ δοξάζοντες, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦμεν· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει εἰπεῖν Στιχηρὰ, εἰς τοὺς Αἴνους ἐκ τῶν Στιχηρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καθ' οὖν εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἁγιωσύνης δωρεὰ, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε. Χριστὸς γάρ σου σοφὲ τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ᾗ συμφώνως οἱ Πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. Στίχος. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος, Πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι. Ζήτει Ὀκτωβρίῳ κς΄. Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.
Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Εὐαγγέλιον. Ζήτει Σεπτεμβρίῳ κ΄. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

---

9. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Πάπα Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φρυκτωρίαις τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐχρημάτισας, ὥσπερ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἐξαπέστειλας πιστῶν, καταυγάζων πληρώματα, παμμακάριστε, καὶ διώκων τὸ σκότος Θεοφόρε, τῶν αἱρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Ὅμοιον.

Εὐφραδίᾳ τῶν λόγων σου, Ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σου ἱερῶς, τὴν ἁγίαν μετάστασιν, παναοίδιμε, Ἱερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Ὅμοιον.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασαν, φρυγανώδη ἔφλεξας ὕλην πάνσοφε, τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι· βυθίζεται στράτευμα, ἀπαθούντων δυσσεβῶν, Ἱερώτατε Κύριλλε· τοῖς διδάγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ, καθ' ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, σαρκικῶν ὑποστάσεων· ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Τροπάρ. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Θεωρῶν Κύριλλος, ἔνθεον λύρα. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ τηλαυγὴς φωστὴρ ἀναδειχθείς, λογικαῖς ἀπαστράπτεις ἡμῖν, μαρμαρυγαῖς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Ἐπλήσθης τῆς δᾳδουχίας Κύριλλε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ, τῶν παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παῤῥησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἔνδοξε, τὰς θεομάχους πάσας ἀψόφως, γλωσσαλγίας διέλυσας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντός, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, καταῤῥαγείσης πτώματι, τῶν Προπατόρων Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥηγνύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμῃ στεῤῥᾷ Κύριλλε, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέῤῥηξας.

Ἰλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετίναξω καθελὼν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

Ὡς εὔστοχος ἀθλητής, Πάτερ ἐξέκλινας στεῤῥῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς ἀπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένην ὡς Θεοῦ σκήνωμα, πανευπρεπῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει δοξάσωμεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τὴν θείαν πεπλουτηκὼς, ἐξηρεύξω δογμάτων Πάτερ πηγὰς, πλυνούσας αἱρέσεων, δυσωδέστατον βόρβορον, τῶν πιστῶν καρδίας, ἀρδεύσας ἐν χάριτι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αὔλακας Κύριλλε, ἤδη μεθυσκούσας· διὰ τοῦτό σε πόθῳ, τιμῶντες τὴν μνήμην σου, ἐκπλοῦμεν Θεόπνευστε, Ἱεράρχα πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔχεις, τὸν πάντα συνέχοντα· τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίσμου, Δέσποινα Παρθένε Ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς Θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν Πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῖς Θείοις τοῖς ἴχνεσιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Ὑπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης, ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σοφοῖς, ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἐκ σοῦ Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, Πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ῥεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμάρρου ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ἴσως τὴν βδελυρὰν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιαράν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθήρηκας.

Λόγους πλουτοποιοὺς, ὡς χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυροὺς δὲ, ὑπὲρ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον; Πανάμωμε τὸν τῇ Κτίσει, μὴ χωρούμενον πάσῃ, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δαβίδι, Σεραφὶμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δὲ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἠνθρακωμένον καθάρσιον.

Ὁμόρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλους οὐκ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσσεβὲς Νεστορίου, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλῳ πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε, Περιστερὰν τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαυγὲς ἀγρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομήτωρ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄβυσσον ἡμῖν δογμάτων θεολογίας, ἐξέβλυσας σαφῶς ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τὰς αἱρέσεις κατακλύζουσαν μακάριε, καὶ τὸ ποίμνιον ἀλώβητον τρικυμίαις διασῴζουσα· τῶν περάτων γὰρ Ὅσιε, ὑπάρχεις καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Πάπα Ἀλεξανδρείας.

Στίχος. Κύριλλον ὑμνῶ τοῦ Κυρίου μου φίλον,
Καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαρθένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Αὕτη διαβληθεῖσα πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ δείσασα διὰ τὴν αὐτῆς παρθενίαν, ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ, καὶ περιστείλασα ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ οἰκήματος, ἐν ᾧ ἀπέθετο ὁ ἄρχων αὐτήν, καὶ ἀνελθοῦσα ὑπεράνω τοῦ δώματος, ἔβαλεν αὐτὴν κατὰ τοῦ κρημνοῦ, καὶ ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτῆς τῷ Θεῷ. Ταύτην ὁ τίμιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε, διὰ τὸ καθαρὸν τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ τὸ τῆς ἀσκήσεως μέγεθος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφῳ εἰσδύς, νόμον εἶλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιροῦντα τὸν τοῦ γράμματος· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον βάθος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρὶν Πάτερ, δεδομένης κάλυξι καλυπτά, ὥσπερ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἑρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ Θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τάχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεὶς, τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κύριλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφισας.

Ἐν ἀσυγχύτῳ, ἑνώσει θείᾳ καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσας τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος, θρόνον ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ, εὑρηκὼς ἐπανεπαύσατο, εὐλογημένη σὺ, Θεογεννῆτορ ἄχραντε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡς κῦμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή· καὶ γὰρ ἀέναοι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου Πάτερ δογμάτων εὐσεβῶν, καθὼς προεῖπε Χριστός· ὑπερβαίνει ψάμμον γάρ, τάχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφὸς, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, διαθήκας καὶ ὡς ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾷ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἕνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἑκάτερον τροπάς, ἴσως ἐκκλίνας βοᾷς· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, κυρίως Πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσα καταλλήλως τῷ γεννήτορι, θεωνυμίαν οἱ Πιστοί· ὅθεν δοξάζομεν Θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τὸ τῆς παρακοῆς.

Ὕψωμα Χριστοῦ καταπαρθὲν, τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος Κύριλλε ἅπαν κατακράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὸ ἄθεον, Υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν ἀκεφάλων καταβέβληκας.

Ῥώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας μακάριε, ὀφθεὶς τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι.

Ἄνωθεν ἡμᾶς ἐποπτεύοις ἀοίδιμε, τοὺς ὑμνοῦντας Πάτερ ἵλεως, Ἄνακτι νίκας Σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὕψων ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ὀρθοδόξων τὸ κέρας καὶ φώτισον, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν Ἁγνὴ Πανάμωμε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομήτωρ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ νοούμε-

μενον, καὶ Κόσμῳ τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου. Ζήτει εἰς Ἱεράρχας· καὶ Ἀπόλυσις.

---

10. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης. Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυάς, ἀθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, Θεῖος Ἀλέξανδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολύπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστὸν ὑπομείναντες· ᾧ νῦν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἁγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐχθροῦ νικήσασα, τὰς μηχανουργίας, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ ὑψούμενοι σοφοί, χεῖράς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ, λάκκῳ συγχωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, ἀθλοφόροι, ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πανάγιον τέμενος Θεοῦ, Οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ Χερουβὶμ ἁγιώτερον, Θεοχαρίτωτε, Παναγία Κόρη, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ φώτισον καρδίας τὰ ὄμματα, παρεχομένη μοι, εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὕμνοις ἐπαινῶ τὴν καλὴν ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ὕμνοις ἐπαινέσαι τὴν ὑμῶν, προθυμουμένῳ πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοι χορηγήσατε, τὸν σκοτασμόν, σκεδάζοντες τῆς ἀγνοίας μου, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ, φωτὶ ἀεὶ παριστάμενοι.

Μόνα δι' αἰῶνος Ἀθληταί, τὰ διαμένοντα πίστει ποθήσαντες, πάντα παρεδράμετε, τὰ ὁρατά, καὶ πρὸς ποινὰς καὶ μάστιγας, γνώμῃ στερροτάτῃ, περιφανῶς ἐχωρήσατε.

Νόμιμον ἀνύοντες σεπτοί, τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα τὸν Κύριον, εἴχετε συλλήπτορα, τῶν ἀλγεινῶν ὑμᾶς ἐπικουφίζοντα, καὶ κατὰ Τυράννων, ἀνδρείους ἀπεργαζόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὁ δημιουργήσας ὡς Θεός, τὰς ἀοράτους δυνάμεις βουλήματι, ἔχων ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ἀναπλάσεως. Τοῦτον οὖν δυσώπει, τὸν Κόσμον σῶσαι Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἰδεῖν Ἀντωνίνα τὸν Χριστόν, ποθοῦσα Καλλιπάρθενε, τὸ θεῖον τούτου πάθος ἐζήλωσας· ῥαπίσματα γὰρ ὡς αὐτὸς ἤνεγκας, ἐναπορραπίζουσα, τὰ ζοφώδη πρόσωπα, τῶν ἀσάρκων δαιμόνων πανεύφημε.

Στερρῶς ἀντιτάξω τῷ ἐχθρῷ μαστίζεσθαί σε πάνσεμνε, προσταττομένῳ γνώμης στερρότητι· φρουρᾷ οἰκεῖν δὲ καταδικάζει σε, φρουρουμένην ἄνωθεν, προσαγαῖς τοῦ Κτίστου σου, ὑφ' Ἁγίων Ἀγγέλων θεώμενος.

Εὐχαῖς σου βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, ἐξ ὕψους τότ' ἐφέροντο, καὶ φῶς ὡράθη μέγα Θεόνυμφε, φωνή τε θεία λαμπρῶς γεγένηται σὲ παραθαρρύνουσα, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, καὶ τροφὴ λογικὴ ἐνισχύουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος κυήσασα Θεόν, ὡράθης μετὰ γέννησιν, καὶ σοῦ τὸ θεῖον Ἄχραντε πρόσωπον, χοροὶ Παρθένων νῦν λιτανεύουσι· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, ἱλασμὸν καὶ ἔλεος, καὶ δεινῶν παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Κά-

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀμνὰς ἡ θαυμαστὴ, τῶν σεπτῶν ἀθλοφόρων ἐνέγκασα στεῤῥῶς, τὴν πυρὰν τῶν βασάνων, ἐν δόξῃ παρίσταται, τῇ Τριάδι πρεσβεύουσα, χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, τοῖς τὴν ἔνδοξον, αὐτῆς γεραίρουσι μνήμην, ὀρθῶς ἐν Πνεύματι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἄδεται εἰς πάντα τὸν κόσμον ἡ ἄθλησις, καὶ τὰ παλαίσματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, δι᾽ ὧν ἐτροπώσασθε, τὰς τοῦ ἐχθροῦ πικρὰς δυνάμεις ἐν χάριτι, καὶ νικηταὶ κατ᾽ αὐτοῦ ἀπεφάνθητε.

Ἵστησι παγίδας κατὰ σοῦ ὁ παμπόνηρος· ἐν ἀνδρικῷ δὲ λογισμῷ, καὶ στολισμῷ τὰς προσαγὰς, αὐτοῦ ἀπηχρέωσας, καὶ παντελῶς αὐτὸν σεμνὴ κατηδάφισας, θείᾳ χάριτι σκεπομένη θεόσοφε.

Νόησιν καὶ σύνεσιν Χριστός σοι χαρίζεται, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν δυσσεβῶν, ἄσπιλον ἄμωμον ἁγνὴ, λύτρον τε ἐκπέμψας σοι, τὸν ἱερὸν ὦ Ἀντωνίνα Ἀλέξανδρον, καθάπερ θεῖον ἐξ ὕψους Ἀρχάγγελον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα πανύμνητε, ἔχω σε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀντωνίνα καρτερεῖ· τὰ δυσχερῆ καὶ θλιβερὰ, καὶ ῥίπτει τὸν τύραννον, καὶ συμπατεῖ, ποσὶν ὡραίοις τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ νηδύος σου Λόγου ἐκλάμψαντος.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Φαινόμενος, ἐπὶ ξύλου καὶ κατατεμνόμενος, Ἀλέξανδρε, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι κυκλούμενος, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινες, σώζειν δυνάμενον τὸ ὄμμα, τῆς διανοίας πανεύφημε.

Νεκρούμενοι, ἐν γυμνώσει σωμάτων οἱ Μάρτυρες, ἐδέξαντο, ἀφθαρσίας στολὴν καὶ ἀθάνατον, δόξαν ἐκληρώσαντο, ἀντὶ προσκαίρου ἀτιμίας· ὅθεν ἀεὶ μακαρίζονται.

Θεοτοκίον.

Κατάβαλε, τοὺς ἀεὶ πολεμοῦντάς με δαίμονας, καὶ ἄπρακτον, τὴν βουλὴν αὐτῶν ποίησον Ἄχραντε, ἄτρωτόν με σώζουσα, τῆς προσδοκίας τούτων Κόρη, ὅπως ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ὠδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἀγῶνας ἀνδρικοὺς καὶ πλήρεις θαύματος ἐνθέως διανύοντες, μυριάδας αἰθιόπων νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἐτροπώσασθε, καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν συνευφραίνεσθε.

Λαμπόμενοι φωτὶ τοῦ Θείου Μάρτυρες, ἁγνείας ὡραιότητι, ὡμοιώθητε ἀΰλοις Λειτουργοῖς, τὸν ἀγαθοδότην θεραπεύσαντες, καὶ πρὸς αὐτὸν, στεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Ἠγάλλεσθε φρουρᾷ ὁμοῦ τυγχάνοντες, φωτὸς ἡμῶν ἀστράψαντος, καὶ φωνῆς ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντιθείσης ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, πανευκλεεῖς, στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν, ἐπίσκεψαί με ζώωσον, τὴν ζωὴν ἀποκυήσασα Χριστὸν ὃν οἱ εὐκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεὸν, Παρθενομήτορ καθωμολόγησαν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἡ ἀξιέπαινος μνήμη, ἣν πιστοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες, σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι΄. Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Στ. Εὕρατο Ἀλέξανδρος ἅμ᾽ Ἀντωνίνῃ,
Τὸν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφὴν φέρον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἀπὸ κώμης Καρδάμου. Ἡ μὲν οὖν Ἁγία Ἀντωνίνα σεμνῶς καὶ ὁσίως τὸν βίον διάγουσα ἐτύγχανε. Συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ Φήστου, καὶ μὴ πεισθεῖσα ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, μηδὲ λατρεῦσαι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τοῖς δαίμοσιν, ἐν οἰκήματι πορνικῷ ἀποτίθεται. Ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις ἀποσίτου διαμεινάσης αὐτῆς, παρίσταται φῶς ἐν νυκτὶ, καὶ βροντῆς καταῤῥαγείσης, αἱ τοῦ οἰκήματος θύραι ἐῤῥάγησαν, καὶ φωνὴ πρὸς αὐτὴν οὐρανόθεν γέγονε, προτρεπομένη ἀναστῆναι καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν. Αἰτήσασα δὲ καὶ φαγοῦσα, ἐξῆλθεν αὖθις παραστῆναι τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, πτερνίζεται καὶ σπαθίζεται, καὶ πάλιν ἐπὶ πορνικὸν ἀπάγεται οἴκημα· ἐν ᾧ δι᾽ ἀποκαλύψεως Ἀγγέλου ὁ Ἀλέξανδρος εἰσελθὼν, καὶ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, (ἦν γὰρ ὡσεὶ χρόνων εἰκοσιοκτὼ,) δόξας ἐπὶ πρᾶξιν ἄσεμνον παραγενέσθαι, λαθὼν, τὴν μὲν Ἁγίαν τοῦ δώματος ὑπεξήγαγε, τῷ χλανιδίῳ τὴν αὐτῆς καλύψας κεφαλὴν, αὐτὸς δὲ ἐκεῖσε διέμενε. Μετ᾽ ὀλίγον δὲ φανεροῦ γενομένου τοῦ πράγματος, στρατιωτῶν τινῶν εἰς τὸ ἐνυβρίσαι τὴν Ἁγίαν παραγενομένων, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ὁ Ἀλέξανδρος· καὶ πρῶτον μὲν σπαθίζεται, εἶτα συσχεθείσης καὶ τῆς Ἁγίας, ἀμφότεροι τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν ἀποτέμνονται, καὶ οὕτως ἐν βόθρῳ πυρὸς ὅλον τὸ σῶμα πίσσῃ ἐπιχρισθέντες ὑγρᾷ ἐξωθοῦνται καὶ ἀποῤῥίπτονται· καὶ ἐν τούτῳ τὸ μακάριον τέλος δέχονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῇ Μαξιμίνου, διακειμένῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔνθα κατάκεινται τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, ἐξ ὧν καὶ πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις ἀναπηγάζουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου Ἐπισκόπου Προύσης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἰθύνων καλῶς, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν ποιμαίνων πνευματικῶς. Βρύων δὲ παντοίοις θαύμασι, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν, ὃς τῇ τοῦ ἐμφωλεύοντος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κακίᾳ, φημὶ δὴ τοῦ βροτοκτόνου καὶ ἀρχαίου δράκοντος, τούς τε παριόντας ἀνθρώπους ἀνήρει, καὶ τὰ κτήνη φυσήματι μόνον ἐλυμαίνετο, καὶ ὅλως ἄβατον τὴν μεταξὺ τῆς Πόλεως Προύσης, καὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων ὁδὸν ἐπεδείκνυε, τῇ ἐπιβολῇ τοῦ τῶν ἱερῶν ἄρτων καλύμματος, διέῤῥηξε καὶ ἐνέκρωσεν. Ἀπετμήθη δὲ τὴν κεφαλὴν, Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου μαθόντος περὶ τῶν θαυμάτων, ὧν ἐτέλει, καὶ ἀποστείλαντος καὶ ἀνελόντος αὐτόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ δαγοῦς Ξενῶνος ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κανίδους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Θεοδότου καὶ Θεοφανοῦς Υἱὸς, τὰς οἰκήσεις ποιουμένων ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρᾳ, εὐλαβῶν ὄντων καὶ θεοφιλῶν. Λέγεται δὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ παντοίας τροφῆς ἀπέχεσθαι παχυτέρας, καθ᾽ ὃν καιρὸν τοῦτον ἐν γαστρὶ ἔφερε. Τεχθέντα δὲ ἀπέχεσθαι τῆς ἀριστερᾶς θηλῆς παντελῶς· εἰδέ ποτε δαψιλεστέρας τροφῆς ἐνεφορήθη ἡ μήτηρ, οὐδὲ τῆς δεξιᾶς θηλῆς ἥπτετο ὅλως. Βαπτισθεὶς οὖν καὶ ἀπογαλακτισθεὶς, καὶ τὰ πρώτης ἡλικίας παραμειψάμενος, χαίρειν πᾶσιν εἰπὼν, τὸ ὄρος καταλαμβάνει. Καὶ μικρὸν ἄντρον ὑπεισελθὼν, ἐν αὐτῷ ἑαυτὸν ἐγκαθείρξας, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος βραχυτάτων ὠμῶν λαχάνων ἀντ᾽ ἄλλων ἀπογευόμενος, διήρκεσε χρόνοις τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα· ἐπεὶ δὲ πάνυ ἦν κατάφορος ὁ τόπος ὕδασι, καὶ τὸ ἄντρον ὑπὸ πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενον, διεφθάρησαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πώγωνος. Οὕτως οὖν διαρκέσας ὁ μακάριος ἐπὶ πολὺ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους, καὶ Πανσέμνης.

Ὁ Ὅσιος Θεοφάνης, τῆς Ἀντιοχέων Πόλεως ἦν, ἐξ ἀπίστων καὶ δυσσεβῶν γεννηθεὶς γονέων· γυναικὶ δὲ ζευχθεὶς, καὶ τρία ἔτη συνὼν, ἐκείνης ἐξ ἀνθρώπων γεγονυίας, αὐτὸς προσελθὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τὸ Ἅγιον Βάπτισμα δέχεται· καὶ πλησίον τῆς Πόλεως στενώτατον κελλίον οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, διὰ πάντων καθαιρόμενος, ἃ πρὸς τελείωσιν καὶ τὴν ἄκραν τε ἀρετὴν συντελεῖ. Μαθὼν δὲ περὶ δημοσίας τινὸς πόρνης, Πανσέμνης οὕτω καλουμένης, ὅτι πολλοῖς αἰτία ἀπωλείας καθίσταται, δεξάμενος καὶ παρα-

θεὶς

ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, πρὸς ἐκείνην παρε-
το· καὶ τοσαῦτα διεξῆλθεν αὐτῇ, καὶ
τα, οἷα εἰκὸς πόρνην καὶ ἀκόλαστον
μ, ἃ μετέρχεται καταλιπεῖν, καὶ σώ-
, καὶ κοσμίῳ βίῳ ταύτην ἐκδοῦναι. Ὑφ'
ωτισθεῖσα τὴν διάνοιαν, καὶ εἰς κατά-
ἐλθοῦσα, τὸ θεῖον Βάπτισμα δέ-
μ, καὶ καλῶς τὸ καθ' αὐτὴν διαθεῖ-
τῷ μακαρίῳ Θεοφανῇ ἠκολούθησε·
ῇ κέλλῃ ἣ αὐτῇ ᾠκοδόμησε ταύτην
κλάσας, παντοίας ἀρετῆς ἐργάτην
άσατο. Ἥτις τοσοῦτον Θεῷ εὐηρέστη-
, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παν-
ι νοσήματα θεραπεύειν. Ἐπιβιώσασα
ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ μῆνας δύο, ἅμα τῷ
ίῳ Θεοφανεῖ, πρὸς Κύριον μεθίσταται.
ὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀπολλωνος Ἐπι-
όπου, καὶ Ἀλεξίου Ἐπισκόπου Βιθυνίας.
ῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

...νοπρεπῶς, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, τὰς
αἰρομένας πρὸς τὸν Θεὸν, τὸν τῶν ὅ-
ν Δημιουργὸν, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες,
ώαμιν δεχόμενοι, ἐξ Οὐρανοῦ καὶ κραυ-
άζοντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων.

Ὑπομονῇ, ἀνυποίστων Μάρτυρες, κολαστη-
ρίων ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ὡς χρυσὸς,
σμος ὡραιότατος, ὤφθητε κραυγάζοντες· ὁ
νετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

...εανικῶς, ξύλῳ ἀναρτώμενοι, καὶ σπα-
θιζόμενοι δεινῶς, οὐκ ᾐσθάνεσθε ἀ-
ηθῶς, πόνων τῶν κολάσεων, ἄνωθεν δε-
όμενοι, τὴν ἀῤῥωγὴν καὶ κραυγάζοντες·
αἰνετὸς τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ τοὺς τρεῖς, παῖδας οὐ κατέφλε-
ξε, κάμινος ἡ χαλδαϊκὴ, οὕτως Ἄ-
σαντε σὴν νηδὺν, πῦρ τὸ τῆς Θεότητος,
φλεκτον ἐτήρησεν· ἀλλὰ βοῶ σοι κατά-
λεξον, ὕλην πικρὰν τῶν παθῶν μου, Ἀ-
νὴ ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Ῥητορεύει πάνσοφος δυὰς, ἐνώπιον ἀ-
νόμων, τὴν σάρκωσιν τοῦ ὀφθέντος,
ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγου ὑπὲρ ἔννοιαν,
βασάνων, πεῖραν ὑποστᾶσα Μαρτύρων,
ῖς ἀγέλαις, νῦν συναριθμεῖται, εἰς
αὐτὰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱερεῖα ὡς περ ἱερὰ, ὀπτώμενοι λαμπάσι,
τὸ ὄμμα πρὸς τὸν Θεὸν, σώζειν δυνάμε-
νον ὑμᾶς, ἐτείνατε Μάρτυρες, μελῳδοῦντες·
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Δεδεμένοι Μάρτυρες σοφοὶ, καὶ πίσσῃ κε-
χρισμένοι, ἐν βόθρῳ πυρακτωθέντι,
ὑπεβλήθητε ὁμοῦ, εὐθέως κραυγάζοντες· εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἀπαράνδρως τέτοκας Θεὸν, ἡμῖν ὁμοιω-
θέντα, Παρθένε· ὃν ἐκδυσώπει,
Παναμώμητε ἀεὶ, σῶσαι τοὺς κραυγά-
ζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας.

Ἴα στέφος ἀμαράντινον, καὶ φωταυγῆ
πασάδα καὶ ὄλβον ἄσυλον, Μάρτυρες
Χριστοῦ, ἐν Οὐρανοῖς ἀπολήψεσθε, ἐν κα-
μίνῳ καὶ λάκκῳ ἐβλήθητε, ἐν τούτῳ μακα-
ρίως, τελειωθέντες ἀξιάγαστοι.

Ὥσπερ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ Βα-
σιλεῖ τῶν ὅλων ἐνεκομίσθητε, Μάρ-
τυρες Χριστοῦ, διὰ πυρὸς τελειούμενοι, καὶ λαμ-
πρᾷ ὁμηγύρει συνήφθητε, τῶν ἄνω Στρα-
τευμάτων· μεθ' ὧν ὑμᾶς ἀεὶ γεραίρομεν.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, θυσίαν ὄν-
τως ζῶσαν Μεγαλομάρτυρες, τῷ ὑπὲρ
ἡμῶν Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ
σκηναῖς πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, Ἀλέξαν-
δρε θεόφρον, καὶ Ἀντωνίνα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φῶς μοι τῷ κειμένῳ Πάναγνε, ἐν ἀμε-
λείας σκότει νῦν ἐξανάτειλον, τὰ τυ-
φλοῦντά μου τὸν λογισμὸν νέφη λύουσα,
καὶ εἰρήνην βαθεῖαν Πανάμωμε, ἀεὶ ἐργα-
ζομένη, ἐν τῇ ψυχῇ μου τοῦ δοξάζειν σε.

Ὁ Εἱρμός. Τύπον τῆς Ἁγνῆς λοχείας.
Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ
Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

---

11. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολο-
μαίου, καὶ Βαρνάβα.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶ-
μεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σαγήνη τῆς γλώττης σου, θεοῤῥῆμον
Ἀπόστολε, ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες ματαιό-
τητος,

τητος, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτην σοι, δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς ἐνθέῳ, μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ὅμοιον.

Ὁ τῆς δόξης σε Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτῖνα εὔδοξε ἐξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, συντόνως ἐλαύνουσαν, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ φωτίζουσαν ἅπαντας, τοὺς καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὓς εἰργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονόμους, Βαρθολομαῖε Θεόσοφε.

Ὅμοιον.

Καθυπάκουων τοῖς νεύμασιν, οὗ τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπάκουει τοῦτον δὲ ἐκμιμούμενος, ὡς ἀληθείας Διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀγαλλόμενος ἔπιες, καὶ παρέστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορεύων, Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Εἴληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων ἀήττητον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, Χριστοῦ ἐν ὀνόματι, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, τούτων ἀπελαύνειν, καὶ διελήλυθας τὴν γῆν, καταλαμπρύνων καθάπερ Ἥλιος, καὶ Ῥώμην τὴν ἀοίδιμον, καταλαβὼν πρῶτος εὔδοξε, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκήρυξας, τὴν σωτήριον ἔλευσιν.

Ὅμοιον.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ φυσικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνὴρ ἐχρημάτισας, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ μετουσίαν, καὶ παρακλήσεως Υἱὸς, διαφερόντως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων σου χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ὅμοιον.

Ὄργανον εὐάρμοστον, τῇ θεϊκῇ κυβερνώμενον, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Βαρνάβα γενόμενον, τῶν Ἐθνῶν τὴν κλῆσιν, σὺ κατεπιστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρυθμίζων λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ ταύτην κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν Θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Βυζαντίου.

Βαρνάβα πανεύφημε, τὸ ἐξαστράπτον κειμήλιον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς Υἱὸς παρακλήσεως, ὁ καὶ πρὸ Παύλου τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν γενόμενος κορυφὴ, καὶ μετὰ Παύλου πάλιν τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξας τοῖς πέρασιν· ὅθεν καὶ τῆς χάριτος τὸν λόγον, δι' ἔργων πληρώσας, σεαυτὸν προσενήνεγκας ὁλοκάρπωμα καθαρὸν, τῷ Διδασκάλῳ σου Χριστῷ· πρέσβευε διὰ παντὸς, Ἀπόστολε εὔδοξε, ἐν εἰρήνῃ σώζεσθαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης, τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ κατεφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστῷ προσήγαγες, βροτοὺς πεφωτισμένους τῇ χάριτι· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκεύη καθαρώτατα, αἴγλην τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στῦλοι, Οὐρανοὶ περίδοξοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ἔθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς πεχθῆναι, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος εὔδοξοι· ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.
πόστολε τοῦ Σωτῆρος, Βαρνάβα πα-
νεύφημε, τὸ δοχεῖον τῆς Πίστεως, Υἱὲ
κλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χειμαζομέ-
ἀπαύστως ἐν τῇ μνήμῃ σου, παῤῥησίαν
ἱκέτευε, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς
ας ἡμῶν.
νυῦ. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.
ροθεοτοκ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.
καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυ-
ρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑ-
ως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ
, τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον,
γὰς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ Ἰατρὸς,
κσάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ
φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ σῇ
αγχνίᾳ σου;
παέριον. Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.
τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία
οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.
ίημα Θεοφανοῦς.
δὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.
προγνώσης πάντων καὶ Θεὸς, τὸ τῆς δια-
νοίας σου, θεοειδὲς καθορῶν ἐξελέξα-
, καὶ σὲ συνηρίθμησε, τῇ χορείᾳ Βαρ-
ολομαῖε πανεύφημε, τῇ τῶν Ἀποστόλων
ιτι, λαμπρύνας τὴν καρδίαν σου.
ρετῶν εἰς ὕψος ἀναβὰς, γλῶσσαν τὴν
πυρίπνοον, πυροειδῶς μεμυθεῖσαν ἐ-
λέτησας, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, παρου-
τοῦ Παρακλήτου πανάριστε, τὴν τῆς ἀ-
βείας ὕλην, δαπανῶσαν καὶ κουφότητα.
Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. Ὁ αὐτός.
ς ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθὸς, καὶ τῆς πα-
ρακλήσεως, Υἱὸς φανεὶς τῆς ψυχῆς
τὴν κάκωσιν, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου,
ψυχώλεθρον ἀθυμίαν ἀπέλασον
ως εὐφροσύνης ἔμπλεως, γενόμενος,
νήσω σε.
εδεγμένος μάκαρ τὸ σεπτὸν, φέγγος
τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ
δα πανόλβιε, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος,
λευΐτιδος, συγγενείας ὁρμώμενος, τῆς
ωσύνης, Νόμου τε μετάθεσιν ἐκήρυξας.
Θεοτοκίον.
εανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτα-
τα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ᾀσματί-
σι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὡραϊ-
ζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ
Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.
Ὡς πηγὴ προεληλυθας, σωτηρίου νά-
ματος, Βαρθολομαῖε πάντιμε, καὶ
πολύχουν τὸν καρπὸν ἐνέγκας, Ἐθνῶν τὴν
σωτηρίαν ἀξιάγαστε.
Φωτὶ ἅλατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδώλων ἔ-
παυσας, τὴν σηπεδόνα πάνσοφε· τῷ
νοσίμῳ λόγῳ τῆς Πίστεως, τὰς καρδίας
ἡδύνων τῶν τιμώντων σε.
Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. Ὁ αὐτός.
Νεφέλη τὸν ἐκούσιον, ἡμῖν ὄμβρον φέ-
ρουσα, ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος,
καθωράθης Βαρνάβα ἔνδοξε, καὶ τρυφῆς
τὸν χειμάῤῥουν ποταμίζουσα.
Λαμπόμενοι τῇ χάριτι, τοῦ Σταυροῦ σου
Δέσποτα, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, σοὶ
τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ Βαρνάβας
καὶ Παῦλος οἱ θεόφρονες.
Θεοτοκίον.
Ἐφαίνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέ-
σποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα,
λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ
Θεοτόκε πανσεβάσμιε.
Ὁ Εἱρμός. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.
Κάθισ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Ὡς Οὐρανὸς περικαλλὴς διηγήσω, Βαρ-
θολομαῖε ἐπὶ γῆς Θείαν δόξαν, τῆς
τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως πανεύφημε, φαίνων ὥσ-
περ Ἥλιος τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, λύων
τὴν σκοτόμαιναν, τῶν κακίστων δαιμόνων·
ἀλλὰ εὐχαῖς σου φώτισον ἡμᾶς, σοῦ τὴν
φωσφόρον τελοῦντας πανήγυριν.
Τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα. Ἦχος Πλ. δ'.
Αὐλῶν ποιμενικῶν.
Τοῦ νόμου τὴν σκιὰν, σὺ λιπὼν ὡς ἐχέ-
φρων, τῇ χάριτι φοιτᾷς, θεοφόρε
Βαρνάβα, κατὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυ-
ρωθέντος φέρων τὸ ὄνομα, θαύμασι καὶ ση-
μείοις, τοὺς ἀπειθοῦντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν,
καθοδηγήσας ὤφθης ἐν Χριστῷ, τοῦ Κόσ-
μου παράκλησις.
Θεοτοκίον. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.
Τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν Υἱὸν καὶ Λόγον,
ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχ-
θέντα, Θεοτόκε ἱκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστό-
λοις, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ εἰλικρινῆ,

βραβεῦσαι καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ βασιλείας Οὐρανῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας· οἴμοι τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Κατήργησας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου φραξάμενος, Δαιμόνων τὸ φρύαγμα, Βαρθολομαῖε πανάριστε, τούτων τὴν ψυχώλεθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ κηρύγματι.

Φωστὴρ τοῦ Κόσμου, τὸ τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, Χριστός σε ἀνέδειξε, Βαρθολομαῖε θεόληπτε· πᾶσαν γὰρ κατηύγασας, Θεογνωσίᾳ τὴν κτίσιν παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα. Ὁ αὐτός.

Ἑπόμενος, προσαγαῖς τοῦ Δεσπότου Ἀπόστολε, Βαρνάβα πανεύφημε, τοῖς πενομένοις διένειμας, ὅλην σου τὴν ὕπαρξιν, καὶ Χριστοκήρυξ ἐγένου μεγαλόφωνος.

Ὡς ἥλιος, διατρέχων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Βαρνάβα πανένδοξε, ἀκτινοβόλοις ἐλλάμψεσι, Παύλῳ ἐφεπόμενος, καταλαμπρύνεις τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῆς Εὔας, Θεομῆτορ κατάρα τῷ τόκῳ σου, λέλυται πανάμωμε· σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, Λόγον τὸν ἀΐδιον, τὸν εὐλογίαις τὸν Κόσμον στεφανώσαντα.

Ὠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων.

Ἀκτίστῳ φωτί, δι' ἡμᾶς ἐν κτίσματι φανέντι Χριστῷ, πρωτουργῶς ὡμίλησας, τούτῳ συγγινόμενος Ἀπόστολε, καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι, ταῖς παρ' αὐτοῦ λαμπόμενος.

Ὡς δρόσος Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις ἴαμα κομίζουσα, ἐν τῷ Κόσμῳ πέφηνας, ὦ Βαρθολομαῖε παμμακάριστε, καὶ γῆν τῆς ἀσεβείας, προφητικῶς κατέστρεψας.

Τοῦ Βαρνάβα. Ὁ αὐτός.

Ὁ νόμου σκιάν, ὑπερβὰς καὶ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἐθνῶν τὸ πλήρωμα, εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ θεόφρ Βαρνάβας, τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι.

Βοῶντος φωνή, ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐ νου σοφέ, τῆς θείας σαρκώσεως, ὑπὲρ κατάληψιν μυστήριον, ἀναγγέλλων τ πᾶσι, Βαρνάβα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἐν γαστρί, Θεοτόκε Πάναγνε Χ στὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκα ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύ δὲ τοῦτον Θεογεννῆτορ τέτοκας.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενο καὶ τῶν ἰαμάτων πλουτήσας ἐνέργεια Βαρθολομαῖε πάνσοφε, τῶν ἐθνῶν τὰς γέλας ἐζώγρησας.

Ἡ πυρίνη σου γλῶσσα Πανεύφημε, πα σαν τὴν ἀπάτην ὡς χόρτον κατ φλέξε, τῶν δὲ πιστῶν ἐλάμπρυνε, τὰς καρ δίας τῷ θείῳ κηρύγματι.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. Ὁ αὐτός.

Τὴν πηγὴν τῆς σοφίας διδάσκαλον, χων πανοίδιμε, Λόγον τὸν ἄναρχο τὴν κοσμικὴν ἐμώρανας, θεοκήρυξ σοφία τῇ χάριτι.

Ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος Δέσποτα, ὥσπερ ἀκτῖνας λάμποντας, τὸν Βαρνά βαν καὶ Παῦλον ἐξήστραψας.

Ῥιζοτόμος ἀξίνη γεγένησαι, τὴν ὕλ μανήσασαν ἀπάτην τέμνουσα, τοῖ ὑπὲρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρ νάβα θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, Οὐρανὸ ἐπίγειον ἄλλον ἀνέδειξε, σὲ Θεομῆτο ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης μέγας Ἥλιος τῇ Ἐκκλησίᾳ διδαγμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμα σίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντα σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐμυήθης τοῦ Λόγου μαθητὰ, τοὺς λόγ τοὺς ἁγίους, καὶ τοὺς πάλαι ἀλογίᾳ δ νῶς καθυπαχθέντας, τέκνα εἰργάσω τ φωτός. Ἥπλωσας εἰς βάθη ἀγνωσίας τ

σε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σεπτὰ, καὶ ἱερά σου δίκτυα, καὶ ἔλαβες τὰ ἔθνη ὑπήκοα. Τὰς κεχερσωμένας ἀπάτῃ διανοίας ἐνέωσας, τῷ θείῳ ἀρότρῳ. Ἐξήρανας τὸν φλογμὸν τῆς πολυθεΐας, δροσισμῷ σου τῆς φαιδρᾶς θεηγορίας, Υἱοὺς Θεοῦ, τοὺς πρὶν ὀργῆς τέκνα ἐργασάμενος, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ΄. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα.

Στ. Καὶ σὸς μαθητὴς Χριστὲ Βαρθολομαῖος.
Μιμούμενός σε καὶ φέρων σταυροῦ πάθος,
Ἑνδεκάτῃ σταυρῶσαν ἔμφρονα Βαρθολομαῖον.

Οὗτος ὁ μὲν Ἅγιος Βαρθολομαῖος, εἷς ἦν τῶν δώδεκα μαθητῶν. Ὃς Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον αὐτοῖς παραδοὺς Εὐαγγέλιον, Σταυρῷ παραδοθεὶς ἐν Ἀβαρουπόλει, τελειοῦται ἐνδόξως, καὶ ἐν μολιβδίνῃ λάρνακι τεθεὶς, τῇ θαλάσσῃ ἐναπορρίπτεται. Ὑπὸ δὲ θείας προνοίας μέχρι Σικελίας, ἐν Λιπάρῃ τῇ Νήσῳ κομισθεὶς, καὶ φανερωθεὶς, ἐκεῖ θάπτεται, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς Ἁγίας, καὶ τιμίας αὐτοῦ σοροῦ ἀναδιδομένων, καὶ πᾶσι τοῖς πιστῶς προσερχομένοις, ταχεῖαν διδόντων τὴν ἴασιν, καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα μετ' εὐφροσύνης καὶ θυμηδίας ἐπανιέναι.

Ὁ δέγε Βαρνάβας, ὃς καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν ἀναγέγραπται, εἷς τῶν ἑβδομήκοντα ὑπάρχων, συνέκδημος Παύλου χειροτονεῖται. Ἑρμηνεύεται τοῦτο τὸ ὄνομα, Υἱὸς παρακλήσεως, ἐκ φυλῆς Λευῒ ὁρμώμενος, κατὰ τὴν Κύπρον δὲ Νῆσον γεννηθεὶς καὶ τραφείς. Οὗτος πρῶτος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀπελθὼν ἐν Κύπρῳ, ὑπό τε Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων λίθοις κτείνεται, καὶ πυρὶ παραδίδοται. Ὃν Μάρκος ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς συγκομίσας, ἔθετο ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἐκπλεύσας εἰς Ἔφεσον πρὸς Παῦλον, ἀνήγγειλεν αὐτῷ τὴν τελείωσιν Βαρνάβα. Ἔκλαυσε δὲ αὐτὸν Μάρκος ἐπὶ πολύ. Οὗτος λέγεται τεθάφθαι ἅμα τῷ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντι κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίῳ, τῷ καὶ ἐσύστερον εὑρεθέντι μετὰ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Ὅθεν καὶ προνόμιον ἔλαβον οἱ Πιστοὶ, μὴ ὑποκεῖσθαι τινὶ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων ταύτην τὴν Νῆσον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου χειροτονεῖσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸ μέγα μυστήριον Βαρθολομαῖε, τῆς θείας Σαρκώσεως, τῷ κόσμῳ ἐφανέρωσας, τὸ πᾶσιν ἀχώρητον καὶ ἀκατάληπτον, μόνοις δὲ χωρούμενον Πιστοῖς, ἀνερμηνεύτως καὶ πιστευόμενον.

Ὡς λίθος πανάγιος Βαρθολομαῖε, ἁγνῶς κυλιόμενος· τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα, εὐτόνως κατέστρεψας· τῆς Ἐκκλησίας δὲ, ἄρρηκτος θεμέλιος φανεὶς, διαφυλάττεις ταύτην ἀκράδαντον.

Τὴν θείαν ἐμφέρειαν Βαρθολομαῖε, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, παμμάκαρ ἐζωγράφησας· ἐντεῦθεν Ἀπόστολος, θεῖος γενόμενος, πᾶσιν ἀνεκήρυξας Χριστοῦ, τὴν παρουσίαν τὴν πολυΰμνητον.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. Ὁ αὐτός.

Ἁγίως τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαυόμενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας, Υἱὸν τὸν συνάναρχον, Πατρὶ καὶ σύνθρονον, ἄνθρωπον γενόμενον ἡμῖν, τὴν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσαι, τὸ θεῖον φέγγος, Βαρνάβας ὁ πάντιμος, καὶ Παῦλος ὁ θεόληπτος, ὡς φῶς ἐξεπορεύθησαν, καταλαμπρύνοντες λόγῳ, τῷ τῆς χάριτος Ἐθνῶν, τὴν παγκλήρειαν οἱ Χριστοκήρυκες.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνουσα Πάναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα Πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτὲ πυρός.

Μέγα καὶ μικρὸν, πολύ τε καὶ ὀλίγον, τὸ τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πανσόφως ἐδίδαξας, τὰ μεγάλα καὶ παράδοξα, συντετμημένοις ῥήμασι, πᾶσι διασημαίνων, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Ὥσπερ ποταμὸς, Σιὼν ἐξωρμημένος, τῆς Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ποτί-

ζεις

ζας πανόλβιε, τὸν χειμάῤῥουν τῆς θείας τρυφῆς, ἐξέπιες φανώτατα, κράζων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.

Θείων δωρεῶν, σαφῶς ταῖς λαμπροτάταις, καὶ ταῖς μεγίσταις ὡς Ἀπόστολος, ἐνθέως κεκόσμησαι, ὑπερβαίνει τὸ ἀξίωμα, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν, μάκαρ τὴν ἐν ἀνθρώποις, καθορωμένην τῇ χάριτι.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. Ὁ αὐτός.

Θάλασσαν Ἐθνῶν, ταράττειν σου τοὺς ἵππους, ὡς εὐεργέτης ἐπεβίβασας, Βαρνάβαν τὸν ἔνδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν θεσπέσιον, τὴν πλάνην τὴν πολύθεον δόγμασι Ζωοδότα, τῆς ἀσεβείας διώκοντας.

Ἔθου ὡς Θεός, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου, φωστῆρας ἐκλάμποντας, τὴν σὴν δύναμιν κηρύττοντας, Υἱοῦ τε καὶ Γεννήτορος, κράζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὴν ἀρὰν τὴν πρώτην ἀφανίσῃς, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι Προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινος ποτέ, πυρός.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, αὐτόπτης καὶ διάκονος, μαθητής τε καὶ κήρυξ θεοπτικώτατος, ἔνθα νῦν ὑπάρχει ὁ Λόγος, συγκατοικεῖν, ὄντως ἠξιώθης, ὡς αὐτὸς ὑπέσχετο, ἀψευδῶς ὁ ὑπεράγαθος.

Ὡς νῦν παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ ἐκεῖθεν ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, ὦ Βαρθολομαῖε θεόφρον, τοὺς ὑμνητάς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, καὶ ποικίλων περιστάσεων.

Υἱὸς διὰ Πίστεως, ἀξιωθεὶς γενέσθαι Θεοῦ, πατρικῶν κληρονόμος θησαυρῶν γέγονας· ὦ μεγαλοδώρου παλάμης, ὦ δωρεῶν, νῦν ὑπερβαινούσης, Χριστοῦ τοῦ δοξάσαντος, σὲ Θεόπτα παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. Ὁ αὐτός.

Οἱ φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ νῦν παριστάμενοι, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, καὶ ταῖς ἡμῶν, σώζειν Ἐκκλησίας, ἅσπερ συνεστήσασθε, τὸν Δεσπότην ἱκετεύσατε.

Ῥητόρων δεινότητα, σοφίας σου πυρσεύμασι, Θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῇδε, ὡς τὴν πηγήν, ἔνδον κεκτημένος. Διὸ τὴν πανίερον, ἑορτήν σου μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος εὑρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν ἐφανέρωσας, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ Θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστευόντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς αἴνους Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ Κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλύν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, καὶ παθῶν ἐπικρατείᾳ, Βαρθολομαῖε πανόλβιε.

Ὅμοιον.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος, καὶ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἔλλαμψιν, παρ' αὐτῆς καὶ φωτισμόν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι· τηλαυγῶς ἐπιπέμπων καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας Θεόληπτε.

Ὅμοιον.

Ὡς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐῤῥάνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινά, ἀθείας ζιζάν-

ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Διαπρέποντες τὸ α΄. Δόξα. Ἦχος Πλ. α΄.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὔφορα κλήματα, ὑμᾶς ἐστὲ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνὸν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφροσύνην. Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ Βαρνάβα υἱὲ παρακλήσεως, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰ βούλει, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος Πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Στιχηρά. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν. Ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ζήτει Ὀκτωβρίῳ, ιή. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

---

12. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου.

Στιχηρά, Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, ἐν ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παθῶν αὐλιζόμενον, εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν με, ἀρετῶν χειραγώγησον, πρὸς μετανοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον, τῶν καλῶν ἀπόλαυσιν, ὅπως τὸ σὸν, χαίρων πανοσίδιμε, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπίδι Ὅσιε, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας· τὰ ἐπὶ γῆς σου, μέλη νεκρώσας γὰρ, τῆς οὐρανίου, ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον γενόμενος, τῆς παστάδος Ἅγιε περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὁρῶν τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἐκχωρήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνυψώθης ἀκρότητα, αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἔφθασας· οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος, ἁμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. Διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχ. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ ἀδοξίαν τὴν μετριότητα. Διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Ὀνούφριε.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπαρατρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν καὶ νῦν ἡμᾶς ῥύσασθαι, ἐκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ χαρ-

καρτερίᾳ τῶν πειρασάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀπελάττωτον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Ὀνούφριε. Διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Τροπάριον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὀνουφρίῳ τὸν αἶνον, ἐξάδω πόθῳ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ὅλον Χριστὸν, εἰσοικισάμενος ἔνδοξε, καὶ Κόσμου παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἄστατον, τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, Ὀνούφριε ἀξίως, χαρᾶς ἀοίδιμε.

Νόμῳ Χριστοῦ, ἐμμελετήσας θεσπέσιε, ὡς δένδρον ζωῆς κατάκαρπον, ἀρεταῖς ἔδειξαι, προβαλλόμενος χάριν, τῶν θείων ἰαμάτων, τοῖς κατορθώμασιν.

Θεοτοκίον.

Οἶκος Ἁγνὴ, ὁ τῆς σοφίας ἐγνώρισαι· ἐκ τῶν αἱμάτων σάρκα γὰρ, τῶν σῶν ἁγνῶν λαβὼν, καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσας, Θεὸς τῆς ἀπαθείας, ἡμῖν μετέδωκεν.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὑπῆλθες τοῦ Χριστοῦ ζυγὸν Ὀνούφριε, ἐρήμους ἀβάτους σὺ καταμόνας, ὁμιλεῖν ἐπιποθῶν αὐτῷ, καὶ τοῦ κάλλους τρυφᾷν, δόξης τῆς θείας αὐτοῦ.

Φωτίσας σεαυτὸν φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸν γνόφον σκεδάσας τῶν παθημάτων, ἐν πλαξὶ ταῖς τῆς καρδίας σου, ἀπαθείας τὸν νόμον Πάτερ εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Ῥανίδι συμπαθῶς τῇ τῆς πρεσβείας σου, τὴν φλόγα, κατάσβεσον τῆς ψυχῆς μου, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, συμπαθείας πηγήν μοι ἐπαρδεύουσα.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐμάκρυνας Ὅσιε, καὶ ἐν ἐρήμοις σαφῶς, ηὐλίσθης τὸν Κύριον, ῥυόμενόν σε δεινῶν, ἀεὶ ἐκδεχόμενος· ὅθεν εὐαρεστήσας, τῷ Δεσπότῃ παμμάκαρ, εἴληφας τὴν ἀγήρω, Οὐρανῶν βασιλείαν· ἐν ᾗ νῦν αὐλιζόμενος, μνήσθητι τῶν τιμώντων σε. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὢ φῶς τῶν ὀμμάτων μου· δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως, φέρε Σταυρὸν τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην· δι' ὧν τῆς ἀπαθείας, τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐδρυμένος ἀκλόνητος, παρὰ Χριστοῦ δαιμόνων τρικυμίας, ὡς ἄφρον Ὀνούφριε διαλέλυκας.

Ὡς ἀδάμας τοῖς θάλπεσι, καὶ τοῖς κρυμοῖς στερρῶς ἐγκαρτερήσας, τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τῇ λάμψει Θεοτόκε, διελοῦσα, σύναψον σωτηρίᾳ με.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὁλοκαυτώσας τὸν νοῦν, τῷ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, διὰ Σταυροῦ κεκαρτερηκότι, ἀξίως κοινωνὸς, καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης γεγένησαι.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ναὸν εἰργάσω σαυτὸν, ὁλολαμπῆ ταῖς ἀρεταῖς Ὅσιε, διαφανῆς βολίδας ἐνθέους, ἀστράπτεις τηλαυγῶς, θείων θαυμασίων παμμάκαρ Ὀνούφριε.

Θεοτοκίον.

Ἀγαθοδότην Χριστὸν, Θεοκυήτορ Ἁγνὴ τέξασα, τὸν πονηραῖς παθῶν τρικυμίαις, κλονούμενόν με νῦν, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ Παρθένε θεράπευσον.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἰθυνόμενος αὔραις τοῦ Πνεύματος, ὅρμῳ γαληνῷ προσεπέλασας Ὅσιε, τὸ βάρος παρωσάμενος, τῆς σαρκὸς ἐγκρατείᾳ Ὀνούφριε.

Νέος θεῖα θεώμενος γέγονας, Ἄγγελος ἐπίγειος, τὸν Ἰωάννου γὰρ, καὶ Ἡλιοὺ ἐζήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνούφριε.

Θεοτοκίον.

Ὀδυνώμενον πάθεσιν Ἄχραντε, καὶ συμποδιζόμενον τοῖς παραπτώμασιν, ἡ τὴν χαρὰν κυήσασα, ἁμαρτίας τὴν λύσιν παράσχου μοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Φῶς θεϊκὸν προσλαβόμενος, πῦρ νοητὸν ἐν καρδίᾳ σου, κατασκηνώσας Χριστὸς, σὲ κατελάμπρυνεν Ὀνούφριε, καὶ χάριν οὐρανόθεν, ἐδέξω μακάριε ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Ὢ ἀγάπης τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον, ὢ πασῶν ἀρετῶν τὸ κεφάλαιον, ἣ ἀεὶ τὰ Οὐράνια Τάγματα, εὐφροσύνης πληροῦσα καὶ χάριτος, ἡ ἐνοικήσασα τοῖς ἁγίοις σου, Πατριάρχαις, Προφήταις, καὶ Ἀποστόλοις· ὧν εὐχαῖς καὶ ἡμῖν χάριν δώρησαι, ἵνα ὁμοῦ μελῳδῶμεν σοὶ τῷ Θεῷ, Ἀλληλούϊα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΒ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχ. Καὶ τὴν ἑνὸς χιτῶνος ἐντολὴν Πάτερ.
Ὑπερβέβηκας γυμνητεύσας εἰς τέλος.
Δωδεκάτῃ ἀχίτωνα Ὀνούφριον ἐκ βίου ἦραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, ἐν κοινοβίῳ διακειμένῳ ἐν Ἑρμῷ πόλει Θηβῶν, καὶ ἀκούσας Ἡλιοὺ καὶ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τὸν βίον, ἐξῆλθε τοῦ κοινοβίου, καὶ τὴν Ἔρημον ᾤκησεν ἐπὶ ἑξήκοντα ἔτη, ἄνθρωπον μὴ ἑωρακὼς τὸ σύνολον. Ὃν εὗρεν ὁ μέγας Παφνούτιος εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἐρήμου χωρήσας, τοῦ εὐλογηθῆναι ὑπὸ Ἁγίων Ἀνδρῶν. Ἑπτακαίδεκα οὖν ἡμέρας διηνυκὼς, καὶ τὸν τόπον ἔνθα ἦν ὁ Ἅγιος καταλαβὼν, καὶ πλησίον αὐτοῦ γεγονὼς, παρεκάλεσε, τὸ, τε ὄνομα αὐτοῦ εἰπεῖν, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ ἐξηγήσασθαι. Ἃ καὶ μαθὼν, ὕστερον τοῖς ἐν τῇ ἀσκήσει μοναχοῖς ἀνήγγειλεν, οὐ μόνον περὶ αὐτοῦ τοῦ θεοφόρου Πατρὸς Ὀνουφρίου, ἀλλὰ καὶ περὶ ἑτέρων, οὓς διοδεύων εὗρε παρὰ τὴν Ἔρημον. Τότε δὲ ἐν τῷ παρεῖναι αὐτὸν, τοῦ Ὁσίου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, διελὼν τὸ αὐτοῦ τριβώνιον εἰς δύο μέρη, τὸ ἓν ἐπέβαλε τῷ Ἁγίῳ Λειψάνῳ, (καὶ γὰρ γυμνὸν ἦν, θριξὶ μόναις λευκαῖς σκεπόμενον,) τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπικάλυψιν παρακατέσχε. Θάπτει οὖν τὸ Ἅγιον Λείψανον ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, καὶ παραχρῆμα ἡ καλύβη κατέπεσε, καὶ ἡ φοίνιξ ἐξηράνθη, καὶ τὸ ὕδωρ ἀπέσχε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Δρισκιλλιανοῦ Ἄρχοντος. Πρὸς ὃν ἀχθεῖσα διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τύπτεται μάστιξι κατὰ μαζῶν. Καὶ τότε μὲν τίθεται ἐν φυλακῇ. Αὖθις δὲ ἀχθεῖσα ἀναρτᾶται ἐν ξύλῳ, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ πυρακτωθείσης ἐσχάρας τίθεται, καὶ διαλύεται σούβλαις πεπυρακτωμέναις τὰς χεῖρας. Ἐξ ὧν εὐωδία ὥσπερ ἐκ Στύρακος ἀπεπέμπετο. Διαλυθεῖσα δὲ ὁμοίως, καὶ τοὺς ἀστραγάλους ὀβελίσκοις ἐκκαυθεῖσιν, ἀπήχθη πάλιν ἐν τῇ φρουρᾷ, καὶ ἐν δυσὶ χρόνοις ἐν αὐτῇ ταλαιπωρεῖν ἐαθεῖσα, αὖθις ἐξάγεται, καὶ ἐν θαλάσσῃ ῥιφεῖσα, βαρύτατον λίθον κατὰ τοῦ αὐχένος περιδεθεῖσα, ἀπεδόθη τῇ γῇ ἀβλαβής. Συλληφθεῖσα δὲ καὶ προσαχθεῖσα τῷ Ἄρχοντι, λίθοις βληθῆναι κελεύεται, εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι, καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου, καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ Τρυφυλίου Ἐπισκόπων, καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰουλιανοῦ τοῦ εἰς τὰ Λίβα ἐν τοῖς Δαγάτου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νεώσας ψυχήν, τῷ ἀρότρῳ προσεχὴς Πάτερ Ὀνούφριε, καὶ κατασπάρας τὴν ἐγκράτειαν, στάχυν ἁγνείας ἐθέρισας· καὶ συνδιαιτώμενος Μάκαρ, σὺν Ἀγγέλοις ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμάκρυνας μὲν, σεαυτὸν ἐκ κοσμικῆς διαίτης Ὅσιε, ἐν ἐρημίαις δ' αὐλιζόμενος, ἄρτον Οὐράνιον εἴληφας, εἶχες γὰρ Χριστὸν σιτοδότην, ᾧ γεγηθὼς ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ξενίζει βροτοὺς, καὶ αὔλους τὸ τῆς σῆς λοχείας Ἄχραντε, θεῖον μυστήριον· μόνη τίκτεις γὰρ ἄνευ σπορᾶς Λόγον Ἄχραντε, σάρκα γεγονότα δι' οἶκτον· ᾧ σωθέντες κραυγάζομεν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, πυρσευόμενος τὸν νοῦν φωστῆρος δίκην, θεωριῶν ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων αὐγὰς, ἀστράπτεις παμμάκαρ Ὀνούφριε, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δυνάμει θείᾳ ἐνσθενὴς, γνωριζόμενος ἀεὶ δαιμόνων θράσος, καθελὼν τῶν ἀλόγων, ζώων τὴν φύσιν σαφῶς, κραυγάζων ὑπέταξας Ὅσιε· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ νεφέλη φωτεινὴ, τὸν ὑπέρθεον Χριστὸν Ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκάλαις σου Μῆτερ· δι' οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὔγασον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννῆτορ.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πυρὶ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἡδονὰς καταφλέξας, σαρκὸς κατακαλλύνας τὴν ψυχὴν, οἷα ἀστὴρ Πάτερ ἔλλαμψας, ἐν ἐρήμῳ φωτίζων, τὴν πᾶσαν οἰκουμένην ἐμφανῶς, τοῦ σοῦ βίου ἀκτῖσι, καὶ φέγγει τῶν ἰάσεων.

Ὅλος Θεῷ κεκραμμένος, δι' ἀγάπ
Τρισμάκαρ, μετέχεις Βασιλείας τ
αὐτοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν,
ζωῆς τὸν χειμάρρουν, καὶ τῶν ἑορταζόντω
τὸν χορὸν, καὶ χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπε
ληφας Ὀνούφριε.

Θεὸν εὐΐλατον ἔχων, σῆς ἀσκήσεως π
νοις, ἱδρῶσί τε καμάτων νῦν τῶν σῶ
τοῦτον ἡμῖν ἐξευμένισαι, τοῖς ὑμνοῦσί σ
πᾶσι, λυτρούμενος σοφὲ ἐκ συμφορῶν,
παθῶν καὶ ὀδύνης, Ὀνούφριε ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὡς προστασίαν σε μόνην, καὶ ἰσχὺν Θε
τόκε, καὶ τεῖχος καὶ προπύργιον στε
ρὸν, ἔχων τροποῦμαι ἐχθρῶν τὰς προσ
βολὰς, καὶ παθῶν ἐπικλύσεις· ἐν σοὶ γὰ
τὰς ἐλπίδας μου ἀεὶ, ἀνεθέμην τῇ μόνῃ
φθορᾶς ἀπαλλαττούσης με.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε

Ὁ ὑψηλός σου βίος τοῖς μονοτρόποις, κα
νὼν θεοσεβείας τελειοτάτης· σὺ γὰ
λογισμῷ ἐνζυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρί
σεως, ποιεῖς Ὀνούφριε τούτους, ἀπαρακλί
τως ὁδεύειν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡμᾶς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, ἡ
εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκ
τεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦ
σον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαποστελλο
δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τοῦ Ἠλιο
μιμητὴς, χρηματίσας ἐν πνεύματι
μετανάστης γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγ
χύσεως, σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος
καὶ ἐν ἐρήμῳ συναυλιζόμενος, χαίρων μα
κάριε, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς Οὐρα
νὸν, ἔνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο

Ὅμοιον.

Ὅσιε Πάτερ Ὀνούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν
θεοφρόνως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑ
πήνεγκας, Θείᾳ Πίστει ῥωννύμενος, κα
δι' ἀγάπης Θεῷ ἑνούμενος, τῇ τῶν πραξέω
γῇ κατεσκήνωσας, ὡραϊζόμενος, ἀρετῶ
λαμπρότησιν· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐ
φραινόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Ὅμοιον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὅμοιον.

Πάτερ παμμάκαρ Ὀνούφριε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, ἀξίως μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι τρισόλβιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα, ἀλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον γενόμενος, τοῦ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἐζήτησας θεοφόρε, τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου τὴν τερπνότητα, καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ, προσομιλεῖν ἐπεπόθησας· ὅθεν Κόσμον κατέλιπες φυγαδεύων, καὶ διαιτώμενος, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι, καὶ τὸν Χερσὸν ἐνδεδυμένος, χιτῶνος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος· μεθ' οὗ εἰσῆλθες εἰς τὸν Οὐράνιον νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος, Ὀνούφριε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

---

13. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Ἑσπέρας Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλωπισθεῖσαν ἐν Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ γινώσκοντες, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν τῶν λειψάνων ἁγίαν λάρνακα, τὴν ῥῶσιν ἀρυόμενοι, τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, Ἀκυλίνα πανεύφημε, οἱ πιστῶς σε γεραίροντες.

Ἔρωτι πανεύφημε, κεκρατημένη τοῦ Κτίστου σου, τὰ ἐκείνου παθήματα, σαρκὶ ἐξεικόνισας, πᾶσαν τρικυμίαν, πόνων ἐνεγκοῦσα, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, ἄπονον δόξαν καὶ σέβος φέρουσα, ἀμάραντον καὶ βλέπουσα, ἃ θεωροῦσι γηθόμενα, τῶν Ἀγγέλων τὰ Τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευστε.

Ἡρωϊκὰ προσκυνήσαντες, τῶν σῶν μελῶν τὰ λακτίσματα, τῷ νυμφίῳ σου πάνσεμνε. Διὸ τῶν θαυμάτων σε, τῶν φωτεινοτάτων, αὐτὸς ἀξιώσας, καταλαμπρύνει τῷ φωτὶ, τῆς Θείας δόξης ὁ ὑπερούσιος· ᾧ παρεστῶσα, χαίρουσα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου, Ἀκυλίνα τὴν ἄθλησιν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία Θεόνυμφε, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἀποπλύνουσα βόρβορον, ῥείθρῳ τοῦ ἐλέους σου, ξήρανον πελάγη, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, καὶ πρὸς μετάνοιαν Ἁγνὴ, τὸν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμισον· λιμένα εὐσπλαγχνίας γὰρ, ὡς τετοκυῖα Πανάμωμε, ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα μου, ἀνατίθημι Πάναγνε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς Παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν, τῆς Θεότητος; ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, καὶ νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Δέχου τὸν ὕμνον καλλίπαις Ἀκυλίνα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Δεδοξασμένη Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ἐν Οὐρανοῖς ἀληθῶς, χαίρουσα παρίστασαι· διό σε ἐπὶ γῆς τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, εὐχαῖς σου ἀντιδόξασον σεμνὴ· καὶ σοῦ μετόχους ποίησον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Εἰσεποιήσω τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν ψυχὴν καθαρὰν, ἔνδοξε τελέσασα, καὶ στίγμασι σαρκὸς ὡραιοτάτη πέφηνας· διό σε ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν, Ἁγνὴ τελείως ἄμωμον, ὅλην χρηματίσασαν ἡρμόσατο πανεύφημε.

Χειμῶνος πλάνης τῆς γῆς τὰ πληρώματα, πληρούσης πάλαι δεινῶς, πλήρης οὖσα Πνεύματος, ὡς Μάρτυς ἀπλανὴς Κυρίου παντοκράτορος, ἐπέφθασας τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς, καὶ νίκης ἦρας τρόπαιον, Ἀκυλίνα ἔνδοξε, Θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ συνυπάρχων, ὑπέδυ μήτραν τὴν σὴν ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, κακίᾳ ὑποκύψαντας,

τας, καὶ πλάνη δουλωθέντας τοῦ ἐχθροῦ, Μάρτυς Θεονύμφευτε. Διὰ τοῦτο πίστει σε, ϗ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὕφανας ἐν χάριτι, καταστολὴν φωτὸς εὔδοξε, αἵματι σῷ, ταύτην Ἀκυλῖνα, ἱερῶς ἐπιχρώσασα.

Τέτρωσαι τῷ ἔρωτι, τῷ θεϊκῷ σαφῶς πάνσεμνε· ὅθεν στερρῶς, τρώσεις τε ϗ πόνους, χαλεποὺς ἐκαρτέρησας.

Ὅλην σε ἡγίασεν, ὁ λυτρωτὴς σεμνὴ Κύριος, ὁλοχερῶς, τοῦτον Ἀκυλῖνα, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσασαν.

Θεοτοκίον.

Νύμφην σε ἀνύμφευτον, καὶ καθαρὸν Ἁγνὴ σκήνωμα, τοῦ Ποιητοῦ, ϗ ἁγιωτέραν, Χερουβὶμ ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἐρώτων πυρσευθεῖσα θείῳ φωτί, ἀθλητῶν ἐκοσμήθης πανευκλεῶς, σεμνὴ διαδήματι, ϗ ὡραία ἐν κάλλει, γεγονυῖα Πίστει, τῷ πάντων Δεσπόζοντι, ἐνυμφεύθης ὄντως, ἀμίαντος ἄφθορος· ὅθεν οὐρανίων, ἠξιώθης θαλάμων, καλῶς ἐναθλήσασα, ϗ τὸν δόλιον κτείνασα. Ἀκυλῖνα θεόσοφε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πίστει, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκ. Ὅμοιον. Παναγία Παρθένε Μήτηρ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν ϗ Ποιμένα ϗ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους· μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ϗ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι ϗ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπερήφανον δράκοντα, σὺ δι' ἀσθενείας σαρκὸς κατέβαλες, ἀεισέβαστε λαμπρότατα, ϗ Τυράννων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρίας λαμπρότησι, ϗ τῆς παρθενίας θείοις ἐν κάλλεσιν, Ἀκυλῖνα ἐχρημάτισας, τοῦ Δεσπότου νύμφη περιδέξιος.

Νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου, ταῖς πολυειδέσι στρέβλαις θεόπνευστε, τὴν ζωὴν σοι προεξένησε, τὴν εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένουσαν.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τῶν θαυμάτων δὲ τὰ ῥεύματα, τῶν βροτῶν ἐκπλύνει τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας, Κόρη κατέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Κυμαινομένης ὥσπερ, ἀγριαινούσης θαλάσσης τῆς πλάνης ποτέ, ὤφθης κυβερνωμένη, Μάρτυς Ἀκυλῖνα Χριστοῦ δεξιᾷ.

Ἀποσκοποῦσα Μάρτυς, πρὸς τὰ βραβεῖα ὑπέστης στερρότατα, σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου, ϗ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Λαμπροφανὴς ὡράθης, τοῖς πολεμίοις αὐτοὺς καταπλήττουσα, τῷ ὡραίῳ σου κάλλει, ϗ τῷ τῆς ψυχῆς ἀναστήματι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, προγονικῆς καταδίκης τῷ τόκῳ σου, χαῖρέ σοι προσφωνοῦμεν, κεχαριτωμένη Πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Ἰχνηλατοῦν τοῦ Χριστοῦ τὰ εὔδοξα, ἐπόθησας παθήματα, Παρθένε ϗ ἀνδρειοφρόνως, ὑπέστης τοὺς αἰκισμούς, ϗ σπαραγμοὺς, τοῦ ἁγνοῦ σου σώματος.

Πολυειδεῖς πόνους ἐκαρτέρησας, πυρός τε καταφρονήσασα, τοὺς πόνους· ὅθεν Ἀκυλῖνα, ϗ τὰς ὀδύνας ἡμῶν, διαπαντὸς κουφίζοις πρεσβείαις σου.

Ἀποσκοπῶν ἄνωθεν ἐθαύμασε, χορὸς Ἀγγέλων εὔδοξε, Παρθένε τὴν ὑπομονήν σου, ὅπως ἀσάρκους ἐχθροὺς, μετὰ σαρκὸς ἐνίκησας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα Θεὸς ὁ ἄνθρωπος γένηται, Θεὸς ὡράθη ἀνθρώποις, Παρθένε ἐκ τῶν σῶν λαγόνων, ἀνερμηνεύτως τεχθεὶς, ϗ ὅπερ ἦν μένων ἀναλλοίωτος.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατῴκησας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκεῖνον διάσωσον.

Κοντάκ. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Φωτισμοῖς αἱμάτων σου, καθηγνισμένην Παρθένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι, σὲ Ἀκυλίνα στεφθεῖσαν, δέδωκε τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς Νυμφίος, τοῖς προστρέχουσιν ἐν Πίστει, Χριστὸς ὁ βρύων ζωὴν αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ΄. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Στίχ. Τμηθεῖσα Ἀκυλίνα τὸν σὸν αὐχένα,
Τέτμηκας ἐχθροῦ τὰς πανουργίας πάσας.
Τῇ δὲ τρίτῃ καὶ δεκάτῃ Ἀκυλίνα λαιμὸν τμήθη.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Βίβλου Ἄρχοντος τῆς Παλαιστίνης, θυγάτηρ περιφανοῦς ἀνδρός τινος ὀνόματι Ἀταλμοῦ. Ἐβαπτίσθη δὲ ὑπὸ Ἀταλίου Ἐπισκόπου. Πενταέτης δὲ καὶ δέκα γενομένη, τὰς συντρόφους καὶ ὁμήλικας κόρας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ἐχειραγώγει, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν εἰδώλων ἐδίδασκεν. Ὅθεν διαβάλλεται τῷ Ἀνθυπάτῳ Οὐλοσιανῷ παρὰ Νικοδήμου τινός. Καὶ ἀχθεῖσα εἰς ἐρώτησιν, ὁμολογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Διὸ τύπτεται, καὶ σούβλαις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς ἀκοὰς διελαύνεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ αἱμάτων ῥύσιν ἐκ τῶν μυκτήρων γενέσθαι, καὶ ὅλην τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν πυρωθῆναι. Εἶτα λαβοῦσα τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τμηθεῖσα τὴν κεφαλήν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῆς Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς φιλοξένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἄννης, καὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Σώματος πάχοντος Θεόφρων, οὐκ ἐφρόντισας σκοποῦσα τὰς ἐκεῖθεν ἀντιδόσεις σαφῶς, καὶ δόξαν Ἀκυλίνα, καὶ τοῦ Θεοῦ τερπνότητα, καὶ τὴν θείαν εὐφροσύνην.

Ἄσπιλον φέρουσα τὸ σῶμα, τὴν καρδίαν τε Κυρίῳ ἡνωμένην, πρὸ βημάτων ἁγνή, δικαστικῶν παρέστης, ἀσυνετοῦντα Τύραννον, διελέγχουσα Θεόφρον.

Κόσμου ἤλλαξω φθειρομένου, ὑπερκόσμιον ζωὴν μὴ φθειρομένην, καὶ προσκαίρου τρυφῆς, τὴν μείνασαν Παρθένε, τοῦ σαρκικοῦ μνηστῆρός τε, τὸν ἀθάνατον νυμφίον.

Τριαδικόν.

Ὕμνοις τὴν Θείαν Μοναρχίαν, τριλογουμένην μὲν προσώποις παραδόξως, τῇ δὲ φύσει ἁπλῆν ὑπάρχουσαν τιμῶμεν, ἀναβοῶντες Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεορρήμονες παῖδες.

Ἐλαμπρυσμένη τῷ φέγγει τῷ τῆς ἁγνείας, καὶ ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, διηνθισμένη παρέστασαι, Ἀκυλίνα Παρθένε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἱερωτάτη θυσία προσηνέχθης, καὶ προσφορὰ λαμπροτάτη, καὶ ὡς εὐῶδες θυμίαμα, Θεόφρον Ἀκυλίνα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Νόσους ἀνθρώπων θεραπεύει, καὶ ἀπελαύνει Δαιμόνων, λώβην τὸ ἅγιον σῶμά σου, Ἀκυλίνα ἐν τάφῳ, πανένδοξε κείμενον.

Θεοτοκίον.

Ἀδιαφθόρως τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, καταφθορᾶς ἡμᾶς πάσης, ἀπολυτρούμενον τέτοκας· διὰ τοῦτό σε πάντες, Παρθένε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐκείνῳ προσπαγέντι, Σωτῆρι ἡ Παρθένος, συνεσταυρώθη σοι γνώμῃ ἀθλήσασα, καὶ τὴν τοῦ Δράκοντος κάραν καταπατήσασα.

Ὡραῖόν σου τὸ κάλλος, καὶ ὑπερφερής σου, ἡ τῆς ψυχῆς ἀπεφάνθη εὐγένεια, Θεοειδὴς Ἀκυλίνα ἀξιοθαύμαστε.

Ἡ ἔνδοξός σου μνήμη, πάντας συγκαλεῖται, περιχαρῶς Ἀκυλίνα ὑμνῆσαί σου, τοὺς εὐκλεεῖς Μάρτυς πόνους, καὶ τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τοῦ Ἀγγέλου, Πάναγνε βοῶμεν, χαῖρε ἀνθρώπων ἁπάντων διάσωσμα, καὶ πανενδόξων Μαρτύρων, θεῖον στεφάνωμα.

Ὁ Εἱρμός. Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας. Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

14. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος Πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε· σὺ γὰρ καθάρας τὸν νοῦν, ἡδονῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἔνδοξε, τὰς αὐγὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὅλος ὤφθης, φωτοειδέστατος· ὅθεν ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Σὲ Ἐλισσαῖε μακάριε, ὁ ζηλωτὴς Ἠλιοῦ, ἐν διπλῷ τῷ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας αἰθέριος, ἁρματηλάτης, ὄντως ἐδείκνυτο· οὗ τῇ μιμήσει, ῥεῖθρα ποτάμια, χάριτι ἔστησας, καὶ διῆλθες ἔνδοξε, περιχαρῶς, καταγλαϊζόμενος, καὶ μεγαλύνων Χριστόν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παῖδα χαρίζῃ εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξήγειρας, ὡς Προφήτης ἔνθεος, ἱερῶς θαυμαζόμενος· ἄλσι δὲ πάλιν, ὕδατα ἄγονα, σαφῶς μετῆγες εἰς γονιμότητα· θαύματα ἄπειρα, ἐκτελεῖς τῇ χάριτι, τοῦ Παντουργοῦ, Πνεύματος μακάριε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀληθείας ἑδραίωμα, καὶ τῆς Πίστεως ἔρεισμα, καὶ Δογμάτων πρόβολον σὲ γινώσκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἁγνείας τε σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· τῇ πυρφθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς Ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Ἱερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, στερρῶς αὐθιστάμενος, παρανόμου δικαστοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ προστάγματι, ἀσεβοῦς βασιλέως ἐν μνημείῳ, καθειρχθεὶς Πάτερ Θεόφρον, διετηρήθης ἀλώβητος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέ ποτε χωρίζῃ, καὶ ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην διαλογᾶς, πανταχοῦ δοξαζόμενος, αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχου· εἶτα τοῦ Ἱεράρχου, ἦχος δ΄. Ποίημα Φωτίου Πατριάρχου.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Εὐφροσύνως σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ στολίζεται, ἀγαλλομένη κράζουσα· ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν. Ἰδοὺ γὰρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ ἔνδοξος Μεθόδιος, τὴν πορείαν πρὸς Οὐρανὸν ἐποιήσατο. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες ἅμα τὴν θείαν λάρνακα, ἰαμάτων πλημμύραν λαβόντες παρ' αὐτῆς, ἱκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῦ ῥυσθῆναι τὴν οἰκουμένην, ἀπὸ πάσης αἱρέσεως.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελῳδικῶς· εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρ- μενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴ ι ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆ- ς ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέ- ον με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς πα- σίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν ιταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νό- ς ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρύει ἰάματα.

ἕτερον τοῦ Ἱεράρχου. Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φω- ρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισ- α, Μεθόδιε σοφέ· ταῖς διδαχαῖς σου ιύτας ἐφώτισας, Λύρα τοῦ Πνεύματος, ρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ- ὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, αὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου ὁ εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ β'. Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου ἡ ἀκροστιχίς· Χαῖρε Προφῆτα τοῦ Θεοῦ ανόλβιε. Ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χαίροις ὦ Ἐλισσαῖε, ἐπιδεδειγμένος τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν αρκί τε βιώσας ὡς ἄϋλος.

Ἀϋλόν σου τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφῆτα φυλαξάμενος, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, προορᾶν ἠξιώθης τὰ μέλλοντα.

Ἴαμα τοῖς νοσοῦσι, καὶ πλημμελημάτων καθαρτήριον, ἐκ Θεοῦ Ἐλισσαῖε, τοῖς νησίως ὑμνοῦσί σε αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἀρχιερῆα Θεοῖο, Μεθόδιον ᾄσμασι μέλπω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ἁρπαγῆς καὶ προνομῆς καὶ δουλείας με, τῆς ἁμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς μετάνοιαν, ποδηγήσας Οἰκτίρμων, προνόμευσον ἀξίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σου.

Ῥεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὲ τὴν καρδίαν σου, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας ὡς Ποταμὸς Θεοῦ, πληρωθεὶς διδαγμάτων, καὶ ταύτης καταρδεύσας Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Χλιγγιῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μετεστοιχείωσας, τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας Πάτερ ἀκρώρειαν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ φησὶν, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε Ἁγνὴ, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, ἐν τῇ νηδύϊ σου, συλλαβοῦσα ἀσπόρως, καὶ τέτοκας καὶ σῴζεις μετὰ τὸν τόκον Ἁγνή.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥήσει σε Θεόπνευστε, χρηματισθεὶς σαφῶς ἔχρισεν, Ἐλισσαῖε, ἔνδοξε Προφήτην, Ἠλιοὺ ὁ θεσπέσιος.

Εὗρε τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσκήνωσεν ἄφθονος, χάρις ἐν σοὶ, Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισσαῖε ἀοίδιμε.

Πόνοις σὲ νεάσαντα, τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετῶν αὔλακα, προφητικὴν, χάριν ὁ Δεσπότης, Ἐλισσαῖε ἐνέσπειρεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοὶ, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως πανύμφευτε.

Ἄλλος. Τοῦ Ἱεράρχου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλῳ πίστεως, Πατέρων γενόμενος κορυφαῖος, τῶν Ἑβραίων δὲ τὴν ἔνστασιν, ὡς ὑπάρχουσαν ἄδου πύλην ἔθραυσας.

Ὁ βίος ἱερὸς ὁ λόγος ἔνθεος, ἡ πρᾶξις τῷ θείῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ σου, ἀληθοῦς θεωρίας ἐθησαύρισεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ξένος τοκετὸς ἡ ξένη πρόοδος, ἐν μήτρᾳ ξενίζεται τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν, ὡς φθορὰν ἐξ ἀπάτης ἀνεστήσατο.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κοντ. τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, καταυγάσας ἤλεγξας, τὴν τῶν Αἱρέσεων ἀχλὺν, Ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κηρύττων Χριστὸν εἰκονίζεσθαι.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προβλέψει Θεϊκῇ, Ἠλιοῦ σε ὁ μέγας, σοφὲ Ἐλισσαῖε, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σὺν τούτῳ σε ἔνδοξε.

Ἕτερον. Ἦχος δ΄. Τοῦ Ὁσίου.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ μέγας Ἥλιος ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμψεσι, φωταγωγεῖς διὰ παντὸς, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα παμμάκαρ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταῖς ἀχράντοις χερσί σου, Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σὲ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας, πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ῥιζοτόμον ἀνέδειξε, πάσης σε κακίας Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φυτοκόμον Ἐλισσαῖε δὲ, ἀρετῆς ἁπάσης, παμμακάριστε.

Ὁ προγνώστης τοῦ μέλλοντος, καὶ καλῶν ὡς ὄντα τὰ μὴ ὑπάρξαντα, Ἐλισσαῖέ σε ἐπάξιον, προειδὼς Προφῆτα προωρίσατο.

Ἠκολούθει τῷ βίῳ σου, ἡ τῶν ἀρετῶν Προφῆτα ὁμήγυρις· ὅθεν νῦν πανηγυρίζουσιν, οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, Ἄχραντε Παρθένε τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἄλλος. Ὑμνῶ σε ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ἱδρῶσι, τοὺς ἀγῶνας ἔσπειρας, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς μετανοίας, καὶ θεωρίας ἄσταχυν Μεθόδιε, τῆς ἀπαθείας ἐν γῇ, τῶν πραέων κατεσκήνωσας, καὶ σὺν τοῖς ἀσωμάτοις ἑορτάζεις ἀεί.

Ὀρθρίσας, προσευχαῖς συνέλαβες, θεῖον φόβον ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ τέτοκας Πνεύματι τῇ ποίμνῃ σου, δογμάτων ὄρους, δι' ὧν τὰς αἱρέσεις ἀποφράττουσα, εἰς γῆν ὀρθοδοξίας ἐμπλατύνεται.

Ἀνάψας, τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν, τῷ ἐλαίῳ τῆς εὐποιΐας, ἀνύστακτος γέγονας, τοῖς πεινῶσι λαμπὰς παμμάκαρ· διὸ τοῦ νυμφῶνός σοι τὴν εἴσοδον, Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις προεξένησεν.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως, χωρηθεὶς Πανάμωμε, Θεὸς Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, προέρχεται σύμμορφος, ἀτρέπτως τοῦ βροτείου γένους· διὸ καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι' οἶκτον θειοτέραν προεξένησεν.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Τίς τὰς πρακτικὰς, ἀρετάς σου διηγήσεται; τὰς ἀναβάσεις δὲ τοῦ Πνεύματος, τίς καταγγεῖλαι Προφῆτα Θεοῦ δυνήσεται;

Ἄβυσσον δώρων, Ἐλισσαῖε χαρισμάτων Θεοῦ, τοῖς προσιοῦσί σοι ἐπήγασας, προρρήσεις θείας, ἰάσεις ψυχῆς καὶ σώματος.

Τάφος τὰ τῶν σῶν, ἀρετῶν οὐκ ἐπεκάλυψεν, Ἐλισσαῖε νῦν κατορθώματα ἀλλ' ὑπὸ πάντων ὑμνούμενα καταγγέλλεται.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον ἀεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία Ἁγνὴ, τοῦ καταπέμψαι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ῥάβδῳ τῇ τῆς Πίστεως, τὰ τῶν αἱρέσεων σοβεῖς θήρατρα, καὶ τῷ δεσμῷ συνδέσας τὴν ποίμνην, τῆς θείας ἀγάπης, ἐλπίδι καὶ πίστει, φυλάττεις ἀκλόνητον.

Ἀποταξάμενος, τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν τρυφὴν ἔθρεψας, σου τὴν ψυχὴν ὁμώνιον ἔχων, συντόνους προσευχὰς, μελέτην τε θείαν ὕψωσιν ταπείνωσιν.

Σὺ τὸν χιτῶνα σοφὲ, τῆς Ἐκκλησίας πρακτικῶς ὕφανας, ἐν ᾧ Χριστοῦ σεπτοὺς χαρακτῆρας, στηλώσας τῇ πίστει, τῆς ὀρθοδοξίας ἐτράνωσας δόγματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν Ἁγνὴ, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσφαλῆ ἄγκυραν, καὶ συνοχὴν καὶ σκέπην καὶ τεῖχος, κεκτήμεθα πάντες, καὶ πρὸς Βασιλείαν εἰσάγουσαν γέφυραν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁ νοῦς σου ἀλικρινὴς, ὁ λόγος σου διαδέσατος, ἐκ πηγῆς γὰρ καθαρᾶς, ἀθόλωτοι βρύουσι, Προφῆτα μακάριε, προχοαὶ ὑδάτων, θριαμβεῦσαί σου τὰ κρύφια.

Ὑπέστης μὴ χωρισθεὶς, τοῦ Διδασκάλου πανεύφημε, καὶ ξένην ἑωρακὼς, πορείαν ποιού-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ποιήμενον, ὑψώθης τῷ ἔρωτι, Ἐλισσαῖε μάκαρ, συμμετέωρος γενόμενος.

Θροῆ μὲν Ἐλισσαῖε, ὁρώμενος τὸν διδάσκαλον, πτερίππῳ τῶν ἀρετῶν, πυρίνῳ τῷ ἅρματι, καὶ ἵπποις αἰρόμενον, ἀλλ' ἐδέξω κλῆρον, μηλωτὴν σὺν τοῖς χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννήτωρ Ἁγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἱερεῖον καὶ θύτης γενόμενος, ἔπεισας σαυτὸν τῷ Θεῷ διὰ Πίστεως, καὶ συντηρεῖς ἀνάπλασιν τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν πλείωσιν.

Νῦν εἰς ἄϋλον δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τὴν ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν Ὅσιε, τῇ ἐμμελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρεσβείας ψυχήν μου θεράπευσον.

Ἀποξέσας τὸν ὄγκον τοῦ γράμματος, τῇ τῶν νοημάτων σου θείᾳ λαμπρότητι, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὀξυγράφος Μεθόδιε κάλαμος.

Θεοτοκίον.

Ἀπορία καλύπτει τὸν τόκον σου· ξένως γὰρ Παρθένε θηλάζεις τὸν ἄποσον, καὶ γαλουχεῖς τὸν ἄϋλον, καὶ ἀγκάλαις συνέχεις τὸν κτίσαντα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Διπλῆν τὴν χάριν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφήτης ὤφθης θαυμαστὸς πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς ἐν πίστει ἐν ταύτῃ προφθάνουσι, καὶ βοῶσι· χαίροις Προφῆτα θεσπέσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἥλιος καταλάμψας ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σου, ἀπεδίωξε πᾶσαν ἀχλὺν ἁμαρτίας ἐξ αὐτῆς, καὶ Θεοῦ ἔδειξε Προφήτην σε φαιδρότατον, ἐντεῦθεν καὶ ἡμᾶς κράζομεν οὕτως·

Χαῖρε Θεοῦ ὁ μηδὲν προτιμήσας.
Χαῖρε βοῶν καπασφάξας τὰ ζεύγη.
Χαῖρε ὁ καταλείψας τὸν βίον σου ἅπαντα.
Χαῖρε ὁ πλουτήσας τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον.
Χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας τῷ καλέσαντι Χριστῷ.
Χαῖρε, ὅτι νῦν ἀπείληφας παρ' αὐτοῦ τὰς δωρεάς.
Χαῖρε, ὅτι τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ ἐκομίσω.
Χαῖρε, ὅτι ἐν τάχει διαχίζεις τὸ ὕδωρ.
Χαῖρε περῶν ἀβρόχως τὰ ὕδατα.
Χαῖρε ψυχῶν πολλῶν ὁ ἐπίκουρος.
Χαῖρε μαθὼν τὴν ἀπόκρυφον γνῶσιν.
Χαῖρε θανὼν καὶ ὡς ζῶν ἐποπτεύων.
Χαίροις Προφῆτα θεσπέσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΔ΄. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου.

Στίχοι. Ἠλίαν ἵπποι, τὸν δὲ διπλοῦν Ἠλίαν.
Εἰς Οὐρανοὺς ἀνῆγον ὡς ἵπποι νόες.
Πότμου Ἐλισσαῖος δεκάτῃ λάχεν ἠδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν Υἱὸς Σαφάτ, ἐξ Ἀβελμουθ, ἐκ τῆς γῆς Ῥουβίμ· καὶ ἐπὶ τούτῳ γέγονε τέρας· ὅτι ἡνίκα ἐτέχθη ἐν Γαλγάλοις, ἡ δάμαλις ἡ χρυσῆ ἡ ἐν Σιλώμ, ὀξὺ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἶπε δὲ ὁ Ἱερεὺς διὰ τῶν δήλων, ὅτι Προφήτης ἐτέχθη ἐν Ἱερουσαλὴμ σήμερον, ὃς καθελεῖ τὰ γλυπτά, καὶ συντρίψει τὰ χωνευτά. Πολλὰ δὲ τεράστια ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου· θανὼν δὲ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ ἐν Σεβαστουπόλει. Οὗτος προεφήτευσε περὶ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας, καὶ τὰ ὕδατα Ἱεριχὼ ἀτεκνοῦντα καὶ ἁλμυρὰ ὄντα ἰάσατο, τάδε λέγει Κύριος, εἰπών, ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα, καὶ ἰάθησαν. Ἀλλὰ καὶ νεκροὺς ἤγειρε, καὶ λεπρὸν ὄντα Νεεμὰν τὸν Σύρον, ἐκαθάρισε τῆς λέπρας, καὶ Γιεζῆ τὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην λεπρὸν ἐποίησε γενέσθαι, διὰ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν παρακοήν· καὶ νεκρὸς ὤν, νεκρὸν ἤγειρε, καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα, τῇ τοῦ Ἠλιοῦ μηλωτῇ πατάξας διέρρηξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ Μεθόδιος λύχνος ὢν Ἐκκλησίας.
Μεθεὶς ὀθόνην τὰ κάτω πρὸς τὸν πόλον.

Οὗτος ὁ Ἅγιος τὴν πλάνην τῶν Αἱρέσεων καὶ Εἰκονομάχων, σοφαῖς ἀποδείξεσι

ξεσι καὶ γραφικαῖς ῥήσεσι παντοίως ἀνατρέψας καὶ καθελὼν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις βραβεύσας, ϗ πολλὰς κακώσεις παθὼν ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν ἐν τῷ προσκυνεῖν τὰς Ἁγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας, ἀνεπαύσατο αἰωνίως, λύτρωσιν τῶν ἀνιαρῶν ἡμῖν ἐξαιτούμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ οἴκῳ, ἐν ᾧ τὸ τίμιον αὐτοῦ κατάκειται λείψανον, τῷ ὄντι ἔνδον τῶν Ἁγίων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν μεγάλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρητῶν Νήσου.

Στίχ. Εἰ ϗ γέρων ἦν ὁ Κύριλλος Γορτύνης,
Ἡβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εἴληφας μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἐν τῷ πνεύματι διπλᾶ τῷ Διδασκάλῳ, ϗ ἐν τούτῳ θεοφορούμενος ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον τὸν βίον ἐκαρπώσω, ϗ τὴν ἄφθονον χάριν τοῦ Διδασκάλου, παρθενίας δειχθεὶς καμήλιον ϗ μέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕδωρ διῆλθες Ἰορδάνου, ὃ ἐπάταξας μνησθεὶς τοῦ Διδασκάλου, ϗ διέβης ἀνίκμοις, ἴχνεσι κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης Ἁγνὴ λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποιναν, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Ἄλλος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σοφίας κρατὴρ, ἀνεδείχθης ἀρεταῖς σοφὲ πληρούμενος ϗ συγκαλέσας τῷ κηρύγματι, τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου, ἰθύνας τὴν ποίμνην Θεόφρον, καὶ σὺν αὐτῇ Πάτερ ἔκραζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τὰς ἐκεῖ, ϗ τὰς λήξεις ἐν τιμῇ Πάτερ προέφθασας, καὶ συναγάλλῃ τῷ Κυρίῳ σου, ϗ συνευφραίνῃ καὶ γέγηθας· ὅθεν σε τιμῶμεν παμμάκαρ, τῷ δοξάζοντι κράζοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀνδρείᾳ φρενῶν, ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν Πάτερ Μεθόδιε, ϗ διὰ βίου στολισάμενος, τὴν ἀμπεχόνην τῆς Πίστεως, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῆς ἄνω, Βασιλείας ἀνέδραμες, εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς προέρχεται, ϗ τῆς ἁγνείας σου τὰ σήμαντρα, διατηρήσας ἀλώβητα, ἔδειξεν ἀλόχευτον τόκον, ϗ Παρθενίαν ἀμόλυντον· καινοτομοῦνται γὰρ ἐν σοὶ, νόμοι τῆς φύσεως.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει Ἁγίῳ.

Ἅλας θεῖον, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, Ἐλισσαῖε ὑπῆρξας Θεοφόρε, ϗ ἐν ἅλσι ἰάσω νάματα ἄτεκνα, Κύριον ὑμνεῖτε, ϗ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέων παίδων, τὴν ἄτεκνον κακίαν, ἀναστέλλων, θηρσὶ τοῖς αἱμοβόροις, Ἐλισσαῖε Προφῆτα βορὰν δέδωκας, Κύριον ὑμνεῖτε, ϗ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελούμενος, Νεεμὰν δι' Ἐλισσαίου, ϗ τῆς λέπρας, πλυθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὴν τοῦ Βαπτίσματος ἐδήλου θείαν κάθαρσιν, Κύριον ὑμνεῖτε, ϗ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν κόλποις, Πατρὸς ἀκαταλήπτου, ϗ ἀγκάλαις Μητρὸς ἀπειρογάμου, ἀνερμηνεύτως ἐμφανισθέντα ἅπασι, Κύριον ὑμνεῖτε, ϗ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς κατάκαρπος σοφὲ δειχθεὶς ἐλαία, εὐποιΐας ἐλαίῳ ϗ ἐγκρατείας τρυφῇ, πενήτων καρδίας ἐλίπανας, ϗ φαιδρὰν ἧψας, τῇ σῇ ψυχῇ λαμπάδα.

Ἱεραρχίας τὴν στολὴν, τῷ τῶν ἔργων σου φωτὶ λαμπρύνας ὤφθης, σωφροσύνης κλειδοῦχος, τῆς ἐγκρατείας τρυφὴ, τῆς ὄντως προσευχῆς διδάσκαλος, ϗ τῆς μετανοίας ὁδὸς ϗ νόμος βίου.

Μεταμελείας ὁ καιρὸς, μετανοίας τὸν καρπὸν προβάλλεταί σοι, ϗ Συκῆς τῆς ἀκάρπου, τὴν ἐκτομὴν ἀπειλεῖ, ψυχή μου τὴν ἀρὰν πτοήθητι, θρέψον δὲ Χριστὸν ἀρετῶν τῇ εὐκαρπίᾳ.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς, προστασία φοβερὰ τῶν ἱκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης

ὀδύ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ὀδυνῆς, ταῖς μεσιτείαις ταῖς σαῖς, καὶ πάσης ἀπειλῆς ἐξάρπασον· κάμπτει γὰρ ἡ σὴ, Μητρικὴ Θεὸν πρεσβεία.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ Θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Βοῶσαν κατοικτείρας, καὶ ὀδυνωμένην, τὴν Σωμανῖτιν τὸν παῖδα ἀνέστησας, μετὰ τὴν σήρωσιν λύσας, μάκαρ τὴν νέκρωσιν.

Ἐθύνετο ὁ βίος, λόγῳ ἀληθείας, ἐδυναμοῦτο ὁ λόγος δὲ Πνεύματι, δι' ἐναρέτου σου βίου, Προφῆτα ἔνδοξε.

Ἐν λήξει πανολβίῳ, μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἀναπαυόμενος νῦν καθικέτευε, τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας, ἀξιωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐνήργησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτήρ μου, καθ' ἑκατέρων τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει τὴν σωτηρίαν μου.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐναπεμάρανας Πάτερ, μεθοδείας καὶ βέλη, πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς ἁγνείας τῷ ἄνθρακι, τῆς σαρκὸς τὴν ὑλώδη, μανίαν πυρπολήσας ἀληθῶς, τῆς ἐκεῖ φωταυγείας, Μεθόδιε ἠξίωσαι.

Ἀποτακτήσας οὐδόλως, ἀσθενείᾳ σαρκός σου, τοῖς θείοις ἐνέτριψας δαψιλῶς· οὐδὲ τὸ γῆρας προέκρινας, τὴν καθέδραν προβλέπων, ὡς ἔφη Δανιὴλ τοῦ παλαιοῦ, ἀλλ' ὑπερῇδες Πάτερ, ἐν κόποις τὴν ἀσθένειαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορείᾳ, αὐλιζόμενος μέλπεις, τὸ ᾆσμα τῶν Ἀγγέλων σὺν αὐτοῖς Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ, Υἱὸς ὁ γεννηθεὶς, καὶ τὸ Πνεῦμα, προϊὸν ἀμερίστως. Τριὰς Ἁγία δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν· δέξαι κἀμὲ ἡ ἐλπὶς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐξ ἀροτῆρος ὤφθης, προφῆτα ὦ Ἐλισσαῖε· καὶ Ἠλιοῦ δεδεγμένος τὴν μηλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ, Πνεῦμα διττῶς ἐπεσπάσω, καὶ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Ἕτερον τοῦ Ἱεράρχου. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὡς ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑῴας, ἔδυς εἰς τὰ ἑσπέρια τῇ ἀθλήσει· νῦν δὲ καταφωτίσας τὸν Κόσμον, σοῖς πάνσοφε διδάγμασι, Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄. Φωτίου Πατριάρχου.

Ἀστὴρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας ἀπὸ δυσμῶν Ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος, καὶ τὴν ἀχλὺν διατμήξας τῶν κακοδόξων κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολὴν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης Ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κἀκεῖσε συναυλιζόμενος θείαις χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεστὼς τῆς Τριάδος, ὡς Ὅσιος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς ὡς Πατριάρχης πράξει καὶ θεωρίᾳ, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ, ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ οἱ μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας, εἰς ς΄. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ΄. εἰς δ΄. Ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου. Ἀδελφοὶ ὑπόδειγμα λάβετε. Ἀλληλούϊα. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι. Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς α΄. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

15. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς. Ἑσπέρας Στιχηρά.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Εὗρεν ἡ τοῦ Πνεύματος αὐγή, τῆς σῆς διανοίας Προφῆτα, τὴν καθαρότητα, στίλβουσα ὡς ἔσοπτρον, διαφανέστατον, καὶ τὸν Κόσμον κατηύγασε, τῆς Θεογνωσίας, φέγγος ἀπαστράψασα, καὶ προτυπώσασα, Θείων μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσιν ἀνθρώποις, μέλλουσαν δοθήσεσθαι Θεσπέσιε.

Στόμα χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς τὴν ἄφυκτον, ἀπαρτίσας πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐνθέοις τε κατακοσμούμενος· ὅθεν τῶν σοφῶν σου ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἔκβασιν Μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίοις εὐφημοῦμέν σε.

Μύστης τῶν ἀῤῥήτων τοῦ Θεοῦ, γέγονας κριμάτων Προφῆτα, Θεομακάριστε. Ἔθνη γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἀμὼς Θεηγόρε· ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, μνήμην γεραίρομεν· ῥῦσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, πάντας τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντάς σε ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕδωρ ὡς τεκοῦσα τῆς ζωῆς; τῆς ἀθανασίας τὸ νέκταρ, Χριστὸν τὸν Κύριον, πότισόν με Πάναγνε, ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, νοήμασι Θείοις, ὅπως τὰ σωτήρια πράττω προστάγματα· ἵνα σωτηρίας πρὸς ὅρμον, διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας, φθάσω καὶ δοξάζω σε τὴν Ἄχραντον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς· ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Τροπάριον. Τοῦ Προφήτου σου τήν.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν τῇ Νηστείᾳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν Κυριακῇ Ἑσπέρας, ἢ γ΄. Ἑσπέρας, ἢ ε΄. ψάλλομεν τό, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ ἕτερα, ποιοῦντες καὶ τὰς μετανοίας, καὶ θ΄. ὡς καὶ ἐν τῇ τῶν Χριστουγέννων Τεσσαρακοστῇ, καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ ἐν ταῖς Ὥραις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου εἷς. οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἀμώς σε μέλπω τὸν Προφήτην τὸν μέγαν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ἀνακαθάρας μου τὸν νοῦν, τοῦ τῶν παθῶν ἀχλυώδους λογισμοῦ, τὸν Προφήτην σου Ἀμώς, Δέσποτα μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγὸς ἀναδειχθείς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἠξιώθης προορᾶν, ἔνδοξε τὰ γενησόμενα.

Ὡς ἀκηλίδωτον Θεοῦ, καὶ καθαρὸν οἰκητήριον φανείς, τὴν τοῦ Πνεύματος Ἀμώς, εἴληφας Θείαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν πεσοῦσαν τοῦ Ἀδάμ, προφητικῶς ἐξανέστησας σκηνήν, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, Ἄχραντε κυοφορήσασα.

Ὠδὴ γ΄. Ἐστερεώθη τῇ Πίστει.

Σὺ παρανόμους ἐλέγχων, Ἀμὼς τῇ τοῦ Κυρίου, δικαιοσύνῃ ἐδείκνυς, βοῶν Θεόφαντορ, Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεμυημένος τὰ Θεῖα, Προφῆτα Θεηγόρε, Ἀμὼς ἐνθέως φωτίζων, λαοὺς ἐμελῴδεις· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐστερεώθην τὸν Θεῖον, τόκον σου ἐπιγνώσας, καὶ προστασίαν Παρθένε, πλουτῶ σε κραυγάζων· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐστερεώθη τῇ Πίστει.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον τοῦ Παρακλήτου, ὑφηγούμενον ταῖς τότε Μάκαρ, χάρισιν ὄντως Θεόφρων γεγένησαι· φανεροῖς γὰρ ἀδήλων τὴν δήλωσιν, καὶ καταυγάζεις, τοὺς πίστει προστρέχοντας, Ἀμὼς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου τοῖς παραπτώμασι, ψυχὴν Πανάμωμε Δέσποινα ζώωσον,

, ὡς παῤῥησίαν Μητρικὴν, πρὸς τὸν
όντα ἔχουσα· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑ-
ρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Λόγον τὸν συνάναρ-
ν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ζωὴν
ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ, διδόντα ἀεὶ καὶ
μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

λον ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ
σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τε-
σά σε Χειρὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο·
τλάγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς
ωδύρετο· ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ
τλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον, καὶ
σον τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου
ιαρτίαν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

ατρεύοντα κωφοῖς εἰδώλοις, τὸν λαὸν
τοῦ Ἰσραὴλ ἤλεγξας· ὅθεν αἰχμάλω-
ν γενέσθαι, τοῦτον ἔφης ἀξιάγαστε.

Προφήτην σε τὸν πρὶν ποιμένα, ἔδειξεν
ὁ Θεὸς ἀναλαβὼν, ἱεροφάντωρ Ἀμὼς
ό σε, πάντες πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὡς ἔσοπτρον τὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύμα-
τος, δεδεγμένος ἀστραπὰς, τὰς φω-
σβόλους Ἀμὼς, πᾶσι προφαίνεις χαίρων
ὴν ἀσέβειαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος σὲ κατασκηνώσας Ἄχραντε,
τὴν οὐσίαν τὴν ἐμὴν, ἀνεμορφώσατο
ιαπεσοῦσαν, ταῖς πρὶν παραβάσεσιν.

Ὠδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Νενεκρωμένους, τρυφῆς ἀσκήσει μάκαρ
ὠνείδισας, ὡς λογιζόμενος, πεπη-
γέναι τὰ ῥευστὰ, ῥευστὴν κεκτημένα, καὶ
θειρομένην ἀπόλαυσιν.

Ηλεσιωτάταις, φωτοχυσίαις περιχεόμε-
νος ὤφθης Θεοῤῥῆμον, καὶ συνόμι-
ος Θεοῦ, διαγγέλλων τοῖς πᾶσι, τῆς εὐ-
σεβείας τὰ ἐπίχαρα.

Εὐθυνον πάντας, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας μά-
καρ δυσώπησον, τῶν δελεασμάτων,
τῶν βρόχων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φωτὶ λαμ-
πρυνθῆναι, τῆς οὐρανίου προφητείας σου.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον, ὁμολογοῦντές σε Μητροπάρ-
θενε, τῆς ἀδιαδόχου Βασιλείας καὶ
τρυφῆς, διὰ σοῦ Θεομήτορ, ἐπιτυχεῖν ἀ-
ιωθείημεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Φωτισμικαῖς, ἀληθείας ἀκτῖσιν ἐκλάμ-
πων, ἐῤῥάπισας τὸν τοῦ σκότους προ-
στάτην ἀτόνως διελέγχων, καὶ προλέγων
τὴν αὐτοῦ ἐξολόθρευσιν.

Ημαύρωσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα
Προφῆτα, ὡς Ἥλιος εὐσεβείας τῇ
αἴγλῃ, τοῖς πᾶσιν ἀνατέλλων, ὡς τοῦ Πνεύ-
ματος αὐγὴν εἰσδεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ Ἄχραντον, Παρθενίαν ὑμνῶ σου
Παρθένε, τὸν ἄφραστον καὶ σεβάσμιον
τόκον, τιμῶν σε Πανάγνε, δι' οὗ σέσωσμαι
φθορᾶς καὶ κακώσεως.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Εἰ τύχῃ ἐν Νηστείᾳ τὸ Τροπάριον τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'. Τοῦ Ἁγίου Προφή-
του Ἀμώς.

Στίχος. Ἀμὼς ὁ συκάμινα κνίζων αἰπόλος.
Ἐδὲμ τρυγᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκ ἔτι.
Πέμπτῃ ἐκ βιότοιο Ἀμὼς δεκάτῃ τε ἀ-
πέπτη.

Οὗτος ἦν Πατὴρ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, καὶ
ἐγεννήθη ἐν Θεκουὲ, ἐν γῇ Ζαβουλὼν,
καὶ προεφήτευσεν ἔτη πεντήκοντα. Ἀμεσίας
δὲ ὁ ἱερεὺς Βεθὴλ, συχνῶς αὐτὸν τυμπα-
νίσας, ἐνήδρευσεν αὐτὸν καὶ ἐλοιδόρει· εἰς
τέλος δὲ ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ Υἱὸς Ἀμεσίου,
ῥοπάλῳ πλήξας αὐτὸν κατὰ τοῦ κροτάφου,
ὅτι ἤλεγχε περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν δαμά-
λεων τῶν χρυσῶν. Ἦλθε δὲ ἔτι ἐμπνέων
εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκοι-
μήθη, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ.
Τὸ δὲ Ἀμὼς, ἑρμηνεύεται καρτερός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλᾶ.

Στίχ. Δουλᾶς ξοάνοις δουλικὸν μὴ δοὺς σέβας,
Ἤνεγκε σαρκὸς ὡς Θεοῦ δοῦλος ξέσεις.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ζεφυρίου Πραιτωριάδος,
Ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας· διὰ δὲ τὸ
τὸν Χριστὸν σέβειν καὶ προσκυνεῖν, ἤχθη
πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μάξιμον, καὶ τύπτε-
ται ῥάβδοις. Διεξελθὼν δὲ τὰ κατὰ τὸν Ἀ-
πόλλωνα καὶ τὴν Δάφνην, ὅτι ἐρασθεὶς αὐ-
τῆς καὶ καταδιώξας, οὐκ ἐπέτυχε τῆς ἐπι-
θυμίας, ἐξεκαλέσατο εἰς πλείονα θυμὸν
τὸν Ἡγεμόνα καὶ ὀργήν· ὅθεν πάλιν τύ-
πτεται κατὰ τῆς γαστρὸς ὕπτιος, καὶ ἐν
ἐσχάρᾳ πυρὸς ἐπιτεθεὶς, καὶ αὖθις ἐν ἑτέ-

ρα ἐξετάσει ἀχθεὶς, ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν διαβρέχεται, καὶ ἄνθρακας πυρὸς ἐπ᾽ αὐτὴν ἐπιχέεται, καὶ ὄξει καὶ ὀστράκῳ κατατρίβεται, καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτήρων ἐγχέεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται, καὶ τὰς σιαγόνας τὰ σκέλη συντρίβεται. Ἐρωτηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς νομίζεται, πᾶσαν τὴν καθ᾽ ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐν ἐπιτόμῳ διηγήσατο. Ἀχθεὶς δὲ εἰς τρίτην ἐξέτασιν, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων ἀναγκαζόμενος ἀπογεύσασθαι, ὡς ἑκὼν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν βίᾳ σπονδὴν τῷ αὐτοῦ στόματι ἀπέπτυσεν, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τῶν παρειῶν αὐτῷ γυμνωθῆναι, καὶ τὰ ἔγκατα προελθεῖν. Εἶτα ἐλαθεὶς ἕως εἴκοσι μιλίου, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ, καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρανακίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐν καμίνῳ.

Ἣν προηγόρευσας θείαν, σωτηρίαν ἐφανερώθη, Ἀμὼς Προφῆτα θαυμάσιε, φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμπουσα Κόσμῳ· εὐλογητὸς εἶ κράζομεν ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Νευδρωμένος τῇ θείᾳ, δυναστείᾳ τοῖς ἀντιθέοις, ἐχθροῖς ἀνάλωτος γέγονας, καρτερῶς ὡς ἀδάμας μένων κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον, τῆς Παρθένου δοξολογοῦμεν· δι᾽ οὗ θανάτου ἐρρύσθημεν, δι᾽ αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ὅλος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος, καὶ ἐμυήθης τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν, καὶ γέγονας μυστης τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως Ἀμώς· διό σε ἀνυμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὸς ὀξύτητι τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην κατανοεῖν ὡς ἐφικτὸν ἠξιώθης μυοῦντά σε, τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν· ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύο φύσεσι τῆς Τριάδος, τὸν ἕνα θεοπρεπῶς ἄνευ σπορᾶς Θεομῆτορ ἐγέννησας τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου· διό σε οἱ πιστοὶ, πόθῳ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Πανύμνητε τῶν Οὐρανῶν.

Γενόμενος προφητικῆς ἐκφαντορίας, θεοκίνητος γλῶσσα, τὰ θεῖα φθεγγόμενος, πᾶσιν ἀναγγέλλεις ἡμῖν, τὴν θείαν εὐσπλαγχνίαν· διὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ἀνέκφρασος τῶν Προφητῶν ἡ εὐδοξία· τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τούτοις κατοικῆσαν, ἀνέδειξε μετόχους· ἐξ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς μου τοὺς χιτῶνας, περιάλλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις· διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Πανύμνητε τῶν Οὐρανῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως.

---

16. Τοῦ Ἁγίου καὶ Θαυματουργοῦ Τύχωνος.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἔχων πολιτείαν ἰσάγγελον, ἀποχὴν τῶν ἡδονῶν, σκεῦος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο σε σοφὲ, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τοῦ Θείου, ἁρμοζόντως προχειρίζεται, καὶ στύλον καὶ ἑδραίωμα τῆς Πίστεως, Τύχων δεικνύει θεόπνευστε, ὀρθοδοξίας ἐφ᾽ ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ τὴν ποίμνην ἱερώτατε.

Ὅμοιον.

Θείας πεπλησμένος συνέσεως, ποίμνης ὤφθης λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόην ἀληθῶς, δογμάτων πάνσοφε ποιμήν· διό σου τὴν ἁγίαν νῦν πανήγυριν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξάζοντες, Τύχων Θεόφρον πανόλβιε, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Θαύμασι Θεός σε ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν Πατέρα δοξάζοντας πιστῶς· ἐν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καιρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς, ϗ θείας μνήμης σου, σοφὲ ὁρᾶται, βότρυς πέπειρος γεγενος, ὑμνούντων, τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος· ἐξ οὗ πιστοὶ οἱ μετέχοντες, σὲ πρεσβευτὴν προβαλλόμεθα· ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε ἀνύμφευτε Ἁγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν τῶν κακῶν ἀπαλλαγήν; εὑρίσκει, βοηθόν σε ἀκαταίσχυντον, προστάτιν τε ϗ πύργον ἀρραγέστατον. Θεογεννῆτορ Παναμωμε, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄρνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτιτρώσκετο τῇ λύπῃ καὶ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχήν, τὰ σπλάγχνα ἐδονεῖτο θρήνους πλέκουσα, ϗ λύπης τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο· οἴμοι Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῷ θαυματουργῷ προσλαλήσω ποιμένι. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τρισάτας κραταιούς.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστὼς στεφηφόρος, ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς, ὁσίως ϗ φωτὶ, ἀνεσπέρῳ λαμπόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, ϗ τὸν νοῦν ἀνυμνῆσαί σου, τὸν ἰσάγγελον βίον μακάριε.

Ὡράθης εὐκλεοῦς, μακαρίας τε ῥίζης, ἐκβλαστήσας ἱερῶς, ὡς κλάδος ἀληθῶς, εὐκαρπίας πληρούμενος, Πίστεως τε ϗ Ἐλπίδος, ϗ Ἀγάπης καὶ Χάριτος, παραδόξων θαυμάτων Θεόπνευστε.

Θυσίαν σεαυτόν, καθαρὰν ϗ τελείαν, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, προσήγαγες Χριστῷ, τῷ ψυχὴν ἀποκτείνοντι, πάθη ἐναπονεκρώσας, διὰ πόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τε Πάτερ δεήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας ἡμᾶς, ἀπωλείας εἰς βάθη, πεπτωκότας τὸν Χριστόν, κυήσασα Ἁγνή, ἐξ ἀχράντων λαγόνων σου· τοῦτον οὖν ὡς παρρησίαν κεκτημένη ἱκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, ϗ δυνάμει.

Ὕλην κακίας, πρόρριζον ἐκτεμὼν τῆς σοφίας σου, τῇ δρεπάνῃ τῶν εὐχῶν, ὡς γῆ κατάκαρπος Ὅσιε, στάχυν ἐγεώργησας, ἑκατοστεύοντα.

Μόνα ποθήσας, τὰ πρὸς θείαν ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, τρίβους Πάτερ δεξιάς, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ἁγίων βίους, ἐμιμήσω Θεόφρων ὡς Ἅγιος, ϗ ἀπάθειαν ψυχῆς, ἐκτήσω Τύχων θεόπνευστε, οἶκος Θεῖος Πνεύματος, ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος, ἀπεκύησας ἕνα Πανάμωμε, ἀναπλάττοντα ἡμᾶς τοὺς συντριβέντας τὸ πρότερον, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, ϗ δυνάμει.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τῷ θείῳ μύρῳ σε, ἔχρισεν Ὅσιε, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ἀρχιερέα σαφῶς, λαὸν ποιμάναντα καλῶς, ἐν πάσῃ ὁσιότητι· ὅθεν σε ϗ θαύμασιν, ἱερῶς κατεκόσμησε· νόσους γὰρ ἑκάστοτε, θεραπεύεις τῶν Πίστει σου, τοῦ ζῶντος προσιόντων λειψάνοις, Τύχων ἀειμακάριστε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου, ψυχὴν τοῖς πάθεσι, ζώωσον Πάναγνε, μόνη Πανάμωμε, ὡς παρρησίαν μητρικήν, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἔχουσα· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑπὲρ νοῦν ϗ διάνοιαν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ ϗ τῷ Πνεύματι, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ, διδόντα ἀεὶ ϗ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἑκὼν ὑπέμεινας, ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο, σπλάγχνα κοπτομένη τε, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον ϗ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὸν ἐνάρετόν σου βίον, τὰ περίδοξα θαύματα, τὴν βεβαίαν Πίστιν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πρᾳότητα, οἱ εὐσεβεῖς καθο-

ρῶν-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ρῶντες Ἱεράσε, καὶ ποιμένα σαφῶς προχειρίζονται Ὅσιε.

Οὐκ ἠλάττωται ὁ σῖτος, ἐνδεέσι διδόμενος, τῇ χειρί σου Μάκαρ, μᾶλλον δὲ πλειόνως ηὐλόγηται, τὰ κενωθέντα δοχεῖα θείᾳ χάριτι, Ἱεράρχα πληρῶν ἀληθῶς πολυπλάσιον.

Ὑπανοίγων τὴν καρδίαν, συμπαθῶς Τύχων ἔνδοξε, πενομένοις πλοῦτος, καὶ περιβολὴ γυμνητεύουσι, τῶν ὀρφανῶν τε προστάτης ἐχρημάτισας, θεραπεύων ἐν τούτοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥᾳθυμίᾳ συγχεθέντα, καὶ παθῶν ἀμαυρότητι, ὅλον σκοτισθέντα, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ δουλεύσαντα, τὸν ἀναμάρτητον Λόγον ἡ κυήσασα, φωταγώγησον, καὶ πρὸς ζωὴν χειραγώγησον.

Ὠδὴ εʹ. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Γεωργὸς ὡς ἄριστος, ἀνέωσας ψυχάς, χερσωθείσας Πάτερ σοφέ, καὶ ὡς σπόρον ἄριστον, ἐνθεὶς τὸν λόγον σου, γεωργεῖν οὐράνια, παρεσκεύασας νοήματα.

Ὡς τοῦ Θείου Πνεύματος, δοχεῖον γεγονώς, τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν, Ἱεράρχα πέφυκας φυγαδευτήριον, καὶ παθῶν καθάρσιον, καὶ νοσούντων ἰατήριον.

Ποταμὸς πληρούμενος, ναμάτων μυστικῶν, ἐγνωρίσθης ἱερουργέ, καὶ πηγὰς ἐξήρανας, παθῶν ἐν χάριτι, ψυχὰς καὶ κατήρδευσας, βλαστανούσας τὴν εὐσέβειαν.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη φάνηθι, ἐχθρῶν ἐπαγωγῆς, καὶ βαρβάρων ἐπιδρομῆς, τοὺς σοὺς δούλους Ἄχραντε, τοὺς κεκτημένους σε, κραταιὰν ἀντίληψιν, καὶ πρεσβείαν ἀκαταίσχυντον.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐκ ἔσεισε Πάτερ τῆς ψυχῆς σου, ὁ πονηρὸς τὸν οἶκον· ἐν τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀληθείας, ὡς ἀληθῶς ἵστασο Θεόπνευστε, θείῳ σθένει κρατυνόμενος.

Σοφίᾳ Θεοῦ κεκοσμημένος· καὶ ἀρετῶν εἰς ὕψος, ἱερώτατε φθάσας καθεῖλες, τοῦ πονηροῦ, τὰς ἐπάρσεις χάριτι, τὴν καρδίαν ταπεινούμενος.

Τιμῶν εὐσεβὴς Τύχων ὤφθης, τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, τῶν θαυμάτων εἰς τὴν εὐωδίαν, πᾶσι Πιστοῖς, Ἱεράρχα Ὅσιε, θεοκρίτως προβαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθένε τὴν ψυχήν μου, ἣν ὁ ἐχθρὸς δολίως, κατεσπίλωσε τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθή, δυσωπῶ ἀγάθυνον, καὶ φώτισον καταλάμπρυνον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, „
καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολ- „
λῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθο- „
ρᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος. „

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚʹ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος, Πόλεως τῆς Νήσου Κύπρου.

Στ. Βλάβην ὀλοθρεύοντος ἐκφυγὼν Τύχων,
Ζωῆς τυχὼν γέγηθε τῆς ἀνωλέθρου.
Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ, κατερύκακε γαῖα Τύχωνα.

Οὗτος εὐσεβεῖς καὶ φιλοχρίστους ἔχων γονεῖς, ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἱερὰ μεμαθηκὼς γράμματα, καὶ ταῖς γραφαῖς ἱκανῶς ἐμμελετήσας, πρῶτον μὲν ὑπαναγινώσκειν τῷ λαῷ ἐτάχθη λόγια καὶ διδάγματα, ἔπειτα δὲ διὰ τὴν ἐν πᾶσιν αὐτοῦ ἀξιότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου καθαρόν τε, καὶ ἀνεπίληπτον, παρὰ Μνημονίου τοῦ Ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος χειροτονεῖται Διάκονος. Ἐκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς εἰς τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται Θρόνον παρὰ τοῦ μεγάλου Ἐπιφανίου. Ἐπιστρέψας δὲ πολλοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Εἰδώλων πλάνης καὶ ματαιότητος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν Πίστιν, καὶ πολλοὺς ναοὺς τῶν Εἰδώλων καθελὼν καὶ ἀνατρέψας, καὶ θείους ναοὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀναθήμασι θείοις κατακοσμήσας, καὶ τούτους καθαγιάσας, πρὸς Κύριον μετετέθη θαυματουργίας πολλὰς ἔτι τε τῷ βίῳ περιών, καὶ περὶ τὴν τελευτὴν ἐργασάμενος· ὧν ἓν ἢ δύο, δεῖγμα τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς, ἐκτιθέσθαι ἐπάξιον. Ἔτι γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἄρτους πρὸς τὸ διαπωλῆσαι ἐν τῇ ἀγορᾷ εἴληφε· τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῷ τὸ ἐπιτήδευμα. Αὐτὸς δὲ τοὺς ἄρτους τοῖς ἐνδεέσι παρεῖχε. Μαθόντος δὲ τοῦτο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὠνειδίζετο παρ' αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ τῷ Θεῷ τοὺς ἄρτους ἔφη δανεῖζειν, καὶ γραμματεῖον παρ' αὐτοῦ κατέχειν τῆς ἀπολήψεως. Καὶ εὐθὺς τῶν λόγων ἐναργῶς περιΐσταται ἡ ἀπόδειξις, τῶν σιτώνων πλήρεων εὑρεθέντων μᾶλλον, ἢ ὅτε τὴν συγκομιδὴν τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σίτου πρὸ τῆς ὁπωσοῦν ἐξαγωγῆς ὁ πατὴρ ἐποιήσατο· καὶ τοῦτο μὲν τοσοῦτον ἦν· ὅμως ἔχει λόγον τινὰ, τὸ καὶ ἑτέρους τοιοῦτον πεποιηκέναι, καὶ ὡς αὖ τὸ τῆς εὐποιίας εἴη δαψιλὲς, τοῦ Θεοῦ τὸν σῖτον ἐπιμετροῦντος καὶ ἐπιβάλλοντος· ἐκεῖνο δὲ περιφανῶς εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ αἰτίαν, ἢ σύγκρισιν μὴ δεχόμενον. Κληματίδα ξηρὰν τῇ γῇ παραθεὶς, εὐθέως ῥιζωθῆναι, εἶτα βλαστῆσαι καὶ πρὸ καιροῦ· ποῦ γὰρ κατὰ τὴν ἑκκαιδεκάτην τοῦ Ἰουνίου μηνὸς, ἐν ᾗ ἡ τοῦ Ἁγίου μνήμη τελεῖται ὥριμος βότρυς; ἡ δὲ τέως τῷ καιρῷ προσφόρους ἔχουσα τοὺς καρποὺς, τῆς θείας ὑμνῳδίας καὶ λειτουργίας ἀρχομένης, περκάζοντας ἀποδείκνυσι. Τελειουμένης δὲ τῆς ἱερᾶς θυσίας, πεπείρους καὶ τελεσφόρους καὶ εὐχαρίστους ἀποδείκνυσι πρὸς μετάληψιν, εἰς δόξαν Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Λόγοις θείοις κατηρδεύθη, ἄμπελος ὡς ἀληθὴς, Τύχων ἡ καρδία σου, καὶ καρποφορήσασα βότρυν, Θεογνωσίας, ἔβλυσε γλυκασμὸν ἰαμάτων ἡμῖν.

Ἤνθησας καθάπερ ῥόδον, ἔλαμψας ὥσπερ Ἀστὴρ, ἔφανας ὡς Ἥλιος, Πάτερ τοὺς βοῶντας φωτίζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στέφανος χαρίτων Πάτερ, σοῦ τῇ θείᾳ κορυφῇ, ἐτέθη ὡς γέγραπται, νίκην κατ᾽ ἐχθρῶν ἀραμένῳ, καὶ μελῳδοῦντι Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὤφθης ἀσωμάτων, οἷα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ὄντως ὑπερέχουσα· ὃν ἐκδυσωποῦσα Παρθένε, ὑπέρτερόν μου δεῖξον, τὸν λογισμὸν σαρκικῶν ἡδονῶν.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Οὐδαμῶς ἡδοναῖς ἀπενύσταξας, ἐγρηγόρως δὲ μᾶλλον παρέδραμες, νύκτα τοῦ βίου Ὅσιε, καὶ κοιμίσας τὰ πάθη σαρκὸς, πρὸς φέγγος ἀπαθείας, ἐνθέως κατήντησας.

Ἰατρεῖον παθῶν ἀναδέδεικται, ἡ σορὸς τῶν ἁγίων λειψάνων σου· ἣν περικυκλοῦντες μέλπομεν, ἱερώτατε Τύχων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μεγαλύνας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐπακούσας φωνῆς πρὸς τὰ ἄνω σε, περιφανῶς βασίλεια, πανάοιδιμε Πάτερ προσκαλουμένης, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντα.

Θεοτοκίον.

Ἱερεῖς καὶ λαὸς εὐφημοῦσί σε, παντευλόγητε Κόρη πανάμωμε, τὴν εὐλογίαις ἅπαντας, στεφανώσασαν πίστει τοὺς μελῳδοῦντας· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ σοὶ τὸν δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντι, καὶ τὴν Πίστιν νῦν τηρήσαντι, Πάτερ θεόφρον ἱεράρχα, Οὐράνια ἠνοίχθη σκηνώματα, καὶ τόπος φωταυγής σε ἐδέξατο, ἁγιωσύνῃ διαλάμποντα.

Ὡς μύστης ὡς θεῖος Ἱερεὺς ὡς ἄριστος, ποιμενάρχης ὡς ἑδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας ὡς θαυμάτων, παμμάκαρ αὐτουργὸς μεμακάρισαι, καὶ δήμοις ἱεροῖς συνηρίθμησαι, πάντων Ἁγίων ἀγαλλόμενος.

Ἡ Κύπρος τὸ σῶμά σου σοφὲ τὸ ἅγιον, ἰαμάτων κρήνην κέκτηται· πᾶσα δὲ πόλις τε, καὶ χώρα, κηρύττει σου τὸν βίον τὰ θαύματα, καὶ τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην οἰκείωσιν, Τύχων παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ Πανάμωμε, Παναγία μήτρα γέγονεν, ᾧ φωτιζόμενοι τοῦ σκότους, λυτρούμεθα τῆς πλάνης ὑμνοῦντές σε, καὶ πόθῳ ἀληθεῖ μακαρίζοντες, μόνη ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, „
τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρ- „
θένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστή- „
ματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθη- „
σας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. „

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἡ α΄. ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

---

17. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, καὶ Περεγρίνου· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μανουήλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις γενόμενοι, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ, θνήσκοντες

τες

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τες θανάτῳ, οὐκ ἀπηρνήσασθε Χριστὸν, οὐ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνέματε. Διὸ καὶ ἠξιώθητε, τῆς Οὐρανίου λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων μακάριοι.

Σταυρὸς ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ σεῤῥὸς Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ θεῖος Βασίλειος, Φῆλιξ ὁ θαυμάσιος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρῖνος, οἱ οὐρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων θείαις λαμπρότησι, πιστῶς μακαριζέσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρήνη ἡ ἐκβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα, ἡ σορὸς ὑμῶν δέδεικται· ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, εὐφημοῦντες ὑμᾶς ἑκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα τῶν Ἁγίων Μανουὴλ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Στιχηρά.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεϊκαῖς λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φθοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαίροντες· ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καὶ φωσφόρον καὶ ἁγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ὑμῶν πανήγυριν ἔνδοξοι.

Μανουὴλ ὁ θαυμάσιος, καὶ Σαβὲλ ὁ μακάριος, Ἰσμαὴλ ὁ πάνσοφος μελῳδήμασιν, ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς προκηρύξαντες, καὶ πολύθεον, ἀποσβέσαντες πλάνην τῶν αἱμάτων, ταῖς προχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάραντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προστάττοντα, ὑποκύπτειν σέβας τε νέμειν ἄλογον, θεοῖς ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ᾐσχύνατε, Μανουὴλ καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαβὲλ μεγαλώνυμοι· καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εἰλικρινῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν ἐάσαντες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, τῷ σῷ φωτὶ κατηυγάσθησαν· θωρακισθέντες δὲ ὅπλοις τῆς Πίστεως, ᾔσχυναν Ἰουλιανὸν τὸν Τύραννον, Μανουὴλ ὁ ἔνδοξος, καὶ Σαβὲλ ὁ ἀείμνηστος, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ τρισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα. Χαῖρε Κυρίου Ναέ. Χαῖρε Ὄρος κατάσκιον. Χαῖρε καταφύγιον. Χαῖρε λυχνία χρυσῆ. Χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. Χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Παράδεισε. Χαῖρε θεία Τράπεζα. Χαῖρε Σκηνή. Χαῖρε Στάμνε πάγχρυσε. Χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων δύο· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἴσαυρε Μάρτυς εὐμενὴς φάνηθί μοι.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἱλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαί με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας μάκαρ ῥύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στενούμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πλήθει κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ· Ἴσαυρε θεόφρον πρόστηθί μοι, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Ἀθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστακτος φύλαξ, ἐχαρίσθης Πόλει τῇ σῇ· γενήθητι σκέπη καὶ προστάτης, τῶν προσφυγόντων σοι ἔνδοξε Ἴσαυρε.

Θεοτοκίον.

Γυμνὸν ἀρετῶν με καταστολῆς, δρῶν ὁ Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν, ἡ τὸν Ἰατρὸν Θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

Ὠδὴ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἄνωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ῥεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἡ σὴ σορὸς ἀναβρύουσα, παντοδαπὰ, παύει τῶν ἀνθρώπων, ἀῤῥωστήματα Ἴσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα· διὸ βοῶ, λύτρωσαί με πάσης, ἀτιμίας πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἥνωται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα, ὅλον ἐμὲ, θέλων ἀναπλάσαι, διὰ σοῦ ὡς ηὐδόκησεν.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θεῖον φρόνημα ἀναλημμένοι, ὦ ὑπέρμαχοι τοῦ Δυῤῥαχίου, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁπλῖται στεῤῥόψυχοι, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος καθείλετε, καὶ Τερποντίου τὸ σέβας ἠσχύνατε, νίκης ἔπαθλα, φαιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξάμενοι, δωρεῖσθε τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, Σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πανάγνε Παρθενομῆτορ· ἡ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ πλημμελήσαντα, ἀποκάθαρον, πρεσβείαις σου τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑψωθεὶς ἀπονοίᾳ μου, ὀλισθήσας πάθεσι κατενήνεγμαι· ἔγειρόν με κατακείμενον, ἐν βυθῷ Θεόφρων ἀπογνώσεως.

Σὲ πανένδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρουρόν μου καὶ καταφύγιον· πρόσθητί μοι μὴ παρίδῃς με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προστάτην σε τὸν θερμότατον, δυσωπῶ μὴ καταλίπῃς με, ἐχθρῶν ἐπηρείαις ἀπολλύμενον.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια σύ μοι πρόσθητι, καὶ παντοίας με ἐξάρπασον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν οἰκέτην σου.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Υἱὸς ὤφθης ἡμέρας, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου λάμπον φῶς ἄδυτον· δι' οὗ σκοτομήνη, τῆς ἀπάτης μειοῦται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις, θείου φωτός· διὸ βοῶ σοι, φώτισόν με τὸν γνώμῃ τυφλώττοντα.

Μὴ παρίδῃς με Μάρτυς, πίστει σοι προστρέχοντα, μηδὲ ἀπώσῃ με· γλῶσσῃ γὰρ δολίᾳ κατ' ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με φθέγγονται, πολεμοῦντες μάτην, τοῦ ἀπολέσαι τὸν σὸν δοῦλον· ἀλλὰ πρόφθασον σῶσόν με Ἅγιε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν προστάτην μου, ἐν παντί με τόπῳ, καὶ καιρῷ διαφύλαξον Ἅγιε, ἀπὸ πάσης βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐμὲ μορφοῦται, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε Θεὸς ὁ πλάστης μου· ὃν ἀεὶ δυσώπει, οἰκτειρῆσαι λαὸν ἁμαρτάνοντα, διασῶσαι Κόσμον, δαιμονικῆς ἁπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νόσους μου τὰς ἐκτροπὰς θεραπεύσας, καὶ καρδίας μου τὰ πάθη Θεόφρον, σωματικῶν, ἀλγηδόνων με ῥῦσαι, καὶ ἐπηρείας ἁπάσης καὶ θλίψεως· καὶ δεῖξόν με ταῖς σαῖς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Ἡγίασε σὲ ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγιος Θεὸς ὃν δυσώπει, ἁγιασμὸν, τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προστάτης γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνάναί με τὸν πολλά σε ποθοῦντα, πολυπόθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ, τὸν καλόν μου προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοι Ἅγιε Ἴσαυρε· γενήθητί μοι βοηθὸς, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ῥανίσι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κατασβέσασα παθῶν μου τὴν φλόγα, τὰς τοῦ νοὸς, ἐκτροπὰς σαῖς πρεσβείαις,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ὑπεραγία Παρθένε θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον Πάναγνε.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Στίχος. Μανουὴλ, Σαβὲλ, Ἰσμαὴλ τρεῖς ὁπλῖται,
Τριάδος αἰσχύνουσιν ἐχθροὺς τρισσάτας.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ, ἴδε τρεῖς ἀνέρας ἀθλέοντας.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ Βασιλέως Περσῶν Βαλτάνου, καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην βραβεύοντες, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου· ὃν θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Χαλκηδόνι θεασάμενοι, καὶ πολλοὺς τῇ αὐτοῦ πλάνῃ καθυπαγομένους, αὐτοὶ ὑπάρχοντες θεοσεβεῖς καὶ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες, ὠλοφύροντο, καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευον, διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς τῇ πίστει τῇ εἰς αὐτὸν, καὶ μὴ κοινωνῆσαι τῇ πλάνῃ τῶν εἰδωλολατρῶν. Γνωσθέντες δὲ καὶ ἀχθέντες τῷ δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ, τύπτονται, καὶ ἥλοις περονοῦνται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς μασχάλας καταφλέγονται. Καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ, ἰδίᾳ δὲ ὁ Ἅγιος Μανουὴλ ὑποσχέσεις δεξάμενος παρὰ τοῦ μιαροῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ, καὶ παραινέσεις, καὶ μὴ πεισθεὶς θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς Εἰδώλοις, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀμφότερα τὰ νῶτα, καὶ καλάμοις ἀλιθεὶς κατασφίγγεται, καὶ ἑτέροις ὀξέσι κατακεντᾶται βέλεσι, καὶ οὕτως ἅμα τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ, ἐν τῷ πρὸς Θρᾴκην τάχει, τῷ ἐπιλεγομένῳ Κωνσταντίνου, ἐν τόπῳ κρημνώδει ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἰννοκεντίου, Φήλικος, Ἑρμείου, καὶ Περεγρίνου.

Ὁ Ἅγιος Ἴσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὥρμηντο ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐπαναστάντες δὲ τῆς πατρίδος, ἔν τινι σπηλαίῳ τῆς Ἀπολλωνίας γενόμενοι, Φήλικι καὶ Περεγρίνῳ καὶ Ἑρμείᾳ περιτυγχάνουσιν· οὓς καὶ διδάσκων ὁ Ἅγιος Ἴσαυρος, μὴ πρὸς τὰ παρόντα ἐπιποιεῖσθαι, οὗτοι ἔργοις τοὺς αὐτοῦ λόγους ἐπεβεβαίωσαν. Ἀποστρεφόμενοι γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ὁμιλίαν, πρὸς τῷ αὐτῶν Τριποντίῳ Ἐπάρχῳ διαβάλλονται· ὃς καὶ συλλαβὼν, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀποστῆσαι μὴ δυνηθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προστάττει. Ἴσαυρος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Ἀπολλωνίῳ τῷ ὑφ᾽ τοῦ Ἐπάρχου ἐκδίδονται. Ὑφ᾽ οὗ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες, καὶ ἐν τῷ παραδόξως ἐκ τούτων ῥυσθῆναι, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μεταθέντες πίστιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς Πόλεως, Ῥοῦφος καὶ Ῥουφῖνος οἱ αὐτάδελφοι, τελευταῖον τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, τέμνονται τὰς κεφαλάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἐκ νεαρᾶς ἔτι ἡλικίας ἀποταξάμενος, καὶ τὴν σκήτην καταλαβὼν, εἰς τοιαύτην ἄσκησιν καὶ ἀκτημοσύνην ἤλασεν, ὡς ἓν τῶν ἀερίων πτηνῶν, ἢ νηκτῶν, ἢ χερσαίων ζώων, ἀταράχως καὶ ἀμερίμνως πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ διατελέσαι. Οὐ γὰρ φροντὶς οἴκου παρ᾽ αὐτοῦ ἐμελετᾶτο· οὐ τόπων ἐπιθυμία κεκρατηκέναι ἔδοξε τῆς τούτου ψυχῆς· οὐ κόρος τρυφῆς, οὐ κτήσεις οἰκημάτων, οὐ βίβλων περιφοραὶ, ἀλλ᾽ ὅλως δι᾽ ὅλου τῶν τοῦ σώματος παθῶν ἐφάνη ἐλεύθερος, ἐλπίδι τῶν μελλόντων τρεφόμενος, καὶ πίστεως ὀχυρώματι βεβηκὼς ἐκαρτέρει ὥσπερ αἰχμάλωτος ὧδε κἀκεῖσε ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι διαμένων, καὶ τῇ φλογὶ τοῦ Ἡλίου διαφλεγόμενος, αἴθριος ἵστατο πάντοτε, κρημνοῖς ἐρημιῶν ἑαυτὸν ὡς πλανώμενον περιπείρων, καὶ πλατείᾳ τῆς ἄμμου χώρᾳ ἀοικήτῳ πολλάκις, ἑαυτὸν ὡς ἐν πελάγει φέρεσθαι εὐδοκήσας· καὶ νυχθήμερα τεσσαράκοντα πεποίηκεν ἐν μέσῳ ῥάμνου ἑστηκὼς, καὶ μὴ κοιμώμενος· καὶ τεσσαράκοντα χρόνους ποιήσας, μὴ ἀνακλίνας ἑαυτὸν ἐπὶ πλευροῦ, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἱστάμενος ἐκοιμᾶτο. Οὕτως οὖν βιώσας καὶ πολιτευσάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου, τοῦ ἐν Ῥουφιαναῖς.

Ὧ Πατρὶς ὑπῆρχε Φρυγία, καὶ γονεῖς θεοσεβεῖς ἐπὶ τῶν χρόνων Ὀνωρίου

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων. Γράμματα δὲ ἱκανὰ παιδευθεὶς, καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον χρόνον πληρώσας, πάντα καταλιπὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδυ. Καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθεὶς τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν δέχεται. Καὶ πληρώσας τὸν ὀγδοηκοστὸν χρόνον, μακαρίως ἀνεπαύσατο. Ὁπόσα δὲ δι' αὐτοῦ θαύματα τελοῦνται, ἀδύνατον γράψαι. Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ Τρισηλίῳ ἔνδοξε Ἴσαυρε, Ἰννοκέντιε θεῖε, Φῆλιξ Ἑρμεία καὶ Περεγρῖνε σοφὲ, σὺν Βασιλείῳ θαυμάτων λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Ἀστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης μειοῦντες ὤφθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ψυχήν μου γνώμῃ τυφλώττουσαν, Θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνίατα, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματος πάθη, Μάρτυρες θεῖοι ἐξαφανίσατε, ὦ Περεγρῖνε Ἴσαυρε Βασίλειε, Φῆλιξ Ἑρμεία κλεινὲ καὶ Ἰννοκέντιε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομῆτορ διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, Μαρτυρίου θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἐξ ἄθλων στίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, καὶ Ἱερωσύνης, καλλυνόμενος δόξῃ, παρέστης τῷ Κυρίῳ, ὃν ἀεὶ ἐκδυσώπει, κοσμῆσαι σωτηρίου, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεὶς ὁ δείλαιος, ἡδονῶν τῷ ἐκπτώματι, ἔρριμμαι εἰς γῆν, θέαμα θρήνων ἄξιον, πανένδοξε Ἴσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, δεῖξον ἐν ἐμοὶ, τὴν τῶν θαυμάτων σου χάριν, βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σύ μου προστάτης, καὶ σώζεις ἐκ θανάτου, τοὺς σοὺς ἀχρείους δούλους.

Ἱερωσύνῃ πρότερον, κοσμηθεὶς Ἱερώτατε, καὶ διακονήσας, εὐλαβῶς εἰς ὕστερον, ἀναίρετον γέγονας, σὺ ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερουργηθεὶς, Χριστῷ διὰ Μαρτυρίου· διὸ κἀμοῦ τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίστῃ, καὶ σῶσόν με λιταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν Φωστήρων κάλλεσιν, Οὐρανὸν καλλωπίσας Θεὸς, ἄλλον Οὐρανόν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὡς Ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει· διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατῃσχυμμένος, προσδέεται τῶν θείων, μὴ τυχὼν δωρεῶν σου.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθεὶς, ἐκ Θεοῦ πανοίδιμε Ἴσαυρε, ἀποσοβεῖς, δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν· διὸ κἀμοὶ παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγείαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὁ θεῖος καὶ σεβάσμιός σου Ναὸς, τὸ πολύτιμον ἅγιον Σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν, ἔχων ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ κἀγὼ τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγὼν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Ἰδοὺ Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμὼν, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου· πρόστηθι οὖν, πάντοτε Θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε, σῶζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, κἀμοῦ τοῦ σοῦ οἰκέτου μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρφωτε Νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ, καὶ παντοδυνάμῳ σου δεξιᾷ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πρόστηθι, τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρουμένη, ταῖς σαῖς ἱκετηρίαις· ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

---

18. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

Ἑσπέρας Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε; τῆς Ἑλλάδος προσφορὰν, ὡς ὡρμημένον ἀπ' αὐτῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

τῆς Φοινίκης καθαρμὸν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ· φωστῆρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστράψαντα· γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοῖς πλήττουσι· πολύτροπός σου ἡ εὔκλεια, Λεόντιε παμμακάριστε· ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ἀθλοφόρε προσείπωμεν; Στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν. Βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς εὐσεβείας ἀθλητήν. Τροφέα, τῶν πεινώντων ὡς φιλόπτωχον· δικαίων, ἐραστὴν ὡς οὐρανόφρονα· ποικίλα σου τὰ παθήματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσματα· ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε οὐ θαυμάσει Λεόντιε; ὅτι ἔνοικον λαβὼν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγὴν, Ποταμοὺς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶσιν, ἀναργύρως ἀνεπιφθόνως, προφέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας, τοῖς ὕδασι τῆς χρηστότητος· ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως ἀνανεύουσα ψυχὴ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, οὐκ ἐκστᾶσα τῶν κακῶν; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Τροπάρ. Ἦχος δ΄. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων· Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας Λεόντιε.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νόμοις ἐγκωμίων ἡ ἀρετή σου, οὐχ ὑποπίπτει τοῦ Χριστοῦ, θεράπον Λεόντιε· αὐτὸς γάρ σοι ἐγκώμιον, καὶ ἔλεος ἀναφαίρετον.

Ἰώμενος μάκαρ τῶν παρὰ φύσιν, τὴν ἀκηλίδωτον ψυχὴν, παρθενίᾳ τῷ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν ἄνοδον, εὐσταλῆ κατασκεύασον.

Κράτος ἀπηνέγκω κατὰ τῆς πλάνης, τὴν εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμὴν, γεραίρων ὁσίως, ἀοίδιμε Λεόντιε, τὸν διά σοι ποθούμενον.

Θεοτοκίον.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν Οὐρανοῦ, καὶ πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πλάστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἦθος εὐσταλὲς καὶ φρόνημα, χάριν τε Θεόθεν κεκτημένος Λεόντιε, ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητὴς καὶ Μάρτυς ἄριστος.

Θέσθαι τὰς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ, τοῖς συστρατιώταις ἀνεφώνεις Λεόντιε, Βασιλεῖ τε τῷ αἰωνίως, διαμένοντι στρατεύεσθαι.

Ἔῤῥει εὐσεβείας ῥήματα, ἡ μελισταγὴς καὶ φιλόθεος γλῶσσά σου, τοῖς δὲ δόλοις τῆς ἀσεβείας, βλασφημίαν διεβάλλετο.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισ. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλην ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως Λεόντιε· ὅθεν ἐξαφανίσας, τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς πανένδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐχθροῖς παρατάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν, δεινῶς κατεπέβησαν, τῇ κληρουχίᾳ τῇ σῇ, πανάχραντε Δέσποινα· ὄλεσον αὐτοχείρως, τῶν Βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου τούτους πάντας ἐξαφάνισον.

Σταυ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ΄. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ τῷ θυμῷ τῷ δεισιδαίμονι ὑπόσπονδος, σὲ τὸν πόθῳ τῷ θείῳ συνεχόμενον, ἀνηλεῶς ἀνέταζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Συνεκρατεῖτο παῤῥησία σοι Λεόντιε, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας κινδυνεύοντι· μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, πάσης κατετόλμας ἀοίδιμε.

Σὲ σαγηνεύειν καὶ ζωγρεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θαρσαλέως αὐτέφης, ὡς μακαριστὸν τὸν ἀπελθόντα ἥγημαι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Θεοτοκίον.

Χερουβικῶν ταγμάτων ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς.

Ἱερεῖον πρὸς σφαγὴν, ἑτοιμότατον ἀχθεὶς, Λεόντιε πανένδοξε, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὑπὲρ Χριστοῦ αὐθαιρέτως παρίστασο.

Καθελεῖν σου τὸ στεῤῥὸν, ἐπαρᾶτο τῆς ψυχῆς, τῆς πλάνης ὁ ὑπέρθυμος, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὥσπερ κακοῦργον βροτὸν λοιδορούμενος.

Ἀπολέσθωσαν θεοὶ, οἱ τὴν Γῆν καὶ Οὐρανὸν, σαφῶς μὴ τεκτηνάμενοι· ὁ σταυρωθεὶς ἁπάντων γὰρ, Δημιουργός ἐστι Μάρτυς ἀντέλεγες.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, τὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, τοῖς Θεοτόκον σε ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἱλαρὸς μὲν, τοῖς προστρέχουσι Πίστει Λεόντιε, καὶ τὸν Λόγον, ἠρτημένος τῷ θείῳ σου ἅλατι, ἰαμώτατος δὲ, τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδάκνυσο.

Γεγηθώς σοι, ὁ πιστός σου θεράπων Λεόντιος, ἀπεδίδου, τὸ Μαρτύριον τῆς Βασιλείας σου· ἀλλ᾽ οὐκ ἔφερον, οἱ ἐχθροί σου Χριστὲ τὴν ἀλήθειαν.

Ἐξήπτοντο, τῷ θυμῷ ὥσπερ θῆρες οἱ ἄνομοι, καὶ τὰς χεῖρας, ἐπετίθουν ὡς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, ἐπαγόμενοι, διασπᾶν ἀφειδῶς τὸν ἀήττητον.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου ἀλόχευτε Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Τῶν Τυράννων ᾔσχυνας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἤλεγξας, τὴν ἀθεώτατον γνώμην· ηὔφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χοροστασίας· ἴασιν τῶν νοσημάτων Πιστοῖς παρέχεις· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ σοφὲ Λεόντιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπατίου, καὶ Θεοδούλου.

Στίχ. Ἄκμων τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα, Ἄκμων σιδηροῦς πρὸς σφύρας τὰς αἰκίας. Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ πληγῇσι Λεόντιος ἐκπνεῖ.

Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔσχεν ἐξ Ἑλλάδος, μεγέθει δὲ σώματος συναυξηθεῖσαν ἔχων ἀλκὴν καὶ ῥώμην, τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ πολεμεῖν καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις ἐμπλέκεσθαι ἀνδρεῖος, καὶ πολλάκις τρόπαια στήσας. Δόξαν δὲ καὶ σύνεσιν ἔχων καὶ λογισμὸν ἔμφρονα, τῇ στρατηγικῇ στολῇ καὶ τοῖς παρασήμοις κατεκοσμήθη. Διατρίβων δὲ ἐν Τριπόλει τῇ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν, ταῖς βασιλικαῖς σιτήσεσι καὶ φιλοφροσύναις, ἐδεξιοῦτο τοὺς πένητας, καὶ γνησίως καὶ εἰλικρινῶς ἐλάτρευε τῷ Θεῷ. Περὶ τούτου μαθὼν ὁ ἡγεμὼν Ἀδριανὸς τῆς Φοινίκης, ὃς ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐεσπεσιανοῦ, ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν ὑπάτιον Τριβοῦνον μεθ᾽ ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, ὧν ὁ ἕτερος Θεόδουλος ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, πυρετῷ λαύρῳ ὁ Ὑπάτιος συσχεθεὶς, ἄνωθεν ἐνεχθείσης φωνῆς, ἤκουεν Ἀγγέλου ἐπιφανέντος αὐτῷ, εἰ μέλλει τῆς νόσου ἀπαλλαγήσεσθαι καλέσῃς, τρίτον ἐπικαλέσασθαι εἰς βοήθειαν τὸν τοῦ Λεοντίου Θεόν. Τῆς δὲ φωνῆς ταύ-

της ἐν αἰθήσει Θεόδουλος γεγονώς, καὶ δὴ τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ Τριβοῦνος, ἐπεὶ κατέλαβε τὸν Ἅγιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον Λεόντιον ἀγνοῶν ὅς τίς ἐστι, παρ' αὐτοῦ ἐξενίσθη. Ἐπιζητῶν δὲ τὸν παρ' αὐτοῦ ζητούμενον Λεόντιον, εἶπεν ἑαυτὸν εἶναι, εἶναι δὲ τοῦ Χριστοῦ δοῦλον, τοὺς δὲ λεγομένους θεοὺς ἀποβδελύττεσθαι. Ἀκούσαντα δὲ ταῦτα τὸν Τριβοῦνον καὶ τὸν Θεόδουλον, προσπεσεῖν τῷ Ἁγίῳ καὶ αἰτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ οἰκειώσεως. Εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τὴν ἐξ οὐρανοῦ νεφέλην ὕδατος λέγεται ἐλθεῖν καὶ φωτίσαι αὐτούς, καὶ λευκὰς ἐνδῦσαι στολάς. Ἐφ' ᾧ τοὺς ἀπίστους ταραχθέντας, μηνῦσαι πάντα τῷ Ἡγεμόνι Ἀδριανῷ. Ὁ δὲ τούτους παραστησάμενος, ἐπεὶ νουθετῶν ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως οὐκ ἔπεισε, τὸν μὲν Ἅγιον Ὑπάτιον ἀναρτηθῆναι καὶ ξέεσθαι ἐκέλευσε, καὶ τὸν Ἅγιον Θεόδουλον σπαθίζεσθαι, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἐκτμηθῆναι. Ὁ δὲ Μεγαλομάρτυς Λεόντιος, πρῶτα μὲν τύπτεται βάκλοις, εἶτα ταῖς παρακλήσεσι τοῦ Τυράννου καὶ κολακείαις μὴ προσχών, ἀλλὰ καταγελάσας αὐτόν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμασθείς, ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ λίθῳ τῷ τραχήλῳ βαρυνθείς, καὶ τυπτόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτ. Αἰθερίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Διαβληθεὶς οὖν, παρέστη Ἐλευσίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ τριβόλοις σιδηροῖς πυρωθεῖσι τὰς μασχάλας διακαίεται, καὶ κατὰ τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα, καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ὄγκινους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἁπλοῦται, καὶ ἐκ τούτων πάντων Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ λυτροῦται· εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Τῇ ὁμαλαιότητι φρενῶν, ὥσπερ οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες, σὺν τῇ φλογὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὴν πλάνην ἐπάτει Λεόντιος, ἀναμέλπων σοι Κύριε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀποσπασθείσης τῆς σαρκός, ἐπιλελησμένος ἀπόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ, ὁ ἀήττητος Μάρτυς ὑπέφερε, μελῳδῶν σοι τῷ Κτίσαντι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας πόθῳ τε Χριστοῦ, φύσεως βιαίως κρατήσας, τῆς ἐπικήρου βιοτῆς, ζωηφόρον προέκρινας θάνατον, ἀναμέλπων Λεόντιε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα σὺν Πατρί, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογῶν ὁ ἀκλινής, καὶ ἀήττητος Μάρτυς ἐκραύγαζεν· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἔφερε σαρκὸς πληγὰς ὁ Μάρτυς, καὶ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, σφοδρότερον ἠνία, μέλπων ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄρθρον τὸν νοῦν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν ταῖς βολαῖς τῶν ἀκανθῶν, ἀνέτεινας τῷ πόθῳ, Μάρτυς ὑπερυψοῦτε, βοῶν τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νίκη σοι Χριστὸς ὑπάρχει Μάρτυς, ὃν ταῖς αἰκίαις τῆς σαρκός, ἐδόξασας κραυγάζων· πάντες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τῆς Ἁγνῆς τεχθέντα Λόγον, καὶ δωρησάμενον ζωήν, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, παῖδες ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκί.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Τριάδος θεράπων ἀνεδείχθης, λατρεύσας Λεόντιε ἀμέμπτως, ᾧ πᾶν γόνυ δὲ κάμπτει, ἐπουρανίων ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, ὃν ὑμνοῦντες Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος ἀΰλως, προσώπῳ ἀνακεκαλυμμένῳ, τοῦ Κυρίου τὴν δόξαν, τὰς ἀρχὰς ἀπεξεδύσω καὶ ἐξουσίας, μίαν κηρύξας, Τρισυπόστατον Θεότητα.

Εὐφράνθη τῇ σῇ ὁμολογίᾳ, καὶ σὲ ὡμολόγησεν ἀξίως, τοῦ Πατρὸς ἐναντίον, ὁ Σωτήρ· ὃν ἐξιλεώσαι ἀθλοφόρε, πᾶσι τοῖς πίστει, μεγαλύνουσι τὴν μνήμην σου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρα, ὡς πάντων τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, Παναγία Παρθένε, σῶσον οἰκτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα, ϗ τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου τρέχοντα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

---

19. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, ἱστῶμεν Στίχους ς΄.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἰούδα μακάριε Χριστοῦ, Μαθητὴς γεγένησαι, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν· ὑφ' οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεστάλης λόγῳ σου, τὴν τούτων μεταπλάττων δυσσέβειαν, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἔνθεον ἐπίγνωσιν, τῆς Τριάδος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ὅμοιον.

Ἰούδα θαυμάσιε βολὶς, ἀπεστάλης πλήττουσα, ϗ παντελῶς ἀφανίζουσα, Δαιμόνων φάλαγγας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληγωθέντας χάριτι, τοῦ μόνου θεραπεύων Θεοῦ ἡμῶν· ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἰούδα θεόπνευστε ἀκτὶς, τοῦ Ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, ϗ καταφωτίσας, εὐσεβῶν καρδίας, ϗ τὸν ἐπικείμενον, τῇ Κτίσει σκοτασμὸν ἀπεδίωξας· ϗ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἰούδα, οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἐξ ἀϊδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, ϗ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀφράστως σαρκωθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, ϗ ἐνανθρωπήσαντος· ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ϗ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου ϗ Θεέ μου γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Ἀπόστολε Ἅγιε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, ϗ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ϗ τοῦ Ἀποστόλου εἷς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Μέλπειν Ἰούδαν τὸν θεόπτην σπουδάσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. α΄. Ἵππον ϗ ἀναβάτην.

Μοῦσα τῶν οὐρανίων, Ἰούδα πάνσοφε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ κοινωνὲ τῆς ζωῆς τὴν γλῶσσάν μου κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἴθυνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Ἕλκων τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, ϗ τὴν αὔλακα τέμνων, ϗ νεουργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπόρον κατέβαλες, καὶ πολύχουν ἤνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Λόγον τὸν σαρκωθέντα, εὑρὼν διδάσκαλον, ϗ ταῖς τούτου Θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πυρούμενος, ἐγένου φῶς δεύτερον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμψεσι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πίστις ἡγείσθω μόνη, ϗ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων Θεογεννῆτορ πάναγνε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἐπήρθη τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ εὐπρέπεια, ὑπεράνω πάσης μεγαλειότητος· οὗτοι γὰρ γεγόνασιν αὐτοῦ, φίλοι τε καὶ οἰκεῖοι, ϗ συμφυλέται ϗ συνέστιοι, ϗ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορες.

Ἰούδα οἱ ἀδελφοί σου ἐπῄνεσαν, ἀδελφὸν φανέντα ϗ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐν σαρκὶ, Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἐξ ἀϊδίου ἀναλάμψαντος, ἐκ τοῦ ἀϊδίου Γεννήτορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σου μέλη συνῴκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὅλων Χριστῷ πανόλβιε, ϗ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, καταγγελεὺς σὺ ἐχρημάτισας, ῥήματα ζωῆς προϊέμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ σὺ ὑπὲρ πάσας ἁγνὴ κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἁγιότητι, πάσας ὑπε-

ὑπερῆρας καὶ πασῶν, ὤφθης ὑψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων σαφῶς δυνάμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενὸς τὴν γῆν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότου καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰούδα μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτισας, καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεστάλης πανεύφημε, τὸν λόγον τῆς Πίστεως, πᾶσι κατασπείρων, καὶ φωτίζων τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῷ Κοσμοκράτορι. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, τοὺς ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε Πανύμνητε, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν μακρόθυμε, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σου, τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ὁ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τῆς ἐμφανείας τοῦ Πνεύματος, ἠξιωμένος ἠγάπηται, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας, τὴν αἴγλην καὶ τὸ κάλλος τεθέαται.

Ὑπάρχων χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τῶν ἐκ Θεοῦ, δεδωρημένων Ἀπόστολε, πρὸς σωτηρίας λιμένα, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας ὁδήγησον.

Δυνάμει ἀηττήτῳ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου λατρευτὰ, τῶν ἀπορρήτων φραξάμενος τῆς πονηρίας διώκεις, τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως συλλαβοῦσα Πανάμωμε, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεὸν, δυσώπει σῶσαι κινδύνων ἡμᾶς, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νόμου παρωσάμενος, τὰ προσκιάσματα, τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας, τηλαυγῶς ἐκήρυξας, αὐτὴν κεκτημένος, ὁδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ τοῦ νόμου πρόσταγμα, πληρῶν Ἀπόστολε, τὰ ἔθνη πάντα ταῖς διδαχαῖς σου, μαθητεύων ἔδραμες, καὶ ταῦτα βαπτίζων Τριάδος ἐπικλήσεσιν.

Ὄμβρος ὡς Οὐράνιος, ὡς δρόσος ἄνωθεν, ὁ θεῖος φθόγγος σου Θεοκήρυξ, τὸν αὐχμὸν διέλυσε, τῆς πολυθείας, ἑνὸς Θεοῦ κηρύγματι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, Θεογεννήτρια, καὶ τὴν ψυχήν μου τὴν νεκρωθεῖσαν, ἁμαρτίας δήγματι, ἀνάστησον Μήτηρ τῆς ὄντως ἀναστάσεως.

Ὠδὴ ς΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας, πράξεσι φαιδραῖς, τοῦ Θεοῦ Ἀπόστολε λαμπόμενος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας.

Ἐπιστέλλεις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις, τὴν φωτιστικὴν, καὶ δογμάτων ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος, ἐπιστολὴν Ἱεροφάντα Θεσπέσιε.

Ὁ θεόπτης φθέγγεται, Οὐρανός τις ὥσπερ λογικὸς, τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν διηγούμενος, τοῦ δι᾽ ἡμᾶς σαρκὶ φανέντος τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε ῥῦσαί με φθορᾶς, καὶ παθῶν τὸν θόρυβον κατάπαυσον, ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Μαινομένην κλύδωνι.

Κοντάκ. Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ἐκ ῥίζης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα,

Ἀπό-

Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κῆρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, Πίστιν Κυρίου Παμμάκαρ, ϗ Μύστα τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Στίχ. Καὶ συγγενείᾳ ϗ χορῷ αὐχεῖν ἔχεις,
Χριστοῦ μαθητῶν ὦ Ἰούδα ϗ πάθει.

Ἐννέα ϗ δεκάτῃ βελέεσσιν Ἰούδας θνήσκει.

Οὗτος, ἐν μὲν τῷ κατ᾽ αὐτὸν Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν, Ἰούδας ἐπονομάζεται, παρὰ δὲ Ματθαίῳ, ϗ Μάρκῳ, Θαδδαῖος, ϗ Λεββαῖος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ϗ Υἱὸς Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, ἀδελφὸς δὲ γνήσιος Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ὁ ϗ τὴν φωτιστικὴν καὶ δογματικὴν ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος ἅπασιν ἐπιστείλας ἐπιστολήν. Οὗτος παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ πεμφθεὶς ὡς ἀδελφὸς ϗ μυσταγωγός, πυρωθεὶς ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν ὡς ἄνθραξ, πᾶσαν πλάνην κατέφλεξε, ϗ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισεν· ἕλκων γὰρ τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος, ϗ τὴν αὔλακα τέμνων, ϗ σπείρας τὸν σπόρον τῆς εὐσεβείας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, πολὺν ἤνεγκε τὸν καρπόν. Διὸ τήν τε μέσην τῶν ποταμῶν, ϗ τὰ ὅμορα ἔθνη καταφωτίσας τῷ λόγῳ, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῇ Ἐδεσσηνῶν πόλει ἐνδημήσας, ϗ πρὸς Αὔγαρον τὸν Τοπάρχην πορευθεὶς τοῦ θεραπεῦσαι αὐτόν, ὕστερον κατέλαβεν ἐν Ἀραρὰτ τῇ Πόλει, ϗ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀναρτηθείς, ϗ τοξευθείς, τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωσίμου.

Στίχος. Εὕρατο ζωὴν Ζώσιμος αἰωνίαν,
Τῆς αὐτοζωῆς εἵνεκεν θανὼν ξίφει.

Οὗτος ὑπῆρχε στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐξ Ἀπολλωνιάδος τῆς ἐν Σωζοπόλει, ἡγεμονεύοντος τῆς ἐν Πισιδίᾳ Ἀντιοχείας Δομετιανοῦ. Ῥίψας δὲ αὐτοῦ τὰ ὅπλα, καὶ προσφυγὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τοῦ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη Βαπτίσματος· ὅθεν ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ ἑαυτὸν εἶναι Χριστιανὸν ὁμολογήσας, ἐπὶ κραββάτῳ χαλκῷ πυρωθέντι ἐπιτίθεται, ἐκ τεσσάρων ταθείς. Μεταβληθέντος οὖν τοῦ πυρὸς εἰς δρόσον, πολλοὶ τῶν παρόντων καταπλαγέντες τὸ θαῦμα, προσῆλθον τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ Ἅγιος Ζώσιμος κρηπῖσι καθηλωθείς, ϗ πώλοις προσδεθείς, συνδραμὼν ἠναγκάσθη τῷ Ἡγεμόνι. Ἐπὶ τὴν Κανιτῶν πόλιν ἐλαύνεται, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἄσιτος διαμένων. Θεόθεν δὲ δύο παίδων ἐπιφανέντων αὐτῷ, ϗ τοῦ μὲν ἄρτον, τοῦ δὲ ἐν ἀγγείῳ ὕδωρ κομίζοντος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τούτων μετέλαβεν· ἀχθεὶς δὲ εἰς ἐξέτασιν, πάλιν κρεμασθεὶς ξέεται, ϗ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, ϗ σιδήροις ὀξέσι κατακεντᾶται τὸν νῶτον, ϗ ξηρῷ τέμνεται τὰ νεῦρα, ϗ τὰ ὀστᾶ συντρίβεται σιδηραῖς σφαίραις· ϗ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθείς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Οὗτος ἀποταξάμενος τὸν κόσμον, ϗ μαθητεύσας τῷ μεγάλῳ γέροντι Σιλουανῷ, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης αὐτῷ ὑπακοῆς ϗ ἄκρας ἀσκήσεως ϗ ἀκτημοσύνης, γέγονε σημειοφόρος· καὶ γὰρ πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε δαίμονας· οὕτως ὁσίως βιώσας τοῖς Ἀγγελικοῖς ἀγωνίσμασιν ἐπὶ χρόνοις δυσὶ ϗ ἑξήκοντα πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὸν θεοειδέστατον, συνουσίᾳ Θεότητος, γενόμενον ἅπαντες, Ἰούδαν ὑμνήσωμεν, ἐνθέως μελῳδοῦντες, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ πνευματοκίνητος, ϗ θεόπνους γλῶσσά σου, τὸν Κόσμον ἐπέστρεψε, Χριστοῦ τῷ κηρύγματι· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέμει σοι οὐράνιον, κληρουχίαν Κύριος, ϗ θρόνον ὑπέρλαμπρον, ἐν ᾧ καθεζόμενος, ἐνθέως μελῳδήσεις, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Στόματι ϗ γνώμῃ σε, Θεοτόκον ἅπαντες, κηρύττομεν Πάναγνε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πλοῦτον τῶν Ἐθνῶν, ϗ Βασιλέων γέρας, εὔκλειαν ἀπείληφας, βοῶν Ἀπό-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πόστολε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὅλην τὴν αἴγλην, τοῦ Παρακλήτου μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων ἔνδοξε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ὕμνοις οἱ πιστοὶ, τὴν σοὶ δοθεῖσαν αἴγλην, Ἰούδα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε καλλονὴν, τοῦ Ἰακὼβ τιμῶμεν, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, συμφώνως κράζοντες, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὠδὴ θ'. Ἠσαΐα χόρευε.

Ἀπαστράπτων ἔνδοξε, φωτοχύτῳ Πνεύματος αἴγλῃ, θαυμάτων τὰς ἀστραπὰς, τῶν ὑπερφυῶν, τοῖς πᾶσιν ἀπέπεμπες ὡς μαθητὴς, τοῦ Ἐμμανουήλ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Θεόπτα μακαρίζομεν.

Σὺν Ἀγγέλων τάξεσι, παρεστῶτες οἱ θεοειδεῖς, αὐτόπται καὶ θεωροὶ τοῦ μονογενοῦς, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦτον ἐκτενῶς, νῦν ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν Δημιουργὸν, κατὰ παντὸς γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα ὑπεροχὴν, καὶ ὑπερφερῆ· ὅθεν τὸν τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἠσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος.

Ἐξαποστειλάριον. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις. Ζήτει Ἀπριλλίῳ κζ'.

---

20. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια. Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν· ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σοὺς, φαιδροὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα· δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλαισας, καὶ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις καταφωτίσας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, Θεοφάντορ Μεθόδιε· ἄθλων δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθεΐας, ἐμάρανας ζόφον, καὶ μεταβέβηκας πρὸς φῶς, Ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, εὐσεβείᾳ λαμπόμενοι.

Αἵμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἱερὰν διπλοΐδα σου, Θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεύεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μυούμενος τρανώτερον, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεώμενος ἄῤῥητα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυΰμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταποδίδει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι ἔνδοξε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ῥείθρου συντονωτάτης, πρὸς τὸν Θεόν με φερούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα δίδαξον, ὅπως τῆς ἀτελευτήτου, τύχοιμι ζωῆς, ταῖς πρεσβείαις σου πάνσοφε.

Στέφει τοῦ Μαρτυρίου, Ἱερωσύνης τῷ μύρῳ, παμμάκαρ κοσμούμενος, δι' ἀμφοτέρων ἤστραψας· ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, καὶ θεοειδοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

Ἄμωμος ὡς θυσία, Ἱερωτάτῳ Δεσπότῃ, καὶ ζῶσα καὶ ἔμψυχος, ἱερουργήθης ἔνδοξε· ὅθεν Θυσιαστηρίῳ, τῷ ἐν Οὐρανοῖς προσεδέχθης Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Μύστην βροτείου γένους, καὶ λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, Χριστὸν ἡμῖν τέτοκας,

Παρ-

ΑΝΟΙΚΤΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Παρθενομῆτορ ἄχραντε· ὅθεν σαφῶς σε εἰδότες, πρόξενον ζωῆς αἰωνίου δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς Οὐρανούς.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτὸν, καὶ τῆς ἁγνείας τὸ κάλλος, διὰ πείρας εὐδόξε μαθὼν, σοφίᾳ τῇ σῇ καὶ λόγων χάριτι, πᾶσαν τὴν τούτων καλλονὴν, ὑποδεικνύεις Θεόφρων, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν φαιδρότητα.

Ἡ τῶν σῶν λόγων καλλονὴ, καὶ ἡ τῆς γνώσεως Σάλπιγξ, καὶ δογμάτων εὔσημος φθογγὴ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὅσιε, πάντας καλοῦσα τοὺς Πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν παμμάκαρ, τῶν οὐρανίων ἀπολαύσεων.

Στερεωτέρας ἐδωδῆς, πνευματικῶν συμποσίων, ἐμπλησθέντες πάνσοφε τῶν σῶν, τὴν ὄντως τρυφὴν ἐκεῖθεν τρέφονται, τὴν διαμένουσαν ἀεὶ, συμφυομένην ἀῤῥεύστως, καὶ συναυξομένην τοῖς μετέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τοῦ Θείου Γαβριὴλ, εὐλογημένη τὸ χαῖρε Παρθένε, σοὶ κράζομεν ἀεί· χαρᾶς γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης ἀληθοῦς, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, πάντων μετὰ σώματος κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς.

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτελέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, ἱερουργὲ προσήγαγες θυσίας Θεῷ· ἀθλήσας δὲ στεῤῥότατα, καὶ τυθεὶς προσηνέχθης, θυσία Μεθόδιε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε ἀεὶ, πάντας σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς· δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ παναμώμητος Ἀμνὰς, καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύναις τὴν ψυχὴν, καιρίαις, καταπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· ποῦ σου τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις. Ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ πατρικοὺς κόλπους.

Εἰς ἀρετῶν σὺ περιωπὴν, μαρτυρικῶς τελειωθεὶς διέδραμες, μεγαλόδωρον ἀντίδοσιν, τῆς ἱερουργίας σου, κομισάμενος παμμακάριστε.

Θρόνον λαχὼν ἱεραρχικὸν, ἱερωτάτην τε ζωὴν ἐκέκτησο, τὴν ὀρθόδοξον ἐκήρυξας πίστιν πανσεβάσμιε, καὶ ἐδίδαξας σοῦ τὸ ποίμνιον.

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον Θεοῦ, θείας ἐμφάσεις ἀπλανῶς δεχόμενον, ἀναδέδειξαι Μεθόδιε· δι' εὐτονωτέρας γὰρ, ἑαυτὸν σπουδῆς ἀνεστήλωσας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς Χριστὸς ὁ Θεὸς, διαφύλαξον τὴν ποίμνην σου, τῆς οἰκονομίας σου προσκυνοῦσαν τὰ θεῖα σύμβολα.

Ὠδὴ ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Μύστα τῶν ἀποῤῥήτων, κοινωνὲ τῆς ἄνω χοροστασίας, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε σῶσον πανοίδιμε, πειρασμῶν δεινῶν τὰς ἐφόδους, διαλύων ταῖς ἱκεσίαις σου.

Πρῶτον ἱερουργήσας, τὸν ἀμνὸν Θεοῦ τὸν τὰς ἁμαρτίας, τοῦ κόσμου καθαίροντα, ὕστερον θυόμενος, λογικὴ καὶ ζῶσα θυσία, προσηνέχθης τούτῳ Μεθόδιε.

Ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, παῤῥησίαν Πάτερ καὶ πρὸς τὸ πάθος, προθύμως ἐζήλωσας διὰ τῶν ἀγώνων σου· τοῖς πιστοῖς τὴν θείαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἴτησαι πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην, δοχεῖον ὑπάρξασα, τοῦ ἀκαταλήπτου φωτὸς, καὶ Ναὸς τῆς θείας ἀκτῖνος, τῷ φωτί σου λάμπρυνον δέομαι.

Ὠδὴ ς'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Νυσταγμὸν βλεφάρων, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, παμμάκαρ οὐκ ἔδωκας, ἕως πάντων, τῶν παθημάτων σαυτὸν ἠλευθέρωσας, καὶ χωρητικὸν Ναὸν εἰργάσω, τῆς ἀκτινοβόλου ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Λαμπροτάτῳ βίῳ, ἡ φωτιστικὴ συνέλθοῦσα, τῶν ὄντων κατάληψις θεοῤῥήμον, φωτὸς λαμπτῆρα τῷ Κόσμῳ σε ἔδειξε, τὴν αἱρετικὴν ἀδολεχίαν, καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἀχλὺν διώκοντα.

Ὁλικῶς τῇ θείᾳ, καὶ θεοειδεῖ λαμπηδόνι, θεόφρον θεώμενος τῆς ἐνθέου, Ἱερωσύνης κανὼν ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης ὤφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν Πιστῶν Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Βασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων εἰδότες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομῆτορ τὸν ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὑμνολογίαν, μετὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ σοι κράζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχ. Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον, Μεθεὶς ὁδεύει, οὗ μέθοδος οὐ πέλει.

Εἰκάδι ἀρχιθύτης Μεθόδιος ἐναπετμήθη.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ παίδων ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθεὶς, σκεῦος θεῖον καὶ δοχεῖον Θείου Πνεύματος γέγονεν. Ὅθεν καὶ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τὴν ἱερωσύνην ψῆφῳ Θεοῦ λαβὼν, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐποίμανε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, λόγοις προσηνέσι καταφωτίσας τὸ τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα. Διὸ καὶ τὴν Ὠριγένους πλάνην ἐπιπολάζουσαν ἰδὼν, ὡς ἄριστος ποιμὴν πυρὶ θείῳ ταύτην κατέφλεξε, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτόμαιναν ἐκμειώσας, σοφίᾳ λόγων καὶ θείᾳ χάριτι. Ἡ δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀστραπὴ, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελήλυθεν. Ὅθεν μὴ φέρων ὁ ἐχθρὸς τὴν παῤῥησίαν καὶ εὔστασιν τοῦ μεγάλου, ὁπλίζει τοὺς ἑαυτοῦ ὑπεργοὺς πρὸς τὴν τούτου ἀναίρεσιν. Ὁ δὲ πρὸς τῆς μαρτυρίας, νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, πρὸς τὴν κρείττονα ζωὴν μετετέθη, πρῶτον μὲν ἱερουργῶν τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ὕστερον δὲ θυόμενος, προσήχθη τῷ Χριστῷ θυσία ζῶσα· ὅθεν καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθη. Ὁ δὲ γενναῖος πρόμαχος τῆς ἀληθείας, αἵμασι μαρτυρικοῖς τὸ τέλος ἀπενεγκάμενος, ἀνεπαύσατο αἰωνίως. Οὗτος ὁ θεῖος τῷ ὄντι τοῦ Θεοῦ Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, κατέλιπεν ἡμῖν συγγράμματα τῆς αὐτοῦ φιλοπονίας, πάσης γνώσεως καὶ ὠφελείας τυγχάνοντα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων σαφέστατα προεθέσπισε, καὶ προηγόρευσεν ἀκριβέστατα, περί τε τὰς Βασιλέων ἐναλλαγὰς, καὶ μεταβολὰς, καὶ μεταποιήσεις, καὶ Ἐθνῶν ἐκδρομὰς, καὶ χωρῶν καὶ τόπων ἐρημώσεις καὶ ἀφανισμοὺς, περί τε ὀρθοδόξων καὶ αἱρετικῶν βασιλέων, καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ Κόσμου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ πανωλεθρίας πάσης σαρκὸς ἀνθρωπίνης. Ταῦτα πάντα σαφέστατα ὁ θεῖος οὗτος προεθέσπισε.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἱερωμένος Θεόφρων, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, φαιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότῃ μέλπων κραυγάζεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός.

Ἐστηριγμένος τῇ Πίστει, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας φλόγα, ῥοαῖς ἁγίων αἱμάτων σου, διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός.

Μεμυημένος τὰ θεῖα, θεωρίας τῆς ἀνωτάτω, τὸν νοῦν πανσόφως ἐτράνωσας, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι Πάτερ κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις δοξάζει, τὸν σὸν τόκον πᾶσα Κτίσις, Θεὸν Παρθένε γινώσκουσα, καὶ σεπτῶς προσκυνοῦσα τούτῳ κραυγάζει· εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὠδὴ η΄. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Σὲ τὸν ἀόρατον, ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρει, τοὺς τῶν Τυράννων αἰκισμοὺς ὁ θεόφρων· καὶ στέφανον ἀνεδήσατο μέλπων, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀδιάδοχον, τοῦ Χριστοῦ Βασιλείαν, εἰλικρινῶς ἐπιποθῶν Ἱεράρχα, τὴν ταύτην σοι προξενοῦσα ὁδεύεις τρίβον, κραυγάζων τῷ Χριστῷ, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Δογμάτων πέλαγος, καὶ πυξίον δογμάτων, καὶ θεωρίας ὑψηλὸν θησαυρόν σε, γινώσκομεν καὶ αἰσθήσεως θρόνον, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Θεοτοκίον.

Ικέτης πάναγνε, σοὶ προσέρχομαι πίστει, τῇ συλλαβούσῃ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, νῦν σῶσόν με διωγμῶν καὶ κινδύνων, ὑμνοῦντα εὐσεβῶς, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα, ἐκ σοῦ Θεογεννῆτορ.

Ο Εἱρμός. Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα.

Ὠδὴ θ'. Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος.

Διαπαντὸς τὸν Χριστὸν ἱκέτευε θεομακάριστε Πάτερ, τῶν αἱρέσεων παῦσαι, τὰ καθ' ἡμῶν μηχανουργήματα, καὶ τὸν νῦν ζόφον ἐκ μέσου ποιῆσαι· ὡς γὰρ Ἱεράρχης, δυνατὸς πρέσβυς πέφυκας.

Ξύλου ζωῆς τὸν καρπὸν ἐτρύγησας, διὰ θανάτου σου μάκαρ, τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων τὸν ἀρχηγὸν ἐμπορευσάμενος· οὗ τῆς χαρᾶς ἀπολαύων πλουσίως, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, πιστῶς δυσώπησον.

Ὅλον τὸν νοῦν ἀνατείνων Ὅσιε, διὰ χρηστότητος βίου, τῆς Χριστοῦ θεωρίας, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως, κατηξιώθης ὡς Ἱερομάρτυς, ὡς ὑφηγητὴς τῆς εὐσεβείας καὶ πρόμαχος.

Θεοτοκίον.

Νόμου καινοῦ Κιβωτὸν καλοῦμέν σε, καὶ θεοχάρακτον Πλάκα· ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐγράφη, ὁ τοῦ Θεοῦ βροτὸς γενόμενος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον, ἐκ πλάνης κεχαριτωμένη Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ο Εἱρμός. Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

---

21. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φωταυγῆ σε ὡς Ἥλιον, τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, νοηταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, καὶ ἀθείας ἐξαίροντα, τὴν νύκτα μακάριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν μνήμην σου, ἑορτάζομεν, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦντες, ῥῶσιν ψυχῶν ἀρυόμεθα.

Καὶ τυπτόμενος μάστιξι, καὶ δεινῶς πτερνιζόμενος, καὶ φρουρᾷ μακάριε καθειργνύμενος, τόπους ἀμείβων θλιβόμενος, θηρσὶ συγκλειόμενος, καὶ βυθῷ προσομιλῶν, καὶ Θαλάσσῃ ποντούμενος, καὶ δεξάμενος, τὸ μακάριον τέλος οὐκ ἠρνήσω, τὸν Δεσπότην τῶν ἁπάντων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τὴν χέρσον γενόμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἑώρακε, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πιστῶς ὑπεδέξατο, Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφῇ παραδέδωκε, σοῦ τὸ ἄμωμον, καὶ πολύαθλον σῶμα τὸ νικῆσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνακόμενον ἐκ σοῦ, σαρκικῶν ὑποστάσεων· ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν Πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε, τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Τροπάριον. Ο Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἰουλιανὸν ὕμνοις Μάρτυρα στέφω, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἱεροῖς εὐφημείσθω, ὕμνοις ἀθλητὰ σου ἡ ἀοίδιμος, καὶ ὑπέρτιμος, μνήμη· ἀπροσίτῳ γὰρ δόξῃ δεδόξασαι.

Ὄλισθον οὐχ ὑπέστης, διηγωνισμένος τὸ Μαρτύριον, τοῦ Χριστοῦ στρατιῶτα, ἀσθενείᾳ σαρκὸς μέχρις αἵματος.

Ὑπὲρ αἴγλην χρυσίου, τοῖς μαρτυρικοῖς ἐναγλαΐζεται, αἰκισμοῖς ἀπαστράπτων, καὶ πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λίθοις οὐ προστέταγμαι, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανὸς, τῷ φρενοβλαβοῦντι, δικαστῇ ἀπεφθέγγετο.

Ἵστασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ἰουλιανὲ, ὡς Κριτῇ τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παριστάμενος.

Ἄφρων οὐ γεγένημαι, ὁμολογῶ Θεὸν ἔφη, Ἰουλιανὸς, ἕνα ἐν Τριάδι, ἀμερίστως ὑμνούμενον.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισ. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑδάτων πνιγμονῇ, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος σοφὲ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τὴν νίκην ἀπείληφας· ὅθεν πόθῳ σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν, Χριστῷ ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς Πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύξασα, πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ Ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ξιφετώδεσι μάστιξιν, Ἰουλιανὸς τὸ σῶμα προδίδωσιν, ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων δὲ, τοῦ Χριστοῦ τῷ πόθῳ ἐφυλάττετο.

Οὐρανίου ὑπέρτιμε, Ἰουλιανὲ χλιδῆς ἐφιέμενος, τοῖς διώκταις τὴν ἐπίγειον, ὡς Χριστοῦ θεράπων καταλέλοιπας.

Νικητὴν δεισιδαίμονος, πλάνης οὐ σαρκὸς ἡ ῥώμη πανεύτιμε, ἀλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος, τῶν παθῶν σε Μάρτυς ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμεν.

Μιμούμενος ἐν πᾶσι πανεύφημε, τὸν Δεσπότην, ἔστης ἐπὶ βήματος, παρανομούντων κρινόμενος.

Νομίμως ἠγωνίσω καὶ τέθυσαι, τῷ Δεσπότῃ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, χερσὶν ἀνόμων μακάριε.

Ὁσίως μαρτυρήσας ἀοίδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰουλιανὲ μακάριε, ὑπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἰκρίῳ προσπαγέντι σοι Χριστὲ, ὁ κλεινὸς θεράπων σου, οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀλλ᾽ ὡς δόξης κοινωνὸς ἐναμβρύνεται.

Σεσίγηται τῆς πλάνης τὰ αἰσχρὰ, θεηγόρων γλώσσῃ δὲ, θεῖα μυστήρια, τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἐκκαλύπτεται.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα, διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Ὁ Εἱρμός. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στ. Φέρων τὶ χρῆμα σάκκος ἄξιον πόλου, Ἰουλιανὸν βάλλεται Πόντου μέσον.

Σάκκῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἴσεδυ εἰκάδι πρώτῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλίκων Ἐπαρχίας, Υἱὸς τινὸς Βουλευτοῦ, Μητρὸς δὲ Χριστιανῆς. Παρ᾽ ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκὼς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, διαβληθεὶς προσήχθη Μαρκιανῷ τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ καταδεξάμενος θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος αἰκίζεται. Εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθεὶς, καὶ τῇ Μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, καὶ ἐμμένειν εἰπὼν, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, ἐν σάκ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

σάκκῳ βληθεὶς μέσῳ ψάμμου, καὶ ἑρπετῶν ἰοβόλων, καὶ λοιπῶν ὄφεων, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται. Τοῦτον καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφροδισίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Κιλίκων χώρας, τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβόμενος καὶ προσκυνῶν. Συσχεθεὶς δὲ, καὶ Διονυσίῳ τῷ Ἄρχοντι προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ νῶτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λέβητα μολύβδου πλήρη καχλάζοντα ἐμβάλλεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται· καὶ παραδόξως ἐκ πάντων ῥυσθεὶς, ἐπιφανεῖσα ἐν τῷ θεάτρῳ Λέαινα, αὐτῷ ἀπολύεται, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγξαμένη, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ἐπεσπάσατο. Οἳ καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ κηρύξαντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τοῦτο δὲ ὁ Τύραννος θεασάμενος, κελεύει πέτραν μέσον διαιρεθῆναι, καὶ ἅμα τῇ διαιρέσει τὸν Ἅγιον ἀπλωθῆναι. Ἄνωθεν δὲ τοῦ τμήματος ἐπιτεθέντος, παρὰ πέντε καὶ πεντήκοντα στρατιωτῶν, παρευθὺς τὸν Ἅγιον τὴν ψυχὴν ἀφιέναι, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἀναδύσασθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος, ἀνεψιοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἐπιλεγομένου Ἰούστου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Μῦρον εὐῶδες ἀποστάζει, ἡ ἀοίδιμος καὶ ἔνδοξός σου θήκη, Στρατιῶτα Χριστοῦ, τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄῤῥητος δόξα περιστέφει, τοὺς πρὸς αἴνεσιν τὴν σὴν συνειλεγμένους, Στρατιῶτα Χριστοῦ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥήσει Τυράννου ἀπειθήσας, οὐκ ἐλάτρευσας ἀοίδιμε τῇ Κτίσει, ἀλλ᾽ ἢ μόνῳ Θεῷ, τῷ ζῶντι ἀναμέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ Κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης Ἁγνὴ, λυτρούμενον τοὺς Πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποινα, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Ὠδὴ η΄. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ὑπεθώπευε μὲν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασάνοις σε ἐξεκαλεῖτο, πρὸς πλάνην Ἰουλιανὲ, αὐτὸς δὲ ἀνεβόας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ῥωμαλεωτέρως ὥσπερ λέων, μετὰ τὰς αἰκίας τοῖς Τυράννοις, προβάλλει Ἰουλιανὸς, κραυγάζων νηφαλαίως· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Σοβαροῦ πυρὸς οὐκ ἀπειλή με, οὐδ᾽ ἀκμὴ τοῦ ξίφους ἀποστήσει, τοῦ πλαστουργήσαντος Θεοῦ, ἐβόας ἀναμέλπων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν ὅλων Κύριον τεκοῦσα, καὶ Παρθένος μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ Πιστοὶ ἀξίως ἀνυμνοῦντες, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως.

Τοῦ τυράννου τῦφον κατέβαλες, Χριστοῦ Στρατιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγώνισαι κατὰ κράτος, ἐκνικήσας τοῦτον· διό σε μακαρίζομεν.

Ἐπηρμένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ Στρατιῶτα, ἀσωμάτου ἀλάστορος, προσπελάσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστὸν μεγαλύνων ἀεί.

Φωλεοὺς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ ἀρχεκάκου, θαλαττίοις μακάριε κενεῶσιν, ἐμβεβλημένος μάκαρ· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Μωσῆς ἐν Βάτῳ κατεῖδέ σε, Ἁγνὴ ἐν τῷ ὄρει, δεχομένην τὸ ἄσχετον, τῆς Θεότητος πῦρ ἀφλέκτως· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

---

22. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε; Ἱεράρχην ἀληθῆ, καὶ ἱερὸν Δογματιστὴν, ὀρθο-

τί-

δόξων στηριγμὸν, καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμὸν, Φωστῆρα, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα, Μαρτύρων ἀθλήσεις διαπρέποντα, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον, μέγαν τοῦ ψεύδους κατήγορον; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφθέγξωμαι; Ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδὲμ, καταρδεύοντα τὴν γῆν, ἐπιῤῥοαῖς πνευματικαῖς. Κρατῆρα, θείου νάματος πληρούμενον, Ἀρείου; τοὺς ὁμόφρονας βυθίζοντα; Στῦλον πυρὸς προηγούμενον, νέου λαοῦ θείᾳ χάριτι; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσέβιε; εὐσεβείας ποριστὴν, ἢ ἀσεβείας μαστωτὴν, ἀθλοφόρων καλλονὴν, ἢ Ἱερέων χαρμονήν; Δρεπάνην, τὰ ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν οὐράνιον συνάγουσαν. Πηγὴν θαυμάτων ἀέναον, νόσων ἐξαίρουσαν καύσωνα; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης, ταλαίπωρε πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως, ἀνανεύουσα ψυχὴ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἷς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῆς εὐσεβείας τὸν φερώνυμον σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τήν.

Τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ Ἱερέων χοροῖς, μάκαρ συναπτόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς ἀθλήσεσιν ἐγκοσμούμενος, τοὺς πίστει ἑορτάζοντας τὴν σὴν, Εὐσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριστὸν ἐξιλεούμενος.

Ἤδη τῷ πόθῳ Χριστοῦ πυρπολούμενος, ἀπὸ νεότητος σαρκὸς, ὀρέξεις καθυπέταξας, παμμάκαρ τῆς ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς δυνάμεσι, καὶ σκεῦος ἱερὸν ἀποδειχθεὶς, λαὸν ἐν ὁσιότητι Ὅσιε ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρῳ τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἱρετιζόντων ἀχλὺν, λόγοις σελασφόροις σου, σκεδάζοντα σοφὲ, καὶ προφανῶς δεικνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὀρθὴν τοῖς ἐν αὐτῇ, ὁσίως ἐπιβαίνουσι, μέγιστε Εὐσέβιε, φωστὴρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς εὐλογοῦντάς σε νῦν, Ἄχραντε εὐλόγησον, καὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καὶ ψάλλειν ἐνδυνάμωσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ὑπῆρξας πρᾶος ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης θείας ἔμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος Εὐσέβιε, ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἅγια ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἁγίων δόξῃ ἐστεμμένος.

Ἐλέγχων Ἀρείου τοῦ παράφρονος, διωγμοὺς μάκαρ ὑπήνεγκας, βιαιότατόν τε θάνατον· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξιώθης.

Θεοτοκίον.

Θελήσει Πατρὸς τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος Παναγία Μητροπάρθενε, Ἀρχιερέων δόξα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς, παμμάκαρ Εὐσέβιε, αἵματι Μαρτυρίου, σεαυτὸν ὡραΐσας, ἄνω πρὸς τὰς αὐλὰς, μετέβης χορείας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε τῶν πεποιθότων εἰς σὲ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν

σαρ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

σαρκὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ Οἰκουμένῃ, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διόρθωσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν Παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεπες ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, πᾶσι δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ἔστησας σοφὲ, τῆς πλάνης σηπεδόνα, τῷ ἅλατι τῶν σῶν, νοσίμων διδαγμάτων, καὶ τοὺς νοσοῦντας αἱρέσει κακοπιστίας, μάκαρ ὑγείωσας Εὐσέβιε.

Ἴθυνας λαὸν, πρὸς ὅρμον σωτηρίας, Ἀρειανικὴν βυθίσας ἀπιστίαν, τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Ἄστρον φαεινὸν, ἀνέτειλας ἐν Κόσμῳ, φέγγει Ἱερῶν, δογμάτων καταυγάζων, τὰς διανοίας παμμάκαρ τῶν ὀρθοδόξων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Στόματι Ἁγνὴ, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, σὲ καθομολογῶ, τοῦ Κτίστου σε Μητέρα· καὶ δυσωπῶ σε καταύγασον τὴν ψυχήν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ταῖς διδαχαῖς σου μάκαρ, τῶν ὀρθοδόξων στηρίζων τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, τὰς ὑπερορίας ὑπήνεγκας.

Ὀρθοδοξίας στήλην, καὶ ἰαμάτων πηγήν σε γινώσκομεν, πάνσοφε Ἱεράρχα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα.

Νομοθεσίαις θείαις, τοὺς ἀνομοῦντας στηρίζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χειρὸς ἀνόμου, ἄδικον ὑπέμεινας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴ Λυχνία, Θεοκυῆτορ τὸ θεῖον λαμπάδιον, φέρουσα ἐγνωρίσθης, πάντα καταυγάζον τὰ πέρατα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐκήρυξας, ὁμοούσιον Λόγον, καὶ συνάναρχον Πατρὶ τὸν Σωτῆρα, τῆς βδελυρᾶς, τῆς Ἀρείου μανίας, ἐξαφανίσας τὸ μάταιον φρόνημα, Εὐσέβιε τῶν ἀσεβῶν, ἀρραγὲς καὶ στερρὸν περιτείχισμα.

Ῥαντίσματι, τῶν σεπτῶν σου αἱμάτων, πορφυρίδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βασιλικὴν, προσεχώρησας Πάτερ, μετ' εὐφροσύνης εἰς θεῖα Βασίλεια, παρίστασθαι τῷ Βασιλεῖ, τῶν αἰώνων παμμάκαρ Εὐσέβιε.

Ὡς ῥόδον, ὡς εὐωδέστατον κρίνον, ὡς Παράδεισος Θεοῦ ἀνεδείχθης, μέσον ζωῆς, κεκτημένος τὸ ξύλον, τὸν φυτουργὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, Εὐσέβιε καὶ νῦν ἡμᾶς, εὐωδίας πληροῖς θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες, θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου τὸ ἄπειρον βάθος, τοῦτο σαφῶς, προεδήλωσαν Κόρη, δι' αἰνιγμάτων καὶ θείων προρρήσεων· τὸν Λόγον γὰρ τὸν τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον Ἁγνὴ ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

Στίχοι. Κέραμος Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου.
Εὐθὺς δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σῇ κάρᾳ.
Εἰκάδι δευτερίῃ κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίοιο.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως, ζηλωτὴς διάπυρος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως. Τοσοῦτον δὲ ἦν αὐτῷ ἀνδρεία ψυχῆς, καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία, καὶ διὰ σπουδῆς ἐποίει, ὅπως τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ὀρθοδοξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλθοι, καίπερ τοῦ βασιλέως ἀντιδοξοῦντος, ὡς οὐχ ἕτερός τις, καὶ τότε τοῦ Κωνσταντίου τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τεμεῖν ἀπειλήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Μελετίου ψήφισμα κατέχων αὐτὸς, προτείνοιτο καὶ προδῷ, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπανατείνει ὡς ἡδέως αὐτῶν δεξάμενος ἐκτομὴν, ἢ τὸ ζητούμενον προδοῦναι αὐτῷ τὴν εὐσέβειαν. Τοῦτον τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν μετὰ Κωνστάντιον, καὶ Ἰουλιανὸν, Οὐάλης τὴν Ἀρειανικὴν κακοπιστίαν νοσῶν, τοῦ θρόνου ἐξήλασε, καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμὸν καταδικάζει· ὃ μετὰ τὴν τελευτὴν πρὸς τὴν λαχοῦσαν Πόλιν ὁ Ἅγιος ἐπανιὼν, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας, μαρτυρικῆς ἔτυχε τελευτῆς, γυναικὸς κακοδόξου καὶ τὰ Ἀρείου φρονούσης, κεράμιον ἀπὸ στέγους τινὸς ἐπὶ

τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου βαλούσης· ἣν καὶ συγγνώμης ἠξίωσε, τὸν ἴδιον Δεσπότην καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα μιμησάμενος, Στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὧν ὁ μὲν Ζήνων, στρατιώτης τὴν τάξιν ὑπῆρχεν· ὁ δὲ Ζηνᾶς, οἰκέτης αὐτοῦ τοῦ Ζήνωνος. Οἳ καταλαβόντες Μάξιμον τὸν Ἡγεμόνα, τοῖς εἰδώλοις θύοντα, καὶ ἑαυτοὺς προσαγγείλαντες, καὶ εἴ τινες εἶεν φανερωθέντες, τύπτεται βουνεύροις ὁ Ζήνων. Πλησίον δὲ τοῦ βωμοῦ ἱσταμένου, λὰξ ἐνταῦθα κατ' αὐτοῦ καταστρέφει. Ἐπὶ τούτῳ κρεμασθεὶς ἀφειδῶς ξέεται, καὶ ὄξει καὶ ἅλατι τὰς πληγὰς κατατρίβεται. Εἶτα τίθεται ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀσφαλισθεὶς τοὺς πόδας, κεντήμασι τοῦ ξύλου τέσσαρσιν· ἔνθα τοῦ Ζηνᾶ εἰσελθόντος, καὶ τὰ δεσμὰ τούτου καταφιλοῦντος καὶ μακαρίζοντος, ἐγκλείεται καὶ αὐτὸς, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος μαθόντος. Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἤχθησαν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι οὐκ ἐπείσθησαν, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζηνᾶς τοῖς στέρνοις καὶ τῇ καρδίᾳ ἐμπύρεται, καὶ ἄμφω ἱμᾶσι τὰς μασχάλας διαληφθέντες, ἀναρτῶνται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς πόδας, λίθοις βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκοντίζονται, τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συχνῷ τρεφομένης. Ἐπεὶ δὲ παραδόξως ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγίῳ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ Λυπαρισ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὕμνοις κολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσεσιν ἐκοίμισας τὰ πάθη, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν ἄγρυπνος ὤφθης φύλαξ, τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε, καὶ πλεκόντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθεὶς καὶ Ἱεράρχης, τὰ Οὐράνια ἐνθέως ἐκληρώσω, καὶ τῷ θρόνῳ βοῶν παρίστασαι τοῦ Κτίστου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄρθρος ἀνέτειλας κηρύττων, τὸν ἐκλάμψαντα Πατρὸς πρὸ Ἑωσφόρου, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, ἀθλοφόρων ὡραιότης.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Παρθένε, τῇ κυήσει σου καινίζεις παραδόξως, καὶ φθαρέντας ἡμᾶς κακίστῃ παραβάσει, ἀναχωνεύσας ἐθέωσε, κατὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

Ὠδὴ η'. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

Σὺν Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει, ὡς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς, ἱεροκήρυξ Εὐσέβιε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει διαπρέπων, καὶ βακτηρίᾳ τῶν λόγων, τὸ ἱερὸν νέμων ποίμνιον, τῆς αἱρέσεως θῆρας, Παμμάκαρ ἀπήλασας.

Βεβαρυμένους τῇ μέθῃ τῆς ἀπάτης, τοὺς αἱρετίζοντας μάτην, σὺ διελέγχων Εὐσέβιε, ὑπ' αὐτῶν ἀνῃρέθης, ἀθλήσας στεῤῥότατα.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα τῶν θείων ὑψωμάτων, ὕψιστον ἔτεκες Λόγον, τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνυψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν οὐσίαν, ἀνθρώπων Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης, Πάτερ τὰ μακρόθεν, τῇ ἱερᾷ σου ψυχῇ ἐλπιζόμενα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φέγγος χαίρων ἐσκήνωσας.

Ὡραῖος ἀπεφάνθης, ταῖς θεηγορίαις, καὶ ἀγαθαῖς ἐργασίαις Εὐσέβιε, καὶ ταῖς παντίμοις τῶν ἄθλων, μάκαρ λαμβείας πρότησιν.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Ἱερὸν εὐφημοῦντες Εὐσέβιον, τῆς εὐσεβείας τῷ κάλλει ἀγλαϊζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον, ἡ τὸν Πανάγαθον Λόγον, σαρκὶ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

---

23. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. γ'. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ῥώμη σε προβάλλεται, ὥσπερ λειμὼν ῥόδον εὔοσμον, Ἀγριππῖνα πολύαθλε, Πιστῶν τὴν διάνοιαν, καταευωδιάζον,

ὀδ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ὀσμαῖς ἐναρέτοις, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀποδιῶκον χάριτι πάντιμε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν Παρθένων τὸ καύχημα, τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Ἀγριππίνα πολύαθλε.

Ὄλβον ὡς πολύτιμον, τῇ Σικελίᾳ σὲ δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθλήσασαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔνθα γενομένη, ἀοίδιμε Μάρτυς, τὴν τῶν δαιμόνων πονηρὰν, πληθὺν διώκεις ἐπιστασίᾳ σου· διόσε μακαρίζομεν καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἑορτάζομεν Ἄθλησιν, Ἀγριππίνα πολύαθλε.

Ἔφερον ἐπ' ὤμων σε, Βάσσα καὶ Παῦλα προστάξεσι, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, τόπους διαμείβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρτυς Ἀγριππίνα, θαυματουργίας φοβερὰς, ἐπιτελοῦσαν τῇ θείᾳ χάριτι· κατέπαυσας ἐν τόπῳ δὲ, ἐν ᾧ Θεὸς ᾠκονόμησε, κεκμηκότων ἀνάπαυσις, γενομένη Πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως Παλάτιον, δυσωπῶ πολυΰμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε, πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὴν Χριστονύμφην Ἀγριππίναν αἰνέσω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, τῆς ἀστραψάσης σοι ἄνωθεν, τὸν ζόφον ἀπέλασον τῆς ἀγνωσίας μου, καὶ παράσχου μοι, εὐχαῖς σου Ἀγριππίνα, χαρὰν ἀνυμνῆσαί σου, Μάρτυς τὰ θαύματα.

Ἡλίου φαιδρότερον, ὡς ἀληθῶς ἐξανέτειλας, ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ κατηύγασας, ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, Κόσμου τὰ πέρατα.

Νυμφίον ἀθάνατον, τὸν Ζωοδότην ποθήσασα, ὡς μνῆστρα τὴν ἄθλησιν, τούτῳ προσήνεγκας, καὶ ἀντέλαβες, Οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ στέφανον ἄφθαρτον, Μάρτυς ἀοίδιμε.

Χειρὶ τοῦ Δεσπότου σου, κυβερνωμένη διέπλευσας, τὴν ἄστατον θάλασσαν, τῆς ἀσεβείας σεμνὴ, καὶ προσώρμισας, λιμένι Ἀγριππίνα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα κυήσασα, καὶ τοῦτον ἀγκάλαις σου, θείαις κατέχουσα, Κυριώνυμε, διάλυσον τὸν γνόφον, ψυχῆς μου καὶ φώτισον, ταύτην γεραίρειν σε.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ῥάβδοις τυπτομένη ἔχαιρες, τούτοις τὰ ὀστᾶ τῆς ἀσεβείας συντρίβουσα, καὶ βοῶσα· τῆς σῆς οὐδέν με, ἀγαπήσεως χωρίσει Χριστέ.

Ἵνα τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, Μάρτυς στηλιτεύσῃς τοὺς χιτῶνας γεγύμνωσαι· διὰ τοῦτο τῆς ἀφθαρσίας τὴν στολὴν Χριστός σοι δίδωσιν.

Μείνας ἐπὶ γῆς τὸ σῶμά σου, ὁ τῆς ἀσεβείας ὑπουργὸς μεματαίωται, πεταμένην πρὸς τὸν Δεσπότην, τὴν διάνοιαν ἐχούσης σου.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις εὐσεβὴς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου· Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ παρθενίᾳ τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς· ὅθεν σε ἠξίωσεν, Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα σε Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ τὸ θέλημα τῶν τοῦτον, φοβουμένων ποιούμενος, δι' Ἀγγέλων Μάρτυς, λύει σε δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, τὴν διαλύσασαν πᾶσαν τὴν ἀσέβειαν, τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου.

Νεκρωθεῖσα δι' ἀγάπην, τοῦ νεκρώσαντος ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν θανάτου, χάριν ἀναβλύζεις ἀείζωον, τοὺς ἐκ παθῶν νεκρωθέντας θεραπεύουσα, Ἀγριππίνα τοῦ Θεοῦ ἐγκαλλώπισμα.

Ὑπερβᾶσα τῇ ἀγάπῃ, τοῦ Νυμφίου σου ἅπαντα, τῆς σαρκὸς τὸν πόθον, ἔφερες στερρῶς ἐν τῷ τύπτεσθαι, τὰς ἀλγηδόνας βοῶσα· οὐ χωρίσει με, τῆς στοργῆς σου Χριστὲ τῶν παθῶν ἡ ἐπίτασις.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσῳ στολίσματι, ὡραϊζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερβαίνουσα, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς ἄδυτον τῷ σῷ, ἐνσκηνῶσαν σκηνώματι, ἐδείκνυ σε τοῖς ὁρῶσιν, ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέραν, φῶς τῶν θαυμάτων πέμπουσαν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τοῦ Ποιμένος τοῖς ἴχνεσι, βαδίζουσα ἱερεῖον, ὥσπερ ἄμωμον τούτῳ, ἐνθέως προσενήνεκται.

Νοῦν ἔχουσα φωτός, προφητείας ἀνάπλεων, τὰ μέλλοντα ὡς παρόντα, ἡ ἀοίδιμος Βάσσα, προλέγειν κατηξίωται.

Θεοτοκίον.

Ὦ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, θεράπευσον ἡ τεκοῦσα τὸν Παναγάθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἀστράψαν, ἐκ τῆς Ῥώμης ὡς ἄδυτον Ἥλιον, ἡ Σικελία τὸ σῶμα, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τῆς ζοφώδους, τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος.

Γενναίως, αἱ τρισόλβιοι Ἅγιαι Μάρτυρες, αἱ πρὸ θανάτου θανοῦσαι, ἐν τῇ προσδοκίᾳ τοῦ Μαρτυρίου, νεκρωθέν σου ζωηφόρον τὸ σῶμα κομίζουσι.

Ῥομφαῖαι, τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ σὲ ἐξηθένησαν· καὶ γὰρ ὡς πόλεις καθεῖλες, ἀθεμελιώτους τούτου τὰ θράση, Ἀγριππίνα, τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

Ἰᾶται, τῇ προσψαύσει αἱμόρρους τοῦ σκήνους σου· λεπροὶ καθαίρονται πίστει. δραπετεύει ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος, τῇ προσκλήσει, τοῦ Ἁγίου σου Μάρτυς ὀνόματος.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι, τοῦ Γαβριὴλ Παρθένε Πανάμωμε, νῦν κεχρημένοι βοῶμεν· Χαῖρε Μήτηρ μόνη εὐλογημένη, Χαῖρε Πύλη, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Στίχος. Πληθοῦσα πολλῶν τραυμάτων ἐκ τμημάτων.

Πολλῶν μετέχεις στεμμάτων Ἀγριππίνα
Εἰκάδι τεινομένη τριτάτῃ θάνεν Ἀγριππίνα.

Αὕτη ἡ Ἁγία ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιδόξου Ῥώμης ὑπάρχουσα, καὶ ὥσπερ λειμῶνι ῥόδον εὔοσμον, κατευωδιάζουσα Πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκουσα· παρθενίᾳ γὰρ καὶ ἀνδρείᾳ τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, καὶ τῷ Θεῷ νυμφευθεῖσα, θαρσαλαίως καὶ ἀνδρείως πρὸς τὸ Μαρτύριον χωρεῖ, καὶ διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς νυμφίου Χριστοῦ, πολλαῖς βασάνοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Ῥάβδοις οὖν τὸ σῶμα τυπτομένη, τὰ ὀστᾶ τῆς ἀσεβείας συνέτριψε. Καὶ τοῦ χιτῶνος γυμνωθεῖσα, τοῦ ἐχθροῦ τὴν γύμνωσιν ἐστηλίτευσε, καὶ δεσμοῖς πεδηθεῖσα, καὶ στρέβλαις καθυποδηθεῖσα, διὰ θείου τοῦ Ἀγγέλου λυθεῖσα, πᾶσαν δυσσέβειαν διέλυσεν. Ὅθεν καὶ ἐν αὐταῖς

ταῖς

ταῖς βασάνοις τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται. Βάσσα δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονίκη, λάθρα λαβοῦσαι τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων Πόλεως, καὶ τόπον ἐκ τόπου διαμείβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, τὴν Σικελῶν Ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσι, κἀκεῖσε τοῦτο διαναπαύουσιν. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελῶν τοῦτο ἐδέξατο, παραυτίκα τῆς ζοφώδους τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος. Ἀγαρηνοὶ δὲ τολμήσαντες συλῆσαι τὸ φρούριον τοῦ ταύτης Ναοῦ, ἀπωλείᾳ παντελεῖ παρεδόθησαν. Ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, λεπροὶ καθαρίζονται προσερχόμενοι πίστει, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῇ ταύτης πρεσβείᾳ δραπετεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Περιστερὰ οἷα χρυσῆ, ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραττομένη, Ἀγαρηνοὺς τοὺς ἐν νυκτὶ, τῷ φρουρίῳ τῷ σῷ προσεγγίσαντας, ἐξηφάνισας σώσασα, τοὺς Πιστοὺς μιαιφονίας τῆς τούτων Μάρτυς.

Πολυειδεῖς διὰ Χριστὸν πόνους ὑπομείνασα Μάρτυς, ἄπονον εὗρες ἐν αὐτῷ, καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγάζουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἱερουργῶν ὁ θαυμαστὸς, καὶ θαυματουργίαις ἐκλάμπων, σοῦ τὰ θαυμάσια ὁρῶν, Ἀγριππίνα Θεὸν ἐμεγάλυνε, καὶ γηθόμενος ἔψαλλεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Κυοφορήσασα Θεὸν, μένεις μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ Κόσμου Πανάμωμε· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἡ νὺξ ὡς ἡμέρα καθορᾶται, τοῖς φέρουσι Μάρτυς σου τὸ λείψανον, τόπος εὐώδιασος, ἅπας σε δεχόμενος, δαιμονικὴ παράταξις σφοδρῶς ἠλαύνετο, ἰάσεων ἀπέρρει σταγόνας, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυμφίον ἀθάνατον ποθοῦσα, ὀπίσω τῶν μύρων τούτου ἔδραμες, τούτου τὰ παθήματα, Μάρτυς καὶ τὸν θάνατον, ἐκμιμουμένη εὔδοξε, καὶ ἀνακράζουσα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ἀνύσακτον ἔχουσα τὴν Πίστιν, ἐλαίῳ φαιδρυνθεῖσαν τῶν αἱμάτων σου, Μάρτυς τὴν λαμπάδα σου, ἔνδον εἰσελήλυθας, εἰς τὸν νυμφῶνα χαίρουσα, τῆς Οὐρανίου χαρᾶς, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Ἡ βάτος τὸ πῦρ προδιετύπου, τὸ ξένον τοῦ τόκου σου μυστήριον, ἄκαυστος τῷ φλέγεσθαι, μένουσα Πανάμωμε· καὶ γὰρ τὸ πῦρ ἐκύησας τὸ τῆς Θεότητος, καὶ ἄφλεκτος διέμεινας Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νεύσει τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος, τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸ πέρας, ἡ Ἀγαθονίκη σὺν Βάσσᾳ, ὁμοῦ καὶ Παῦλα προθύμως μέλπουσαι, ὡς ἀληθῶς κατάλληλον, εὗρον τοῦ πόθου τὸ συμπέρασμα.

Ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, κατασκηνώσασα Παρθένε, καὶ τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, κατανοοῦσα καὶ ἀπολαύουσα, τῆς τοῦ Θεοῦ λαμπρότητος, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Στέφανος ἐτέθη χαρίτων, τῇ κορυφῇ σου Ἀγριππίνα, ὡς τελειωσάσης τὸν δρόμον, καὶ τηρησάσης τὴν πίστιν ἄσυλον, καὶ τῶν Δικαίων τάγματα, περιχαρῶς σε ὑπεδέξαντο.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν τοῦ παντὸς δεδραγμένον, μητροπρεπῶς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, φέρουσα Παρθένε Μαρία, χειρός με ῥῦσαι τοῦ πολεμήτορος, ὅπως τὴν σὴν σωζόμενος, εὐφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

---

24. Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἐκ στειρώσης γεγέννηται νηδύος, ὁ λύσας τὴν στείρωσιν τῶν καρδιῶν ἡμῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

καὶ εὐτεκνίαν ἐν πίστει, καὶ ἀληθείᾳ, ψυχαῖς ἀκάρποις λόγον δωρούμενος· ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, φωνὴ τοῦ Λόγου ἡ εὔσημος, τῆς μετανοίας, ὁ προσημάντωρ ὁ μεγαλόφωνος, καὶ Παλαιᾶς τε καὶ τῆς Νέας, θεῖος μεσίτης σαφῶς γνωριζόμενος, οὗ τὴν γέννησιν πόθῳ, ἑορτάσωμεν γηθόμενοι.

Ὁ στιλπνὸς νῦν τῆς ἐγκρατείας μόσχος, ἐκ στείρας γεγέννηται, ὑποδεικνύων ἡμῖν, τὸν ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ἀμνὸν τεχθέντα, καὶ τὰ τοῦ Κόσμου αἴροντα πταίσματα, Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, σαφῶς ἀνέτειλε, τὸ θεῖον ἔαρ μηνύουσα, δι' οὗ ἐπαύθη, τῆς ἀθεΐας χειμὼν βαρύτατος, καὶ τοῦ Νυμφίου φίλος γνήσιος, περιφανῶς ἐπεδήμησεν, Ἰωάννης πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ κατὰ θείαν τεχθεὶς ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος θεῖος Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ Ναῷ τῷ γεννήτορι, σοῦ δεομένῳ, εὐηγγελίσατο τὴν σὴν γέννησιν, τότε ἀπιστήσαντι καὶ ἀντιλέγοντι, τῷ ἱερεῖ καθὼς γέγραπται, τὴν ἀφωνίαν, ὁ Γαβριὴλ ἐπήγαγε καὶ τὴν κώφευσιν, ἄχρι τοῦ τόκου· σὺ δὲ Πρόδρομε, τὸν Πατέρα τεχθεὶς τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν, ἠλευθέρωσας μάκαρ, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία, πρέπει τῷ Βαπτιστῇ, τῶν ᾀσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας· ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ, μετανοεῖτε· τοῦ Βασιλέως ὁ Στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν Ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Τρανωστόν μου λαμπρῶς, τὴν γλῶτταν Ζαχαρία, Προφήτης τὸ παιδίον, Θεοῦ ἔσται βοήσας, καὶ Λόγου Θείου Πρόδρομος.

Στίχος. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ὤφθης ἐκ μητρικῶν, λαγόνων Ἰωάννη, Θεῷ ἡγιασμένος· ἐγήγερται γὰρ μείζων, βροτῶν οὐδείς σου πώποτε.

Στίχος. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Λῦσον τὴν τοῦ Πατρός, παμμάκαρ ἀφωνίαν, ὡς ἀπαιδίας κλῆθρα, διέλυσας τεκούσης, τεχθεὶς ἐκ θείας χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μόνη χριστιανῶν, ἐλπὶς καὶ προστασία, Ἁγνὴ σὺν τῷ Προδρόμῳ, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου.

Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης καὶ Πατρὸς ἀφωνία, λέλυται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ στιχολογοῦμεν τὸ α'. Ἀντίφωνον τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα η'. Δευτεροῦντες τὸ α'. Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν Πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσαν πρώην τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ Πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν Πατρικήν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμὰ τῆς στειρώσεως λύων τὰ μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται, ἡ αὐγὴ τοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφητῶν περιωσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σπορᾶς σύλληψις· ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης, Ὁ αὐτός.

Ἐπέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθὼν, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγερται· ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ Φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον, καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ Νυμφαγωγῷ ὁ Νυμφίος, κατασκευάζων λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίρων ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ ὕδατος, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστὸς, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, τῆς μετανοίας ὁ κῆρυξ, ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων, ὁ τοῖς ἐν ᾅδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδύϊ τῆς μητρὸς, ὁρῶν τὴν Βασιλίδα ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας, καὶ τοῦ Πρεσβύτου κατ᾽ ἐπαγγελίαν ἀνατάλαντα· αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεὶς, λέγοντος, ὅτι συλλήψεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ τέξει Υἱόν· ὁ λέγων· πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι κἀγὼ προέβην, κἀκείνης τὰ μέλη νενέκρωται, ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὁρᾷ τικτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν· καὶ σιωπῆς λυθεὶς, εὐφροσύνην εἰσοικίζει· εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικὲ Ἀπόστολε, τὸ τοῦ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε Φίλε τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄. Βυζαντίου.

Σήμερον τοῦ Φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου, ὡς ἀστὴρ φαεινός. Σήμερον Ζαχαρίας γλῶτταν ἐτράνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας, Ἀγγέλου προστάξαντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω τὸν Πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ γαστρὸς στειρωτικῆς, καὶ παντὸς τοῦ Κόσμου τὴν λύτρωσιν, εὐαγγελιζομένου ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἠσπάσαντο ἀλλήλαις αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ᾔνει τὸν Δεσπότην· θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾷν· πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρός με, ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον; ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Σάρα ἡ γυνή σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάῤῥα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτὴν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτὸ, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων· εἰ τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται Υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάῤῥα ἐννενήκοντα ἐτῶν οὖσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Ναί· ἰδοὺ Σάῤῥα ἡ γυνή σου τέξεταί σοι Υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάῤῥα Πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. Ἐγέλασε δὲ Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὔπω μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ Κύριός μου Πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· τί ὅτι ἐγέλασε Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Ἆράγε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. Μὴ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάῤῥαν, καθὰ ἐλάλησε. Καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀ-

Κεφ. ιζ΄. 15.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

βραὰμ Υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετάλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραὰμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάῤῥα· γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖταί μοι. Καὶ εἶπε· τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραὰμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάῤῥα; ὅτι ἔτεκον Υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μου; Καὶ ηὐξήνθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην, ᾗ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιγ΄. 2. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δὰν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· ἰδοὺ σὺ στεῖρα, καὶ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ Υἱόν. Καὶ νῦν φύλαξαι δὴ, καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ Υἱὸν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἐκ τῆς γαστρός. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα· ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρός με, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ὡς ὅρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανὴς σφόδρα. Καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φύλαξαι καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοὶ Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέσταλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωὲ, καὶ εἶπεν· ἀπὸ πάντων ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντὸς ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται· καὶ οἶνον, καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· ἵνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών. ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς· ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐῤῥύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἄξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐξεχύθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλίζεσθαι, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ Πατρὸς τὴν ἀφωνίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ θεοσήμαντος φωνή, τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ Χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν, τὰς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐξαιρέτως τὴν ποίμνην σου, μνημόνευε, τοῦ σώζεσθαι ἄτρωτον.

Ὁ αὐτός.

Κῆρυξ γέγονας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· προφητεύεις τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν· ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος α΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὅρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων, τὸν ἐπίγειον Ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν Στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ, τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρύξαντα πρωτότοκον τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει, καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερουσίας, τὴν σιωπὴν ὡς κλοιὸν ἀποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα· σὺ γὰρ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ προελεύσῃ ὁδοὺς ἑτοιμάσαι αὐτοῦ. Διὸ Ἄγγελε, Προφῆτα, Ἀπόστολε, Στρατιῶτα, Πρόδρομε, Βαπτιστά, καὶ Κῆρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδηγὲ τοῦ φωτός, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.
Ἦχος β΄.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ Ἡλιοῦ κῆρυξ, γεννηθεὶς σήμερον ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε· ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδύϊ ὄντα τῆς μητρός, τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθείς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄. Κασσίας Μοναχῆς.

Ἡσαΐου νῦν τοῦ Προφήτου, ἡ φωνὴ σήμερον, ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κυήσει, Ἰωάννου πεπλήρωται. Ἰδοὺ γάρ φησιν ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Στρατιώτης προδραμών, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἁγνείαν γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος· αὐτὸν ἅπαντες Πιστοί, ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην· τί παραγέγονας πρός με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, κἀγὼ Στρατιώτην· σὺ τὸν Νομοδότην, κἀγὼ τὸν Νομοθέτην· σὺ τὸν Λόγον, κἀγὼ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Τροπάριον. Ἦχος δ΄. Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ. Ζήτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν. Λέγεται δὲ δίς, καὶ τό, Θεοτόκε Παρθένε, ἅπαξ· καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων.

Εἰς

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τό, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Μετὰ δὲ τὴν α΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν Πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδὴς τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ᾄσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφῆτα Κῆρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος Πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχή, παραδόξως ἐτέχθης ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες, μετανοεῖτε· ἤγγικεν, Οὐρανῶν τὸ Βασίλειον· ὅθεν ἑτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθης τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος Πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν Θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας· ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστήν, καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, λύχνε τοῦ μεγάλου Φωτός· ὄντως θαῦμα παράδοξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης ὑψίστου. Στίχος. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ, ἡ γυνὴ Ζαχαρίου. Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος β΄. Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθείς. Ζήτει εἰς τὸν Στίχον. Τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Καὶ οἱ Κανόνες.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τρισσάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελῴδημα.

Ὡς ὄρθρος εὐπρεπής, τοῦ Ἡλίου προτρέχων, ἀστράψας ὁ βλαστός, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κύημα πάσῃ νῦν τῇ Οἰκουμένῃ, ἀναλάμπων τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ Υἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, Παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἑτοιμάσαι τοῦ Κτίσαντος.

Ῥημάτων Γαβριήλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας Θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπαθής, καὶ σιγὴν κατακρίνεται, λύεται δὲ ἄφνω ταύτης· ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται· Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, ἡ τοῦ Παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε Πανάμωμε, φρούρησον τὴν κληρουχίαν, τὴν ἀεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἕτερος Κανών. Ἦχος ὁ αὐτός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Κοινῆς χαρᾶς Πρόδρομον εὐφημῶ πόθῳ, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὡραΐζεται, τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσυνῶς ἄγουσα καὶ ἀναμέλπουσα.

Ὁ Κῆρυξ τῆς χάριτος, καὶ Ἑωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν Ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, αὐγάζειν μέλλουσαν.

Νὺξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

αἱ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις Ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Γνῶσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δεικνύει ἡ κύησις, τῆς στείρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἄσπορόν σου τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γὰρ, νηδύος ἤνεγκε.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾨδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ „καυχώμεθα, ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα„τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν „Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Δεσποτικὴ μὲν, ἐκ Παρθένου πλεῖται ἡ γέννησις, ἀλλ᾽ οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλαίας καὶ στείρας μητρός· εἰκότως προτρέχει γὰρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Φύσει ἡ στεῖρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, Θείῳ βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἡ Θεὸν Σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔστιν ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἦχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμὰ διασώσας πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει εὔδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγκαταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς εὐκαρπίας μηνυτὴς, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτεμε, τὴν ἄγονον καὶ ἄκαρπον, ἀξίνῃ τοῦ κηρύγματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων Λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἱ ἀκτῖνες, ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομε, καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιώδεις γράμματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπήρξαντο.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσεν ὁ τόκος σου Παρθένε, δεσμὰ καταδίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὥσπερ ἥλιος φαιδρὸς, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρὸς, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ Υἱὸς, καὶ τοῦ Πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἐνθέως βοᾷ, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδούς· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας ὦ Ἰωάννη, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾨδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προοδεύει μυστήριον, τῇ καινοτομίᾳ, τῆς θεσμοθεσίας τῆς φύσεως, τῆς ἀρρωστίας ἡ λύσις προμηνύουσα, τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστὲ καὶ τὴν θέωσιν.

Ἠσαΐας μὲν πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευσε, σαρκωθησομένῳ, Ἄγγελον βροτὸν τὸν ἰσάγγελον, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσώπου σου, προκραυγάζοντα, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὑπαργῆσαι μὲν ὡς δοῦλος, τῷ Δεσπότῃ γεγέννημαι· εἰς αὐτὸ γὰρ ἥκω, τοῦτο καταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν Τόκον προπιστώσηται, παραδόξως στειρεύουσα γραῦς ἐκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἁγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθεος, οὐ διέφθαρε τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥεῖθρα ἑτοιμάζουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ὁ Ἰορδάνης τὰ νάματα, προευτρεπίζει, τὸν Δεσπότην τὸν αὐτοῦ, ἁγιασμοῦ τικτόμενον, σήμερον ἐκ στείρας θεώμενος.

Αἱ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαὶ προκύπτουσιν ἄνωθεν, τοῦ Ἑωσφόρου, διανίσχοντος ἐν γῇ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν, καὶ ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον ἐκ στείρας προέρχεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ μηνύει τοῖς βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ ἁγνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς οὖσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν σκιᾷ, τύπων καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πάν-

τες Προφῆται, σὲ ἀνύμνησαν φωναῖς, προμηνύουσαι ἅπασι, τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Νῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ
„ Θεός, νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δοξα-
„ σθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ
„ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμα-
„ στόν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Ἣ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κήρυκα φωνήν, πᾶσι κηρύττουσαν, γλώσσῃ τοῦ Πνεύματος, τῆς Παρθένου τὸν Υἱόν, δικαιοσύνην, οὐρανόθεν ἐφ᾽ ἡμᾶς, διακύπτουσαν ὕλῃ σώματος.

Ἔθετο Κύριος, παναληθῆ λύχνον σε Χριστοῦ, πάντας φωτίζοντα, μόνους ἐνδύοντα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτόν, ὡς διπλοΐδα, τὴν αἰσχύνην ἀφειδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱὸν κηρύττοντα.

Ἥδεται ἅπασα, Κτίσις τῷ σῷ τόκῳ θεϊκῶς· σὺ γὰρ ἐπίγαιος, Ἄγγελος Πρόδρομε, καὶ οὐράνιος βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀποτίκτεται, ἐκ τοῦ Πατρὸς ὢν σὺν σοὶ ἀεί, Λόγος ἀΐδιος, καὶ ἀδιάστατος, ὡς Υἱὸς μονογενής, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῆς Παρθένου ὁ αὐτός, ἐξ Ἁγίου σαρκοῦται Πνεύματος.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥώννυται ἡ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου, καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζωή, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, Πανᾴδιμε Πρόδρομε.

Ὁ λύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτί, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμοῦνται πολύφθογγοι, γλῶσσαι τῆς ἀθεότητος· καὶ χείλη πλατύνονται εἰς δόξαν, καὶ ὑμνῳδίαν τοῦ τῶν ἁπάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῇ, σήμερον μηνύοντος, καὶ τρανῶς προκηρύττοντος.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλισάβετ ἄχραντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θείου τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς· σὺ ὑπάρχεις πάντων γάρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς Θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ᾽ ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Θεὸν Λόγον ἔγνως ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδύϊ, καὶ τῇ ταύτης χρησάμενος γλώττῃ, θεολογεῖς, σκοτεινῷ θεώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Ἀσιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου Βαπτιστά, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυχικήν, διαλῦσαι στείρωσιν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν.

Θεοτοκίον.

Ἀδέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρὰ νηδύς σου, ἀναδέδεικται ὦ Θεοτόκε· ἣν ἀδεῶς, Οὐρανῶν τὰ Τάγματα, ἀτενίζειν οὐ δεδύνηνται.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ῥομφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τὴν γέννησιν, τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο· σὺ γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν ἀνεκήρυξας.

Ὁ θεῖος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ ὕψους θεϊκοῦ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, Υἱοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης τικτομένου σήμερον Κήρυκος.

Μύρα εὐώδη ἡ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας πανεύφημε, τοῦ ἀκενώτου μύρου εἰσδεξομένη Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προεσκίρτησεν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρῴᾳ νηδύϊ Ἁγνή, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς Προφητείας· ὃν γὰρ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, τοῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κῆρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Ὁ Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὅν περ τῷ Ἱερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου· Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἄσπορον· τὸν Ἰωάννην στεῖρα ἐγέννησεν, ἄνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατρὸς καὶ Πνεύματος Θείου, Παρθένος ἔτεκεν Ἁγνή· ἀλλὰ τοῦ ἐξ ἀσπόρου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'. Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχος. Ζαχαρία χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ.
Οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, εὖ δὲ καὶ μέγα.
Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Οὗτος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ἅπαντας, καὶ Προφήτου περισσότερος, ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστρός, καὶ τοῖς ἐν γῇ τὴν τοῦ Σωτῆρος κηρύξας παρουσίαν, καὶ προδραμὼν ἐν τῷ ᾅδῃ, τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσασθαι. Οὗτος γέγονεν Υἱὸς Ζαχαρίου Ἀρχιερέως, Ἐλισάβετ τῆς στείρας τεχθεὶς ἐξ ἐπαγγελίας. Ὃς τὴν τοῦ Πατρὸς σιωπήν, ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἐπιλυσάμενος, πάντα τὸν κόσμον χαρᾶς ἐπλήρωσε. Διὸ καὶ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγάλλονται, καὶ πᾶσα Κτίσις χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα
» Τυραννικόν, ὡς φλυάφον θέμενοι,
» ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων· εὐλογητὸς εἶ Κύ-
» ριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπῆρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὦ Πρόδρομε, ἀλλ' ὄρθρος βοῶν ἀνεφάνης, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ εὐκλεής, ἐκ στείρας σου γέννησις, διδάξασα Πρόδρομε μέλπειν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γεγέννησαι Πρόδρομε ἐκ στείρας· ἦλθε γὰρ πανναληθῶς, τοῦ νόμου στειρεύοντος, ἡ χάρις Χριστῷ μελῳδοῦσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὁ ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, ἐκ στειρευούσης καρπόν, παρήγαγε σήμερον μητρὸς τὸν Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορεῖν τὴν ἄκαρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα.

Νεκρωθεῖσαν τὴν μητρῴαν ὡς ἐζώωσε, μήτραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστός, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σοῦ ἀνέστησε, καὶ ἀνέρρωσε, νενεκρωμένας Πρόδρομε, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Ὑπὲρ Ἥλιον ἡ ἔρημος φωστῆρά σε, θεῖον πανεύφημε, εἰσδεχομένη τερπνῶς, διὰ σοῦ φαιδρύνεται καὶ ὡραΐζεται, καὶ σὺν ἅπασιν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ἄχραντε τὴν δόξαν σου οἱ Δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν, ἣν καθορῶμεν ἡμεῖς, καὶ πιστῶς γεραίρομεν σὲ καὶ κραυγάζομεν, ὑπερένδοξε, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν »
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατα- »
βὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα »
τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. »

Νομοθέτης ἱκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης καινῆς, νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελῳδεῖ ὡς μεσίτης· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐξ ἐρήμου γαστρὸς Τρυγὼν πάρεστιν, ὡς θεόφυτον νῦν ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πρόδρομος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπᾴδει, πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς Ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγόνα Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιρρύτως ᾄσατε, σωφροσύνῃ συζῶντες· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτίστου, καὶ Κῆρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεῖος Πρόδρομος, Μάρτυς καὶ Διδάσκαλος, Μεσί-

της καὶ Ἄγγελος, καὶ Λατουργὸς καὶ Πρεσβευτὴς ἡμῶν πανεύφημε, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στείρας προῆλθες, ταῦτα προμηνύων, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ἠνοικται ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξασῃ, τῶν παλαιῶν ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεσπάσθησαν· ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄνθη τερπνὰ τοῦ θείου Λόγου, συμπλέξαντες ἐγκωμίοις σοὶ τὸν στέφανον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρώην δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθένε τῇ κυήσει σου, καὶ χείλη ἠνοίγησαν, εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτῷ καὶ τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Κρυπτὸν θεῖον ἄχραντε ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανὲς Μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε· καὶ γὰρ Θεὸς, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐσπλαγχνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰδοὺ φωνὴ Πρόδρομος ταῖς στειρευούσαις, καὶ ἐρήμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα, ὁδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἑτοιμάσατε· ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται, ᾧ παθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεοῦ, τοῦ Κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν, τῇ ποίμνῃ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Ἄλλος. Ἅπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτὸς, τοῦ θείου ἀνοίγεσθαι σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεῖα σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ Κῆρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ τοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῴᾳ φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ὄμβρος νοητὸς, ἀνίκμου νεφέλης δὲ, ῥίζης ὁ Πρόδρομος, ῥεῖθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ τῆς [illegible] πᾶσιν ἐκήρυξε, Ποταμοῦ παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῶν ἀνθρώπων φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ὥσπερ Οὐρανὸς, ἄστροις καταυγάζεται καὶ ὡραΐζεται, τοῦ Προδρόμου σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς θείαις χάρισι, καὶ εὐφημεῖ τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξάζουσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρειττόνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Ὕδωρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἔπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τοὺς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτὸν, καὶ κληρονόμους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ Πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στείρωσιν, μηνύει δὲ τὴν παροῦσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν· διὸ καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἑορτάζει.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὅλων πανάγνε· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐκ γηραλαίας μητρὸς, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται, τὴν δεσμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανώτατα, διὰ τοῦ τόκου εὔλαλον δείκνυσιν· ὢ τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα· δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὁ ἐν Πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἠλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἑτοιμαζόμενος· ὢ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα·

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στείρωσιν, δυνάμει θείᾳ καὶ Ζαχαρίου φωνήν· ὢ τῶν μεγαλείων σου, θαυμασίων Δέσποτα· δι' ὧν Χριστὲ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν πε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδύϊ μητρός· ὢ τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε· δι' ὧν Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν, Ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς ἀθέων πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. **Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.**

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τοῦ Ἁγίου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ ᾠδία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. **Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.** Ἦχος βαρύς. **Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.** Στίχος. **Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.** Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ῥωμαίους. **Ἀδελφοὶ, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία.** Ζήτει Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς. **Ἀλληλούϊα. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.** Στίχος. **Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.** Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. **Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν.** Κοινωνικόν. **Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.**

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ τοῦ Προδρόμου ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. Δοξάζοντες τὸ σόν. **Δόξα,** τοῦ Ἁγίου, **καὶ νῦν,** τὸ Δογματικόν. Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ. τὰ εἰς τὸν Στίχον λεγόμενα τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. καὶ Ἀνατολικὸν α'. καὶ τοῦ Ἁγίου ς'. **Δόξα,** τοῦ Ἁγίου. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν Λιτὴν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τοῦ Προδρόμου. **Δόξα,** τοῦ Προδρόμου, **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. τοῦ αβ'. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὸν Στίχον τὰ κατὰ αβ'. **Δόξα,** τοῦ Προδρόμου. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Τροπάριον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸ, **Θεοτόκε Παρθένε,** ἅπαξ, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸ, **Θεὸς Κύριος.** Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, δὶς, καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας Καθίσματα Ἀναστάσιμα, ὁ Ἄμωμος, τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ὁ Πολυέλεος, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου, καὶ Θεοτοκίον. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, τὸ Ἀναστάσιμον. ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν Θεοτοκίων εἰς ς'. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς η'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸν Οἶκον. Ἐν τῇ θ'. **ἡ Τιμιωτέρα** στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάρια Ἀναστάσιμα, καὶ τοῦ Προδρόμου. καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου, γ'. λέγομεν δὲ καὶ τοῦ Ἁγίου τὸ Ἰδιόμελον. τὸ εἰς τὸ **Δόξα. Δόξα,** τὸ Ἑωθινὸν, **νῦν, Ὑπερευλογημένη.** Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ς'. καὶ τοῦ Προδρόμου ἡ ἕκτη εἰς δ'. Προκείμενον, καὶ Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον, γ'. καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Προδρόμου, ὁμοίως. καὶ Κοινωνικόν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

25. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.
Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου, γ'.

Ἦχος δ'.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν.
Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.
Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου.
Καὶ τῆς Ἁγίας προσόμοια, γ'. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ παλαίστρᾳ κατάλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἱδρῶσιν ἀσκήσεως, Μαρτυρίου αἷμα, συγκερασαμένη· ὅθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο· πρὸς ὃν καὶ ἀνελήλυθας, πεποικιλμένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὡραιότης ἡ ἔνθεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν· ὡς κεῖνον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐκλελευκασμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, πεφοινιγμένη νύμφη πανάμωμε· διό σε καὶ Οὐράνιος, τερπνὸς ἐδέξατο θάλαμος, καὶ πασῶν ἀκατάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλῳ παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύφημε, ὁ ῥυόμενος Ἄγγελος· ἐκ βρέφους γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὤφθης, καὶ ἀνακειμένη, ὥσπερ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ Παντοκράτορι· ἐντεῦθεν καταπατήσασα, τὴν τοῦ Σεληνοῦ παράνοιαν, καὶ στερεῶς φθάσασα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν τὸν Νυμφίον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, εἰ βούλει. Ἦχος πλ. β'. Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος. Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. δ'. Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον. Ζήτει εἰς τὸν Στίχον τοῦ Προδρόμου. Τροπάριον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς Ἁγίας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Προδρόμου εἷς, καὶ τῆς Ἁγίας εἷς· ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις σε μέλπω προφρόνως Φεβρωνία.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὑπέρμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοι χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμόν, τὴν σὴν εὐφημῆσαι φωτοφόρον, καὶ σεβασμίαν πανήγυριν ᾄσμασι.

Μελέτην θανάτου διηνεκῆ, λαμπρύνασα Μάρτυς, Φεβρωνία καὶ τὴν ψυχήν, ἔδραμες πρὸς ὕψος Μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σου τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄδοντας.

Θεοτοκίον.

Ὀνόματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, ἐσαρκώθη ὃν εὐσεβῶς, ποθήσασα Κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσαγάγεται.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἴσχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὀφρὺν ἔνδοξε, τυραννικήν, καὶ πολυθεΐας, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Σὺ νῦν ἐστερέωσας, τῇ κραταιᾷ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένην, Φεβρωνίαν τὴν ἔνδοξον.

Σῶμά σου τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἁγνὴ πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τοῦ Παραδείσου, ἐγεώργας ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Εὗρέ σε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα πάναγνον, ἡ εὐκλεὴς Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ Τυράννους κατῄσχυνε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα. Εἶτα λέγε Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ποθήσασα Χριστόν, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας· δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον, παντελῶς ἐθανάτωσας· οὗ με λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὁδηγοῦσά με, ταῖς σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία, πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνύμφευτε Ἁγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, σὺν τῷ τιμίῳ Προδρόμῳ,

μῳ, πᾶσαν ἔχοντας, νῦν ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκωσου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριος.

Μῶμος ἐν σοὶ, ὅλως οὐκ ἔστι πανεύφημε, Φεβρωνία, σὺ μὲν ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῇ σου καὶ ἐραστῇ, τῷ πεποθημένῳ, εὐαρεστῆσαι ἐσπούδασας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ Μαρτύρων ἐν ἄθλοις, κοσμουμένη θεόφρον πανόλβιε.

Ἐξ ἁπαλῶν, Μάρτυς ὀνύχων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν ἀρετὴν, πᾶσι λογικοῖς· ἧς ὀρεγομένη, βασάνων πόνους ὑπέμεινας, πυρὶ φλογιζομένη, καὶ μελῶν στερουμένη, Φεβρωνία Παρθένων τὸ καύχημα.

Λόγοις Θεοῦ, ἐντεθραμμένη θεόσοφε, τοῖς ποθοῦσι, λόγον τὸν σωτήριον, τὰς ἱερὰς βίβλους ἱερῶς, ἐγχειριζομένη, ἐνθέως Μάρτυς ἐξήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τοὺς μισθοὺς ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πλουτήσασα.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς, πᾶσιν ἐδείχθης πανάμωμε, τοῖς ἐν σκότει, φῶς τὸ ἀπερίγραπτον, περιγραπτὸν, σώματι Χριστὸν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἀπαστράψασα· οὗ νῦν ταῖς φρυκτωρίαις, Φεβρωνία ῥωσθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡραιωθεῖσα πορφύραν, Μάρτυς ἐξ αἱμάτων σου ἐξυφανθεῖσάν σοι· ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ παθῶν τὸν χιτῶνα ἀπέρριψας, πρὸ βημάτων στᾶσα, δικαστικῶν ὦ Φεβρωνία, τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Τρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τοῦ νυμφίου σου τοῦ νοητοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ θελχθεῖσα τούτου, καλλοναῖς ἀκηράτοις ὑπέμεινας, τεμνομένη χεῖρας, καὶ τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ῥοὴ τῶν σῶν αἱμάτων, τῆς πολυθεΐας τὴν φλόγα κατέσβεσεν, οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες, ἐκριζούμενοι πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδώλων πλάνην, καὶ τῆς τρυφῆς σοι Φεβρωνία, τὴν αἰώνιον τέρψιν εἰργάσαντο.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῶς Ἐλεῆμον, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς Θείας δόξης, ὑπερτάτοις ἐμπρέπων ὑψώμασιν, ἐκ Παρθένου μήτρας, σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικὴν, δι' ἧς θάνατον ὤλεσας.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Σελήνου τοῦ δυσσεβοῦς ἡ ἄθεος, καὶ θρασεῖα κατεβλήθη ὠμότης, τῆς τοῦ Θεοῦ, περὶ πάντων προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμά σου ἔνδοξε, καὶ σέσωσαι διὰ τῆς σῆς, καρτερίας ὁ θεῖος Λυσίμαχος.

Φωστῆρα θεοφανῆ ἀνέδειξεν, ἡ σοφὴ καὶ θεοφόρος Βρυαίνη, ταῖς διδαχαῖς, ἐκβιβάσασά σε Κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως διήμαρτε· παρέστησε γάρ τῷ Χριστῷ, Φεβρωνία σε νύμφην ἀμόλυντον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότου θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς, ὥσπερ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ Πάναγνος καὶ εὐπρεπὴς, Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸν Οἶκον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ'. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχ. Προὶξ τῶν γυναικῶν καλλονὴ Φεβρωνία.
Τομὴ κεφαλῆς ὡς καλὴ σοὶ προὶξ γύναι,
Δῶκε Φεβρωνία αὐχένα εἰκάδι πέμπτῃ.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος καὶ Ὁσία, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἀραμένη, καὶ ὁσίως βιοῦσα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς κατ' αὐτὴν Μονῆς, ἐν τοῖς μεθορίοις Περσῶν καὶ Ῥωμαίων διακειμένης, Πόλει λεγομένῃ Νισίβῃ, ἥτις λέγεται Ἀντιόχεια τῆς Μυγδονίας, πάσας τὰς σὺν αὐτῇ, μεθ' ὧν ἦν, ὑπερήλασεν, ἐν τῇ ἀσκήσει καὶ συνέσει, καὶ τῇ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει. Ἐξῆρχε δὲ καὶ καθηγεῖτο πασῶν, ἡ οὕτω καλουμένη Βρυαίνη. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, Σελήνου τοῦ Ἡγεμόνος διώκοντος τοὺς Χριστιανοὺς, αἱ μὲν λοιπαὶ τῶν

Μοναζουσῶν τοῦ Μοναστηρίου ἐξῆλθον, ἐκφυγεῖν τὸν ἐπικείμενον θάνατον σπεύδουσαι, ἡ δὲ μακαρία Φεβρωνία, νόσου τότε κατασχούσης αὐτήν, μὴ δυναμένη τῷ σώματι χρήσασθαι, ἐπί τινος κατέκειτο βάθρου, παρακαθεζομένων αὐτῇ τῆς τε Βρυαίνης, καὶ τῆς οὕτω καλουμένης συγκλητικῆς Ἱερείας. Ἐπεὶ δὲ παρῆσαν οἱ Σελήνου στρατιῶται, καὶ πελέκεσι τὰς θύρας καταῤῥάξαντες, εἰσῆλθον, εὐθὺς μὲν σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, κατακόψαι ἐβούλοντο τὴν Βρυαίνην. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ ἀνήκεστα παθεῖν αὐτὴν παρῃτήσατο, Πρίμος ὁ τοῦ Λυσιμάχου ἀνεψιός, τοῖς Χριστιανοῖς ἀεὶ ἐπιεικῶς καὶ συμπαθῶς προσφερόμενος. Τὴν οὖν Φεβρωνίαν ἁρπάσαντες, πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σελῆνον ἦγον, ᾗ παρηκολούθουν Βρυαίνη, καὶ Ἱέρεια, καὶ Θωμαΐς, ἐπιστηρίζουσαι τῇ Πίστει, καὶ νουθετοῦσαι μὴ καταπλαγῆναι τὰς βασάνους, μὴ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν προδοῦναι εὐσέβειαν, μνησθεῖσαν Λιβύης καὶ Λεωνίδος τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς Εὐτροπίας· ὧν Λιβύη μὲν διὰ Χριστὸν ἐτμήθη τὴν κεφαλήν, ἡ Λεωνὶς δὲ παρεδέδοτο πυρί, τὸ δὲ παιδίον Εὐτροπία, ἀκούσασα παρὰ τῆς Μητρός, μὴ φύγῃς τέκνον, τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω ποιήσασα, τοῖς δημίοις τὸν αὐχένα ὑπέθηκε. Καὶ ἡ μὲν Βρυαίνη, μετὰ τὸ ἱκανῶς νουθετῆσαι αὐτήν, ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὑπέστρεψεν ὀλολύζουσα καὶ θρηνοῦσα, καὶ τοῦ τέλους τὸ ἄδηλον φοβουμένη, καὶ νίκην αὐτῇ κατὰ τοῦ διαβόλου παρὰ Θεοῦ ἐξαιτοῦσα. Ἡ δὲ Θωμαΐς, καὶ Ἱέρεια, ἀνδρικὸν σχῆμα περιθέμεναι, συνηκολούθουν τῇ Ἁγίᾳ, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἑαυτὰς ἐγκαταμίξασαι. Ἐπεὶ δὲ ἤχθη, πρῶτον μὲν ἐπὶ Λυσιμάχου τοῦ ἀνεψιοῦ Σελήνου κατέστη· ὃς αὐτὴν θωπείαις καὶ κολακείαις μεταθεῖναι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἐπιχειρήσας, καὶ μὴ δυνηθείς, ταθῆναι ἐκ τεσσάρων ἐκέλευσε, καὶ κάτωθεν μὲν πυρὶ ὑποκαίεσθαι, ἄνωθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν τύπτεσθαι. Ὑπὸ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τοῦ πυρὸς ἐλαίῳ ἐρεθιζομένου καὶ ἀναφλεγομένου, διελύοντο καὶ κατέῤῥεον αἱ σάρκες αὐτῆς. Εἶτα κρεμασθῆναι ταύτην, καὶ σιδηροῖς ξέεσθαι πλήκτροις, καὶ πυρὶ καταφλεχθῆναι προστάττει, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν γλῶτταν τμηθῆναι, ἣν προὔτεινεν εὐθαρσῶς, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζωθῆναι, εἶτα ξίφει τοὺς δύο ἀφαιρεθῆναι μαστούς, καὶ κατὰ τῆς τομῆς πῦρ ἐπιχεθῆναι, καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπῆναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλήν. Συγκομισθὲν δὲ τὸ τῆς Ἁγίας λείψανον παρὰ τῶν Πιστῶν, τοῦ Λυσιμάχου προστάξαντος, διὰ Φίρμου τοῦ Κόμητος ἀπήχθη ἐν τῇ Μονῇ, στρατιωτῶν βασταζόντων αὐτό, ἅμα τῷ Φίρμῳ· καὶ συνετέθη καθ' ἕκαστον ἐν τάξει τῶν μελῶν, τῶν ὀδόντων αὐτῆς ἐν τῷ ἑαυτῆς στήθει τεθέντων. Οὕτω γὰρ μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων συνδραμόντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν ἅμα καὶ Μοναχῶν, καὶ πλήθη πολλὰ τῶν Χριστιανῶν, παννυχίοις ᾠδαῖς ἔτυχε τῆς ὀφειλομένης κηδείας. Τῆς οὖν μνήμης αὐτῆς ἐτησίως τελουμένης ἐν τῇ Μονῇ, λέγεται ἡ Μάρτυς καθορᾶσθαι συμπαροῦσα καὶ συμψάλλουσα ταῖς παρθένοις, καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληροῦσα μέχρι τῆς τρίτης ᾠδῆς· ἣν ἐπιχειρήσασαν τὴν Βρυαίνην ποτὲ κατασχεῖν, εὐθέως ἀφανῆ γενέσθαι, τὴν ἐπιβολὴν μὴ ὑπομείνασαν τῆς χειρός. Τὸν δὲ Λυσίμαχον βαρεῖαν συμφορὰν ἡγησάμενον τὸ συμβάν, διά τε τὸ ἐκ Μητρὸς εἶναι Χριστιανῆς, καὶ διὰ τὸ ὠμῶς αὐτῇ καὶ θηριωδῶς τὸν Σελῆνον χρήσασθαι, καὶ διαφθεῖραι τὸ τῆς Παρθένου κάλλος, κρεῖττον ἢ κατὰ ἄνθρωπον ὄν, τότε μὲν ἀπόσιτον γενέσθαι, καὶ τὸν τῆς Μάρτυρος θάνατον κόψασθαι, καὶ θρηνῆσαι πικρῶς, μικρὸν δὲ ὕστερον μετὰ Πρίμου προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ θεῖον δέξασθαι Βάπτισμα. Τὸν δὲ Σελῆνον ἔξω γενόμενον αὐτοῦ, ἀτενίσαι πρὸς τὸν Οὐρανόν, καὶ ὥσπερ βοῦν μυκησάμενον μέγα, ἑνὶ τῶν κιόνων προσρῆξαι τὴν κεφαλήν, καὶ οὕτω κακῶς τὴν ψυχὴν ἀποῤῥῆξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Τοῦ Ἁγίου Ὀρεντίου καὶ τῶν ἓξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα, Φαρνάκιος, Ἔρως, Φίρμος, Φιρμῖνος, Κυριακός, καὶ Λογγῖνος.

Στίχοι. Ἐκδὺς θαλάσσης ζῶν Ὀρέντιος βάθους,
Ἐν γῇ πλευτᾷ, καὶ πρὸς Οὐρανὸν τρέχει.
Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
Ἀνῆλθες εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.

Ἐρῶν

Ἐρῶν ὑπῆρχεν Οὐρανῶν κάλλους Ἔρως.
Πρὸς οὓς μετασὰς, ὥσπερ ἦρα χαιρέτω.
Θρόνοι νοητοὶ Φιρμῖνός τε καὶ Φῖρμος.
Οἷς ἐγκάθηται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.
Κυριακὸν Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλους,
Θεὸς τίθησιν ὁμοτίμους Ἀγγέλοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες ἀδελφοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων· ὁρμώμενοι τῶν ἀφ' Ἡλίου ἀνατολῶν, στρατευόμενοί τε μετὰ χιλίων διακοσίων Τυρώνων, ὑπὸ Ῥοδώνα Κουβικουλάριον, ἐν τῇ Ἀντιοχέων Πόλει· οἳ καὶ ἦλθον ἐν τοῖς Θρακῴοις μέρεσι, ταχθέντες εἰς Λεγεῶνα καλούμενον Λεγεάνδρου. Ἐπαναστάσεως δὲ κατὰ τοὺς τότε χρόνους γεγενημένης, τῶν Σκυθῶν διαβάντων τὸν Ἴστρον, καὶ τὴν Θρᾴκην ληϊζομένων, ἄρτι μετὰ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν κατασχὼν, ἐν φροντίδι πολλῇ καὶ ἀμηχανίᾳ γέγονε, μάλιστα διὰ τὸ τὸν Μαρὼθ τὸν ἐξάρχοντα τῶν Σκυθῶν, μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τῶν πολλῶν διαφέροντα, προσκαλεῖσθαι αὐτὸν, ἤ τινα τῶν μετ' αὐτοῦ διαγωνίσασθαι, καὶ παρ' οἷς ἂν τὸ κρεῖττον γένηται, τούτοις παραχωρῆσαι τοὺς ἑτέρους τῆς νίκης. Διὰ ταῦτα τοίνυν τοῦ βασιλέως ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ καθεστηκότος, ὡς μηδενὸς θαρροῦντος ἀντεπεξιέναι καὶ συμπλακῆναι τῷ βαρβάρῳ, προετράπη ὅμως ὁ Ἅγιος Ὀρέντιος ἐξελθεῖν· πάσαις γὰρ ψήφοις ἐκρίθη ὡς εἴη ῥωμαλαῖος καὶ πολέμων ἔμπειρος, καὶ δι' εὐτροφίαν σώματος καὶ συντομίαν, δεινῶς ἐπιθέσθαι, καὶ τὸν ἐπεξιόντα καταβαλεῖν. Ὃς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν προβαλλόμενος, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξελθὼν, καὶ τῷ Σκύθῃ παραταξάμενος, ἀκοντίῳ τοῦτον διήλασε, καὶ ξίφει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμὼν, τῷ βασιλεῖ προσεκόμισε, καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν. Ἐφ' οἷς τοῦ βασιλέως ὑπερθαυμάσαντος, καὶ ἀγασθέντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπινικίους σπονδὰς τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ συμμαχίᾳ, καὶ δυνάμει περιγενέσθαι τοῦ ἀλαζόνος, οὐ τῇ τῶν ψευδωνύμων θεῶν βοηθείᾳ παρρησίᾳ καθομολογεῖ. Ἀλλὰ τότε μὲν καρποῦσθαι τὰς βασιλικὰς συνεχώρει τιμὰς, αἰδεσθέντος οἶμαι τοῦ βασιλέως τὸ τοῦ κατορθώματος μέγιστον, καὶ τὴν ζώνην αὐτῷ προπαρασχομένου τοῦ καταβληθέντος βαρβάρου, πολυτελῆ καὶ πολυτάλαντον οὖσαν. Ὕστερον δὲ, ἐπεὶ παραινῶν ἀποστῆναι τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἐπείθετο, ἐκπέμπει αὐτὸν μετὰ τῶν ἓξ ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῇ κατὰ Ἀρμενίαν Πόλει τῶν Σαταλῶν, ἐπιστείλας τῷ ἐκεῖ Δουκὶ, εἰ μὲν ἐξεταζόμενοι πεισθῶσι θῦσαι τοῖς θεοῖς, ἀναπέμψαι τούτους πρὸς αὐτὸν, εἰδὲ οὐ πείθονται, ὑπερορίους ἐν τοῖς κατὰ Ἀβασγίαν καὶ Ζικχίαν χώραις ποιῆσαι. Κατὰ οὖν τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα ἀπαγομένων αὐτῶν, καὶ τὴν οὕτω λεγομένην παρεμβολὴν φθασάντων, Ἔρως ὁ τῶν ἀδελφῶν πρῶτος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, Μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ δευτέρᾳ· ὁ δὲ Ἅγιος Ὀρέντιος τὸ Ῥίζαιον καταλαβὼν, λίθῳ τῷ τραχήλῳ περιτεθεὶς, ἐῤῥίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ· περὶ αὐτοῦ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδέδοκτο. Ἐκεῖθεν δὲ δι' ἐπιστασίας Ἀγγέλου ἀβλαβὴς ἐξῆλθε, κομίσαντος αὐτὸν καὶ κατὰ τὴν ξηρὰν ἐπί τινος πέτρας στήσαντος· καὶ εὐξάμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Ἐκεῖ ἐτάφη, Μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ὁ δὲ Ἅγιος Φαρνάκιος γενόμενος ἐν Κορδύλῳ, πρὸς Κύριον μετετέθη, τῇ τρίτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός. τῇ δὲ ἑβδόμῃ Φῖρμος καὶ Φιρμῖνος καταλαβόντες τὴν Ἄψαρον, τέλος εὕραντο τῆς προσκαίρου ζωῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Κυριακὸς, ἀπαχθεὶς εἰς τὴν τῶν Λαζῶν χώραν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ζυγανέως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός. Ὁ δὲ μακάριος Λογγῖνος ὕστερος πάντων, ὃς ἐν τῷ παραπλέειν ἀπὸ τῆς Ζυγανέως ἐπὶ τὴν Λιβύκην, τρικυμίας ἐν τῇ θαλάσσῃ γενομένης καὶ μεγάλου κλύδωνος, εὐξάμενος τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο, καὶ κατετέθη εἰς Πιτιοῦντα μεθ' ἡμέρας τέσσαρας ἐκεῖσε τοῦ πλοίου ὁρμήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον καὶ πᾶσαν ἐλπίδα δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν διὰ Γῆς τε καὶ Θαλάσσης κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλίδα τῶν Πόλεων, καὶ πανωλεθρίᾳ παραδοθέντων τελείῳ ἀφανισμῷ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥεῖθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ Ναῷ σου, σεμνὴ καὶ τῷ Νυμφίῳ σου βοῶσιν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῆς καλῆς σου πραγματείας, σαρκὸς αἵματος Θεόφρων ἀντηλλάξω, Βασιλείαν Θεοῦ πανεύφημε βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίφει παρθένων συγχορείας, ἀξιάγασαι Παρθένε Φεβρωνία, τῇ Παρθένῳ καὶ Θεομήτορι βοῶσα· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Φεβρωνία τελεῖται νῦν, ταῖς φωτοειδέσιν, ἀστραπαῖς πυρσεύουσα· φωτὶ γὰρ ὡμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας, τῷ φωτοποιῷ, καὶ φωτοδότῃ βοῶσα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ἐθαυμαστώθης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανεύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατελαμπρύνθης ὕστερον· ὀπίσω γὰρ ἔδραμες, τοῦ ἐραστοῦ νεάνις φαιδρά· οἱ δύο μαστοί σου, ἀγαθοὶ ὑπὲρ οἶνον, τμηθέντες Φεβρωνία, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· ὀσμὴ δέ σου τῶν μύρων, Πιστοὺς εὐωδίαζες.

Βεβαρυμμένος πταίσμασι, Φεβρωνία πανεύφημε· καὶ ταῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν κυκλούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστὴ, καὶ ἐκλεκτὴ τοῦ Δεσπότου, βοῶντα μὴ παρίδῃς, ἀλλά με ταῖς πρεσβείαις, ἐξάρπασον Θεόφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων.

Θεοτοκίον.

Ῥητορευόντων γλῶσσαί σε, ἀνυμνῆσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννῆτορ, Μαριὰμ, Θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἁγνὴ, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος· ὃ νῦν ἡ Φεβρωνία, μελῳδοῦσα κραυγάζει, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ὡς θεία τοῦ Δεσπότου Περιστερὰ, περιηργυρωμένη λαμπρότησι, παρθενικαῖς, σῶμα λαμπρυνθεῖσα τοῖς αἰκισμοῖς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταῖς χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς σῆς ὁμολογίας, καὶ θείων σου αἱμάτων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νοῒ προσομιλοῦσα γυμνῷ τῷ νῷ, Φεβρωνία Θεόφρον κατέλαβες, τῶν ὀρεκτῶν, ἔσχατον καὶ τέλος μακαριστοῦ, ἐπιτυχεῖν ἠξίωσαι, νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, ἀφράστοις ἐν θαλάμοις, ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα.

Ἰάσεις ἀναβρύεις ὡς ποταμοὺς, ῥοιζηδὸν τοῖς ἐν Πίστει προστρέχουσι, σοῦ τῇ σεπτῇ, θήκῃ Φεβρωνία θεοειδὴς, τῆς παρθενίας ἄγαλμα, ἄνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνὸν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ ἔνδον κεκτημένη, τῆς θείας δόξης τὸ ἀγλάϊσμα.

Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίσθημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερραγμένους ὡς ἀγαθὸν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον, ὃν ἡ Φεβρωνία ἡ εὐκλεὴς, ποθήσασα συντόνως, ὀπίσω σου δραμοῦμαι, ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων τῆς Ὀκτωήχου. **Δόξα**, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαβὶδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἄρσας, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, τῶν καλῶν ἀνεπτέρωσας, καὶ στῦλος ὤφθης φωτοειδέστατος, φωτίζων πάντας λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διανοίᾳ πάντοτε θεοπαθεῖ· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ὅμοιον.

Καθάπερ Ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν ἀναβάσει Φυτοῦ, καλιὰν Πάτερ ἔπηξας, τῷ κρύει πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει καυσούμενος· χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Ὅμοιον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὅμοιον.

Θείῳ ἀπαθείας ἔρωτι, φλέξας σαρκὸς ἡδονάς, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, ἐν χερσὶ τοὺς ἄνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευσε, τοῦ Βασιλέως κατέχων Ὅσιε, ἐκπληττομένου τὴν σὴν λαμπρότητα· ὅθεν παρέχεσθαι, τὰς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβευσε μακάριε, πλουτήσας χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν Ποιητήν μου Θεόν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι Πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων τὴν ἀγριότητα· ὧν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, λόγοις τὸν φιλάνθρωπον, καθικετεύουσα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἔβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ κρανίῳ Σωτήρ, ἠλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα, ἀδίκως πάσχοντα ὑπεράγαθε· ἡ δὲ Παρθένος, ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, οἴμοι ἐφθέγγετο, Τέκνον μου γλυκύτατον, τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παράδοξον, καὶ ξένον θέαμα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὑμνῶ μάκαρ σου τὸν βίον θείοις λόγοις.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ὕμνοις τὴν φωτοφόρον, καὶ θείαν μνήμην σου, συνελθόντες τιμῶμεν, Δαβὶδ μακαριώτατε, φωτὸς ἐγνωκότες σε, καὶ ἡμέρας Ὅσιε, κληρονόμον ἐν θείῳ Πνεύματι.

Μέλη νεκρώσας πάντα, ἐν γῇ τοῦ σώματος, τὴν ζωὴν ἐνοικοῦσαν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔσχηκας, Χριστὸν τὸν νεκρώσαντα, διαβόλου δύναμιν, τοῦ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου ὑπείκων Ὅσιε, τὸν σταυρόν σου ἐπ᾽ ὤμων, ἀνέλαβες τοῖς ἴχνεσι, τοῖς τούτου ἑπόμενος, καὶ καθεῖλες ἔπαρσιν, τοῦ ἀλάστορος ταπεινούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὡραϊσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ὡραῖον, Παρθένε ἀπεκύησας, βροτοὺς ὡραΐσαντα, τοῖς ὡραίοις κάλλεσι, τῆς Θεότητος Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενός.

Μαράνας δι᾽ ἐγκρατείας κάλλος τοῦ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγεῖς, ἀπήστραψας ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Προφήτου συνόμιλε.

Ἁγίων ἰχνηλατῶν τοὺς βίους μακάριε, ὅλος ἡγιάσθης ταῖς θείαις πράξεσιν· ὅθεν ἁγιάζεις μυστικῶς, τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν; ἐπιτελοῦντάς σου πανήγυριν, Πάτερ θεοφόρε πανόλβιε.

Κοιμίσας τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος Ὅσιε, προσευχαῖς ἀγρύπνοις καὶ ἀγωνίσμασι, Πάτερ ἐν εἰρήνῃ ἀληθῶς, ὑπνώσας ἐκοιμήθης· ὅθεν σε ἄγρυπνον κεκτήμεθα, φύλακα οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων τιμιωτέρα ὤφθης κυήσασα, τὸν αὐτοὺς Παρθένε δημιουργήσαντα· ὅθεν ἱκετεύω σε Ἁγνή, ἁγίασον τὸν νοῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγώγησον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενός.

Κάθισ. Ἦχος Πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας Πάτερ σοφέ, ὤφθης μακάριε, μετὰ σώματος Ἄγγελος· καλιὰν δὲ πήξας, ὡς Ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν φυτῷ εἰς ὕψος, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας· ὅθεν τῶν θαυμάτων, ἐνεργείας πλουτήσας, μετῆλθες πρὸς Κύριον· ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησας· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Θεοτοκ. Ὅμοιον. Παναγία Παρθένε Μήτηρ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν μακρόθυμε, τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσι, τὰ θεῖα Παθήματα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ᾨδὴ δʹ. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ῥημάτων ζωῤῥύτων τοῦ Πνεύματος, καθυπακούσας ἁλμυρὰν, τοῦ βίου θάλασσαν ἔλιπες, καὶ τοῖς κρουνοῖς τῶν δακρύων, παθῶν ἐναπεξήρανας ῥεύματα.

Συνέσεως καὶ χάριτος ἔμπλεως, Πάτερ γενόμενος Δαβὶδ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐζήτησας, τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων, καὶ τούτου τῆς ἐλλάμψεως ἔτυχες.

Ὁ βίος σου τῇ βίᾳ τῆς φύσεως, περιφανὴς ἀναδειχθεὶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, βιαιοτάτης κακίας, ἀνθρώπους ἐλυτρώσατο Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε πανύμνητε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον Θεὸν, ἀνερμηνεύτως κυήσασαν, τὴν τοὺς χοροὺς τῶν Ἀγγέλων, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασαν.

ᾨδὴ εʹ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Μείνας σου τὰ ὄμματα, καὶ τὰ νοήματα, πρὸς τὸν ἐν ξύλῳ ἀναρτηθέντα, φυτῷ ἐνεκαρτέρησας, καυσούμενος Πάτερ, καὶ νιφετοῖς πηγνύμενος.

Ὅλος ἀστραπόμορφος ὡράθης Ὅσιε, τὸ πῦρ παλάμαις Δαβὶδ κατέχων, καὶ τὸν βασιλεύοντα, θυμιῶν συνθέτῳ, παμμάκαρ θυμιάματι.

Βότρυς ὡραιότατος, τῆς θείας Ὅσιε Δαβὶδ Ἀμπέλου, ἐφάνης βλύζων, οἶνον κατανύξεως, τοῖς ἐκ μέθης Πάτερ, παθῶν παραφρονήσασι.

Θεοτοκίον.

Ἴθυνον τὸν βίον μου, καὶ τὰ κινήματα, τῆς διανοίας Ἁγνὴ Παρθένε, πρὸς τὸ θεῖον βούλημα, τοῦ ἐκ σοῦ ἀῤῥήτως ἡμῖν ἐπιδημήσαντος.

ᾨδὴ ϛʹ. Μαινομένην κλύδωνι.

Οἶκος θείου Πνεύματος, ἐγνωρίσθης Ὅσιε Δαβὶδ, ἐν μικρῷ οἰκίσκῳ συγκλειόμενος, καὶ τὴν στενὴν τῆς εὐρυχώρου ἑλόμενος.

Νόμοις καθυπέκλινας, τοῦ Δεσπότου Πάτερ τὴν ψυχὴν, καὶ φωτὸς ἀνάπλεως γεγένησαι, καὶ δεκτικὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Θαύμασιν ὁ βίος σου, θεοφόρε Πάτερ ἀληθῶς, καθωραϊζόμενος τοῖς πέρασι, διεδόθη· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐξυφάνθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ δημιουργήσαντι τὸν ἄνθρωπον, Θεοτόκε· ὅθεν ἀξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Μαινομένην κλύδωνι.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚϚʹ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στ. Δαβὶδ συνήφθης τῷ παλαιῷ Δαβὶδ νέε,
Ἄλλον Γολιὰθ σαρκικὰ κτανὼν πάθη.
Εἰκάδι ἐξεπέρησε πύλας βίου ἕκτῃ Δαβίδ.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐξ Ἑῴας ἕλκων τὸ γένος, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος τὴν Ἑσπέραν κατηύγασεν. Ἐξ ἁπαλῶν γὰρ ὀνύχων ἐγκρατείᾳ καὶ ἁγνείᾳ, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, ὡράθη μετὰ σώματος Ἄγγελος. Καλιὰν γὰρ πηξάμενος ἐν Ἀμυγδαλῆς φυτῷ, ὡς Ὄρνις εὐκέλαδος, πάντας μὲν τοῖς λόγοις κατηύφραινεν· αὐτὸς δὲ τὸν νοῦν ἑαυτοῦ, εἰς ὕψος ἔνθεον ἀνεπτέρωσεν. Ὅθεν τῶν θαυμάτων ἐπλούτησε τὴν ἐνέργειαν, στύλος ὤφθη φωτοειδέστατος, πάντας καταφωτίζων τοῖς θαύμασι. Κρύει γὰρ πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει καυσούμενος, πρὸς ἀπάθειαν ἤλασε. Καὶ φλέξας σαρκὸς τὰς ἡδονάς· ἐν χερσὶ τοὺς ἄνθρακας λαβὼν, πρὸ προσώπου τοῦ Βασιλέως στὰς, καὶ τοῦτον θυμιάσας, ἄφλεκτος ἔμεινε. Διὸ πᾶσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τῷ βίῳ, καὶ τοῖς θαύμασι καταπλήξας, πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησε, μετετάξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Γοτθίας.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς τῶν Ταυροσκυθῶν χώρας· ἤκμασε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐκ χώρας τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Γότθων τελούσης, Λέοντος καὶ Φωτεινῆς Υἱὸς γεγονώς. Ἁγιασθεὶς δὲ ἐκ βρέφους ὡς Ἱερεμίας ὁ Προφήτης, καὶ Σαμουὴλ ὁ μέγας, κατ' ἐπαγγελίαν γεννηθεὶς, εὐθέως τῷ Θεῷ ἀνετέθη. Ἐπεὶ δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας ἔφθασε, τῆς τε πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς, καὶ ἔδει αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνελθεῖν, ὑπὸ τοῦ οἰκείου λαοῦ, πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἰβηρίας ἐπέμφθη, κἀκεῖθεν τὴν χειροτονίαν ἐδέξατο. Ἐπεκράτει γὰρ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς μέρεσιν, ἡ τῶν Εἰκονομάχων

αἱρε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

αἵρεσις. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Κωνσταντίνου καὶ Λέοντος, παρεγένετο πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν Πόλιν, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πρὸς τὴν βασίλισσαν Εἰρήνην διαλεχθεὶς, πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἐπέστρεψε. Καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑποστὰς, διὰ τὸ ἐκδοθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου λαοῦ τοῖς Λαζῶν ἄρχουσιν, ἐν Ἀμάσειδι τῇ κατὰ Πόντον φυγὰς παραγενόμενος, τὸν βίον μετήλλαξε, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀπηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον πλοίῳ τεθεὶν, ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐν αὐτῇ κατετέθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ σοροῦ τοῖς προσιοῦσι προχέον, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ δοξάζοντος αὐτὸν Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἵστασο ἀκλόνητος, κλόνοις φυτοῦ Ὅσιε, ἀρδείαις δακρύων σου, συχνῶς ποτιζόμενος, καὶ μέλπων ἀσιγήτως, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ὅλην τὴν καρδίαν σου, δοχεῖον ἐτέλεσας, τῶν θείων χαρισμάτων, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ἴθυνας τὸν βίον σου, πρὸς τὸ θεῖον θέλημα· ἔφθασας ὡς ἤλπισας, τὴν ἄνω Μητρόπολιν· ἐν ᾗ τὸ σὸν ἐκτήσω, πολίτευμα Θεόφρων.

Θεοτοκίον.

Λέλυται τῷ τόκῳ σου, ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, μόνη παντευλόγητε· διό σε δοξάζομεν, ὡς κεχαριτωμένην, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὄρθρος νοητὸς τοῖς ἐν τῷ σκότει ὤφθης, τοῦ βίου μακάριε, φῶς ἐπιγνώσεως, πᾶσιν αὐγάζων, τοῖς πόθῳ σε ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γέγονας εὐθὺς καὶ ταπεινὸς καὶ πρᾶος, Δαβὶδ τὸν συνώνυμον, ἐξεικονίζων πιστῶς· ὅθεν σὺν τούτῳ, τὴν γῆν τὴν τῶν πραέων, Πάτερ ἐκληρώσω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θεοφεγγὴς τῶν μοναζόντων στῦλος, Δαβὶδ ὁ μακάριος, Προφήτης ἔνθεος, ἄλλος ἐδείχθης, τὰ μέλλοντα προλέγων, θείᾳ ἐπιπνοίᾳ, τοῦ Πνεύματος τοῦ θείου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ τιμῶμεν, Θεὸς ἣν ἠγάπησε, καὶ ἐξελέξατο, πάντως ὡς μόνην, Ἁγνὴν εὐλογημένην, ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὠδὴ θ'. Ἠσαΐα χόρευε.

Ἱερὰν πανήγυριν, συνελθόντες, σήμερον πιστῶς, τελέσωμεν ἱεροῦ, ἅπαντες Πατρὸς, ἀσκήσει ἐκλάμψαντος, καὶ ἑαυτὸν, ὅλον τῷ Θεῷ, καθιερώσαντος, διὰ βίου τελειότητος.

Σὺ προφητικώτατα, θεωρήσας, Ὅσιε Δαβὶδ, τὴν ἔξοδον προφανῶς, ταύτην τοῖς λαοῖς ἡνίκα γελλόμενος, τὴν κατ' αὐτῶν, ἔστησας σοφὲ, τοῦ Βασιλεύοντος, σφοδροτάτην ἀγανάκτησιν.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, ἁγιάζει, σήμερον ἡμᾶς, τελοῦντας ταύτην πιστῶς, Ὅσιε Δαβίδ· ἁγίως γὰρ ἤνυσας, τὴν σεαυτοῦ Ἅγιε ζωὴν, καὶ μετὰ κοίμησιν, τοῖς Ἁγίοις συναγάλλῃ ἀεί.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον πύλην σε, προεώρα, Ἰεζεκιὴλ, δι' ἧς διῆλθε τὸ Φῶς, τὸ ἀληθινὸν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ἐκτενῶς, αἴτησαι Ἁγνὴ, τῆς μετανοίας μοι, διανοῖξαι πύλας δέομαι.

Ὁ Εἱρμός. Ἠσαΐα χόρευε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

---

27. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα Στιχ. προσόμοια

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκὸς, τὰς ὁρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ᾤκησας, ὡς Ἠλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθαιρόμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον ταῖς νεύσεσι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμψὼν, Ἀσκηταῖς ἠριθμήσαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν Μοναῖς ὁσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ [illegible] ἔλεος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Πάτερ θεόπνευστε φωστήρ, Σαμψών, ἐναπέφηνας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι· ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνεις ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκπεμπῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τῇ καθαρότητι Ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἁμαρτίαις καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθενεστάτῃ σου, προστασίᾳ· καὶ γὰρ δύνασαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα ἡ Ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος οἴμοι, θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὕμνῳ σε Σαμψὼν πίστεως θείοις λόγοις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ὕμνοις τὴν σήν, φαεινοτάτην πανήγυριν, εὐφημεῖν ὁρμήσαντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρεστὼς σελασφόρος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου μακαριώτατε.

Μόνα ποθῶν, τὰ πρὸς ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, Κόσμου τερπνὰ παρέδραμες, καὶ ὑπερκόσμιον, κληρουχίαν ἐκτήσω· διό σε συνελθόντες Σαμψὼν γεραίρομεν.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεὶς ἀξιάγαστε, πρὸς ἀρετῆς ἀκρώρειαν, χαίρων ἀνέδραμες, ἐλεήμων ἐν πᾶσι, γενόμενος· διό σε νῦν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑπὲρ λόγον λοχεύτριαν, ὡς κραταιὰν ἀντίληψιν, πάντων Πανάμωμε, τῶν καταπονουμένων, δοξάζομεν ἀπαύστως καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐλέῳ τοῦ Θεοῦ τὸ θεῖον ἔλεος, ἐκτήσω καὶ τῆς φωνῆς ἐπακοῦσαι, ἠξιώθης τῆς καλούσης σε, πρὸς τὸν θεῖον ἀγῶνα ἀξιάγαστε.

Σαμψὼν τὸν Ἱερὸν εὐφημήσωμεν, Θεοῦ γὰρ μιμούμενος εὐσπλαγχνίαν, συμπαθὴς νοσοῦσι γέγονε γυμνουμένων τε πάντων περιβόλαιον.

Ἁγίως καὶ σεπτῶς τὸν θεῖον βίον σου, ἀνύσας Ἁγίοις συνηριθμήθης, καὶ Μονὰς Ὁσίων ἔφθασας, φωτισμοῦ ἀπορρήτου ἀξιούμενος.

Θεοτοκίον.

Ψυχῆς μου καὶ νοὸς Ἁγνὴ ἀπέλασον, τὸ σκότος, καὶ δίδου ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως πολιτεύεσθαι, τὰ σωτήρια πράττοντα προστάγματα.

Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ „
νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φό- „
βον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν „
τῶν ὑμνούντων σε. „

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κτησάμενος ψυχήν, ἐλεήμονα Πάτερ, ἐπήρκεσας πτωχοῖς, δαψιλεῖ χορηγίᾳ, καὶ νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, τῶν καμάτων σου, τὰς ἀντιδόσεις λαμβάνων· διὰ τοῦτό σε, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Σαμψὼν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ μόνη τῶν πιστῶν, κραταιὰ προστασία, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ῥύσασθαι, πάσης θλίψεως, καὶ συμφορῶν καὶ κινδύνων, Μητροπάρθενε, ἁμαρτωλῶν προστασία, τοῦ κόσμου βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος πάντων ἡμῶν, φωτίζεις τὰς καρδίας, τῶν ἀξιοχρέως μακαριζόντων σε.

Νυσταγμὸν ἐκ βλεφάρων σου, ἀποβαλών, ἠγρύπνησας καὶ πάσας, ἡδονὰς ἐκοίμισας τὰς τοῦ σώματος.

Ἱε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἱερῶς πεπολίτευσαι, ἐπὶ τῆς γῆς, παμμάκαρ Θεοφόρε, καὶ τῶν αἰωνίων τερπνῶν ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, τὸ φωτεινὸν, παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τὸ καθαρώτατον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτοειδῆ, ἐτέλεσε Πάτερ, φωτίζοντα πιστοὺς, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φαιδραῖς ἐπιλάμψεσι.

Ἐν συμπαθείᾳ πολλῇ, τοῖς πενομένοις πλουτισμὸς γέγονας, καὶ Ἰατρὸς, τῶν ἐν ἀσθενείαις, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις ἰατρεῖον, καθαῖρον νοσήματα.

Ὤφθης Ναὸς καθαρὸς, τοῦ παναγίου καὶ σεπτοῦ Πνεύματος, τῆς τῶν παθῶν, ἰλύος καθάρας σαυτὸν ὡς ἀληθῶς, Πάτερ θεοφόρε· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Ἁγνὴ, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ πίστεως, θείαις φωναῖς ἀνυμνολογοῦμεν, κυήσασαν ἡμῖν, Θεὸν σαρκοφόρον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θησαυροὺς οὐρανίους ἐπλούτησας, ἔργων τὴν συμπάθειαν, Σαμψὼν ἀοίδιμε, καὶ ἐπανοίγων πένησι, σοῦ τὰ σπλάγχνα τελείῳ φρονήματι.

Ἐδομήσω εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν, οἶκον ἱερώτατον, ἐν ᾧ προστρέχοντες, πολυειδῶν καθαίρονται, νοσημάτων πιστοὶ παμμακάριστε.

Ἱερῶς σου τὸν βίον διήνυσας, καὶ μετὰ Ὁσίων ὁσίως ἐσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν πιστῶς σε τιμώντων Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ὑψηλὸς ἐχρημάτισας, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ παναμώμητε, καὶ καθαρὸν Παλάτιον, καὶ Παστὰς φωτεινὴ θείᾳ χάριτι.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἰατρὸν παράδοξον, καὶ λειτουργὸν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σορῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψὼν Θεόφρον ὅσιε, συνελθόντες πόθῳ, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, ἀγαλλιώμεθα Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοι χάριν, παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαυματουργοῦ Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Στ. Σαμψὼν ὁμόρους ἐτροποῦτο μὲν πάλαι.
Σαμψὼν δὲ θραύεις δαίμονας ἄρδην νέος.
Ξενοδόχος δ᾽ ἐνὶ εἰκάδι ἑβδομάτῃ θάνε Σαμψών.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχε Ῥωμαῖος τὸ γένος· ὃς διασκορπίσας τὸν καταλειφθέντα αὐτῷ πλοῦτον ὑπὸ τῶν γονέων τοῖς πένησι καὶ πτωχοῖς, τὴν βασιλεύουσαν κατέλαβε, καὶ τοὺς εὐκτηρίους οἴκους καὶ σεβασμίους καταλαβὼν, καὶ ὁσίως αὐτῶν καταπολαύσας, ἡσυχίαν λαβόμενος, ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς ἐνετρύφα, μόνῳ Θεῷ προσανέχων. Ὅθεν κατάδηλος γενόμενος τῷ τιμιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, χειροτονεῖται ὑπ᾽ αὐτοῦ πρεσβύτερος, εἷς τῶν τοῦ κλήρου γενόμενος· καὶ ἦν σωτήριος λιμὴν τοῖς πενομένοις καὶ χρήζουσι βοηθείας. Καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ὢν ἐν πείρᾳ, αὐτὸς καὶ τὸν Βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀνιάτῳ πάθει περιπεσόντα ἠλευθέρωσεν. Ἐκ τούτου ὁ βασιλεὺς ὑπεραγασθεὶς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς, καὶ σέβας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέγιστον οἶκον καὶ περιβόητον, δι᾽ αὐτοῦ ἀνεγείρας, ξενῶνα κατεσκεύασε, καὶ Σκευοφύλακα τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν ἅγιον τοῦτον κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς ζῆλον καὶ μίμησιν τοῦ αὐτοῦ ἀκραιφνοῦς βίου διαναστήσας, ἐκεῖ μὲν ἀνεπαύσατο· κατετέθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, ἐν τῷ μεγίστῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Μωκίου, καθ᾽ ἑκάστην βρύον ἰαματοφόρα νάματα, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνέκτου.

Στιχ. Οὐκ ἦν ἀνεκτὸν τῷ Ἀνέκτῳ μὴ στέγειν,
Τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον μέχρι τέλους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ ἡγεμόνος Καισαρείας, τῆς Καππαδοκίας. Διὰ οὖν τὸ τοὺς Χριστιανοὺς διδάσκειν καὶ παραινεῖν μὴ ἐκλύεσθαι τοῖς δεινοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς

ἀλη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ἀληθείας ἀντέχεσθαι, καὶ ὑπεραποθνήσκειν τῆς ἀσεβείας, διαβληθεὶς τῷ ἡγεμόνι, συλλαμβάνεται. Καὶ πρῶτον μὲν φρουρεῖται· εἶτα παραστὰς τῷ ἡγεμόνι, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις ἀναγκάζεται· ὁ δὲ δι' εὐχῆς εἰς γῆν τὰ εἴδωλα κατέβαλε. Τείνεται οὖν ἐκ τεσσάρων, καὶ βάκλοις ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν τύπτεται· εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῷ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξαίνεται. Ἐπιφανείᾳ δὲ θείου Ἀγγέλου ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὴς ἀπεκατέστη. Ἀλλὰ καὶ αὖθις τοῦ ξύλου κατενεχθεὶς, τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους περόναις σιδηραῖς· καὶ τήγανον πυρωθὲν δέχεται κατὰ τοῦ στήθους, καὶ ἐν βόθρῳ σιδηρῷ πυρωθέντι λίαν καθεσθῆναι κελεύεται· καὶ σούβλαις σιδηραῖς πεπυρακτωμέναις τοὺς πόδας διατιτρώσκεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται. Καὶ αὖθις Ἄγγελος αὐτῷ ἐπιφανεὶς τῶν δεσμῶν ἀπαλλάττει, καὶ ἀνακτᾶται. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν οὕτως ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλλάττοντο. Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας λίθοις βαρυτάτοις, καὶ ξύλῳ ὀρθίῳ μετεωρίζεται ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. Εἶθ' οὕτω τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ λέβητι καχλάζοντι ἐμβάλλεται, εἰς τὸ στόμα μόλυβδον δέχεται, καὶ κασσίδα πυρωθεῖσαν σφοδρῶς τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθεται, καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἀλώβητος δὲ ἐκ τούτων πάντων διαφυλαχθεὶς, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος δυσὶ λώροις ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχρι πτέρνης ἀποδαρεὶς, ὧν τὸν ἕνα λαβὼν τῇ χειρὶ, τῇ τοῦ δικάζοντος ὄψει ἠκόντισε, δι' ὃ καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, γάλακτος ἀντὶ αἵματος τῆς τομῆς ἐξελθόντος, καὶ ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπολαβόντος, καὶ ἐπὶ δύο σημείων περιπατήσαντος, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἰσχὺν τὸν Χριστὸν, κραταιὰν ἐν πειρασμοῖς ἔχων παμμάκαρ, βίου διέβης τὸ κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστος Ὅσιε· καὶ πρὸς γαληνότατον ὅρμον, προσωρμίσθης γηθόμενος, εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σοφίᾳ πολλῇ, καὶ στοργῇ Πνευματικῇ Πάτερ κινούμενος, οἶκον ἐδείμω μάκαρ μέγιστον· ἐν ᾧ προσφεύγοντες Ὅσιε, ἴασιν κομίζονται πάντες, οἱ βοῶντες καὶ λέγοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτὴρ φαεινὸς, ἀρετῶν θείῳ φωτὶ λελαμπρυσμένος, Σαμψὼν ὡράθης καὶ κατηύγασας, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα· ὅθεν συνελθόντες σε πίστει, μακαρίζοντες ψάλλομεν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πόκος ποτὲ, προεδήλου τὴν ἁγνὴν σεμνὴ γαστέρα σου, εἰσδεξαμένην τὸν οὐράνιον, δρόσον τὴν πάντας δροσίζουσαν, τοὺς κεκρατημένους τῇ δίψῃ, τῆς ἁμαρτίας Πανύμνητε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Γλῶσσαν κινῶν χαρμονικῶς, εἰς Θεοῦ Πάτερ Σαμψὼν ὕμνους τὰ πάθη, τῆς σαρκὸς ἐγκρατείᾳ, κατεδουλώσω ψυχῇ, καὶ δοῦλος Χριστοῦ γνησιώτατος, ὤφθης καὶ τῆς ἄνω, Πόλεως κληρονόμος.

Ὁ καθαρώτατός σου νοῦς, φρυκτωρίαις θείαις ἠγλαϊσμένος, φωτανότατος ὤφθη, καὶ δεκτικὸς καθαρῶν, παμμάκαρ θείων ἐπιλάμψεων· ὅθεν σε τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις Θεοφόρε.

Ἱερωτάτην ἐσχηκὼς, τὴν ζωὴν πανεύκλεως Σαμψὼν παμμάκαρ, προφανῶς ἐδοξάσθης, πρὸς τὸν Θεὸν μετελθών· ἰδοὺ γὰρ μένει τὸ μνημόσυνον, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας, καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον.

Στῆσον παθῶν μου τὸ δεινὸν, νῦν κλυδώνιον Ἁγνὴ εὐλογημένη, καὶ πολέμησον πάντας, τοὺς ἀφειδῶς τῇ ἐμῇ, πτωχείᾳ Κόρη ἐπεμβαίνοντας, δυσμενεῖς ἀσάρκους, ὅπως πιστῶς ὑμνῶ σε.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσιο Κεντρικό ... Βέροιας

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τόδε ἡ μνήμη σου Πάτερ ὥσπερ Ἥλιος πᾶσιν, ἀνέτειλε φωτίζουσα φαιδρῶς, τοὺς ἐν αὐτῇ σὲ δοξάζοντας, ὡς θεράποντα θεῖον, Χριστοῦ καὶ κληρονόμον τῆς αὐτοῦ, βασιλείας καὶ πάντων, Ὁσίων συναρίθμιον.

Ὡς φωταυγής σου ὁ βίος, ὡς μεγίστη ἡ δόξα, ὡς ὄλβιος ὁ τάφος σου σοφέ, ἔνθα τὸ τίμιον σῶμά σου, κατακείμενον ῥῶσιν, πηγάζει τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, κατὰ τὴν σὴν οὐ ἐξαιτοῦσι, βοήθειαν ἑκάστοτε.

Ἡλιακὰς ἀπαστράπτων, τοῖς τιμῶσί σε Πάτερ, ἀκτῖνας φωταγώγησον ἡμῶν, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καὶ λαμπρότητος θείας, μετόχους καταξίωσον ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου μάκαρ, γενέσθαι δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ κινδύνων καὶ πάντων, τοῦ βίου περιστάσεων.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ
» σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
» δάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς,
» ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματού-
» μενον Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμ-
» νοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

---

28. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ Ἰαματικῶν, Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ᾄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα, τοὺς θεμελίους τῆς Πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὀσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κῦρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Ὅμοιον.

Διὰ βίου λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας, καὶ ἀθλήσει ὕστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κῦρε ἔνδοξε, στρατείαν δὲ ἔλιπες, τὴν ἐπίγειον σοφέ, Ἰωάννη καὶ εὕρηκας, τὴν οὐράνιον, ἱκετεύοντες ἄμφω τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν μακαριζόντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι θείας Πίστεως, ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμέτοχοι, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. Κῦρε ἔνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἐν αἰνέσει, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων ὑμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε, Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς Ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Καλῶν δοτῆρες τῶν κακῶν ῥύσασθέ με. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Κράτος ἐχθροῦ, τῇ κραταιᾷ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, θεομακάριστοι, κρατυνώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων παθῶν δεόμεθα.

Ἀθλητικῶς, τὸν δυσμενῆ διωλέσατε, χάριν σοφοὶ δεξάμενοι, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν διό μου, τὰ πάθη τῆς καρδίας νῦν ἰατρεύσατε.

Λόγοις ὑμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ῥύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, τοῦ προανάρχου Λόγου θεῖοι θεράποντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὰ ἡμῶν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, οἰκειουμένη Πάναγνε, Θεοχαρίτωτε, ἀμαυρώσεως πάσης, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων πάντας διάσωσον.

Ὠδὴ γʹ. Στερέωσον ἡμᾶς.

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατευσάμενοι, ἀνόμους ἤχυνατε ἀθλοφόροι· ἀλλ' αἰτοῦμεν παμμακάριστοι, αἰωνίου αἰσχύνης με λυτρώσασθε.

Ἀστῆρες ἀγαθῶν σωτῆρες πάντοτε, τῶν πίστει πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, τὴν ψυχήν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Ὁδοὺς τὰς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἅγιοι, ὁδεύειν ἀξιώσατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Τὰς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρούμενον, τεκοῦσα παναμώμητε Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεράπευσον.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς.

Κάθισμα Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθείς.

Τὰς χαμαιζήλους ἡδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς Μαρτυρίου ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κῦρε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες· ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξαπᾶν δυνήσεται πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι, ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δʹ. Ὑμνῶ σε ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ἡλίου, νοητοῦ λαμπρότησιν, αὐγαζόμενοι ἀθλοφόροι τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα ὠλέσατε, ἐξ οὗ τῆς βλάβης ἡμᾶς, δυσωποῦμεν ἐκλυτρώσασθε, φωταγωγοῦντες πάντων τὰ νοήματα.

Ῥομφαίαι, ἀσεβεῖς σαφῶς συγκοπτοῦσαι, ἐγνωρίσθητε ἀθλοφόροι, συντρίψαντες χάριτι, τὰς τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς ῥομφαίας· διὸ τῶν βελῶν ἀτρώτους ῥύσασθε, τῶν ἐναντίων πάντων προσευχαῖς ὑμῶν.

Ἐκ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων, νοσημάτων εἰς πλῆθος ἦλθον, καὶ δέομαι Ἅγιοι, ὑμῶν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους τυχεῖν, διὰ τάχους τῆς ἰάσεως· διὸ τῆς προσευχῆς μου ἐπακούσατε.

Θεοτοκίον.

Συνήθως, ἐφ' ἡμᾶς τὰ πλούσιά σου ἐλέη, Παρθένε ῥανὸν, νοσήματα παύουσα, ποικίλα ψυχῶν, τῶν ἐν πίστει προσιόντων σοι, τῇ τῶν καλῶν αἰτίᾳ πολυΰμνητε.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῶν μελῶν, κατασπαράξαντες ἐχθρῶν ἄνοιαν, θεοειδεῖς, Μάρτυρες Κυρίου, τὴν σπαραττομένην, ὑπὸ τῆς κακίας, ψυχήν μου ἰάσασθαι.

Ὢ μακαρία δυὰς, ἱερονίκων Ἀθλητῶν αἴτησαι, ἁμαρτιῶν πολλῶν ἡμῖν λύσιν, καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἴασιν τελείαν, πιστῶς δυσωποῦμέν σε.

Νόσῳ συνέχομαι, ἁμαρτημάτων χαλεπῶν Ἅγιοι, καὶ τῆς σαρκὸς χειμάζομαι πόνοις, ἐξ ὧν ῥύσασθέ με, τὸν ἀγαθοδότην Χριστὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Κύματα πράϋνον, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς δέομαι, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον τὰς ὀδύνας, ἡ μόνη τεκοῦσα, ἄνευθεν ὠδίνων, Θεὸν σωματούμενον.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀρραγεῖς Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεθοδείαις ἐχθροῦ σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς μου οἴκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίξατε.

Καὶ

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θεράποντες, θεῖοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὰς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ἀσθενείας ἡμῶν θεραπεύσατε.

Ὡς λιμένι τῷ οἴκῳ προσέδραμον, Μάρτυρες ὑμῶν τῷ ἁγίῳ καὶ δέομαι, τρικυμιῶν με ῥύσασθε, ἀσθενείας καὶ θλίψεως Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Νοερῶν ἀνωτέρα Δυνάμεων, πάσης με κακίας τοῦ πλάνου ἀνώτερον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ποίησον, εὐχαρίστως ἀεὶ σὲ δοξάζοντα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνετε τῇ ἀοράτῳ Κῦρε Θεόφρον, σὺν Ἰωάννῃ ἀοιδίμῳ· ὑμεῖς γὰρ ὄντως, θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν. Ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει βοῶ· ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ ὄντως, θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'. Ἡ Εὕρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Στ. Ὅσα φανέντα Μαρτύρων Ἀναργύρων,
Βλύζουσι κρουνοὺς θαυμάτων ἀναργύρως.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Κῦρος φάνη ἠδ' ὁμόαθλος.

Οὗτοι οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες καὶ θαυματουργοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ὧν ὁ μὲν Κῦρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων Πόλεως ἦν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐξ Ἐδέσσης τῆς Πόλεως. Οὗτοι ἑνωθέντες διὰ τὸ ὁμότροπον, περιερχόμενοι καὶ ἰατρεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰῶντο, καὶ πολλοὺς ἐπαλείφοντες πρὸς τὸ Μαρτύριον, δῆλοι τῷ κατὰ τόπον ἄρχοντι γεγόνασιν. Ὃς τούτους παραστησάμενος, βασάνοις παντοίοις ὑπέβαλεν, εἶθ' οὕτω ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπετμήθησαν, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐπιμελείας ἀξιωθέντα, καὶ κατακρυβέντα, διὰ τὴν τότε ἀσέβειαν, ὕστερον ἐπὶ τῆς βασιλείας μὲν Ἀρκαδίου, πατριαρχοῦντος δὲ τότε τῶν Ἀλεξανδρέων Θεοφίλου, εὑρέθησαν τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν. Ὧν τὴν πανήγυριν πνευματικῶς ἑορτάζομεν σήμερον. Κατὰ γὰρ ταύτην τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ ἄσυλοι οὗτοι θησαυροὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνήχθησαν, ἀναρίθμητα πλήθη συνδραμόντα, πολλοῖς νοσήμασι κατεχόμενα, πάσης θεραπείας καὶ ἰάσεως ἠξιώθησαν. Καὶ γὰρ δαιμονῶντες ἰῶντο, νοσοῦντες ἐθεραπεύοντο, τυφλοῖς τὸ βλέπειν ἐδίδοτο, χωλοῖς τὸ περιπατεῖν, καὶ ἁπλῶς πᾶσαν ἴασιν καὶ θεραπείαν ἅπασιν ἀνθρώποις παρεῖχον. Οὐ μόνον δὲ τῷ τότε καιρῷ ταῦτα διεπράττετο, ἀλλὰ μέχρι τῆς δεῦρο οἱ πίστει προσερχόμενοι αὐτοῖς, πᾶσαν θεραπείαν θᾶττον ἀπολαμβάνουσιν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ δοξάσαντος αὐτοὺς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἄνωθεν ἐκ Προγόνων τὸν Χριστὸν σεβόμενος, καὶ κηρύσσων. Διαβληθεὶς οὖν συλλαμβάνεται, καὶ παραστὰς τῷ ἄρχοντι, θύειν προτρέπεται. Μὴ εἴξας δὲ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν Ἡγεμόνα ἐξυβρίσας, εἰς ὀργὴν ἀνῆψεν. Αὐτίκα οὖν αἴρεται ἐκ τεσσάρων καὶ τείνεται, καὶ νεύροις ὠμοῖς μαστίζεται ἐπὶ πολύ. Εἶτα λέβητι μεγίστῳ, μεστῷ ἐλαίου καὶ στέατος ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβάλλεται, καὶ ἦν θαῦμα καὶ ἔκπληξις τὸ ὁρώμενον· ἄνθρωπος ὡς ἱμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, καὶ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ βασάνῳ ταύτῃ ἐγκαρτερῶν. Πολλοὺς οὖν τῶν ἀπίστων, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλέσατο. Ἐκεῖθεν δὲ ἐκβληθεὶς, αὖθις ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν γυμνὸς σύρεται, καὶ ἵπποις ἀγρίοις προσδεθεὶς ἐπὶ τραχέσι καὶ δυσβάτοις τόποις ἐλαύνεται. Ἔπειτα κρεμᾶται ἐν τῇ δοκῷ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις κατὰ κεφαλῆς, λίθου μεγίστου ἐξαρτηθέντος αὐ-

τῷ τῷ τραχήλῳ. Καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν δρεπάνῳ τὸ σχοινίον διακοπὲν, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἅγιος προσαράσσεται. Αὖθις εἰς ἀνθρακιὰν ἐπὶ πλάτην ἐκφορᾶται καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λίθοις ἄνωθεν ἐπιχώννυται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστασίᾳ ἀβλαβὴς τῶν λίθων ἐκβάλλεται, καὶ ὑγιὴς ὅλος ἀποκαθίσταται, καὶ τοὺς δημίους πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπᾶται, καὶ ὄχλον ἱκανὸν, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Εἶτα ὁ Ἅγιος τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ῥεόντων φορὰν, παρωσάμενοι νοΐ τελείῳ Μάρτυρες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπεδύσασθε, καὶ καθελόντες ἐδέξασθε, χάριν ἰαμάτων ἐξ ὕψους, ἀναβοῶντες καὶ λέγοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑμῶν τῇ θερμῇ, προστασίᾳ ἀθληταὶ πολλοῖς πυρούμενος, νῦν καταφεύγω ἀρρωστήμασι, καὶ ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, δέομαι ταχεῖαν μοι δότε, μελῳδοῦντι τὴν ἴασιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρκὸς βλαβεραῖς, ἀῤῥωστίαις ὁμιλῶν καὶ ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι, καὶ ἁμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κῦρε ἀθλητῶν ὡραιότης, καὶ Ἰωάννη πανεύφημε, σπεύσατε τάχος δυσωπῶ, τοῦ ἐξελέσθαι με.

Θεοτοκίον.

Ἀνθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων πονηρῶν καὶ πάσης ἄλλης, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, ῥῦσαί με Ἁγία Παρθένε, καὶ σώτηρησον ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σῶν ἐπιδόσει πρεσβειῶν, παμμακάριστε δυὰς εὐλογημένη, ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος δίωξον· ὅπως σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυματουργοὶ καὶ ἰατροὶ, ἰατρεύσατε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, καὶ τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, εἰς τρίβους ἐνθέους ἰθύνατε· ὅπως κατὰ χρέος, ὑμᾶς εὐφημῶμεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα φύσει σε ὑμνῶ, καὶ Τριάδα προσκυνῶ τοῖς χαρακτῆρσι, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα τῶν ἀθλητῶν ἡ χαρὰ καὶ πάντων ἀνθρώπων κραταίωμα, τῶν ἀκαταπαύστοις, φωναῖς σε ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον.

Ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς, ὁ ὑπέρθεος Ἁγνὴ ἐκ σοῦ ὡράθη· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς, κακίᾳ συζῶντας καὶ τρέμοντας, τῆς αἰωνιζούσης, Παρθένε τιμωρίας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάταις χορείαις, ἱερῶν Ἀθλοφόρων, συνόντες καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, ὡραϊζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει, αἰτεῖσθε Ἰησοῦν διαπαντὸς, ὡραιῶσαι καρδίας, ἡμῶν Μάρτυρες εὔδοξοι.

Ὡς εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, ὑπάρχοντες Κυρίου ἀθληταὶ, πᾶσαν ψυχὴν κατευφραίνετε, ἱεραῖς εὐωδίαις· διό με τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ὁ Ναὸς ὑμῶν πλέον, ἰάσεων ἐκπέμπων τὰς αὐγὰς, σκότος παθῶν πονηρότατον, ἐκδιώκει· ἐν ᾧ με, φωτίσατε προστρέχοντα πιστῶς, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, θαυματουργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς ὡς νεφέλη, τὸν τῆς δικαιοσύνης, κατέχουσα ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ, Ἥλιον ἄδυτον πέφυκας· διὰ τοῦτο βοῶ σοι, πολλοῖς ἐσκοτισμένον με κακοῖς, φωταγώγησον Κόρη, ἀπαύστως σε γεραίροντα.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

---

29. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἐν ᾗ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὥσπερ ἀστέρες λογικοί, τὴν Οἰκουμένην περιαυγάζοντες· δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν Δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἁμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μεταγνωκότα, τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῷ, ἀντιταξάμενον καὶ ὑπάρξαντα, καὶ ἄμφω τοῦ συστήματος· πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τοῦ Πέτρου στεῤῥότητα, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὰς ἑκατέρων, θεηγορίας ταπεινοῦν, τῆς ἀθεΐας μεγαλοῤῥήμονα· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Πέτρε κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, καὶ Παῦλε Θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ Φωστήρ, τῷ Θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀπόστολοι Χριστοῦ Μαθηταί, καὶ Κήρυκες πανένδοξοι, οἱ τὸν δρόμον, τὸν καλὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τελέσαντες πρεσβείαν, ἀεὶ μὴ παύσητε ποιοῦντες, ὑπὲρ τῶν Πίστει ἀνυμνούντων ἡμᾶς.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τοῦ βίου ἐν τῷ κλύδωνι, ἀπαύστως χειμαζόμενοι, ἐκβοῶμεν, σῶσον πάντας ἀγαθέ, πρεσβείαις τῶν σοφῶν σου, καὶ θείων Ἀποστόλων, τῶν κορυφαίων ὑπεράγαθε.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Οἱ θεῖοι καὶ σεπτοὶ Μαθηταί, καὶ μύσται καὶ Διδάσκαλοι, Πέτρε Παῦλε, Ἀποστόλων ἡ κρηπίς, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, καὶ Κύριον τῆς δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Θεοτόκε Ἁγνή, δυσώπησον τὸν Κύριον, ὅπως πᾶσι, ταῖς πρεσβείαις σου ἁγνή, συγχώρησιν πταισμάτων, δωρήσηται καὶ σώσῃ, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι. Καὶ Θεοτοκίον. καὶ Ἀπόλυσις.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τό, α'. Ἀντίφωνον, τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους η'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τοὺς διῃρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἡνωμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς Θεοκηρύκων Πρωτοστάτας, τὸν μέν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δέ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα· τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον, καὶ Παῦλον; τῆς θεογνωσίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀνυψωθείσας, τὰς χεῖρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆς χάριτος, τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ κέρατα· δι' ὧν δαιμόνων ὀφρῦν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ποίοις πνευματικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς φρικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας· τὰ Ῥώμης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα, τὰ πάσης τῆς Οἰκουμένης ἐντρυφήματα, τὰς τῆς καινῆς Διαθήκης, θεογράφους πλάκας, νοουμένας ἃς ἐν Σιών, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ἓν ἐκ δευτέρου, τὰ δὲ δύο τρισσεύοντες.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο. Διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι

φιλῶ σε· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἱκέτευε, Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ Προφήτης. Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστ. Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α΄. 13. Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, δι᾽ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν. Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον, καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν Οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ Πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, (εἰ δέον ἐστὶ,) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς. Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς Πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς Πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστ. Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β΄. 11. Ἀγαπητοὶ, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις. Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ Αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστ. Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς. Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι᾽ αὐτοῦ πεμπομένοις, εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας, φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν. Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ᾽ ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ᾽ εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Δεῦρο δῆμοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐφήμως καλλιέρημα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλογοὺς ὑφαντὰς, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρεπόντως ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν, ὅτι ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλούτησαν. Καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου

ὑπάρ-

ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυν ἡμῖν πέπειρον ἐδωρήσαντο, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. Πρὸς οὓς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρῷ συνειδότι λέγοντες· Χαίρετε πορθμεῖται τῶν ἀλόγων, καὶ ὑπουργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίρετε τοῦ παντὸς Ποιητοῦ καὶ κηδεμόνος ἐκλόγια τερπνά. Χαίρετε πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διῶκται τῶν δολερῶν. Οὓς ἱκετεύσωμεν πρεσβεύειν ἀεὶ, εἰρήνην σταθηρὰν τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι, πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίου. Ὁ αὐτός.

Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἀληθεῖς στύλους, καὶ βάσεις, καὶ σάλπιγγας ἐνθέους; τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καὶ παθημάτων, τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον, ἅπας ὁ Κόσμος ὡς προστάτας εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ διαδραμόντες τὸ κύτος ὅλον τῆς γῆς, ὥσπερ ἀρότρῳ ἔσπειραν τὴν πίστιν, καὶ πᾶσι τὴν θεογνωσίαν κατέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνῦντες λόγον· ὦ Πέτρε πέτρα καὶ κρηπὶς, καὶ Παῦλε σκεῦος ἐκλογῆς· οἱ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ, πάντας εἵλκυσαν πρὸς τὴν θεογνωσίαν, Ἔθνη Πόλεις τε καὶ Νήσους. Ἑβραίους δὲ πάλιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ Ῥήτωρ καὶ Φωστὴρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Ὁ αὐτός.

Παῦλε στόμα Κυρίου, ἡ κρηπὶς τῶν δογμάτων· ὁ ποτὲ μὲν διώκτης Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος, νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος μακάριε· ὅθεν ἄῤῥητα εἶδες σοφὲ, ἕως τρίτου Οὐρανοῦ ἀναβὰς, καὶ ἔκραζες· δεῦτε σὺν ἐμοὶ, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ ὑστερηθῶμεν.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ πολῖται, ἡ Πέτρα τῆς Πίστεως, ὁ Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· ἡ τῆς Τριάδος δυὰς, τοῦ Κόσμου οἱ σαγηνευταὶ, καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεὸν, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ ἐν παῤῥησίᾳ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α'. Βυζαντίου.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὔφορα κλήματα, ὑμᾶς ἐστὲ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνὸν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ Πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφροσύνην. Πέτρε ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, καὶ Παῦλε καύχημα τῆς Οἰκουμένης, στηρίξατε Ποίμνην, ἣν ἐκτήσασθε διδαχαῖς ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ συνήθεις εὐχαί. Εἶτα εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλοντες Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Στίχου.

Ἦχος α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὰ κατὰ Πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγήσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ; ἵνα πάντας κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; ἀλλὰ ταύτην αἴτησαι φυλάττειν, τὴν καλήν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε, καὶ Διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ Πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγήσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς πόνους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τοὺς ῥαβδισμοὺς, τοὺς λιθασμοὺς, τὴν περίοδον, τὸν βυθὸν, τὰ ναυάγια; θέατρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα Κόσμον κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου· διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου

ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πισῶς, ἀδιαλείπτως ἱκέτδυε, τ8 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχος. Οἱ Οὐρανοὶ διηγ8νται δόξαν Θε8.

Τοὺς φωςῆρας τ8ς μεγάλ8ς τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον ϗ Παῦλον εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Ἥλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς Πίςεως ςερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτῖσι τ8 κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐπανήγαγον· ὁ μὲν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς Οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, ἔνθα τῆς Βασιλείας, παρὰ Χριςοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείριςο· ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται· ϗ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλ8σιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τ8ς καθ' ἡμῶν κατάβαλε ϗ τὴν ὀρθόδοξον Πίςιν κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ἑορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη, τῶν σοφωτάτων Ἀποςόλων, ϗ Κορυφαίων Πέτρ8 ϗ Παύλ8· διὸ ϗ Ῥώμη συγχαίρει χορεύ8σα· ἐν ᾠδαῖς ϗ ὕμνοις, ἑορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοὶ, τὴν πανσεβάσμιον, ταύτην ἡμέραν ἐκτελέσαντες. Χαῖρε Πέτρε Ἀπόςολε, ϗ γνήσιε φίλε, τ8 σ8 Διδασκάλ8 Χριςῦ τ8 Θε8 ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε παμφίλτατε, ϗ Κῆρυξ τῆς Πίςεως, ϗ Διδάσκαλε τῆς Οἰκ8μένης. Ὡς ἔχων παῤῥησίαν ζεῦγος ἀγιόλεκτον, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Οἱ τῶν Ἀποςόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκ8μένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκ8μένῃ δωρήσασθαι, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἅπαξ. Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, ϗ Ἀνάγνωσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, μετὰ δὲ τὴν πρώτην Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος Πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν ϗ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἁλιείας καταλιπὼν, οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τ8 Λόγ8 Σαρκώσεως· καὶ παῤῥησίᾳ πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίςῃ σ8· τ8 Θε8 σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς Πίςεως, ϗ κλειδ8χος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόςολε, πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζ8σι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σ8.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐνθυμ8μαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ· τὴν ἐξέτασιν φρίττω τὴν φοβεράν· τρέμω τὴν ἀπόφασιν, ϗ πτο8μαι τὴν κόλασιν, τὴν τ8 πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον· οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, ϗ βίβλοι ἀνοίγωνται, ϗ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γεν8, ϗ προςάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δ8λός σ8.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ὅμοιον. Παύλ8.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν παρὰ Χριςῦ, κομισάμενος ὤφθης κῆρυξ φωτὸς, πᾶσι τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι· τὴν γὰρ τ8 νόμ8 ξέσας, λατρείαν τ8 γράμματος, ϗ πιςοῖς κατήςραψας τὴν γνῶσιν τ8 Πνεύματος· ὅθεν ϗ εἰς τρίτον, Οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθης μετάρσιος, ϗ Παράδεισον ἔφθασας. Παῦλε Ἀπόςολε, πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σ8.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαριςήριον αἶνον χρεωςικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σ8· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμ8 ϗ βοήθεια, πειρασμῶν ϗ θλίψεων, ἀεί με ἐξαιρ8σα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζ8σης καμίν8, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύ8σα τῷ σῷ Υἱῷ, ϗ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυν8σιν ἐν πίςει τὸν τόκον σ8.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα Ὅμοιον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς μεγάλ8ς Φωςῆρας καὶ φαεινοὺς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, ϗ τὸν πάνσοφον Παῦλον·

λον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἄνω, βασιλείας ὁπλῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταύρωσιν. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ια'. ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Πέτρε Κορυφαῖε. Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν. Οἱ Κανόνες τοῦ Κυρίου Ἰωάννου· τοῦ Ἁγίου Πέτρου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ Ἁγίου Παύλου εἰς ϛ'. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε· ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, πνευστοῖς ἐν ᾠδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκὼς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Υἱὸν Θεοῦ ἀληθινόν, τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν Ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Ὁ ὥσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρός σε ἐξελέξατο, βαστάσαι ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θεῖον Ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτὴς πατρῴων Παῦλε παραδόσεων, Ἑβραίων ἐκ σπορᾶς, φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθείς, ἡγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν καθαίρεσιν, Χριστὸς ἐπιφανείς, ἐν ὥρᾳ ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκός, τὴν ψυχὴν συνετίζει δέ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμεῖον ἀσφαλές, τῆς Βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

Ἐπὶ τὴν Πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ᾗ σε Ἀπόστολε Πέτρε δοξάζομεν.

Ὡς ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανείᾳ, ἐλεύσει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεός, κριτήν τε καὶ σύνεδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελῆ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, ἠξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς

Παῦλε Παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν, ἐποικοδομεῖσθαι, ἀσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος Πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ εἶχέ σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργανα, Πέτρε τῆς Πίστεως ἡ πέτρα, Παῦλε καύχημα τῆς Οἰκουμένης, ἐκ τῆς Ῥώμης συνελθόντες, στηρίξατε ἡμᾶς.

Ἴσθι ὅτι ὅτε λέγεται Ὑπακοὴ, Κάθισμα οὐ λέγεται.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένου σαρ-
„ κωθεὶς, καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ὃν ἀνυ-
„ μνοῦντες βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βροτῶν ἁλιέα σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ἀπεργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρώτῳ ἐγχειρίσας τοὺς οἴακας.

Πρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδωκώς σοι δύναμιν, Πέτρε γενηθήτω μοι ἵλεως.

Χριστοῦ τὰ Βασίλεια, ἀνεῳχθῆναι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θείαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστάκτῳ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία Πανύμνητε Θεοκυῆτορ, τοὺς ἐμοὺς λογισμοὺς, ταῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὔκαρπον, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ἐπέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ Σαῦλος ποτέ· τιθασευθεὶς δὲ θείᾳ φωνῇ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ· ἣν ἐδίωκε ποίμνην, οἷά περ ποιμὴν ἐγχειρίζεται.

Ὁ μέλλων φωτίζειν, τὴν οἰκουμένην σκοτίζεται. Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀπεστάλη, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδοὺς καὶ τοῦ σώματος, ἐκ θείας ἐμφανείας, σκεῦος ἐκλογῆς διδαχθεὶς αὐτῷ.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐκ Παραδείσου ποτὲ, ναμάτων οὗτος προῆλθε μεγίστη πηγὴ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῇ Θεαγνωσίᾳ ἀφθόνως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε, τοὺς δὲ πεινῶντας θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πίστει μελῳδοῦντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαὸν, „
τῷ Αἵματί σου Κύριε, τὴν σὴν εἰρή- „
νην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων τὴν „
ποίμνην σου. „

Ὃν ἐκ πόθου εἰληφὼς, παρρησίαν πρὸς Θεὸν, ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἁλιεὺς καὶ ἀγροῖκος, τερατουργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

Οὐ χρυσίον διὰ σὲ, οὐκ ἀργύριον Χριστὲ, ὁ Θεῖός σου Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν κτησάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων ἐπλούτησε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρὰ, καὶ αἱ βάσεις τῶν χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι· διὰ γὰρ Θείου Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παράδοξα πράγματα.

Θεοτοκίον.

Σεσωμάτωται Θεὸς, καθ' ὑπόστασιν Ἁγνὴ, ἐκ σοῦ σαρκὶ ἑνούμενος, μεμενηκὼς οὐκ ἔλαττον, κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν ἀσώματος.

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθὲς, ἐξελέξω Παῦλε καύχημα, τὸν Σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀεὶ βαστάζων, ὥσπερ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, Παῦλε ἔνδοξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε, ἐκδημήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημήσας πρὸς Χριστὸν, τὸν ζωοδότην Θεόν.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ τῆς Προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κατάρας ἡ λύσις τοῦ Προπάτορος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν κήτει Χριστὲ τριημερεύσας, Ἰωνᾶς προέ-
» γραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν ἑκου-
» σίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεύσαντα.

Ὡς πάλαι Χριστὲ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὑγρᾷ πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, κἀμὲ βυθιζόμενον, σάλῳ δεινῶν πειρασμῶν, σῶσόν με ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀφῆκας ὦ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄντα ἔφθασας ὥσπερ τις ἔμπορος· καὶ χρυσαφῶς ἠλλάξας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολύτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας, Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας· ὃ ἐθεολόγησας πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν· διὸ Θεοτόκον χείλεσι, καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἁπάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βεβλημένος τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ, καὶ τῆς κοινῆς, σωτηρίας τῷ πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐτῶν αἱρετισάμενος· ὦ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης ἱκέτευε.

Ἀξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστός, τὸ πολίτευμα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς· μένουσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν μακάριε, πιστὸς ὑπηρέτης γεγονώς, οἰκονόμος τε τῶν Μυστηρίων αὐτοῦ.

Ὡς ἄριστος τοῦ Δεσπότου μιμητής, καὶ αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, εἰλικρινῶς, πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ καὶ σώσῃ λαούς· καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Χριστῷ σαγηνεύσας τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν· ὡς δυνατός, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννῆτορ ὡς ἔφη παναμώμε, καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς εὔσπλαγχνος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τὸ στόμα, καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ δῆθεν διδάξας, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων φησίν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι· διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου, καὶ Παύλου.

Στίχ. Σταύρωσις εἷλε Κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον.
Τομὴ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάνην.
Τῇ ἐννάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδι, ἄορ ὁ Παῦλος.

Τούτοις τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μείζονα αὖτις ἐπινοήσειε, παρὰ τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν καλέσαντος, ἐφ' ἧς ἱδρῦσαι τὴν Ἐκκλησίαν φησί· τὸν δὲ σκεῦος ἐκλογῆς ἔσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων. Ὑπῆρχε δὲ ὁ Ἅγιος Πέτρος, ἀδελφὸς τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέου, ἐκ Πόλεως ἀσήμου καὶ εὐτελοῦς τῆς Βηθσαϊδᾶ, Υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συμεών, ἐπὶ Ὑρκανοῦ Ἀρχιερέως, πενίᾳ συζῶν ἐσχάτῃ, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν πορίζόμενος. Αὐτοῦ δὲ τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθωσάμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παῖδας ἔτεκεν· ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἁγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρόν, ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν Λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικόμενος, καὶ εὑρὼν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε, καὶ εὐ-

θέως ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ λοιπὸν κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παραδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐξητήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν λευκὸς, ὑπόχρωος, ἀναφάλας, οὖλος τὰς περιληφθείσας τρίχας, ὑποφαίνων τοὺς ὀφθαλμοὺς αἱματώδεις, οἰνωποὺς, τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον πολιὸς, τὴν ῥῖνα ἔχων μακρὰν, ἀνεπτακὼς τὰς ὀφρῦς, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ ὀρθότερον ἠγμένος, τὸ σχῆμα τοῦ σώματος συνεστὸς, ζήλῳ θείῳ ὀξέως κατὰ τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμων καὶ ἀμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήφους μετακινῶν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ὢν τὸ γένος καὶ αὐτὸς, Φυλῆς Βενιαμὶν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιὴλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσέως Νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν. Ὃς καὶ διάπυρος ἐραστὴς γενόμενος τοῦ Νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν· τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωσθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ μεσούσης ἡμέρας, καὶ πυρωθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς αὐτῷ θείας ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν ἀρχαῖον Μαθητὴν, οἰκοῦντα ἐν Δαμασκῷ. Ὃν κατηχήσας καὶ βαπτίσας, ἐπεὶ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπτερός τις, πᾶσαν διαδραμὼν τὴν Οἰκουμένην, ἐσαγήνευσε. Καὶ ἐν Ῥώμῃ καταντήσας καὶ διδάξας πολλοὺς, ἐκεῖσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνοις ὕστερον μετὰ Πέτρον τὸν αὐχένα τμηθείς. Ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρεῦσαι, φασὶν, αἷμα σὺν γάλακτι. Εἰ δὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ Μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἑνὶ τόπῳ ἐτέθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ψιλὸς, χαροποιοὺς ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς, κάτω νεύων τὰς ὀφρῦς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερὴς, εὖ μάλα τὸ γένειον κεκαθηκὼς, ὑπόκαμπῆ καὶ εὐπρέπουσαν ὅλῳ τῷ προσώπῳ τὴν ῥῖνα περιφέρων, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μέλαισι καὶ λευκαῖς θριξὶν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος, εὔρωστος, ὅλον τὸ τοῦ σώματος μέγεθος μικρὸν συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἤθεσι καὶ λόγων ἐπαγωγαῖς, καὶ θείων θαυμάτων δυνάμει, τοὺς προσιόντας χειρούμενος. Ἀμφότεροι δὲ οἱ Κορυφαῖοι, Πνεύματος Ἁγίου καὶ θείας χάριτος ἔμπλεοι. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ ἐν ἀρχῇ ἄναρχος Λόγος, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Υἱὸς Μονογενὴς, εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς θείᾳ προνοίᾳ, τοῦ Χριστοῦ παιδευόμενος, ἐκμιμεῖσθαι συγχωρεῖ, τὸ πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆναι κλυδώνιον.

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρώτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς Προέδρῳ εὐκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρώτῳ ἐμφανίζεται, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Σοῦ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ πάθους, ἐξαλείφων ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τρισσῷ τῆς Θεοφθόγγου ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ τὴν ἀγάπησιν.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο Μάρτυρα, καὶ τὸν πάντα ὡς Θεὸν εἰδότα Λόγον· ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζει σοι ποίμνιον.

Ἄλλος. Ἐν πεδίῳ Δεειρᾶ.

Ἐχρημάτισε Χριστὲ, σφραγὶς καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, σπουδῇ πάντας ὑπερβάλλων δέ· μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη

τὴν

τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σῷ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων· συνήγαγε γὰρ Χριστὲ, τὰ ἔθνη κράζοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλὴμ κηρύξας, ἅπασι τὸ Εὐαγγέλιον, περιβαλὼν δὲ κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέχρι περάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, διδάσκων ἀνεκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν ἐκστάσει ἐπαρθεὶς, τὸν τρίτον ἔφθασας πόλον πανόλβιε, καὶ ἐπακούσας ἀῤῥήτων λόγων βοᾷς· δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ ἀπαυγάσματι συνθρόνῳ, τῷ ἐρευνοῦντι σαφῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βάθη.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ πόκον ὑετὸς ἐν σοὶ κατέβη Παρθένε Χριστός· καὶ σαρκοφόρος ἐκ σοῦ προῆλθεν, ἑνῶν τὰ πρὶν διεστηκότα, εἰρήνην ἐν γῇ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾨδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀποῤῥήτῳ σου
„ δυνάμει Χριστὲ, τοὺς ὁσίους σου Παῖδας,
„ ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας· εὐλο-
„ γεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ἐκτενοῦσί σου χεῖρας, καὶ σταυρῷ σε περιζώσουσιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε προστάττει ἕπεσθαι κράζοντα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑφ' ᾧ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν παρειμένον δεινῶς, Ταβηθὰν δὲ θανοῦσαν, θαυματουργῶν ἀνέστησας κράζοντας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀποφήνας Χριστὲ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, κἀμοῦ τὰς φρένας κάθαρον κράζοντος· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐν μιᾷ συγκλωθοῦσα, τῶν ἑαυτῆς ἁγίων ὑποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθένε, ὅλη μοι ὅλῳ ἥνωται· ὅθεν σε ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦλος, τὴν καλὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξέστη· οὐχ ἑαυτῷ γὰρ ἔζη ὁ ἀοίδιμος· εἶχε δὲ Οἰκτίρμον, ζῶντα ἐν αὐτῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συνηρμόσω ὡς Νύμφην παραστῆσαι, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν. Νυμφαγωγὸς γὰρ ταύτης ἀναδέδειξαι, Παῦλε θεοφόρε· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἠγωνίσω τὸν κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ τελέσας τὸν δρόμον σου νομίμως, Χριστῷ προσῆλθες χαίρων πανοίδιμε· ὅθεν τῶν στεφάνων, Παῦλε ἠξιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου. χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε Παρθένε. χαῖρε νεφέλη ἥλιον ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσύνης, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾨδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον Νύμφην, καὶ Παναγίαν „
Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκοῦ- „
σαν, τῶν ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν „
ὕμνοις μεγαλύνομεν. „

Σοῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις, δημοσιεύεται ἀξίως, τῆς σκιᾶς σου τὰ πάθη τῶν ἀσθενούντων, Πέτρε φυγαδευούσης· διό σε μεγαλύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον, τὸν θεομάχον ἐπαρθέντα, πρὸς αἰθέριον ὕψος, καταβαλὼν ἀῤῥήτῳ θείᾳ δυνάμει, ὁ Πέτρος μακαρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς ἱκεσίαις σου παράσχου, φωτισμόν τε καρδίας, καὶ εὐφροσύνην πνεύματος τοῖς ὑμνοῦσι, τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, Κυριοτόκος ὀνομάζῃ· κατ' ἀξίαν διό σε, οἱ πιστοὶ συμφώνως δοξολογοῦντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σοῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἅλυσιν, ἣν ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς κακοῦργος ἐφόρεσας, τὰ στίγματά τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ εὐκλεεῖ σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σώματι.

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ ἀενναῶς ποθούμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπων συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἱκεσίαις, τοὺς σοὺς ἱκέτας πρὸς σὲ ἕλκυσον.

Νῦν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, οὐδὲ ἐν ἐσόπτρῳ Χριστός σοι ὀπτάνεται, πρὸς

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πρόσωπον δὲ μᾶλλον, ὁρᾶται πρόσωπον, πλέως σοι τὴν γνῶσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς θείους, τῆς Οἰκουμένης φωστῆρας, τοὺς Κήρυκας τῆς Πίστεως, τοὺς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ μέγα καὶ παράδοξον, τοῦ τόκου σου Μυστήριον, Θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ Θεομῆτορ Παρθένε, Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν τῶν Μαθητῶν ὁ Σωτήρ, τὴν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων, τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε καὶ ὁ πρόκριτος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· σὺ εἶ Χριστός, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν; τὰς αὐθεντίας κομισάμενος.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς, οὐκ ἀπ᾽ ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεύων τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτων τὴν ὡραιότητα· ὅθεν ἐπέγνως τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ὅτε τὴν ἀκράδαντον Πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, Ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων κατέστησεν· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐνεχείρισεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ χρυσοκήρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θείαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ὁρῶντας συνδέουσαν, τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρινῶς ἁπάντων προέκρινας· ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος προσηγορεύθης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἁπάσης αἱρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἠξιώθης σὺν τῷ Δεσπότῃ σου· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτή, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ προξενοῦσα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τούτοις προσείπωμεν· χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ Ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες· χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια· πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν ἀΰλων, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν, εὐφημοῦντας ᾄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Στίχος. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους β΄. Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ᾽ ἄν τις τολμᾷ. (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω...) τολμῶ κἀγώ. Ἀλληλούϊα. Ἦχος α΄. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν Ἀποστόλων.

Εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Ἁγίου ἐλαίου. Ἦχος δ΄.

Χριστὸς ἡ Πέτρα τῶν Ἀποστόλων πρόκριτε, διὰ σοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατι-

χύ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

χύσεσιν, αἱρετικῶν γλωσσαλγίαι, οὐδ' οὐ μὴ πορθήσουσι βαρβάρων φρυάγματα. Ταύτην οὖν ῥῦσαι πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παμμακάριστε.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὸς σὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπῖδα τῆς Πίστεως ἐστεφάνωσε· σοὶ ὁ τοῦ παντὸς Δεσπότης προέφησε, Μακάριος εἶ Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐδ' ἕτερον, ἱεροκήρυκά μοι σὲ πεποίηκεν, ἀλλ' ὁ ἐμὸς Πατὴρ ὁ ἐν οὐρανοῖς· αὐτὸν ἱκέτευε θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς Κήρυκας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερφυεῖς ἀστέρας, ὕμνων ἐγκωμίοις τιμήσωμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, καὶ Παῦλον τὸν ἀληθῆ Διδάσκαλον, καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν δεικνύουσι, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὑβριστὴς καὶ διώκτης, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας Παῦλε παμμακάριστε· οὐρανόθεν δὲ κληθείς, ὑπερήσπισας ταύτης παραδόξως· ἣν ἱκέτευε ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

---

30. Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια τῶν Κορυφαίων. Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν. Ζήτει εἰς τάς, κθ'. Καὶ τῶν ιβ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς αὐτόπται καὶ Μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ λαμπόμενοι, τῷ Κόσμῳ ἐφάνητε, καὶ ὡς ὄρη νοητά, γλυκασμὸν ἐστάλαξατε, ὡς ἀέναοι, Ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν Ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ὡς βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γενόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμέναι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, ἱερομύσται πανόλβιοι.

Ἁλιέων ὁ κάλαμος, Φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ Ῥητόρων ῥάμματα διεχάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαράττων καὶ δόγματα, καὶ μυστηρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, Εὐαγγέλιον, καὶ τρυφῆς ἀϊδίου μετουσίας, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσαν εὔκλειαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων. Ζήτει εἰς τοὺς αἴνους, εἰς τὰς κθ'. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Στίχ. Ἦχος δ'. Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν. Ζήτει εἰς τοὺς αἴνους ὄπισθεν. Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Ἑορτὴ χαρμόσυνος. Ζήτει τὴν χθὲς εἰς τὸν Στίχον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τροπάριον. Ἦχος δ'. Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι. Ἕτερον τῶν, ιβ'. Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι πρεσβεύσατε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ οἱ Κανόνες τῶν Κορυφαίων. Ζήτει εἰς τὴν Ἑορτὴν αὐτῶν· καὶ τῶν ιβ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστέ, ταῖς ἱκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ῥωσθέντες ῥώμῃ τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστὲ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοί σου Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Ἰάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν Ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐζώγρησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐράνια καὶ σεπτά, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Ὑπέδειξας Οὐρανοὺς, τοὺς μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Γραφέντες ἐν Οὐρανοῖς, καὶ δεδεγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ὑμᾶς πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· αὐτὸς σποράς σάρκα γὰρ ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες· οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἀεὶ, θείαις προσφοιτήσεσιν· ὅθεν πίστει βοῶμεν· σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Ῥημάτων θείων ὁ φθόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διῆλθε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, πλάνης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν ἀσεβούντων συστήματα.

Ἀμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀσεβείας, θεοφεγγεῖς φωστῆρες, οἱ μαθηταὶ φανέντες, Κόσμον κατελάμπρυναν, ἀκτῖσι τῆς χάριτος, καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Ἱερωτάταις λαμπάσιν ἠγλαϊσμένοι, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς ἀστέρες κόσμον, λάμπετε πανόλβιοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡραϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσίᾳ, ὁ Οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστὲ, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πρὸς θείους σου Χριστὲ, καὶ πανσόφους θεράποντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ Κόσμῳ· σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τὴν ποικίλην, τῶν Δαιμόνων κακίαν, καὶ βρόχους διελύσατε.

Ὑπέφηναν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγγόμενοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Στηρίξας, τοὺς μαθητὰς σοφίᾳ καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ῥητορείας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήργησας δόγματα.

Οἱ θεῖοι, ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ῥεῖθρα πλατύναντες.

Φανέντες, ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες πανόλβιοι, διεσκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε, τὴν πλησίον καλήν τε καὶ ἄμωμον, καὶ καθαρὸν εὑρὼν κρῖνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τὸ στόμα, καὶ πληρώσας αὐτὸ, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ δῆθεν διδάξας, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω,

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΕΡΡΩΝ

καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι· διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λʹ. Ἡ σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒʹ. Καὶ δήλωσις, ὅπως, καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχ. Τιμῶ Θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἥρωας ἄνδρας, καὶ Θεοὺς τολμῶ λέγειν.
Δώδεκα εὐκλέας τριακοστῇ μύστας ἀγείρει.

Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότερον τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξας ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, τελειοῦται.

Παῦλος.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων, τῷ ζήλῳ καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει πάντας τοὺς Ἀποστόλους ὑπερβαλὼν, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ καταλαβὼν τὴν Ῥωμαίων Πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ἀνδρέας.

Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέτρου, εἰς πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόντου, καὶ Ἀρμενίας, τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ὑποστρέψας διὰ τοῦ Πόντου καὶ Βυζαντίδος, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, ὑπὸ Αἰγεάτου σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Ἰάκωβος.

Ἰάκωβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα διὰ τὸ εὐπαρρησίαστον αὐτοῦ, μαχαίρᾳ ἀναιρεῖται.

Ἰωάννης.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσὼν, ἐν Ἀσίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ἐν Πάτμῳ ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθεὶς, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσῳ ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος, ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἱεραπόλει σὺν Μαριάμνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ, καὶ Βαρθολομαίῳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις, καὶ Μήδοις, Πέρσαις, καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, καὶ ὑπ' αὐτῶν λόγχαις διατρωθεὶς τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἀρβανοῦ Πόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον, ἐν λάρνακι σιδηρᾷ ἐμβληθὲν, τῇ θαλάσσῃ ἐναπορρίπτεται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευΐς, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Τελώνης καὶ Εὐαγγελιστής, ὃς καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελειωθείς.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου, (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαῖον ἔχον Πατέρα,) ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρῷ ἀναρτηθεὶς τελειοῦται.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίῳ Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λουκᾷ, ἔν τε τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν Ἰούδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίου καὶ Μάρκου Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη-

ἐν Ἀραρὰτ τῇ Πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθείς.

Ματθίας.

Ματθίας, ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου συγκαταριθμηθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος.

Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, καὶ Υἱὸς Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, πρῶτος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων γενόμενος, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ κρημνισθεὶς, καὶ ξύλῳ τῶν κναφέων τὴν κάραν κρουσθεὶς τελειοῦται.

Συμεών.

Σίμων ὁ καὶ Συμεὼν, ὁ καὶ Κλεόπας, Υἱὸς Ἰωσὴφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, δεύτερος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων. Οὗτος ἔζησεν ἔτη ρκ'. καὶ ὡς συγγενὴς τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς Ἰούδα φυλῆς, καταχριθεὶς ἰοβόλων θηρίων καὶ ὄφεων, καὶ ἑτέρων φαλαγγίων ἐκπιεσθέντων, τὸ ἐκβληθὲν ἐκεῖθεν ὑγρὸν, ὑπὸ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἀναγκασθεὶς πιεῖν, πέπονθεν οὐδὲν βλαβερόν. Ὕστερον δὲ ὑπὸ Τραϊανοῦ βασιλέως, Σταυρῷ παραδοθεὶς τελειοῦται.

Βαρνάβας.

Βαρνάβας, ὁ καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἐμφερόμενος, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον οἰκειοχείρως γράψας, ἐν τῇ Κύπρῳ Νήσῳ λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Μάρκος.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστὴς, ὁ χρηματίσας Υἱὸς τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὸ Εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, Ἀλεξανδρεῦσι καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, ἕως Πενταπόλεως ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ δὲ κατ' Αἴγυπτον συρεὶς, καὶ τεφρωθεὶς, ἐμαρτύρησε καὶ ἐτάφη ἐν αὐτῇ.

Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Ἰατρὸς, ὁ καὶ συνέκδημος Παύλου, τὸ ἴδιον Εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, ὑπαγορεύοντος αὐτῷ τοῦ μακαρίου Παύλου, ἔτι δὲ καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων· μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν ἀναχωρῆσαι ἀπὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθέντος ἐκεῖσε τοῦ Παύλου, πᾶσαν δὲ τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας ὥς φασιν ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Φασὶ δὲ αὐτὸν, πρῶτον τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς αὐτὸν τεκούσης, καὶ τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων, διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ζωγραφῆσαι, κἀκεῖθεν εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ εὐσεβὲς τοῦτο καὶ πάντιμον ἔργον.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἐν ταῖς πράξεσιν ἐμφερόμενος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, καὶ γάμῳ προσομιλήσας, καὶ τέσσαρας ἔχων θυγατέρας προφητευούσας, Διάκονος κατασταθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸν Σίμωνα ὑποκριθέντα βαπτίσας, ἀλλὰ καὶ τὸν Αἰθίοπα εὐνοῦχον φωτίσας ὁμοίως, Οὗτος ἐν Τράλλῃ τῆς Ἀσίας κηρύξας σὺν ταῖς αὐτοῦ θυγατράσιν, ἐκεῖσε τὸν βίον μετήλλαξεν.

Ἀνανίας.

Ἀνανίας ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ὃς καὶ Παῦλον ἐβάπτισε δι' ἀποκαλύψεως. Οὗτος τελῶν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ, καὶ ἐν Ἐλευθεροπόλει, ὑπὸ Λουκιανοῦ Ἡγεμόνος τύπτεται βουνεύροις, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ ἔξω τῆς Πόλεως λιθοβολεῖται.

Ἰοῦστος.

Ἰωσὴφ ὁ καὶ Ἰοῦστος καὶ Βαρσαβᾶς, ὁ καὶ σύμψηφος γενόμενος, τῶν ο'. Μαθητῶν ὑπάρχων εἷς.

Στέφανος.

Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς, εἷς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ο'. Μαθητῶν, ἐν ἱεραῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν ἐμφέρεται, ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται, συνευδοκοῦντος τοῦ Παύλου, τῇ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Εἶτα ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀνακομίζεται τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀποτίθεται ἐν Κωνσταντιαναῖς.

Πρόχορος.

Πρόχορος, καὶ αὐτὸς τῶν ζ'. καὶ τῶν ο'. Ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνῶν Ἐπαρχίας γενόμενος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Νικάνωρ εἷς τῶν ζ'. Διακόνων, καὶ τῶν ο'. Μαθητῶν.

Παρμενᾶς.

Παρμενᾶς εἷς τῶν ζ'. καὶ τῶν ο'. ὃς ἐπ' ὄψεσι τῶν Ἀποστόλων ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ.

Νικόλαος.

Νικόλαος, καὶ αὐτὸς τῶν ζ'. καὶ τῶν ο'. Ὃς καὶ ἑτεροδοξήσας ἀπεβλήθη τῆς τῶν Ἀποστόλων χορείας, ἐξ οὗ καὶ ἡ τῶν Νικολαϊτῶν αἵρεσις συνέστη.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἱ Πανεύφημοι Ἀπόστολοι, καὶ οἱ δώδεκα, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς ἑβδομήκοντα, οὓς ὁ Κύριος Ἀποστόλους ἀνέδειξε, σὺν ταῖς πισταῖς γυναιξὶν, οὐκ ἐτελέσθησαν τῷ Θείῳ Βαπτίσματι· διὰ τὸ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑποσχέσθαι αὐτοῖς ἔτι μετὰ τὴν θείαν ἀνάστασιν, καὶ εἰπεῖν, ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Χρὴ οὖν γινώσκειν, ὅτι μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος Ὄρους, καὶ καθίσαι ἐν τῷ ὑπερῴῳ, σὺν πᾶσι τοῖς Πιστοῖς ἀδελφοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παναχράντῳ αὐτοῦ Μητρὶ, ὡς εἶναι πάντας, ρκ'. κατῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐμπλησθέντες ὑπ' αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἰωὴλ ὁ Προφήτης φησὶν, οὐκ ἐδεήθησαν ἑτέρου Βαπτίσματος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υἱοθετήσας, τοὺς Μαθητάς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱὸς, θέσει κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς, κληρουχίας ὑπεράγαθε καὶ συνέδρους σοι, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης καὶ Κύριος.

Σοφίας χύμα, καρδίας πλάτος, γλῶσσαν εὔλαλον, Λόγε παρασχὼν τοῖς θείοις σου μαθηταῖς, ἐξαπέστειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς Βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ἀναφανέντες, ὥσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτὸς, πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν, ὕδωρ ζωοποιὸν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ θείᾳ δόξῃ ὤφθης Ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, δεξαμένη Μητροπάρθενε· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὁ θεῖος καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὔπρηστον ἔφλεξε τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν ἐφωταγώγησε, τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα.

Συμφώνως τοὺς θείους Μαθητὰς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τοὺς λαμπτῆρας τοὺς τῆς Πίστεως τοὺς Εὐεργέτας τοὺς κοινοὺς τῆς ἀνθρωπότητος, τοὺς Σωτῆρας, καὶ Ὑπηρέτας τοῦ Λόγου τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικὰ, δοχεῖα τοῦ φωτὸς, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχὰς, τὰς τοῦ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους ἀστραπὰς, τὰς ἰαμάτων πηγὰς, τοὺς νοεροὺς πόδας, τοῦ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσεως, αὐτοῦ μετάσχωμεν· τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σου, ὑποδὺς ὁ ἀπερίληπτος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστὰς κόλπων σεσάρκωται· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λύειν τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότου Θεόπται, τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψατε, καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε σοφοὶ, ἐν ὑπερῴῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα, καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὑμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυόμενος βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους, καὶ θεωρίας θείας ἐμπίπλησιν, ὅνπερ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνῃ, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ᾽ ἀληθείας Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι, χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν Ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντες τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡμᾶς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀήττητον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἡ κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βοῶν αὐτῷ, σὺν σοὶ θανοῦμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωήν· τῆς Ῥώμης δὲ γέγονας σὺ Πρωτεπίσκοπος, τῆς παμμεγίστου τῶν Πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας Πέτρε ἑδραίωμα, καὶ πύλαι ᾅδου, οὐ κατισχύσουσιν, ὄντως ταύτης Χριστὸς ὡς προέφησεν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βάρος ἁπάσης φυγών, ἀνεπτερώθης τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς θείας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἔνθεον· ἔνθα τὸν ὑπέρφωτον, γνόφον τοῦ θείου φωτός, ὑπεισελθὼν ὥς τις ἄσαρκος, τὴν τῶν ἀῤῥήτων, κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρός με τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδημῆσαι δι᾽ ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ γενέσθαι δι᾽ ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τοὺς Ἀποστόλους, καὶ Μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας· οἳ καὶ πεμφθέντες, Κτίσιν ἅπασαν, τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντές σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀνδρέα Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαῖε, Σίμων Ἰούδα Θαδδαῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ Κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν Παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν ἀΐδιον, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἣν διήλθετε Κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ Ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Κορυφαίων, Ὠδὴ γ΄. καὶ ἐκ τῶν, ιβ΄. Ὠδὴ ς΄. Προκείμενον. Ἦχος Πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Στίχος. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους. Ἀλληλουιάριον. Ἀγαλλιάσονται οἱ Οὐρανοί. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἑστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν Λίμνην Γεννησαρέτ. Ζήτει Κυριακῇ, α΄. τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις.

ΤΕΛΟΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΜΗΝΑΙΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

Σελ.

1. Ἰουνίου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου. 3
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἱέρακος, Παίονος, καὶ Βαλλεριανοῦ. 5
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Φίρμου τοῦ Μάρτυρος. 5
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεσπεσίου. 5
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου. 5
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου Ἐπισκόπου. 5
2. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ. 6
3. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ. 9
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Παύλης, Ὑπατίου, Παύλου, καὶ Διονυσίου. 11
4. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. 12
5. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου. 19
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας. 21
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ὑπερεχίου, Ἀπολλωνος, Λεωνίδους, Ἀρείου, Γοργίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης, καὶ Πάμβωνος. 22
6. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῶν Δαλμάτων. 23
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ Θαυματουργοῦ. 24
Καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. 24
7. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἀγκύρας. 25
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων γυναικῶν Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου. 27
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος. 27
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ταράσιος καὶ Ἰωάννης. 27
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ὅσιος Στέφανος. 28
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ὅσιος Ἄνθιμος. 28
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Ἁγία Σεβαστιανή. 28
8. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. 29
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τελουμένης ἐν τῷ Σωθενίῳ. 31
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νικάνδρου καὶ Μαρκιανοῦ. 31
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καλλιόπης. 31
9. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Πάπα Ἀλεξανδρείας. 33
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ. 35
10. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης. 36
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου Ἐπισκόπου Προύσης. 38
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κανίδου. 38
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους καὶ Πανσέμνης. 38
11. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα. 39
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν. 43
12. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου. 45
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης. 47
Καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου, καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ Τρυφυλίου Ἐπισκόπων, καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰουλιανοῦ τοῦ εἰς τὰ Λίβα ἐν τοῖς Δαγάτου. 48
13. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης. 49
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἄννης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου. 51
14. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ. 52
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρητῶν Νήσου. 56
15. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς. 58
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλᾶ. 59

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ, καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου πέραν ἐν τοῖς Μαρανακίου. 60
16. Τοῦ Ἁγίου καὶ Θαυματουργοῦ Τύχωνος. 60
17. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, καὶ Περεγείνου, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαήλ. 63
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος. 66
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου τοῦ ἐν Ῥουφιαναῖς. 66
18. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου. 67
Καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ὑπατίου καὶ Θεοδούλου. 69
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰθερίου. 70
19. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα. 71
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωσίμου. 73
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος. 73
20. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Πατάρων. 74
21. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως. 77
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφροδισίου. 79
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος, ἀνεψιοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου τοῦ Ἐπιλεγομένου Ἰούστου. 79
22. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμωσάτων. 79
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ. 82
23. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης. 82
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου. 85
24. Τὸ Γεννέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. 85
25. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας. 96
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Ὀρεντίου, καὶ τῶν ἓξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα Φαρνάκιος, Ἔρως, Φῖρμος, Φιρμῖνος, Κυριακὸς, καὶ Λογγῖνος. 98
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἀνάμνησις τῆς δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ, κατὰ τῶν κυκλωσάντων τὴν καθ᾽ ἡμᾶς Βασιλίδα τῶν Πόλεων. 99
26 Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ. 100
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἐπισκόπου Γοτθίας. 102
27. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου. 103
Τοῦ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνέκτου. 105
28. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ Ἰαματικῶν Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου. 107
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου. 109
29. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου. 110
30. Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ΄. 121
Δήλωσις ὅπως καὶ ποῦ ἕκαστος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη. 123 ἄχρι 125

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας